

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

94985

STILUS
S
S
S

✓ 219

HVALJEN

BODI

JEZUS KRISTUS!

Molitevne bukve

z a

katoliške kristijane.

Poslovenil

ANTON LĚSAR.

Drugi natis.

Z dovoljenjem prečastitljivega Ljubljanskega škofijstva.

V LJUBLJANI, 1869.

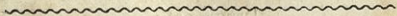
Založil in prodaja Leopold Kremžar.

94985

94985

st. f.

Natisnil J. R. Milic v Ljubljani.

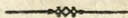
Ne samo lepa, temuč tudi ko-
ristna je navada pobožnih
kristijanov pozdravljati se z be-
sedami :

**Hvaljen bodi Jezus Kristus! —
Vekomaj! — Amen.**

*Pervi, ki je s temi besedami
začel pozdravljati, je nek mašnik
iz reda sv. Ignacija, — Jezuit — z
imenom Francišek. S tem po-
zdravom je sebi izročene rejence
budil, ž njim jih je k učenju
spodbadal. — Kmalo se je ta po-
zdrav po vsem katoliškem svetu
razširil ter je še dan današnji v
navadi tam, kjer še živi vera.*

Sv. Oče, papež Sikst V., ki so od l. 1585 do l. 1590 Kristusovo cerkev vladali, so dovolili petdeset dni odpusteka tistemu, kateri s temi besedami druge pozdravi ali na to pozdravljenje odgovori, in sicer tolikrat, kolikorkrat to stori. Kdor ima pa to v navadi, zadobi o smertni uri popolnoma odpustek, ako le presladko ime Jezus s kesanjem pobožno izgovori, ali pa če govoriti ne more, to presveto ime v sercu misli. Tudi pridgarji, ki k temu pozdravljanju napeljujejo, se imenovanih odpustekov vdeležijo.

Da se češčenje Jezusovega Imena zvikša, spisane so tudi te bukvice.

Hvaljen bodi Jezus Kristus!

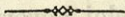

1. Ko zjutraj se zbudim,
Najpervo zgovorim:
Hvaljen bod' Jezus Kristus!
2. Se začne svitati;
Me vabi klicati:
Hvaljen bod.
3. In kdar oblačim se,
Vsa moja misel je:
Hvaljen bod.
4. Po potu tud' gredoč,
Pozdravim vse rekoč:
Hvaljen bod.
5. Amen odgovorim,
Pozdravo če dobim:
Hvaljen bod.
6. K'dar mem' križa grem,
V ponižnosti povem,
Hvaljen bod.
7. Če v cerkev prihitim,
Rekoč se poškropim:
Hvaljen bod.

8. Pozabit' ne smem,
Če v kako hišo grem,
Hvaljen bod.
9. K'dar vzamem spet slovo,
Se poslovim takó:
Hvaljen bod.
10. Naj pijem, ali jem,
Ino zdrav k delu grem:
Hvaljen bod.
11. Gre delo mi od rok
In ga požegna Bog:
Hvaljen bod.
12. K'dar delati nehám,
Se tebi v roko dam:
Hvaljen bod.
13. Če mi po sreči gre,
Zahvalim tebi se:
Hvaljen bod.
14. In kadar pa terpim,
Tud' voljno zgovorim:
Hvaljen bod.
15. Za vsaki božji dar,
Še tako malo stvar,
Hvaljen bod.

16. Od tebe vse imam,
Za vse ti hvalo dam:
Hvaljen bod.
17. K'dar bliska se, gromi,
Me hvaliti uči:
Hvaljen bod.
18. Prenježni rožni cvet,
Uči me lépo pet:
Hvaljen bod.
19. Veseli ptičji rod,
Prepeva vse povsod:
Hvaljen bod.
20. Tudi solnce prelepó,
Mi oznanuje to:
Hvaljen bod.
21. In luna z zvezdami
Prijazno govori:
Hvaljen bod.
22. Naj zemlja in nebó,
Naj vse stvari pojó,
Hvaljen bod.
23. In preden ko zaspim,
Naj vselej govorim:
Hvaljen bod.

24. Če pa razžalim te,
Zdihujem milo še:
Hvaljen bod.
25. Serce objokanó
Hvalilo tebe bo:
Hvaljen bod.
26. Ne boš zavergel me,
Če le poboljšam se:
Hvaljen bod.
27. Predobri moj pastir,
Za ljubi dušni mir:
Hvaljen bod.
28. Zdaj ino vsaki čas,
Bo moj veseli glas:
Hvaljen bod.
29. K'dar pride enkrat smert,
In bo moj jezik terd:
Hvaljen bod.
30. Moj duh naj te slovi,
Tam v dolgi večnosti:
Hvaljen bodi Jezus Kristus.

Jutranje molitve.

1.

Vsegamogočni Oče, stvarnik moj! ob tej jutranji uri, v kateri stvari brezštevilne veličastvo tvojega svetega Imena oznanujejo, hočem tudi jez njih vesele pesmi prepevati in v prahu ponižno moliti te.

Poglej dobrovoljno mojih rok, ktere zdaj k tebi povzdigujem ter ž njimi prva današnja dela tebi darujem; s cele svoje duše se ti zahvaljujem, da si me preteklo noč pri življenji ohranil in k novemu dnevu obudil. Blagoslovi moje goreče želje, ta

dan preživeti v tvojo čast, k svo-
jemu in svojega bližnjega več-
nemu zveličanju.

Ti poznaš vse potrebe moje,
daj mi, ljubeznjivi Oče! česar po-
trebujem na duši in na telesu. Do-
deli mi moč, le kar je dobrega
spolnovati, hudega pa se vselej
varovati. Če se pa kedaj primeri,
da odstopim od prave poti, ki k
tebi pelje, oh! daj, da se skesan
koj nazaj vernem in zopet milost
in odpuščanje pri tebi najdem.

Daj mi milost, da se v sreči
ne prevzamem; dodeli, da vse zo-
pernosti voljno prenašam, da si v
svojih dvomih vselej prav svetujem,
da pridno vse dolžnosti svo-
jega stanu na tanko spolnujem, da
vselej in povsod pošteno živim,
zmiraj zadovoljen ostanem in z
veselim srcem delo tega dneva
dokončam.

Pa ne samo za-se, o Gospod, prosim v tej jutranji uri, ampak tudi za vse svoje ljube brate in sestre. Če te bodo reveži, bolniki, ali umirajoči iskali, oh, ne obrni se od njih, temuč s svojimi milosti polnimi očmi vselej se k njim ozri, da se nobeden neuslišán ne loči od tebe.

Svoje milosti pa tudi tistim ne odreci, kerí so tebe skoraj že pozabili ali so pa še preprevetni, da bi zdaj še pred teboj svoja kolena pripogibali.

Usmili se vseh prebivavcev cele zemlje, in daj ta dan v zveličanje preživeti vsem svojim odrešenim.

O da bi se pač danes vsi grešniki spreobrnili in poboljšali, vsi sovražniki spravili, vsi žalostni utolažili, vsi reveži preskerbeli, vsi bolniki ohladili, vsi zmoteni bratje na pravo pot vernili in vsi

umirajoči v srečno večnost preselili.

Ves svet naj moli tebe danes, in vsaka stvar naj povelečuje tvoje sveto Ime. Amen.

2.

Moj Bog in moj Gospod! za svojo službo si me vstvaril, da te spoznam, častim, ljubim, molim in sem ti pokoren. Hvalim te in častim z vsemi tvojimi svetniki, priserčno se ti zahvalim za vse prejete dobrote; posebna zahvala naj ti pa bode, da si mene in vse moje to noč vseh dušnih in telesnih zlegov obvarval ter nas k svoji službi iz spanja in počitka obudil.

Iz celega svojega serca se kesam, da sem tebe, svojega Boga, najvikšo in najljubeznjivišo dobroto, kedaj razžalil. Terdno sklenem, vsakega greha, posebno

pa tega skerbno varvati in vsake priložnosti v greh ogibati se. Odpovem se vsem mislim, besedam, djanjem, ki so tvojim svetim zapovedim nasproti. V tvoji službi hočem živeti in umreti.

O moj Bog! V tvojo sveto voljo se udam z dušo in s telesom. Vse moje misli, besede in djanje celega dne naj bodo v tvojo čast, in če me s križi in težavami obiščeš, hočem jih iz ljubezni do tebe voljno prenašati in preterpevati. Daj mi gnado in pomoč svojo ta terdni sklep spolniti.

V tvoje svete rane, o moj Jezus, izročim sebe in vse svoje. Varuj nas vse vsega dušnega in telesnega zlega, napolni nas s svojimi darmi in s svojimi gnadami, katerih potrebujemo, da ta dan v božjem strahu preživimo.

O sveta Marija, milostljiva

mati, mati usmiljena! Pod tvojo pomoč pribežim! ne zapusti me v mojih potrebah, o Marija!

O sveti angel varh, pelji, vodi, varuj me in stoj mi vedno na strani ter me nikdar ne zapusti.

Zdaj pa se podam k svojim opravičilo v Imenu tvojem, ljubi Jezus; blagoslovi ti moje delo, ti me varuj in ti me tudi v nebesa popelji. Amen.

(Oče naš. Češčena si Marija. Vera.)

Čednosti,

v katerih se pobožni kristijan z velikim dušnim pridom vadi vsaki dan.

I. Molitev.

O presveta Trojica! ponižno te častim, molim te Bog Oče, Sin in sv. Duh, trojnega v osebah,

Edinega v naturi, pravega živega Boga.

2. Poniževanje.

Pred teboj, o neskončno veličastni Bog, spoznam jez revni, grešni človek, da sem pepel in prah; da sam iz sebe brez tvoje gnade nič dobrega storiti ne morem.

3. Djanje vere, 4. djanje upanja,

5. djanje ljubezni,

glej pri pripravljani k sv. obhajilu, str. 177.

6. Zatajevanje samega sebe.

Ne moja, ampak tvoja volja, o Gospod, naj se zgodi. Nočem živeti po nagnjenji svojega spridenega serca, nočem in nočem več živeti po svojih mesenih željah, nočem ne živeti po slabih pregrešnih izgledih; živeti pa hočem, o Gospod, po tvojih zapovedih, po

tvoji volji. Tvoja beseda naj vodi moje noge, tvoja luč naj mi sveti po mojih potih.

7. Radovoljnost Bogu služiti.

O moj Bog in moj Gospod! kakor tvoja stvar sem dolžan, tebi le služiti in le tvojo voljo spolnovati, če bi ti tudi ne bil obljubil večnega plačila svojim pokornim. Terdno sklenem, tebi služiti iz vseh svojih moči; nobena reč na svetu naj me ne odverne in ne zapelje, da bi kedaj jenjal tebi služiti. Vse, karkoli delam in kar ti hočeš, da delam, naj bo storjeno v tvojo čast; karkoli delam, naj bo za to storjeno, ker ti tako hočeš.

8. Udanost v božjo voljo.

Gospod! tvoja volja se zgôdi v sreči in v nesreči, v križih in težavah, v nadlogah in v terpljenji, v sili in potrebah. Saj si ti

naš dobrotljivi Oče, kateri vse vladaš le k našemu pridu.

9. Zahvala.

Tebe, o Gospod! častim, ker le od tebe vse dobro pride; tebi se zahvalim za vse dobro, karkoli sem vžil in še vživam, ker to in vse le od tebe more priti; serčno toraj poljubim tvoje očetovske roke. Kar dobrega tudi od ljudi imam, dodelil si mi ti, kateri meni v prid vse in tudi človeška serca vladaš in mečiš.

10. Ljubezen do bližnjega.

Zavolj tebe, o Gospod! ljubim svojega bližnjega; pripravljen sem, njemu storiti vse, kar premorem, da le tebi dopadem. Iz serca mu odpustim, kdor me je kedaj razžalil. Vse slabosti svojega bližnjega hočem iz ljubezni do tebe, o Go-

spod, voljno prenašati, naj so mi še tako zoperne.

II. Kesanje in žalost.

Moj Bog! vsi moji storjeni grehi so mi iz serca žal, ker sem tebe svojega preljubeznjivega Boga, tebe vso svetost in neskončno dobroto, ki te iz celega serca ljubim, ž njimi razžalil. Terdno sklenem, s tvojo gnado svoje življenje poboljšati, in vse, tudi smert raji preterpeti, kakor tebe svojega Boga, tebe neskončno svetost in dobroto še kedaj s kakim grehom razžaliti. Daj mi gnado, spolniti ta tvoj sklep! tega te prosim po neskončnem zasluženji tvojega Božjega Sina, našega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Molitev k angeljcu varhu.

O moj angelj, ki si mi za varha dan od prvega dihljeja mojega življenja po neskončni milosti božji! ti moj voditelj in zvesti spremljevalec, močni varh, vzemi priserčno zahvalo od svojega izročenca za ljubezen, katero si mi dozdaš še vsaki dan skazal. Čuj tudi še dalje nad menoj in mojim življenjem, tolaži me žalostnega, krepčaj me slabega, reši me vseh nevarnosti. Nikar me nikoli ne zapusti, ti moj varh, da se vsakega greha čistega ohranim, nedolžen in čist, kakor si ti, ostanem; da Boga vedno pred očmi imam, da zmiraj pred obličjem božjim hodim in vedno ostanem v božji gnadi in da enkrat s teboj, moj ljubi angelj varh in z vsemi svetimi angelji gledam v neizmerni sladkosti

Boga od obličja do obličja na vse veke. Amen.

Da se v voljo božjo udaš, misli ali govori:

Gospod, ne vem, česar bi te prosil, ker je samo tebi znano, česar potrebujem; bolj me ljubiš ti, kakor se morem sam ljubiti. O moj ljubi Oče! daj svojemu otroku, česar se ne upa prositi. Ne prosim ne veselja, ne žalosti, ne sreče, ne nesreče; le pred te se vstopim ter svoje serce odprem. Poglej moje potrebe in stori ž njimi po svoji milosti. Ako me raniš, ali pa mi rane celiš; če me ponižuješ, ali pa povzdiguješ, vendar jez tvojo sveto voljo molim, če je tudi ne spoznam. Molčim in se darujem in se tvoji vodbi prepustim. Naj se nikdar nobena druga želja v meni ne zbudi, kakor ta, da se volja tvoja

**le zgodi. Uči mene ti moliti, moli
v meni ti, moj Bog! Amen.**

Angelj božji, ki me vodiš,
Da se sam ne pogubim,
Ki zvesto pred mano hodiš,
Tebi se priporočim.

Tebe mi je Bog odločil,
Tebi mojo dušo zročil.

Angelj varh, prijatelj moj!
Vselej mi na strani stoj!

O prijatelj moj nebeški!
Meni varh mogočen dan,
Da v nezmožnosti človeški
Nisem v hudo zapeljan.

Ti preženi vse zmotnjave,
In sovražnikov skušnjave.

Angelj varh, prijatelj moj
Slabemu na strani stoj!

Če opeša moja duša,
Z grehom ranjena medli,
Jo hudič končati skuša,
In jej večno smert želi;

Ti sovražnika preženi,
Milost božjo sprosi meni.

Angelj varh, prijatelj moj!
Grešnemu na strani stoj.

Uči me Boga ljubiti,
 Kakor Jezus zapové.
 Njega voljo dopolniti,
 Njemu vdati vse sercé;
 Da se vedno posvečujem,
 Vedno k Bogu približujem
 Angelj varh, prijatelj moj!
 Mlačnemu na strani stoj.

Ko približa se ločenje,
 Zadnje vojske huda noč,
 Preden sklenem to življenje,
 Bod' mi bramba in pomoč.
 Zroči me Odrešeniku,
 Meni milemu Sodniku.
 Angelj varh, prijatelj moj!
 V smerti mi na strani stoj.

Stvar svojemu stvarniku tako le moli:

Gospod! Kaj je vendar človeško življenje? Kaj so njegova leta? — Leta tekó, kakor voda v potoku, leta leté in se zgublajo, kakor se merzla vodica iz bistrega studenca pomika in semtertje po zelenih travnicah izliva.

Léta ginejo, in kdo se preteklih še spominja!

Polovica mojega popotovanja je morebiti že pretekla — morebiti sem bliže svojemu cilju in koncu, kakor mislim. Gospod, venčaj me, kedar svoj tek dokončam. Reci moji dragi duši: pojdi le v miru na svoj dom. Reci tudi njeni perstni posodi — telesu: Počivaj le lahko v naročji zemlje, iz ktere si vzeto. O Gospod! vzemi mojo dušo k sebi tje gori! Naj se duh verne tje, od kodar je prišel.

Tolikrat že, o Gospod, si dal svoje svitlo solnce sijati nad mene, in kaj sem bil, preden si me ti iz tème večne noči v življenje zbudil? Kaj sem bil pred toliko preteklimi leti? Kaj pa tudi bom morebiti kmalo? — Bom li vedno v strohljivi posodi živel in tvojo veličastno vsegamogočnost v tvojih brezštevilih stvareh očud-

val? Ali pa bodo moje kosti pri kosteh teh mojih počivale? — O ne, ne! ne bom poginil ne; duh, ki v meni prebiva, bo živel in dela Gospodova oznanoval, če bodo ravno že kosti v temni zemlji trohnele.

Živel bom, to vem; ali kako? O Oče vseh stvari, in tudi Oče moj! Usmili se me, svoje stvari. Saj si rekel: hočem, da živiš in začel sem živeti; — oči se mi odpró in ugledam zemeljsko svetlobo; pa ves negoden nisem še misliti premogel, in tudi svojega stvarnika ne še spoznati; človek sem postal, prijokal sem na svet, in bitje moje je tebe, o Gospod, molilo!

Od pervega svojega dihljeja sem otrok jeze tvoje; da mene zaverženo lončeno posodo ne zmandrajo tvoje pravične roke, obljubim in sveto prisežem, nedolžnost

pri sv. kerstu zadobljeno neoma-
dežvano ohraniti; ali kaj! kje so
leta lahkomišljene moje mladosti?
O kako hitro ste mi minula! In
kako malo trenutkov je v srečno
večnost priteklo? Koliko zaprav-
ljenih ur in dni me bo tožilo?
Gospod! kedar boš od mene ra-
čun tirjal, omolknile bodo moje
ustnice in tresle se moje kosti.

Grešil sem, o Gospod! Duša
moja, ktero si vstvaril za nebeš-
ka opravila, se je zaverгла, in
zatajila je svojega stvarnika. —
Hudo nagnjenje me je vjelo, po-
svetni šum me je omamil, prijetni
glas mesenega poželenja me je
zapeljal, in tako sem živel dan za
dnevom. Ko angela si me po-
vzdignil, o Gospod, jez pa sem se
do prahú zaverгel. Gospod! ti
moje serce poznaš; vodi ga po
svoji sveti volji. Nikar ne daj
duši moji priti v zmotnjave; va-

ruj me oslepljenja. Ne pripusti nikdar, da bi nad sv. nauki rimsko-katoliške cerkve kedaj dvomil, in da bi kedaj poslušal zaničevavce tvoje svete vere; temuč oživi v meni svojo sveto vero, ktero si mi po svoji veliki dobroti v serce zasadil, tvoja sv. cerkev jo pa oživlja in redi. Daj mojemu duhu pogostoma se proti tebi v sveta nebesa vzdigovati v premišljevanji in preokušati nebeško sladkost. Moja dušo, o Gospod, te časti; pa tudi svojo slabost čuti; zaničuje vsaki greh in vendar le greši; trese se pred teboj, in te vendar zaničuje, spet greši, toda — spet grehe obžaluje, prosi odpuščenja in te zopet moli, o Gospod!

Gospod, potegni me iz pogube, — tvoja gnada — naj me krepčá v moji slabosti. Le samo ti, Gospod, si zveličavni Bog,

sama resnica; kolikor terdneje v tebe verujem, toliko močnejše zaupam v dobroto tvojo; tēma je dozdej moja dušo omračevala, od zdaj naj pa ogenj čiste ljubezni do tebe vse moje serce vnema, ker si samo ti vse ljubezni vreden. Zdaj je moje serce voljno, in moli v največji ponižnosti tvoje svete skrivnosti, iz vseh svojih moči se ti zahvaljujem dokler še tukaj živim; moje ustnice te bodo poveličevale, dokler mi jih smert ne zatisne. Ti nesreče varuješ svojo nehvaležno stvar in zapoveduješ svojim angeljem, da pred in za menoj in okoli mene hodijo in me varujejo po vseh mojih potih. Zato bodi tudi tvojim angeljem moja serčna zahvala; Tebi, o Gospod, pa večna čast, zakaj ti si svet, o Gospod, jez pa spriden, grešen človek.

O Jezus, moj Odrešenik in

moj Zveličar, Bog in človek! Usmili se mene! odpusti mi grehe moje mladosti. Ker pa sam nič nimam in ne premorem, s čimur bi se ti zahvalil, ponudim ti in darujem neizmerno zasluženje tvoje. Ti, o Gospod, me vodi, da nikdar ne zgrešim prave poti; vpelji me v svojo resnico, da tvojo voljo premišljujem noč in dan.

Oberni se k meni, o Jezus, stori me živega, odpelji me od dušne smerti, in varuj me zapeljivih valov hudobije, kateri na me prežé ter me hočejo požreti. Ako si mi odločil, da še dalje prebivam, v tej solzni dolini, kjer me križi in težave stiskajo, zgodi se tvoja volja; le to te prosim, da me posvetiš, in da vse svoje življenje obernem tebi, o Jezus, v čast in svojemu bližnjemu v zveličanje.

Daj mi, o Jezus, moč, da me hudobno zasramovanje ne ostraši,

in prevzetno zaničevanje ne oplašiš; reši dušo mojo iz zapeljivih mrež mojih dušnih sovražnikov. Dodeli, da ne samo z jezikom, ampak tudi v sercu če dalje bolj spoznavam: da si Gospod le samo Ti, in da zunaj tebe nobene prave sreče ni. Daj mi moč za moja opravila, razsvetli mi mojo pamet, povzdigni moje serce, da bo le tebi, nikdar pa svetu, služiti želelo. Daj mi dušnega miru, o Gospod, zakaj le v miru se v čednosti napreduje. Če pa previdiš, o Gospod, da terpljenje in težave morejo moje serce zboljšati, tudi teh mi pošlji, kolikor veš, da jih potrebujem, saj vem, da meni, svojemu otroku, ne boš naložil težav, katerih ne bi mogel nositi.

Ne prosim te posvetnega bogastva, ktero duha ovira in moti, in tudi prevelikih skerbi potrebuje; daj mi obogateti na dobrih

delih. Posvetnega blaga te prosim le toliko, da moje serce zavolj skerbi za vsakdanji kruh ne pozabi svojega večnega cilja in konca. Ako mi pa vendar hočeš posvetnega bogastva dati, o Gospod, ponižno te prosim, daj mi moč in gnado vse v tvojo čast in prid mojega bližnjega obrniti.

Daj, da posvetne časti ne želim, in ljudem dopasti tudi ne skerbim; daj mi pa, o Gospod, da pred njimi tudi svojega dobrega imena ne zgubim; ne zdaj, dokler živim, pa tudi potem ne, kedar bom že v miru počival, naj se ljudje nad mano ne spotikajo, in mene v grobu ne preklinjajo.

Daj mi v tem življenji najti največo in najsledkejšo tolažbo, pravega in resničnega prijatla. Blagoslovi mojo domovino, ktera je tvoja, ker tvoje ime časti. Pa

tudi nas vse blagoslovi danes in vsegdar.

Ti, o Marija, prečista Devica, bodi naša pomočnica in pred Bogom naša besednica. Stoj mi vedno na strani, nikar me nikdar ne zapusti; pokaži mi svoj milostljivi obraz, in razveseli mojo dušo s svojo lepôto, posebno takrat, kedar ta svet zapustim.

Tudi vi, ljubi moji sveti patroni, združite se s presveto Devico in Boga ž njo za-me prosite.

Daj, o Gospod! moji duši enkrat v miru iti iz tega sveta! dodeli, da se okrepcan s tvojimi presvetimi zakramenti ločim iz tega življenja in v tvoji gnadi v večnost pridem. Naj me umirajočega nobena pošast nesrečne večnosti ne straši! Naj noben nespovedan, neskesan in neodpuščen greh moje duše ne teži! Nobena posvetna želja naj me nazaj ne

vleče. Deležen zasluženja tvojega božjega Sina Jezusa, svojega Zveličarja naj stopim v kraljestvo neizmerne in neskončne večnosti. Blagoslovi me v moji zadnji, smertni uri! Moja smert bodi smert pravičnega.

Večna hvala in čast bodi tebi, večni Oče, in tebi, večni Sin večnega Boga, našemu Zveličarju, tvoje ime bodi posvečeno; presveti Duh, kateri od Boga Očeta in od Boga Sina izhajaš, večni Bog, tebi čast in hvala vekomaj! Amen.

Molitev za vsakdanje potrebe.

Večna luč, najvikša dobrota, Bog Oče, Bog Sin, in Bog sveti Duh! Pred tabo v prahu na kolnih tû klečim, jez červ pred tvojim veličastvom! vendar imam terdno zaupanje, da moje vpitje

k tebi uslišiš po svoji veliki milosti. Sicer nisem vreden, da pridem pred te, ki si neskončno svet in neizmerno pravičen; pa ker vem, da se tvoje ljubeznjivo očetovsko serce tudi k grešniku oberne, ako zapusti hudobno pot in tebe iz dna svojega skesanega serca pomoči, milosti in odpuščenja ponižno prosi. Usmiljeni Oče! odpusti meni, ubogemu velikemu grešniku, kateri sem tebe, svojo najvikšo dobroto, ki edina me zveličati zamore in hoče, tolikokrat in tako močno razžalil. Usmili se me, čeravno sem ti bil nehvaležen, da sem svet bolj kakor tebe ljubil. Nikdar nikoli več ne bom zaničeval tvojih zapoved, ktere mi je tvoja ljubezen v serce zapisala, da po njih spolnjevanji deležen postanem tiste sreče, tistega veselja, tistega zveličanja, po katerem moje serce tako močno hrepeni, in kterega ta svet z vso

svojo lepoto, z vsem svojim bogastvom dati nikdar ne more. Vse, vse, tudi smert hočem raji preterpeti, kakor tebe, svojo najvikšo dobroto le še enkrat razžaliti. — Lep in terden je sicer ta moj sklep — pa ti, o Gospod, poznaš mojo slabost, zato me ti podpiraj s svojo gnado, da po tem terdnem sklepu vedno zvesto živim, da tebe čez vse in iz vseh svojih moči, bližnjega pa zavolj tebe, kakor sebe ljubim. Ti me podpiraj, da ti bom vedno pokoren, da se vèn in vèn bojim, tebe razžaliti; dodeli, o Gospod, da bom in ostanem pohleven in iz serca ponižen.

Bodi varh in Oče tudi mojim, blagoslovi nje in mene k svoji časti; dodeli mi gnado, da se moje serce za vselej s teboj zedini, da ti vedno hvalo poje; daj, da se v sreči ne prevzamem, da v nesreči poterpežljiv ostanem. Moje

telo, moja duša, vse moje moči, moje misli in moje želje, moje življenje, moja smert naj izročim v tvoje roke. Prosim te, neskončno dobrotljivi Bog! nikar naj tvoj blagoslov mene ne zapusti, temuč mojo terdovratno voljo naj k tebi spreoberne in mene spremeni v novo stvar, ktera naj sebi in svetu odmerje in le tebi samemu živi. Poterdi svoje verne, o moj Bog, v sveti katoliški veri, in naklepe njih sovražnikov razderi; utolaži te, ki so v žalosti in skerbéh utopljeni; pripelji na pravo pot nazaj te, ki so tako nesrečni bili, jo zapustiti; daj našemu cesarju svojega duha, duha modrosti, da nas podložne vlada po tvoji sveti volji; odverni od nas, od vseh naših strašno kazen nevere, skoposti, odertije, laži, goljufije in nesramnosti, in dodeli nam, da ohranimo v vseh dneh lju-

bezen, pravico, usmiljenje in čistost; živim dodeli svojo gnado, mertvim večni mir in pokoj, da te združeni vsi vekomaj hvalimo in častimo, in molimo tebe, o presveta Trojica. Amen.

Dober namen pred vsakim delom obudi rekoč:

Vsegamogočni, večni Bog! jez sklenem svoj namen z zasluženjem Jezusa Kristusa, prečastite device Marije in vseh ljubih svetnikov, in ti vse darujem, kar mislim in želim, govorim in delam; naj bo, posebno kar ravno zdaj hočem početi, v tvojo čast, v zadostenje mojih grehov, v zasluženje meni potrebnih gnad; naj bo k mojemu in mojega bližnjega dušnemu zveličanju, v pomoč tistim kerščanskim dušam, ktere so v Gospodu zaspale. Amen.

Molitev pred jedjo.

Oči vseh so v tebe obrnjene, o Gospod, in ti jim daš hrano o pravem času; svojo milostljivo roko ti odpreš, in napolniš s svojim blagoslovom vse, kar živi.

Čast bodi Očetu in Sinu in svetemu Duhu, kakor je bilo od začetka, zdaj in vselej na vse večne čase. Amen.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš. itd. Češčena si Marija itd.

Gospod! blagoslovi nas in svoje dari, ki smo jih od tvoje dobrote prejeli, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev po jedi.

Zahvalimo se ti, vsegamo-
gočni Bog za vse tvoje dobrote,

kteri živiš in vladaš vekomaj.
Amen.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

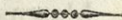
Gospod, usmili se nas!

Oče naš. itd. Češčena si Marija itd.

Vsem našim dobrotnikom dodeli, o Gospod, za svojega Imena voljo večno življenje.

Dobrotljivi Bog naj nas pri svoji nebeški mizi siti na vekomaj.

In verne duše naj po milosti božji v miru počivajo. Amen.

Večerna molitev.

1.

Nebeški Oče, svojo molitev sklenem s sladko molitevjo svojega nebeškega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa, in te priserč-

no zahvalim za tvoje dobrote, posebno za t e, ki sem jih pretekli dan od tebe prejel.

Današnji dan je minul ter v večnost zginil; ne enega trenutka njegovega ni mogoče nazaj poklicati: kar mi pa ostane od ravno preteklega dneva, to so moja dela in njih nasledki. Skesano in ponižno spoznam svoje zadolženje pred teboj, vsegavedni Sodnik, zato s stertim srcem kličem: Oče, grešil sem zoper nebo in zoper tebe! Usmili se me, o Gospod! in odpusti mi moje pregrehe! Glej moje revščine in moje slabosti; saj veš, da sem slaba stvar, ktera je v grehah rojena, zato ravnaj z menoj po svoji usmiljeni ljubezni, saj ti je lastno, usmiliti se in prizanesti. V zadostenje za vse prestopke, za vso lenobo v tvoji sveti službi, in za vse brezljubeznjivo obnašanje do bližnjega ti darujem

bogato zasluženje usmiljenega Zveličarja, njegovo gorečo ljubezen in neizmerno dobroto do človeškega rodú. Le v njega zaupam in se zanesem in z njegovo gnado terdno sklenem, svoje pregrešno življenje zboljšati in se tako saj nekoliko vrednega storiti tvoje očetovske ljubezni do mene.

Čuj nad menoj, o Gospod mojega življenja, med tem, ko bom mirno spal. Pokoj mojega telesa, tudi moje sanje naj bodo tebi dopadljive; ves okrepčan naj se s spanja zbudim.

Odverni vso škodo in nesrečo od mene in od mojih; ne pripusti, da bi me nagla smert zadela. Če je pa to vendar tvoja sveta volja, o, bodi milostljiv moji duši, sodi jo po očetovskem usmiljenji ter jej zavolj svojega ljubega Sina Jezusa odpri vrata

svojih zveličanskih prebivališč, svetih nebes, za ktera si me ti ustvaril in moj ljubi Jezus odrešil večnega pogubljenja.

V zaupanji, da boš moje zdi-hovanje uslišal, zročim svojo dušo v tvoje roke. O, da bi pač tako, kakor ta dan, tudi svoje življenje enkrat sklenil v pravi veri, v terdnim zaupanji in goreči ljubezni.

Čast in hvala bodi tebi, ne-beški Oče, in tvojemu edinorojenu-mu Sinu s sv. Duhom na vse veke. Amen.

2.

Vsegamogočni večni Bog! zahvalim te iz celega svojega serca za vse, kar si mi pretekli dan dobrega dodelil, za jed in pijačo, za zdravje in moč, za svete misli in razsvetljenja, za pomoč in varstvo in za vse druge gnade, katerim ne vem števila in velikosti.

Zahvalim te za vse in sicer po tvojem Sinu, našem Gospodu, Jezusu Kristusu. Amen.

Prosi spoznanja svojih grehov.

Sveti Duh, ti večni vir vse luči! preženi vso témo mojega uma, da prav spoznam hudobijo in gnjusobo svojih grehov, da se jih kesam iz serca, ter jih čez vse sovražim in se jih bolj bojim, kakor vsega hudega, bolj kakor smerti.

Zdaj izprašuj svojo vest, kako si pretekli dan živel, kako in kolikokrat si se pregrešil zoper Boga: z zamudo in z opuščanjem dobrih del, ktera si bil zjutraj sklenil; s slabim vedenjem v cerkvi, z rastresenjem v molitvi. Ali si obudil pri vseh svojih opravilih dobri namen; ali si se gnadi božji zoperstavljal, ali se s kletevjo, z godernjanjem zoper Boga, z nepoterpežljivostjo, z nevoljo, z nezaupanjem pregrešil?

Zoper svojega bližnjega: s prederzno sodbo, zaničevanjem, so-

vraštvom, maščevanjem, jezo, kregom in prepirom, preklinjevanjem, zmerjanjem, obrekovanjem, opravljanjem, zasmehevanjem, krivo tožbo, krivico, slabim izgledom, nepokorščino, nezvestobo?

Zoper samega sebe: z nahuom, strahom pred ljudmi, lažjo, z mislimi, željami, besedami, v djanji zoper sramožljivost ali čistost z drugim ali seboj; z nezmernostjo, nepoterpljenjem, lenobo v dolžnostih svojega stanu; s potrato drazega časa, z nečimurnim oveseljevanjem, z praznimi opravili?

Skesaj se teh in vseh drugih grehov, katerih se krivega spoznaš, in s ponižnim in s potertim srcem zdihni rekoč:

O neskončno dobrotljivi Oče moj! Tolikanj dobrot si mi ta dan skazal, da se še spomniti ne morem vseh; in jez, ne da bi te bil dolžno in priserčno zahvalil, ampak ravnal in delal sem, kar je tebe razžalilo. Tebe sem jezil in zaničeval, zoper tebe sem greše-

val, zato nisem vreden, da dalje še živim, ker sem zaslužil tvojo jezo, smert in večno kazen. Toda saj si ti, o Bog, tudi neskončno prizanesljiv in usmiljen, zato se z otročjim zaupanjem k tebi obrnem, ter spoznam svoj dolg in te prosim odpuščanja; prosim te, odpusti in zbriši mi grehe, po Jezusu Kristusu, tvojem ljubem Sinu, kateri je to zaslužil tudi za-me.

Terdno sklenem, tebe nikoli nikdar več ne žaliti; posebno se pa hočem varovati greha (ime-nuj ga), ktereга sem že tolikrat storil; stori me močnega in podpiraj me s svojo gnado, tudi tega te prosim v imenu Jezusa Kristusa, tvojega ljubega Sina, Gospoda našega. Amen.

Priporoči se v varstvo božje in vseh svetnikov, rekoč:

Zdaj se pa hočem k pokoju podati in zopet okrepčati, da

morem tebi, o Gospod, jutri toliko zvestejše služiti, dodeli mi k temu sklepu svoj nebeški blagoslov. Presveta Devica, po tvojem ljubem Sinu moje najvikši upanje! Sveti angelj varh! vsi moji pomočniki in vsi svetniki! prosite za me. Varvajte me to noč in vse moje življenje in tudi, česar vas zlasti prosim, ob moji smertni uri. Amen.

Tudi za vse žive in mertve moli, rekoč:

Daj, o Gospod! svoj nebeški blagoslov tudi vsem mojim sorodnikom in znancem, dobrotnikom, prijatlom in sovražnikom. Varuj vse moje duhovne in deželske predstojnike; stoj na strani vsem revnim in jetnikom, žalostnim in popotnikom, bolnim in umirajočim; spreoberni grešnike, pripelji nazaj zmotene ovčice k svoji pravi čre-

di; razsvetli nevernike, da spoznajo tebe in tega, ktereга si poslal, Jezusa Kristusa.

O Bog neskončnega usmiljenja! bodi milostljiv revnim terpečim dušam v vicah! Naj je njajo njih bolečine in pelji vse, za ktere sem dolžen moliti, v večni mir in pokoj, v nebeški raj, v večno veselje. Amen.

(Oče naš. Češčena si Marija. Verujem v Boga Očeta i. t. d.)

Kako se pobožni kristijan spat spravlja:

Preden pričneš slačiti se, zapri svojo spavnico, bodi pa tudi sam do sebe sramožljiv. Naj ti bo pred očmi živa misel, da te Bog vidi povsod, in da je angelj varh pri tebi. Misli na svojega Zveličarja v njegovem terpljenji, na križ razpetega; misli, da te bo smert vsega časnega blaga oropala in pred stol ostro pravičnega sodnika postavila. **K** sercu si dobro ženi, da jih bo tudi to noč spet veliko ta svet zapustilo ter k sodbi šlo; vedi pa tudi, da sam Bog

vé, ali tudi tebe ne bo med njimi, zato zdihni rekoč:

Nagle, neprevidene, nesrečne smerti reši me, o Jezus! na prošnjo svoje svete matere Marije, svojega rednika Jožefa in svete Barbare!

Spomni se tudi ubogih duš v vicah in moli za nje.

Potem se poškropi z blagoslovljeno vodo in reci:

S to blagoslovljeno vodo in z najdražo kervjo Jezusovo očisti me, o Bog, vseh mojih grehov, ter me obvaruj vseh vidnih in nevidnih sovražnikov!

V imenu svojega križanega Gospoda Jezusa, kateri me je s svojo drago kervjo odrešil, se hočem spat vleči. Ti, o Jezus, me blagoslovi, ter vsega hudega varuj in v večno življenje pripelji.

O Jezus moj! V tebe verujem, v tebe upam, tebe čez vse ljubiti

želim. Pod tvojim varstvom hočem spati in počivati. V tvoje svete rane izročim svoje telo in svojo dušo.

Jezus! Marija! Jožef! Amen!!

Če se ti po noči pregrešne misli silijo, in te hudobne skušnjave napadajo, reci:

O Jezus! raji hočem umreti, kakor še kedaj grešiti.

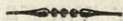
Jezus, Marija, Jožef, ostanite pri meni.

O usmiljeni Jezus! usliši me.

V svoje rane skrij me.

Od tebe ločiti se ne pusti me.

Tebi, o Jezus, hočem živeti, tebi hočem umreti. Tvoj hočem biti v življenji in v smerti! Amen.

Jutranji in večerni blagoslov.

Presveta Trojica, Bog Oče, Bog Sin in Bog sveti Duh! Mir in blagoslov našega Gospoda Jezusa Kristusa, in moč njegovega svetega terpljenja, znamenje svetega križa, priprošnja neomadežvane in prečastite matere božje Marije, pomoč angelov varhov, priprošnje vseh svetnikov, zasluženje in molitve vseh izvoljenih naj mene in vse moje blagoslovijo ter nam pomagajo, naj nas vsakega greha in vsega telesnega in dušnega zlega, vseh vidnih in nevidnih sovražnikov varujejo zdaj in na našo zadnjo uro. Amen.

MOLITVE

pri sveti maši.

Pred sveto mašo.

Neskončni, večni Bog! tù sem pred tvojim oltarjem, da bom pričujoč pri sveti daritvi, ktera edina je vredna tvoje neizmerne veličasti. Pripravi, o Gospod, moje serce, očisti mojega duha, posveti mojo dušo, zbriši moje grehe; daj mi takó pri sveti maši biti, da bode tebi na čast, meni pa v dušni prid.

Tvojemu presvetemu imenu na čast darujem to sveto mašo, čast in hvala bodi tebi zavoľjo vseh meni skazanih dobrot, meni pa odpu-

ščenje vseh storjenih grehov. Posebno pa te danes prosim te milosti N. (ali: posebno te pa danes prosim za to ali uno osebo, za žive ali mertve).

V začetku sv. maše.

Kedar mašnik pred oltarjem stojé očitno spoved molijo.

Ne upam si, o moj Bog in moj Gospod! zavoljo svojih grehov bližati se tvojemu presvitemu sedežu, ktereга sama svetost obdaja. Mašnik v ponižnosti pred oltarjem stoji, ter moli za grehe ljudstva; ž njim tudi jez sklepam skesano spoznanje svojih grehov ter rečem: Ponižno spoznavam Bogu vsegamogočnemu, prečastiti devici Mariji in vsem svetnikom, da sem velikokrat, obilno in močno grešil z mislimi, z besedami, v djanji in z opuščanjem dobrih del. O, kako velik je moj dolg! silno

velik je moj dolg! silno velik je, veči od vseh, katerikoli so grešili. — Prosim torej prečastito devico Marijo in vse svetnike, da bi zame Boga prositi hoteli. Vsegamogočni Bog naj se nas usmili! naj nam naše grehe odpusti ter nas v večno življenje pripelje. Amen.

Vsegamogočni in usmiljeni Bog nam dodeli odpuščanje naših grehov. Amen.

Pri kirie elejson.

(Gospod usmili se.)

O stvarnik naših duš! imej usmiljenje z deli svojih rok. Usmiljeni Oče, daj nam usmiljenje najti.

Ti začetnik našega zveličanja, daj nam deležnim biti zaslужenja tvoje smerti in tvoje prelite kervi. Ljubeznjivi Zveličar, dobrotljivi Jezus! ponižaj se do naše revščine in odpusti nam naše grehe!

Gloria.

(Slava.)

Čast bodi Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so prave volje. Častimo te, hvalimo te, molimo te, zahvalimo se ti za tvoje neizmerno veličastvo, Gospod Bog! nebeški Oče! Gospod Jezus Kristus, edinorojeni Sin, Gospod Bog! Jagnje Božje! Sin Očeta, kateri grehe sveta odjemlješ, usliši našo molitev, kateri sediš ob Očetuvi desnici, usmili se nas. Zakaj ti si najvikši! Jezus Kristus! s svetim Duhom v veličastvu Boga Očeta. Amen.

List.

Moj Bog! tolikim narodom so tvoje skrivnosti neznane, mene si pa k spoznanju svoje svete volje poklical. Z vsem srcem hočem tvoje zapovedi sprejeti, zato verno

in zvesto poslušam resnice, ktere si nam po svojih prerokih razodel, ter jih z vso ponižnostjo kakor tvojo Božjo besedo častim in se iz celega serca veselim, da se je vse spolnilo, kar so preroki prerokovali.

O, da bi mogel, moj ljubi Bog! pred tebe priti s tistimi željami, ktere so stari očaki po tebi imeli; te spoznati in častiti, te ljubiti in se tebi tako udati, kakor so te tvoji sv. aposteljni ljubili!

Evangelij.

O Jezus, moj Zveličar, kolikošno je vendar tvoje usmiljenje, da si hotel na zemljo priti, ti sam naš učenik biti ter nam pot v nebesa kazati! — Stori tudi, da bom rad in ponižno poslušal resnice, ktere si ti učil; razsvetli moj um in mojo pamet, da jih

umem, ustvari mi novo serce, da jih tudi ljubim ter v djanji spolnujem; ne pripusti, da bi se kedaj tvojega sv. Evangelija sramoval, temuč dodeli mi gnado, da vselej rad in na tanko v vsem svojim djanji in nehanji po njem živim. Dodeli mi to ti, ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

V e r a.

(Kakor jo mašnik molijo.)

Verujem v enega Boga, vsegamogočnega Očeta, Stvarnika nebes in zemlje, vidnih in nevidnih reči. In v enega Gospoda, Jezusa Kristusa, edinorojenega Sina božjega, ki je rojen iz Očeta od vekomaj, Bog od Boga, Luč od Luči, pravi Bog od pravega Boga, rojen in ne ustvarjen, z Očetom enega bistva, s katerim je vse ustvarjeno, kateri je zavoljo nas ljudi in zavoljo našega zveli-

čanja prišel z nebes, in meso na-se vzel po svetem Duhu iz Marije Device ter človek postal, kateri je tudi za nas terpel pod Poncijem Pilatom, križan bil, v grob položen in tretji dan od mertvih vstal, kakor je bilo pisano, in v nebesa šel, kjer sedi na desnici Očetovi in bo prišel z velikim veličastvom soditi živih in mertvih; in njegovega kraljestva ne bo konec. Verujem v svetega Duha, Gospoda, kateri oživlja, kateri se iz Očeta in Sina izhaja, kterega z Očetom in Sinom tudi molimo in častimo, kateri je govoril po prerokih. In eno sveto vesoljno (katoliško) in apostoljsko cerkev: Spoznam tudi en kerst v odpuščenje grehov, in pričakujem vstajenja mertvih in življenja prihodnjega sveta. Amen.

Darovanje.

Vzemi, o sveti Oče, vsega-mogočni večni Bog! to neomadežano daritev, katero ti jez nevredni služabnik z mašnikom darujem, da, kolikor je mogoče, častim in molim tvoje Veličastvo, ter se ti zahvaljujem za vse nam skazane dobrote, in da zadostim za svoje brezštevne grehe in opuščenja. Darujem ti to daritev tudi za svoje stariše, prijatle in dobrotnike, za vse kristijane, žive in mertve, da jim bo vsem v zveličanje in v večno življenje. Amen.

Z neomadežano daritvijo kruha in vina pa sprejmi, o Gospod, tudi mene, moje serce in vse, kar imam. Z ravno to ljubeznijo, s katero si ti svoje življenje zame daroval, in pri zadnji večerji to presveto daritev postavil, se

ti želim tudi jez darovati; z ravno to ponižnostjo, s katero si aposteljnem svojim noge umival, tudi jez pred teboj na kolena padem rekoč: **O Gospod!** očisti in umij me do čistega vseh mojih madežev, da bo ta moja daritev z Jezusovo daritvijo presveti Trojici dopadljiva. **O Bog,** usliši mašnikovo molitev, in molitev svoje svete cerkve!

Predglasje.

Vse, kar diha, naj Gospoda časti. V nebesa povzdignite svoja serca, in hvalite Gospoda! Tebi, večni trojedini Bog čast in hvala na vekomaj po Kristusu Jezusu, Gospodu, kateri nam je prižgal luč nebeškega razsvetljenja in v poroštvo dal svoje lastno najblažje serce. Zato, kristijani, združimo se z vsemi angeli in arhangeli,

s Kerubini in Serafini in z enim glasom kličimo:

Sanktus.

(Svet.)

Svet, svet, svet je Gospod Bog vojskinih trum! Nebo in zemlja sta polna Njegove slave. Hvaljen bodi na višavah! Češčen bodi, kateri pride v imenu Gospodovem. Hvaljen na višavah.

Pred spremi nje vanjem.

Prosimo te, o neskončno usmiljeni Oče, po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, našem Gospodu, da blagovoljno sprejeti in blagosloviti hočeš te ponudbe in daritve, ktere ti darujemo za tvojo sveto katoliško cerkev, da jej mir dati, jo varvati, ediniti in po vsem svetu vladati hočeš s svojimi služabniki, našim papežem I., našim škofom I., cesarjem I. in z

vseml pravovernimi katoliškimi kristijani.

Spomni se, o Gospod! svojih služabnikov in svojih služabnic I. I. in vseh tukaj pričujočih, kateri ta sveti dar tebi večnemu, pravemu, edinemu in živemu Bogu za-se in za svoje darujejo.

Spomin prečiste device in Matere božje Marije, tvojih svetih apostelnov, mučencev in vseh tvojih svetnikov obhajamo in prosimo, da nam po njih zasluženji in priprošnjah vselej pomoč in varstvo ohraniš po ravno tistem Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Prosimo te, o Gospod! blagovoljno sprejmi to daritev svojega ljudstva, daj nam mirne čase, varuj nas večnega pogubljenja ter nas s svojimi izvoljenimi združi po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Povzdigovanje.

Jezus! Sin Davidov! Kristus! Sin živega Boga! molim te! ljubim te in terdno verujem, da si tù pričujoč v najsvetejšem zakramentu! O Jezus! poterdi mojo vero! usliši mojo molitev! usmili se mene.

Molim te! presveta kri mojega Zveličarja v tem kelihu! O Jezus! s to kervijo si mojo dušo odkupil in večnega pogubljenja otel. Nikar ne pripusti, da bi bila nad mojo dušo zgubljena, o Gospod! Bodi milostljiv meni, ubogemu grešniku. Amen.

Po povzdigovanji.

O Jezus! moje edine želje, moja ljubezen! zdaj si tukaj pred menoj na oltarji resnično pričujoč s kervjo in z mesom, z dušo in s telesom, kakor Bog in človek!

Češčena mi bodi ura čudovitega spremenjenja; češčena in visoko hvaljena tvoja neskočna milost, češčeno vse tvoje življenje in tvoja smert, tvoje častitljivo vstajenje in vnebohod, češčeno bodi vse, kar si k zveličanju storil ljudem na svetu. Vse tvoje nebeško veličastvo bodi hvaljeno in češčeno vekomaj. V ti hvaležnosti tebi, o nebeški Oče! ponižno darujemo živo telo in pravo kri svojega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. O nebeški Oče, ali bi mogel viditi svojega ljubeznjivega Sina, kakor najčitejši dar na oltarji, in ne usmiliti se nas? Poglej torej, večni Oče! milostljivo z nebes doli na nas, svoje, če tudi tebe nevredne otroke! Vzemi ta dar iz rok svojih angelov, kakor si sprejel dar velikega duhovna Melkisedeka, pa ne samo za žive, ampak

za vse mertve, katerih uboge, revne duše se v neizrečenem terpljenji v vicah pokoré ostankov svojih grehov.

Kristijan! zdaj pa ob kratkem pre-mišljuj, kakor da bi se ti odperle strašne vice; poslušaj mili glas, ki ti iz vic doni: usmilite se mene, usmilite se mene, vsaj vi prijatli moji, ker roka božja me je hudo zadela! poglej kako roke k tebi povzdigujejo. Prosi toraj Jezusa, v katerega živega na oltarji veruješ, da le nekatere kapljice svoje presvete rešnje kervi izlije čez revne uboge v vicah. Imenuj tiste, za ktere si pred Bogom dolžen moliti; spomni se tistih, kateri največ terpé; ali tistih, kateri bodo najpred rešeni; kateri so na zemlji Mater božjo sosebno častili; v ti ali uni bratovščini bili; sploh moli za vse, za ktere je Bogu dopadljivo, da moliš za nje. — Potem pa reci:

Teh in vseh ubogih duš se usmili, o dobrotljivi Bog, po neizmerni svoji milosti. O daj le eno kapljo s tega svojega oltarja na

njih težke rane kaniti, da jim zljajšanje in tolažbo prinese ter jih reši terpljenja, da bodo pri tebi se veselili s pervim marternikom svetim Štefanom, Ignacijem, s sveto Katarino, Cecilio in z vsemi svetniki. Združi nas tam vse, kateri smo tukaj v edino pravi veri sklenjeni, in daj nam deležnim biti nebeškega veselja, katero tvoji izvoljeni že uživajo po Jezusu Kristusu, Gospodu našem, s katerim in v katerem bodi tebi, vsegamogočni Oče z Bogom svetim Duhom čast in hvala na vekomaj. Amen.

O č e n a š.

Opominjan in podučen od tvojega ljubega Sina se prederzнем svoje oči k tebi v nebesa povzdigniti in z njegovimi besedami klicati: Oče naš i. t. d.

Reši nas vselej, o Gospod!

vsega hudega na duši in na telesu; odverni od nas vsako časno nesrečo, ako previdiš, da nam ni v zveličanje; daj nam moč v skušnjavah; dodeli nam, svojih grehov prav skesati in k tebi verniti se; daj nam mir in pokoj na tem in unem svetu in reši nas za vselej najstrašnejšega zlega, kateri je greh, — po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Jagnje božje.

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se nas! Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se nas! Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, daj nam mir!

Jezus, kateri si kakor jagnje molčal, in akoravno roten, nisi rotil, in ne protil, kedar si terpel,

usmili se nas! usliši nas! daj nam svoj mir.

Naj mi, o Jezus, zakrament tvoje neskončne ljubezni nikar ne bodi v sodbo, ampak v zveličanje duši in telesu po tebi, o moj Jezus! Zato iz dna svojega serca željno kličem:

O Gospod! nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša.

O Gospod! nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša.

O Gospod! nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša.

Sv. Obhajilo.

O Jezus! moj Zveličar! večna Ljubezen, v resnici nisem vreden, da prideš v moje serce; nikoli nisem bil vreden, in tudi nikoli ne bom, zakaj kdo izmed stvari se more vrednega šteti, prejeti tebe, o Jezus, ki si resnični, živi Bog. — Ker pa v neizmerni svoji ljubezni želiš med nami, svojimi stvarmi, prebivati, odprem ti svoje nevredno serce, ktero silno hrepeni po tebi.

Pridi, pridi, o Jezus! saj na duhovno vižo v moje serce, skleni ga popolnoma s svojim na vekomaj, umij ga s svojo sv. Kervjo ter ga olepšaj s svojimi čednostmi.

Telo našega Gospoda Jezusa Kristusa ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

Zdaj si pa misli, kakor da bi ti Mati Božja, tvoj angelj varh ali kateri drugih svetnikov, ali pa Jezus Kristus

sam sveto hostijo z oltarja podal in te obhajal. Prepusti se občutljejem, ktere ti tvoje serce iz ljubezni do Jezusa navdihuje, v njem se vesêli in raduj in prosi, da te deležnega stori vseh gnad, ktere v daritvi sv. maše deli. Kedar si to ob kratkem storil, reci:

Našel sem tega, kterega moja duša ljubi; prejel sem ga, in nikdar se od njega ločil ne bom. O presveta večerja, v kateri se Kristus vživa, spomin njegovega terpljenja obhaja, serce z gnadami napolnuje, in daje poroštvo prihodnjega življenja.

O preljubeznjivi Jezus! omij in očisti me vseh mojih grehov s svojo sveto Kervjo, ktera nikdar ne neha teči na duhovno vižo, zlij jo po moji duši in daj mi gnado, da pride, ko se loči telesa, čista in brez madeža pred sodnji stol božji. Amen.

Pri zadnjih molitvah.

O Jezus, kateri se mi pri sv. maši nisi samo pokazal, ampak sam sebe dal, zahvalim te, da si me deležnega storil neskončnega zasluženja te sv. daritve, v kateri sem s tvojim mašnikom tvoje življenje, terpljenje in smert ponavljal. Prosim te ponižno, daj mi s to sveto daritevjo v živi veri, v terdnem upanju in goreči ljubezni do tebe rasti, do konca stanovitnemu ostati in v večno življenje priti. Amen.

Pri blagoslovu.

Blagoslovi me vsegamogočni Bog Oče, Sin in sv. Duh. Amen.

Zadnji Evangelij.

Ljubeznjivi Sin božji! kateri si se ponižal ter s svojega visokega sedeža prišel na ta nizki oltar; daj, da to gnado celi dan

pred očmi imam in za-njo vedno hvaležen ostanem. Tebi naj čast in hvalo in vse veličastvo moje ustnice pojó. Vse moje djanje in nehanje, dela in opravila, misli in želje in vse moje življenje tebi darujem, vodi me po svojem dopadajenji, da bo vse, kar sem in imam, tebi dajalo čast in hvalo.

Posebno te pa prosim, daj mi rajši umreti, kakor le enkrat tvoje zapovedi prelomiti; dodeli, da nikdar nikoli nič ne pričnem in ne počnem, kar tebi ne dopade, ampak daj, da le tebi in v tebi živim. Odpusti mi zavoljo svojega britkega terpljenja in svoje britke smerti moje brezštevne pregrehe, — oživi v meni pravo, resnično in gorečo ljubezen do tebe, — daj mi potrebno moč, da vse slabosti in skušnjave premagam, — daj mi mir v življenji in srečno zadnjo uro. Amen.

Molitev po sv. maši.

(*Bonaventura.*)

O najsladkejši Jezus! prebôdi s svojo pohlevno ljubeznijo dno mojega serca. Vžgi v njem to sveto ljubezen, da odslé le po tebi hrepení. Le po tvojih večnih prebivališčih naj zdihuje; le iz ljubezni do tebe naj želi, razvezano in pri tebi biti! Duša moja, le po Jezusu bodi lačna, kateri je kruh angeljski, okrepčanje svetim dušam, vsakdanji kruh kristijanom, kateri vso sladkost vsega nebeškega veselja v sebi ima. **O** Jezus, bodi moj, Jezus ti, česar obličje angeli z neizmernim veseljem vživajo! Le po tebi, o Jezus, ki si studenec življenja, potok in reka veselja in radovanja, naj žeja dušo mojo! Le tebe, o Gospod, naj moje serce išče, le po tebi hrepení.

O ko bi pač tebe našlo, k tebi prišlo! Le na tebe bi hotel misliti, le o tebi govoriti, v tvojo čast vse opravljati, tebe čez vse ljubiti, le v tebi se veseliti in v teh mislih in željah do smerti ostati.

O Jezus! ti si moje edino upanje, moja tolažba, moj pokoj, moje krepčanje, moja pomoč, moje pribežališče in moja dedšina. Moje serce naj bo s tvojim sklenjeno na vekomaj. Amen.

Sveta maša od Kristusovega terpljenja*).

Priprava.

Pridi, sveti Duh, in razsvetli s svojo milostjo moj um in moje serce, da bom s pravo pobožnostjo in

*) Ta maša je vzeta iz bukev: Spomin Jezusovega terpljenja.

gorečnostjo pri daritvi svete maše v pričo, in da bom sadú te daritve, kateri je povikšanje božje časti in pomoč k zveličanju moje duše, vreden in deležen.

O Marija, Mati božja, kakor si stala pod križem svojega presladkega Sina Jezusa pri njegovi smerti, tako stoj tudi meni na strani pri tej daritvi svete maše, da zasluženja terpljenja in smerti svojega ljubega Zveličarja obilno deležen postanem.

Mašnik gre k oltarju; Jezus gre z učenci na vert Getzemani.

O moj Gospod Jezus Kristus, kateri si o približevanju svojega britkega terpljenja žalosten in otožen postajal, in si rekel: Moja duša je žalostna do smerti; dodeli mi gnado, da bom v vsem svojem djanji in nehanji tvoje britko terpljenje pred očmi imel, in da moja

duša po tvojem neskončnem zasluženji večno zveličanje doseže. Amen.

Mašnik začne sv. mašo in moli očitno spoved; Jezus moli in kervav pot poti na vertu.

Moj ljubeznjivi Zveličar! kateri si v svojih smertnih težavah pri-serčniše molil k svojemu Očetu, ter si v svojih britkosti kervav pot potil; dodeli tudi meni, da bom iz hvaležnosti do tebe saj britke solzé točil iz svojih oči, in da v teh solzah omijem madeže svoje uboge duše. Amen.

Mašnik kušne oltar; Judež izda Jezusa s kuševanjem; Judje ga vjamejo in zvežejo.

Usmiljeni moj Odrešenik, kateri si ljubeznjivo pripustil, da te je tvoj nesrečni apostelj s hinavskim kuševanjem hudobnim sovražnikom izdal, dodeli mi, da te jez nikoli sam nad seboj, ali nad svojim bližnjim nehvaležno ne izdam; daj

mi, da bom vsem ljudem in tudi svojim sovražnikom resnično ljubezen skazoval. Amen.

Mašnik moli začetek; Jezus je pred Anam za uho udarjen.

Preljubeznjivi moj Zveličar, kateri si bil, kakor hudodelnik pred Ana peljan, tam od divjih judov zaničevan, in od hudobnega hlapca neusmiljeno za uho udarjen; stóri, da bom tudi jez po tvojem zgledu krivice od svojih sovražnikov voljno prejemal in vse terpljenje tega sveta in skušnjave hudičeve serčno premagoval. Amen.

Mašnik moli kirije elejson; Jezus je v hiši Kajfovi od sv. Petra zatajen.

Moj Gospod Jezus Kristus! kateri si bil v Kajfovi hiši od poglavarja aposteljnov, svetega Petra, nespametno trikrat zatajen; ponižno te prosim, daj mi, da se bom vselej hudobnih ljudi družčine

skerbno ogibal in tako nevarnosti odšel, tebe, svojega največega dobrotnika, kedaj pregrešno zatajiti in zapustiti. Amen.

Mašnik se oberne k ljudem in pravi: Gospod z vami; Jezus se oberne v svetega Petra.

Usmiljeni moj Zveličar, kateri si z enim samim pogledom svetemu Petru dal spoznati njegov greh, da je iz dvora šel in ga milo objokoval; obrni tudi v mene, te ponižno prosim, svoje milostljive in dobrotljive oči, da pred teboj svoje grehe objokujem, in te nikoli ne z djanjem, ne z besedo, ne z mislijo več ne razžalim. Amen.

Mašnik bere list ali epistel; Jezus je po krivem tožen pred Pilatom.

Moj dobrotljivi Zveličar, kateri si bil od hudobnih judov neusmiljeno pred Pilata peljan in pred njim krivično tožen; dodeli mi,

te prosim, varovati se vseh krivic in lažljivih besedi, in stori, da si bom vedno za dobra dela prizadeval in do konca svojega življenja svetim resnicam katoliške vere vselej zvest ostal. Amen.

Mašnik moli: očisti moje serce; Jezus je peljan od Pilata k Herodu.

Moj božji Zveličar! kateri se pred Herodom od neusmiljenih judov krivično tožen, nisi hotel z nobeno besedo izgovoriti: dodeli mi milost, da te pri nobeni priložnosti zavoljo krivic, ktere mi moji sovražniki delajo, ne razžalim; tudi ne pripusti, da bi grešniki svete skrivnosti naše vere zaničevali, in jim nečast delali. Amen.

Mašnik bere evangelij; Jezus od Heroda zaničevan, je k Pilatu nazaj poslan.

Milostljivi moj Gospod Jezus, kateri si, od Heroda k Pilatu

nazaj poslan, jima priložnost bil, da sta se poprijaznila; daj mi moč, da se nikoli naklepov hudobnežev ne bom bal, temuč da bom iz preganjanja in terpljenja to pridobil, da bom tudi sredi britkosti vselej vesel in tvoji sveti volji v vseh rečeh popolnoma podveržen. Amen.

Mašnik odkrije kelih; Jezusa slečejo.

Dobrotljivi moj Zveličar, kateri si, da bi bil bolečine bičanja bolj občutil, hotel slečen biti, in svoje telo nago neusmiljenim judom prepustiti; dodeli mi milost, da z resnično in obžalovanja polno spovedjo odložim staro obleko svojih grehov, da bom slečen posvetnega poželenja in da bo oblečena moja duša v oblačilo dobrih del in svetih čednosti. Amen.

Mašnik daruje hostijo; Jezusa bičajo.

Moj Gospod Jezus Kristus! kteri si, da si večnemu Očetu za moje grehe zadosti storil, hotel v svojem bičanju svojo predrago kri prelivati; dodeli mi milost, da v kopvi tvoje presvete kervi omijem svojo dušo od hudih madežev, grehov, da jo bom oprano in očiščeno v zedinjenji s tvojim neskončnim zasluženjem nebeškemu Očetu mogel v dar primesti. Amen.

Mašnik pokrije kelih; Jezusa s ternjem venčajo.

Dobrotljivi Gospod, moj Bog! kteri si, da bi moja dušo iz sužnosti hudičeve otel, kakor kralj bolečin hotel z bodečo ternjevo krono venčan biti; presuni, te prosim, z gorečimi prošnicami svoje ljubezni mojo dušo, da bo na to vižo pokrepčana, bolj mōgla po

večni kroni nebeške slave hrepeneti. Amen.

Mašnik si perste umiva; Pilat priča Jezusovo nedolžnost.

Usmiljeni Zveličar, Sin živega Boga, kateri si med tem, da je Pilat tvojo nedolžnost pričal, poterpežljivo poslušal vpitje silnih judov, kateri so neusmiljeno tvoje smerti želeli; daj mi milost, da bom mogel med viharji tega sveta notri do smerti nedolžno živeti in poterpežljivo prenašati hudo preganjanje svojih sovražnikov. Amen.

Mašnik reče: molite bratje: Pilat pokaže Jezusa judom, rekoč: glejte, človek.

Moj Gospod Jezus Kristus, kateri si bil z velikim zasramovanjem poln ran in ves kervav od Pilata pred judovsko ljudstvo postavljen; daj mi, te prosim, da nikoli ne bom poželed posvetne

časti, da se bom tako sodnji dan poln zasluženja in lepih čednosti mogel prikazati pred tvojo pravično sodbo. Amen.

Mašnik moli predglasje; Jezus je v smert obsojen.

Milostljivi moj Gospod, kateri si zaslišal krivično obsojenje v smert, v smert na terdem križu; dodeli mi milost, da, kedar se perbliža moja zadnja ura, se ne bom bal obsojenja v večno smert, in da bom svojo dušo mogel v tvoje svete roke izročiti. Amen.

Mašnik moli za žive; Jezusu križ naložé.

Usmiljeni moj Zveličar, kateri si hotel za odrešenje svetá težki križ na goro Kalvarijo na svojih ramah nesti; dodeli mi milost, da po tvojem zgledu tudi jez rado-
voljno objamem križ pokorjenja in terpljenja na tem svetu, in ga

**poterpežljivo nosim notri do smerti.
Amen.**

*Mašnik položi roké na kelih; Veronika obriše
Jezusa.*

Moj Gospod Jezus Kristus, kteri si na svojem potu v smert usmiljene žene ljubeznjivo opominjal, da naj ne jokajo nad teboj, ampak same nad seboj; dodeli mi, te prosim, da obilni studenci solz tečejo iz mojih oči, in da ž njimi objokujem svoje grehe, in grehe svojega bližnjega, da tako tvoje dobrote in tvoje neskončne milosti vreden postanem.
Amen.

*Mašnik dela križe čez sveti dar; Jezusa na
križ pribijajo.*

Milostljivi Gospod Bog, kteri si hotel, da je bilo tvoje telo na terdi križ pribito; podverzi, te prosim, vse moje moči svoji sveti volji, da popolnoma spolnu-

jem tvojo sveto postavo, in da bo moja duša vedno s teboj vredna na križ pribita. Amen.

Mašnik povzdigne sveto hostijo; Jezusa na križu povzdignejo.

Usmiljeni moj Gospod, kateri si bil od hudobnih judov neusmiljeno na križ pribit in od zemlje na kviško povzdignjen; povzdigni, te prosim, tudi mojega duha od posvetnih želj in občutljejev, da ne bom na nič drugega mislil, kakor na tvoje presveto terpljenje in na tvojo smert, kakor tudi le na nebeške reči. Amen.

Mašnik povzdigne sveto kri; Jezus preliwa na križu svojo sveto kri.

Gospod in Bog! Jezus Kristus, iz čegar presvetih ran je tekla rešnja kri, kakor potok milosti za nas grešnike, daj, da kedar hude misli in skušnjave mojo dušo nadlegvajo, vselej pri-

bežim k tem svetim ranam, in v njih moč in serčnost najdem, ves čas svojega življenja s svojimi sovražniki stanovitno se vojskovati, in jih vselej premagati. Amen.

Mašnik se spominja mertvih; Jezus prosi na križu za svoje sovražnike.

Moj usmiljeni Gospod Jezus! kateri si, ko si bil v velikih bolečinah na križu pribit, prosil nebeškega Očeta za zveličanje vseh, in tudi svojih sovražnikov; vnemi moje sercé z nebeškim ognjem goreče ljubezni, da od tvojega zgleda podučen, se učim resnično ljubiti svojega bližnjega, in tudi svojim neprijatlom dobro storiti. Amen.

Mašnik moli: tudi nam grešnikom; Jezus obljubi raj razbojniku.

Preljubeznjivi moj Gospod, kateri si spokornemu razbojniku, ki je v tebe veroval; večni nebeški paradiž obljubil; oberni,

te prosim, tudi v mene oči svoje milosti in neskončne dobrote, da bom na koncu svojega življenja mogel zaslišati, o moj Gospod Jezus, tvoj veseli glas: Danes boš z menoj v raji! Amen.

Mašnik moli: Oče naš; Jezus izroči svetega Janeza Mariji Devici.

Moj Gospod, Jezus Kristus, kateri si svetega Janeza presveti Devici, svoji Materi, s križa izročil, njo pa ravno temu svetemu Janezu; dodeli mi milostljivo, da bo tudi moja duša in moje telo ves čas mojega življenja tebi, in tvoji sveti Materi izročeno, da bom tako čedalje bolj stanovitno po poti duha in popolnosti hodil. Amen.

Mašnik prelomi sveto hostijo; Jezus na križu izdihne svojo dušo.

Milostljivi moj Gospod, kateri si iz ljubezni do mene na križu

umirajoč svojo dušo nebeškemu Očetu izročil; dodeli mi milost, da bom mogel na tem svetu na duhovno vižo s teboj umreti, da tako na zadnjo uro svojo dušo tebi, v tvoje svete roke, in v tvojo neskončno milost in dobroto izročim. Amen.

Mašnik moli: Jagnje božje; veliko grešnikov pod križem Jezusovim se spokori.

Moj Gospod Jezus Kristus, pri čegar smerti je veliko judov spoznalo in objokovalo svoje grehe; dodeli mi milost, da bom tudi jez po zasluženji tvoje smerti spoznal in bitko objokoval svoje hudobije, in da te vprihodnje ne z mislimi, ne z besedami, ne v djanji več ne razžalim. Amen.

Mašnik zavžije sveto rešnje Telo; Jezusa v grob položé.

Moj usmiljeni Zveličar, kateri si pripustil, da so po tvoji smerti

tvoje neomadežano telo v nov grob položili, daj mi milost, da prenovim svoje serce in svojo dušo, da odložim svojo terdovratnost in pokopljem vse posvetne želje, in tako srečno ostanem v tvoji presveti milosti in prijaznosti. Amen.

Mašnik izplakne in zbriše kelih; Jezusovo telo z dišavami mažejo.

O moj preljubeznjivi Zveličar, kateri si, preden si bil v grob položen, hotel z dišavami pomazan, in od Jožefa in Nikodema v belo tančico zaviti biti; dodeli mi milost, da, kedar bom pri svetem obhajilu tvoje presveto Telo prejel, ga z dišavami prave pobožnosti obdam, in v čistem sercu vedno ohranim. Amen.

Mašnik bere na strani oltarja; Jezus od smerti vstane.

Moj Gospod Jezus Kristus! kteri si prečudno od smerti vstal in častitljiv premagavec iz groba šel; dodeli mi moč, da tudi jez z resnično žalostjo in pravo pokoro iz hudobij preteklega življenja vstanem, in da bom mogel sodnji dan na tvoji božji desnici med tvojimi izvoljenimi se prikazati. Amen.

Mašnik reče: Gospod z vami; Jezus se prikaže svojim učencem.

Dobrotljivi moj Gospod, kteri si precej po svojem vstajenji razveselil s svojo pričujočnostjo najpoprej presveto Devico Marijo, svojo Mater, potem Magdaleno, aposteljne in učence; dodeli mi milost, da se bom po tem težavnem življenji v večnosti vekomaj mogel veseliti. Amen.

Mašnik moli poslednje molitve; Jezus ostane štirideset dni pri svojih učencih.

Moj dobrotljivi Zveličar, kateri si po svojem častitem vstajenji celih štirideset dni pri svojih učencih ostal, in jih ljubeznjivo učil resnice svoje svete vere; poduči me, te prosim, po tvoji sveti volji popolnoma živeti, da bom v vsem svojem djanji na tanko po njej živel. Amen.

*Mašnik reče: idite, maša je končana;
Jezus gre v nebo.*

Gospod Jezus Kristus, kateri si štirideseti dan po svojem vstajenji od smerti v pričo svojih učencev častito v nebesa šel; dodeli mi, da moja duša zaničuje vse posvetne reči, in po večnih hrepeni; da nič drugzega ne išče, kakor tebe, kateri si edina in prava dobrota. Amen.

Mašnik da sveti blagoslov; Jezus pošlje učencem svetega Duha.

Preljubeznjivi moj Gospod Jezus, kateri si svojim učencem, ki so bili v molitvi zbrani, iz nebes svetega Duha poslal, da bi jih poterdil; očisti, te prosim, s svojo milostjo moje serce, da sveti Duh v njem prijetno prebivanje najde, me poterdi s svojimi svetimi darmi, in obogati mojo revno dušo. Amen.

Mašnik bere poslednji evangelij; aposteljni oznanujejo evangelij po vsem svetu.

Moj milostljivi Zveličar, kateri si po svojem britkem terpljenji, in po svojem vnebohodu hotel, da so aposteljni luč tvojega svetega evangelija po temi tega sveta razširjali; daj mi milost, da bom stanovitno do konca svojega življenja po naukih tvoje vere živel. Amen.

Zahvala

po sveti maši.

O Gospod, ker jez tebe sam ne morem zadosti zahvaliti za tako milost, da sem bil v pričo pri tej sveti daritvi, kjer se tvoje sveto terpljenje, ki si ga iz ljubezni do nas na-se vzel, pred oči postavlja; zato prosim vse svetnike in svetnice nebeške, da te namest mene zahvalijo, in te prosim, da mi odpustiš mojo zanikernost, s katero sem se v tem svetem djanji pregrešil, in stori, da mi bo v odpuščenje mojih grehov, v povikšanje milosti, v zadobljenje večne časti, in v pomoč ubogih duš v vicah. Amen.

Cerkvene molitve

za verne duše v vicah, in sicer:

Za mertve stariše.

O Bog! kateri si nam zapovedal; očeta in mater spoštovati, usmili se milostljivo duše mojega očeta (moje matere, očeta in moje matere) odpusti jim njih grehe; meni pa dodeli, da jih zopet vidim v veselji večnega veličastva. Po Gospodu našem, Jezusu Kristusu, kateri živi in kraljuje i. t. d.

Za brate, sestre, prijatle, dobrotnike i. t. d.

O Bog, kateri milosti deliš in človeka zveličati želiš, prosimo tvojo milost in dobroto, da naše brate, in sestre, vso žlahto in vse prijatle, kateri so se tega sveta ločili, po priprošnjah prečastite

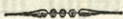
Devic Marije in vseh svetnikov
k večnemu zveličanju pripeljati
hočeš, po našem Gospodu, Jezusu
Kristusu i. t. d.

Za mašnika.

Prosimo te, o Gospod, dodeli,
da se duša mašnika N., tvojega
služabnika, kterega si že v živ-
ljenji na tem svetu k tej visoki
sveti časti povzdignil, na sedežu
nebeškega veličastva večno raz-
veseljuje, po Gospodu našem i. t. d.

Za več mertvih.

Prosimo te, o Gospod! da
dušam svojih služabnikov in svojih
služabnic večno usmiljenje skažeš,
in da jim bo v večno zveličanje,
ker so v tebe upali in v tebe
verovali. Po Gospodu našem i. t. d.

Litanije

za vse verne duše v vicah.

Bog nebeški Oče,	}	usmili se, vernih dus!
Bog Sin, odrešenik sveta,		
Bog sv. Duh,		
Sveta Trojica, en sam Bog,	}	usmili se jih!
Bog Oče, kateri si jih ustvaril,		
Bog Sin, kateri si jih odrešil,		
Bog sv. Duh, kateri si jih posvetil,		

Sveti, usmiljeni, trojedini Bog,
v kterega so verovali, na kte-
rega so upali, in kterega so
ljubili, usmili se jih!

Sveta Marija, usmiljena Mati,
prôsi za-nje!

Vsi sveti angelji!	}	prosite za- nje!
Vsi sveti patrijarhi in preroki,		
Vsi sv. aposteljni in evan- gelisti,		

Vsi sv. marterniki in spo-
 znovavci,
 Vse sv. device in udove,
 Vsi sv. spokorniki in spo-
 kornice,
 Vsi svetniki in izvoljeni božji,
 Gospod, bodi jim milostiv, zanesi
 jim o Gospod! Gospod bodi jim
 milostiv! reši jih, o Gospod!
 Vsega terpljenja v vicah
 Vseh kazni, ktere bi imele
 še terpeti,
 Ločenja od tebe,
 Po zasluženji tvojega včlo-
 večjenja,
 Po svojem kerstu, in svetem
 postu,
 Po svojem kervavem potu na
 oljski gori,
 Po svojem bolečin polnem bi-
 čanji in kronanji,
 Ker si težko križ nesel,
 Po svoji grenki in zasram-
 ljivi smerti na križu,

prosite za-nje!

Gospod Jezus! reši jih!

Po svojem častitem vstajenji, Gospod Jezus, reši jih!

Po svojem čudnem vnebohodu, Gospod Jezus, reši jih!

Po svoji moči in nebeškem veličastvu, Gospod Jezus, reši jih!

Mi ubogi grešniki,

Da duše v vicah tolažiš in oživljaš,

Da jih očistiš, in njih življenje v veselje spremeniš,

Da bojo kmalo tebe gledali od obličja do obličja,

Da vsem vernim mertvim večni pokoj dodeliš,

Jezus, Jagnje božje, ki grehe sveta odjemplješ, zanesi jim, o Gospod!

Jezus, Jagnje božje, ki grehe sveta odjemplješ, reši jih, o Gospod!

Jezus, Jagnje božje, ki grehe sveta odjemplješ, usliši jih, o Gospod!

prosimo te, usliši nas!

Gospod, usmili se jih!

Kriste, usmili se jih!

Oče naš i. t. d. Češčena si
Marija i. t. d.

M o l i t e v.

Pravični in sveti Bog! pa tudi dobrotljivi oče vseh vernih mertvih in živih! Usmili se terpečih duš v vicah, naših bratov, naših sester! Svoj tek so tukaj sicer dokončali, prišli pa še niso do svojega cilj in konca. O Oče! glej, Jezus je tudi za-nje terpel in njim — v spravo s teboj — se tebi na križu daroval! O spolni njih želje in njih hrepenenje po tvojem obličji! Daj jim deležnim biti brezkončne cene zadostenja tvojega ljubega Jezusa; pokrepčaj jih, utolaži, očisti, razveseli ter vzemi jih kmalo kmalo k sebi, v kraljestvo svojega nebeškega veličastva.

O Bog! Stvarnik in Odrešnik vseh vernih! odpusti po svoji neizmerni milosti vsem dušam svojih služabnikov in služabnic, naših mertvih bratov in sester vse, kar so v svojem življenji na svetu napačnega storili, da bodo večnega zveličanja, po katerem tolikanj hrepené, kmalo deležni, in vekomaj pri tebi se veselili po Jezusu Kristusu, Gospodu našem i. t. d.

Oče naš i. t. d. Češčena si Marija i. t. d.

Gospod daj jim večni mir, in večna luč naj jim sveti! Trpljenja v vicah reši, o Gospod! uboge duše!

Naj, o Gospod, duše mertvih vernih po tvoji veliki milosti v miru počivajo! Amen.

Molitev ali misli pred pridigo.

Bog! ti govoriš z menoj po pridigarji, kateri mi v tvojem sv. imenu večne resnice razlaga. S serčnimi željami, naučiti se kaj, hočem poslušati, kar mi bo o tebi in tvoji sveti volji povedanega, in si globoko v serce vtisniti, da bom po tem, kar bom slišal, svoje življenje ravnal.

Napolni pridigarja s svojim sv. Duhom in tudi vse učence, da se tvoje resnice serc primejo, in da seme prinese veliko sadú. Naj tvoja beseda vse zmotene razsvetli, vse grešnike spreoberne, vse pobožne poterdi, vse žalostne utolaži! Daj nam vsem spoznati, kako srečni so tisti, kateri tvojo besedo poslušajo ter jo v sercu ohranijo! Amen.

Molitev ali misli po pridigi.

Dobrotljivi Bog! zahvalim te za vse lepe nauke in pobožno opominjevanje, ktere sem ravno slišal; pomagaj mi, da vse zvesto v sercu ohranim, vse svoje djanje in nehanje po tem ravnam, da bom enkrat zveličan po Gospodu našem i. t. d.

Zakrament sv. pokore.

P o d u k.

Začetek notranjega življenja, pravi sv. Pavel (I. Kor 5, 7.) je očiščenje serca. Da pa moreš svoje serce očistiti, potrebno je, da svoje slabosti prav na tanko spoznaš; potrebno je, da na tanko spoznaš vse svoje slabo nagnjenje, vse hude želje, iz katerih vse hudo izvira, če jih koj od začetka ne

zatiraš. — Kar koli napačnega zapaziš nad seboj, tega se moraš resnično kesati, vse hudo iz serca sovražiti, ker si se z grehom spuntal zoper Boga, ki ti je serce dal, ktero te, dokler ga ne popačiš, priganja, njega ljubiti čez vse; kdor pa greh obžaluje in sovraži, gotovo bo tudi sklenil, Boga nikdar več ne žaliti, temuč vse storiti, da bi le kedaj spet rešen bil verig, v ktere ga vklenjenega deržé ter ga nikakor rade ne izpusté, da bi svoje slabe navade zapustil in hudo nagnjenje in pregrešne želje v sebi zaterl; kdor bo to strašno težo čutil nad seboj, gotovo bo z veseljem božjemu namestniku svojo dušno revo potožil in le pri njem iskal dušnega mirú in vestnega pokoja, — on se bo čisto, ponižno brez hinavščine spovedal mašniku, kterega je Bog namesto sebe postavil, skesanim grešnikom odpuščenje vseh grehov deliti.

Veliko je pa na tem ležeče, kakošnega spovednika si izvoliš. Le previdni, za zveličanje duš vneti spovednik bo hudobnega resno opominjal, pregrešnega ostro svaril, žalostnega milo tolažil, maloserčnemu lepo prigovarjal,

dvomljivemu prav svetoval, skesanega z veseljem sprejel, kesanja stertega ne terl, ampak ga oživil, na svoje rame zadel in ga k Jezusu, milemu pastirju, nesel, da ga poterdi On, kateri je vsa naša moč in naše življenje v presvetem rešnjem Telesu.

Glej, bogoljubna duša vse to najdeš v večkratni prejemi zakramenta sv. pokore. Ničesar ni na svetu, kar bi te na potu k zveličanju bolj varvalo vseh nevarnosti, kakor sveta spoved, ktera te zopet z Bogom spravi. Zadnja tolažba in poslednja pomoč bode ona na smertni postelji. — Ako pa hočeš, — in kdo ne bi hotel! — da ti bo sv. spoved na smertni postelji tolika tolažba, moraš se že popred v svojem življenji ž njo seznaniti in sprijazniti. — Ali ne boš toraj že zavoljo tega rad in večkrat k spovedi pristopil, posebno ako še premisliš, kolikošno bogastvo ti spoved v večnosti pripravi? Sveta odveza ne pokonča ali ne zbrise samo vseh tvojih pregreh, ako so bile še tako velike, ampak ona ti tudi dodeli in pomnoži posvečujočo gnado božjo, ona ti množi veselje v nebesih; toraj ti vsaka sv.

odveza nakloni zakladov, kateri so lepše, draže in več vrednosti, kakor vse posvetne krone, bogastva, lepote in kraljestva na svetu; zakaj sveta odveza ti pot popravi in ti vrata odpre, da pristopiš k sv. obhajilu, v katerem Jezusa samega, pravega živega Boga prejmeš in zavžiješ v svojem sercu in se ž njim terdno skleneš, od ktereга te le greh, sicer pa celi svet več ločiti ne more. Pojdi toraj, kerščanska duša, rada in tolikokrat k spovedi, kolikorkrat ti tvoj previdni spovednik svetuje. Vselej, kedar se vredno zgodi, so to tvoji najsrečniji in najimenitniji trenutki v tvojem življenji; tega bodi že zdaj prepričan, spoznal boš to enkrat sam v večnosti pred sodbo božjo.

Ne porajtaj toraj ne slabih izgledov, ne praznega govorjenja mlačnih ali pa hudobnih kristijanov, saj vidiš, kako živé vsi tisti, ki poredkoma k spovedi hodijo. Oni so mlačni, merzli v službi božji; njih molitev je suha in brez vse dušne zbranosti. Greh na greh nakladajo, in greha vendar ne spoznajo; bolni so, pa ne vedo, kje in kaj jih boli, ker nikogar nimajo, kateri

bi jim slabosti odkril, bolezen pokazal ter jim za to bolezen zdravil nasvetoval; nimajo ga, kateri bi jih opomnil, posvaril, jim pomogel, jih podbudil, navizal, spremil na pot k večnemu zveličanju. Ako te toraj taki ljudje zato, ker pogostoma k spovedi hodiš, tercijala ali tercijalko imenujejo, nič ne porajtaj njih blebetanja — saj ne vedó, kaj govoré. — Ako ti pa poreče kdo, da jih veliko ne hodi k spovedi iz pravega namena, ampak marsikdo spoved v hudo obrača, ne verjemi mu na besedo, ker marsikteri govori tako iz hudobnega serca, ali pa, kakor je slišal slepe govoriti. Misli si pa tudi: Vse, karkoli je na svetu, dá se tudi v hudo ali slabo obrniti, toraj tudi spoved; ali jezero in jezero jih bo več pogubljenih takih, kateri ne hodijo k spovedi ali pa le poredkoma, kakor tacih, ki pogostoma hodijo; jezero in jezero več se takih, kateri pogostoma k spovedi hodijo, spoveduje v svoje zveličanje, kakor v pogubljenje.

In pa saj boš tudi sam spoznal, ako le kolikaj okoli sebe pogledaš, da bogoljubne duše v svojo največo tolažbo

in dušni prid k spovedi hodijo. Čemu bi se pa še tudi na druge toliko oziral v takih rečeh, v katerih si samega sebe dobro poskusil. Odkritoserčno povej, kje in kedaj si večo srečo in sladkejšo veselje v sercu občutil, kakor kadar si ves stert glodanja svoje vesti poln zaupanja spovedniku svoje pregrešno serce razgernil in od svojega največega dušnega prijatla veselo-mile besede zaslišal: Pojdi le, moj sin, grehi so ti odpuščeni! V zakramentu sv. pokore se vsaka bogoljubna duša svojih prestopkov in grehov umiva, svoje hudo nagnjenje in slabo poželenje zatira, skušnjave premaguje in se vseh nečednosti očiščuje, in namesto njih najlepše čednosti — pobožnost, kesanje zavoljo božjega razžaljenja, gorečo ljubezen do Boga in do bližnjega — zasaja. Zatorej takó ravnaj, kakor bogoljubne kristijane vidiš ravnati ali kakor ti tvoj spovednik svetuje.

Nikar mi ne ugovarjaj in ne rekaj koj: „Čemu se bom v vedno spovedoval, saj vendar zmiraj poprejšnji grešnik ostanem ter v stare navade padam! Ali ni že to znamenje tvojega

spreobrnjenja, da vendar enkrat svojo veliko slabost spoznaš? Ako bi večkrat ne bil k spovednici pristopil, gotovo ne bi spoznal te svoje dušne revščine, ne bi se bil tolikokrat ponižal, ne bi bil tolikokrat Boga odpuščenja prosil, in ga ne na pomoč klical. Ako pogostoma k spovedi greš, gotovo ti vest vsaki še tako majhni greh očita, kaj ne? Popred pa si v pokoju živel brez očitanja vesti, akoravno so veliki in strašni grehi kakor smertna klada na tvoji duši ležali. Ali ni to že velika sprememba v tvojem dušnem življenji! — Bolj pogostoma spoved ti je ta božji dar občutljive vesti naklonila.

Tvoje slabosti, v ktere nazaj padaš, naj te ne delajo maloserčnega, ampak tolikanj bolj ponižnega, kolikor večkrat va-nje padeš. Kdo je med pravičnimi, da ne bi padel sedemkrat na dan; in če te večkrat tvoja slabost premaga, ko vendar pogostoma k spovedi hodiš; kolikokrat bi pa še padel, ako ne bi k spovedi hodil! Ali ti tvoja vest ne spozná, da se zdaj varuješ velikih grehov in tudi v majhne tolikrat s premislikom ne padeš, kakor popred? In

če se od spovedi do spovedi le v enem ali v drugem poboljšaš, ali nisi, če tudi nevedoma, če dalje boljši in boljši? —

Nikar ne rekaj, da nimaš nič kaj pravega kesanja nad svojimi grehi, ako bolj pogostoma k spovedi hodiš. Vprašam te, boš li večje kesanje občutil nad svojimi grehi, ako spoved iz lenobe opuščáš? Bo li Bog merzlemu kristijanu dar resničnega kesanja dal, goreči duši ga pa odrekel! Bog ne tirja od tebe občutljivega kesanja, milega zdihovanja in grenkega jokanja. To so darovi, katerih Bog ne deli vsem njegovim dušam, da-si so mu tudi zelo dopadljive. — Zatorej ti naj to tvojega serca ne podira; kar Bog od tebe hoče, je to, da spoznaš svoje pregrehe in slabosti, s katerimi si največo dobroto, svojega neskončno usmiljenega in neizmerno ljubeznjivega Očeta razžalil; da se ti gnjusi vsako tvoje Boga razžaljivo djajanje; da terdno skleneš, skerbno varvati se še tako majhnega radovednega in premišljenega prestopka ali greha; in da si pripravljen, kakor zgubljeni sin, vse storiti, vse preterpeti in tudi

umreti, kakor še kedaj Boga radovedno in premišljeno razžaliti. To je kesanje, katero Bog od tebe tirja, in ne živi občutljivi serca, ako jih ti — ali tvoja vest in duša — ne občutiš.

Ako bom pogostoma k spovedi hodil, ne bom vedel, kaj se spovedovati? — bo spet kdo drugi rekel.

Ako vsaki dan, posebno preden spat greš, svojo vest izprašuješ čez splošne dolžnosti vsakega kristijana do Boga, do bližnjega in do samega sebe; svoje misli, želje, telesne občutke, oči, ušesa, jezik — in svoje posebne dolžnosti namreč: dolžnosti svojega stanu; ako premišljuješ zapoved ljubezni do bližnjega, posebno do tistih, s katerimi živiš, in dalje pomisliš, kaj si dobrega opustil, kar je bila tvoja dolžnost, ali saj kar bi bil lahko storil, — gotovo boš našel kaj, česar te bo vest tožila in pekla. Le svoje serce odkrij, in vedel boš marsičesa obtožiti se.

Ako si pa tako srečen, da si se z božjo pomočjo vsakega še tako majhnega prestopka obvarval, Bogu hvalo daj, sebe pa ponižuj in kesanje obudi

nad svojimi nevednimi pregreški. Posebno pa je to takrat dobro, kedar v svoje poprejšnje življenje pogledaš, se ktere- ga že spovedanega in odpuščenega greha obtožiš, in se kesaš, da si ga kdaj storil ter skleneš, nikdar ga več ne storiti. Če tako delaš, deležen boš gnade zakramenta sv. pokore, ako tudi nikdar več ne grešiš. Če si le enkrat grešil, že zadosti imaš, česar se vedno tožiš in z Davidom zdihuješ: *Moji grehi so mi vedno pred očmi.* Da kdo pogostoma k spovedi hodi, ni toraj treba, da bi tudi večkrat grešil.

Tudi ne rekaj, da se bojiš, ker morebiti svojih grehov ne spoznaš, nevredno zakrament svete pokore prejeti in rop božji storiti, zakaj ta vgovor ti hudobni duh navdihuje, da bi te od spovedi odvernili. Bog to tirja, kar cerkev in previden spovednik od tebe tirjata; in ako bi tudi zoper svojo voljo pozabil kakošnega greha spovedati se, odpuščen ti bo z drugimi spovedanimi vred, zlasti če je majhen, odpustljiv greh, ktere- ga tako nisi zavezan spovedati se; če je pa pozabljeni greh velik ali smerten greh, zadosti je, da se

ga, kedar se ga spomniš, kakor pri zadnji spovedi pozabljenega spoveš.

Ako si pa od nature tak, da kaj za greh imaš, kar ni greh, poišči si previdnega, ne preostrega spovednika; in njemu se popolnoma izroči, stori, kar ti reče in ubogaj ga vselej, če ti tudi tvoja vest kaj drugače vелеva; le s popolnoma pokorščino do spovednika moreš te svoje dušne bolezni ozdravljen biti.

Če si pa, kerščanska duša! kedaj tako nesrečna bila, da si po dobrem začetku mlačna postala, ali celo v smerten greh padla, vedi, da je sv. spoved tvoje edino rešilo. Ne enega dne ne čakaj, temuč nevtegomu se k spovedniku, svojemu dušnemu prijatlu podaj, in odkritoserčno mu svojo dušno rano pokaži, da te ozdravi. Nikoli nikdar ne misli, ako si tudi že večkrat v navadni greh se povernil, da ti je nemogoče varovati se greha, zakaj *Bog ne pripusti, skušanemu biti čez tvojo moč.* (I. Kor. 10, 13). Moli, spovej se, stori, kar ti spovednik svetuje in veli, nikoli se pa maloserčnosti ne udaj, naj so tvoji grehi še tako veliki; temuč

ozri se poln zaupanja v križanega Jezusa, kateri te je s svojo lastno serčno kervijo vseh madežev očistil, in te še dan na dan očiščuje. V ljubeznjivega Jezusa se obrni, kateri te tako skerbno kliče, vabi, prosi in želi, tebe zgubljeno ovco zopet na svoje rame zadeti in na svoj dom nesti. „Oh! pojdi vendar, pojdi k sedežu milosti, da milost dosežeš in usmiljenje najdeš, dokler je še čas. Le samo tega te prosim, da ničesar ne zamolčiš, temuč vse, kakor veš in znaš, poveš in odkritoserčno razodeneš. Verjemi, da v tem stanu z nobeno rečjo njega tako ne razveseliš, kakor če mu svoje serce tako odkriješ, da si misliš, klečati ne pred človekom, ampak pred samim Jezusom, ktereга si tako neusmiljeno razžalil. Kaj bi ti pomagalo, kaj zamolčati spovedniku, kateri te z veliko poterpežljivostjo in ljubeznijo posluša, ker bo o sodnjem dnevu pred celim svetom odkrito do čistega vse, kar si prikrival. Zato, če si še tako se pregrešil, ne obupuj; ne boj se svojega največega prijatla, svojega spovednika, spovej se vsega do čistega, saj skesanega in ponižnega

serca Jezus ne zaverže, velikoveč ga z neizmernim veseljem sprejme in s svojim srcem sklene. Jezus bi bil lahko le z eno samo kapljo svoje predrage kervi grehe celega sveta zbrisal, in vendar je dal vso svojo kri za tvojo spravo; kako moreš toraj malo-serčen biti? **Z** zgubljenim sinom reci: „*Vstati hočem in k svojemu Očetu verniti se!*“ in nikdar ne dvomi, z veseljem te bo tvoj ljubeznjivi Oče sprejel.

Ker te toraj tvoj **Z**veličar, bodi si še grešnik, ali pa že opravičen, tako ljubeznjivo vabi, s tako milimi besedami na tvoje serce govori, s toliko potrpežljivostjo na-te čaka ter ti v zakramentu sv. pokore odpira svoje milo serce, katero je polno nebeških dobrot in daril; boš li mogel še slep in gluhi in terdovratnega, merzlega serca ostati do njegovega milega, ljubeznjivega glasu? boš li mogel še odtegovati se pogostni spovedi, posebno če premisliš, da te zakrament sv. pokore pripravnega stori, ne samo Jezusovo gnado, temuč Jezusa samega prejeti? **O** saj se ne boš več glušil, kedar boš slišal, da te mili Jezus kliče, ampak vselej boš priprav-

ljen iti za njim, kedar in kakorkoli te bo klical k tvojemu zveličanju.

Da se boš pa tudi vselej prav pripravil k spovedi, hočem te tistih resnic opomniti, ktere pred in med spovedjo vselej imej pred očmi.

1. Ko si vest od svoje zadnje spovedi na tanko izprašal, skesano še nekoliko poglej v svoje poprejšnje življenje. Naj ti stopijo pred oči vse dobre božje, ktere si od prvega dih-ljeja svojega življenja do tega trenutka od Boga prejel, jih vžival in jih še zdaj vživaš; in spoznal boš, da je Bog največi, da, brez konca velik dobrotnik tvoj; glej pa tudi, kaj si ti proti njemu? — premisli svoje brezštevne prestopke in pregreške v mislih in željah, v besedah, v djanji in opuščanji dobrih del, — in spoznati boš mogel svojo černo, veliko nehvaležnost v celem svojem življenji; — in po takem živem premišljevanji gotovo tvoje serce ne bo moglo več merzlo ostati. Enega majhnega greha se morebiti ne boš mogel prav kesati, ali če pred očmi imaš, kolikokrat si ta greh storil in tudi vse svoje majhne grehe, kterih je jezero,

in zlasti velike, smertne grehe, v ktere si bil zabredel, premišljuješ, ali ne boš moral spoznati pred Bogom in zdihovati: **O** moj **Bog!** grehi moji so se pomnožili, da jih je na številu več, kakor lás na glavi! **Oh, Oče!** moj **Oče!** grešil sem zoper nebo in zoper tebe! (Luk. 15, 18.) **Kdo** mi bo dal zadosti solz, da bom svojo neizmerno nehvaležnost objokoval pred brez konca ljubeznjivim in neizmerno dobrotljivim in usmiljenim srcem svojega **Očeta** ?

2. Da tvoje serce še bolj pekoče kesanje presune in k terdnemu sklepu poboljšati se nakloni, ozri se na tihem in v poprejšnje misli vtopljen na podobo križanega Jezusa ali bitko martro; poklekni pred njo in pogleduj na Jezusa, in vidil boš njegovo odperto, tudi za-te prebodeno serce; misli se na goro Kalvarijo pod sveti križ in čutil boš gotovo, kolike in kakošne bolečine je Jezus za tvoje grehe terpel. **Sad** Jezusovega terpljenja pa tebi v zakramentu sv. pokore neprenehoma teče iz njegovega usmiljenega serca. **O** sveta, presladka spoved! **Sin** živega Boga,

Jezus Kristus, je na križu umerl, da se grešnik more spovedati svojih grehov!

Tako ravnaj pred vsako svojo spovedjo, zakaj vsaka spoved ti je vse terpljenje in tudi smert Jezusova in ves sad njegovega odrešenja; ravnaj tako, in spoznal boš, kar sv. Frančišek Saleški pravi, da nič na svetu človeškega serca ne more tako k kesanju ganiti, kakor tihi in mili pogled v križanega Jezusa in misli na svojo lastno nehvaležno dušo, za katero je on svojo kri do zadnje kaplje pretil.

3. Pomisli, posebno kedar se že spovednici bližaš, kako milo in s keravimi očmi je Jezus tudi tebe s križa doli vidil pri spokorni sodbi in tudi tebe svojemu nebeškemu Očetu za odpuščanje priporočal! — Pa glej! ne samo takrat s križa, še zdaj, kedar poklekneš pred spovednika, da bi se obtožil, Jezus svojih pet ran nebeškemu Očetu kaže; glej, kako tudi tvoja ljubeznjiva mati, pribežališče grešnikov, Marija, kakor takrat pod križem, tako zdaj pri Jezusu stoji in ž njo vsi angeli in svetniki ter prosijo usmiljenja za te. Jezus na križu in tvoji grehi, ki so

ga na križ pribili, naj bo toraj tvoja druga misel, preden se začneš spovedovati.

4. **O**berni pa tudi svoje oči pod Jezusov sveti križ, in z očmi vere ugledaš pri križu Marijo, prežalostno mater in v njene persi sedmeri meč zasajen; misli si zdaj, da so tvoji grehi njeno serce prebodli, ker so njenega ljubeznjivega, edinega Sina na križ pribili. Oh, v kolikih solzah in bolečinah je pač tudi tebe pod križem za svojega otroka prerodila; obrni se toraj tudi na - njo in molče jo pogleduj in — ugledal boš v mislih, kako tudi njeno serce zavoljo tvojih grehov kervavi in le zato kri preliva, da bi tebe tvojih grehov čisto oprala. Prosi jo, kliči v njeno priprošnjo, da saj zdaj v tej uri predraga kri njenega božjega Sina nad teboj ne bi bila zgubljena, ampak tebe zveličala. Le s takim premišljevanjem in skesanim zdihovanjem jo moreš razveseliti in jej njeno skerb za te poverniti.

5. **K**edar pa že k spovednici poklekneš, misli na svojo sodbo; ko bo Jezus tvojo dušo sodil, ko se loči te-

lesa, sodil te bo po vseh tvojih mislih, željah, besedah, djanjih po svoji ostri in nesprosljivi pravici; ako pa svoje spovedi redno opravljáš, sodil bo le tvoje spovedi, v katerih si bil svojih grehov že odvezan. O kako si srečen, da z vredno spovedjo lahko uideš nepri-zanesljivi pravici božji, in jo v ne-izmerno usmiljenje spremeniš! Pred sod-njim stolom božjim bi te tvoje obto-ženje pogubilo, tukaj pa te vseh gre-hov oprosti; zato odpri svoja usta, odgerni svoje serce spovedniku, spovej se čisto, ne kakor človeku, ampak ka-kor Bogu samemu; ne sramuj se takó, da bi kaj zamolčal, obtožuj se ponižno, skesano, brez hinavščine; kakor se kri-vega spoznaš, pokaži se spovedniku z otročjim zaupanjem; saj tvojih slabosti in grehov razun spovednika ne bo ve-del nihče; nasproti pa bodo tvoji grehi na sodnji dan znani vsemu svetu, ne samo tisti, ktere bi zamolčal, ampak vsi; kajti pri spovedi, pri kateri se če-tudi le en smertni greh zamolči, ni od-puščen noben greh. — Misli tudi na svojega angela varha, kateri pri tebi stoji in bo pričal na sodnji dan, ali si se

vsega čisto izpovedal, ali ne. Tedaj, moj kristijan, nikar zamolčati nobenega greha, kateri bi te vtegnil celo večnost nesrečnega storiti! Pred vsemi spovej se tega, kterega te peklenški skušnjavec sili zamolčati.

6. Potem, ko si se čisto spovedal, verno poslušaj, kaj ti spovednik pové; na vse, kar si vprašan, odkritoserčno in spodobno odgovori; ako ti pa tvoje lastno serce spovednika kaj vprašati veleva, spodobno ga vprašaj. Poslušaj spovednika tako, kakor bi slišal govoriti angela božjega, ali Kristusa samega, kateri pravi: *Kdor vas posluša, mene posluša*; in sv. Pavel piše: „*In tako naj nas človek ima kakor služabnike Kristusove in delivce božjih skrivnosti.*“

7. Konec spovedi, kedar ti spovednik pokoro nalaga in sv. odvezo deli, prestavi se v duhu na goro Kalvarijo, misli si, da klečiš z Marijo Magdaleno pod sv. križem, in da z dušnimi očmi vidiš Jezusa na križu viseti, kervaviti se za tvoje grehe ter opirati jih z kervavimi kapljami. V tej živi veri in v terdnem zaupanju svoje

oči v nebesa oberni in z zgubljenim sinom kliči: Oče nisem vreden, tvoj otrok imenovan biti; — zavoljo tvojega ljubega Šina pa, ki se je tudi za-me v smert dal, kličem in vpijem: Odpusti mi! odpusti mi! —

In glej! ako tako ravnaš, vsi tvoji grehi so ti ravno takrat, ko ti jih je spovednik odpustil, tudi v nebesih odpuščeni, in Jezusova kri teče čez nje iz vseh petih ran in tvojo dušo čisti vseh grešnih nesnag; daj se toraj svojemu Jezusu očistiti in svitemu soncu podobnega storiti.

Potem vstani od spovednice, podaj se v tihoten kraj v cerkvi, premišluj gnade, ki so te ravno poprej došle, ponižno se za nje zahvali; ponavljaj svoje terdne sklepe, moli naloženo pokoro, in opravi tudi druge navadne molitve po spovedi; pripravljaj se, kakor ti bo kmalo povedano.

Ako človek tako, kakor je bilo dozdaj povedano, sam pri sebi misli, pripravi se vredno k zakramentu sv. Pokore, če tudi razun obtoženja pri spovedi ničesar ne govori. Ker pa tako premišljevanje ni vsakemu dano, zato

so tukaj tudi navadne molitve pri prejemi sv. Pokore pristavljene, in sicer :

Pripravljanje k spovedi.

Vstati hočem in k Očetu se verniti in reči: Oče! grešil sem pred teboj zoper svoje dolžnosti in zoper tvoje zapovedi; nisem vreden, več imenovan biti tvoj otrok.

Ali silno grenko je, tebe zapustivši pod sužnostjo greha ječati; zato hočem vedno poslušati mili glas, ki me od pregrešnega pota nazaj kliče; saj je tvoj glas, moj nebeški Oče, ki se me hočeš usmiliti. Kliči, le kliči me še nazaj; glej, saj poslušam tvoj klic, ter se vračam nazaj, in se terdno zanesem, da bom usmiljenje našel pri tebi zavoľjo Zveličarja svojega, Jezusa Kristusa.

Ako bi me bil hotel na vekomaj od sebe pahniti, kakor je

moja nepokorščina zoper tebe zaslužila, kedaj bi me bil že angel smerti na tvoj migljej sredi mojih hudobij zgrabil in me postavil pred ostro sodbo tvojo.

Ali ti si do te ure poterpel z menoj ter me ohranil, in tudi še zdaj steguješ svojo očetovsko roko čez mene k odpuščenju in ne k kaznovanju.

Gospod! kdo je tebi enak? kdo tako poterpljiv, tako usmiljen, tako prizanesljiv, kakor ti?

Iz dna svojega serca te zahvalim za dolgi odlog, kterege si mi k spokorjenju milostljivo dodelil!

Hvala tebi tudi zato, da duša moja čuti in spozna svoj pregrešni stan in da po tvoji neizmerni gnadi hrepeni. Doverši, o Gospod, v meni delo, ktero si začel, in daj, da mi bo ta dan milosti in gnade.

Molitev

*za razsvetljenje pri izpraševanji
vesti.*

Vsegavedoči Bog? ki veš naše najskrivnejše misli in še toliko skrivna dela spoznaš, razsvetli mojo vest, da bom na tanko spoznal, koliko in kako sem razžalil tebe, svojega Gospoda in Boga! — Lepo ponižno te prosim, pošlji mi svetega Duha, ki ga je Jezus obljubil vsem, ki tebe za-nj prosijo, da si ne bom svojih grehov zakrival, ne izgovarjal, ampak vse tako čisto spoznal, kakor sem jih pred teboj kriv in jih enkrat na sodbi božji spoznam.

O sveti Duh! ti zveličanska luč moje duše, ki si me pri sv. kerstu posvetil, pridi, pridi in razjasni temo mojega serca, da nobenega greha ne pozabim in

ne zatajim, ampak svojo ubogo dušo spet očistim in odpuščenje vseh svojih grehov zadobim. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

(Zdaj izprašuj svojo vest, — glej navod vest zpraševati pri večernih molitvah, stran 42.)

K e s a n j e.

Mojih grehov se je narastlo; grehi težé mojo dušo! — Spoznam, da sem kazni vreden, in čutim, da sem se tebi, o Gospod, moj Bog, neizmerno zadolžil. Pričo ljudi sem se sicer sramoval grešiti; pričo tebe vsegamogočnega pa, pred katerim nobena tema ne skrije in noben hrib ne pokrije, sem prederzno grešil!

S ponižnim in s skesanim srcem spoznam svoj dolg, in iz vsega serca se kesam, da

sem te kedaj razžalil, in sicer ne zato, ker imaš moč, me časno in večno pogubiti, ampak zato, da sem dopadajenje svojega najdobrotljivšega Očeta zapravlil in se tebi, o Bog, zameril. — Ti si mi dal življenje, telesne in dušne moči in vse, kar sem in kar imam; ljubil si me, preden sem jez še bil, ter mi večno veselje in zveličanje namenil; jez pa sem tebe zaničeval, zasramoval, zapljeval in te neizmerno razžalil! O da bi se nikdar ne bilo zgodilo!

O moj usmiljeni Jezus, ki si se na Petra, kateri je tebe trikrat zatajil, milo ozerl, in si Magdaleni, očitni grešnici, vse grehe ljubeznjivo odpustil, poglej milostljivo tudi na-me, da bom s Petrom svoje grehe milo objokoval, z Magdaleno odpuščenje zadobil in spet tebe ljubil čez vse! Amen.

Terdni sklep poboljšati se.

V živi ljubezni do tebe, o moj Bog, terdno sklenem, prav spokoriti se in svoje življenje poboljšati. Odpovem se vsem grešnim navadam; zapustiti hočem vse slabe tovaršije, vseh hudih priložnosti se zvesto varvati; vse skušnjave skerbno in serčno premagovati; tebe, o Bog! bom vedno pred očmi imel in se tudi malih grehov varval, da tvoja ljubezen v meni ne ugasne in me sv. Duh ne zapusti. Čisto se hočem spovedati vseh svojih grehov, vsako storjeno škodo, kar mi je moč, popraviti, in v vseh rečeh tebi, svojemu Bogu, prav zvesto služiti. Rajši hočem umreti, kakor še dalje v grehu živeti. O moj Jezus! daj mi svojo moč, da bom mogel zvesto storiti vse, kar sem sklenil! Amen.

Molitev

in premišljevanje pred spovedjo.

Še danes hočem pred božjega namestnika poklekniti, svoje hudobije ponižno in skesano mu razodeti. Prepričan sem, da mi je vsaka spoved s predrago kervijo Jezusovo kupljena. O, moj Jezus, ko si na križu visel, je tvoje umirajoče in obledelo oko tudi mene gledalo na tem svetem kraji, kjer morem rešen biti sveh svojih grehov. O, da bi pač vredno ta sv. zakrament danes prejel! Podam se pred sodbo tvojo v zakramentu sv. pokore in sem prepričan, da to sodbo, katero bo tvoj mašnik nad menoj sklenil, tudi ti v nebesih poterdiš, ako čisto spoved opravi. Sodba tvojega namestnika toraj bo tudi pred poslednjo sodbo veljala; kar je tu-

kaj odpuščeno, to je za celo večnost od mene odvzeto; tega sem prepričan, ker se zanesem na besede večne resnice: „Karkoli boste na zemlji odvezali, bode tudi v nebesih odvezano“. Kedar toraj pred sodbo, moj Jezus, pridem, sodil me boš le po mojih spovedih! O koliko je vendar na tej in na vseh mojih spovedih ležeče, ker se bo božja sodba le po njih ravnala. Ako so bile prav opravljene, blagor mi; če so bile nevredne, gorjé, stokrat gorjé! — Svet strah vse moje kosti preleti, kedar to resnico premišljujem; spoznam pa v tem tudi svojo srečo. Glej, duša moja, ta sodba, kateri se boš ravno kar podvergla, je milostljiva sodba, ž njo odi-deš sodbi brez usmiljenja. O, naj bi me te misli pri tej in vsaki sv. spovedi vodile! Tako se hočem spovedati, kakor bi zadnjič v mo-

jem življenji bilo, in na vsako besedo svojega spovednika tako paziti, kakor bi sam Jezus z menoj govoril. — Odpri toraj, o Gospod! moje serce, in odveži moje ustnice, da se vseh svojih grehov in prestopkov resnično in skesano obtožim, da bom s predrago kervijo Jezusovo očiščen in opran! O Bog, bodi mi ubogemu grešniku milostljiv po svojem neskončnem usmiljenji. Vedno se bom kesal svojih grehov in ponavljal svoj terdni sklep, ki sem ga s tvojo sveto gnado storil, sklep raji umreti, kakor tebe še s kakim grehom kedaj razžaliti. Kar mojemu kesanju in sklepu primanuje, pristavi, o Jezus, ti iz neizmernega zaklada svojega terpljenja! —

Usmiljenje! odpuščenje! gnado! o Gospod, meni grešnemu, zdaj skesanemu grešniku! ne za-

voljo mene, temuč zavoljo tvojega ljubeznjivega Sina, mojega Jezusa! O Jezus! moj Zveličar! Ali me hočeš še sprejeti in v svojega otroka vzeti? mene nesrečnega zopet srečnega storiti! — „Pridi, oj pridi, tudi ti zgubljena ovčica moje čede k meni svojemu pastirju, saj iščem, kar je bilo zgubljeno, in najdeno z veseljem k očetu ponesem; vsem, toraj tudi tebi kličem: pridite k meni vi, ki ste z nadlogami in težavami obloženi, in jez vas bom poživil“. S terdnim zaupanjem grem na to tvoje ljubeznjivo vabilo pred tvojega namestnika, in se hočem čisto, odkritoserčno obtožiti vseh svojih grehov. Le samo te milosti te prosim, da mi pomagaš, da nobenega ne zamolčim, ničesar ne zakrivam, se nič ne izgovarjam, ampak tako razodenem, kakor me ti spoznaš!!

(Zdaj se pa čisto, odkritoserčno, skesano in ponižno spoveduj. Opomnim te le še tega, kar vsaki dobro podučeni katoliški kristijan vé, da tudi število in take okoliščine velikih grehov poveš, ktere greh zvikšajo, zmanjšajo ali celo spremené.)

Molitev po spovedi.

O neskončno usmiljeni Bog!
O Jezus moj Zveličar! Spovedal sem se s tvojo gnado tvojemu namestniku vseh svojih grehov! — zaslišal sem sladke tvoje besede: „zaupaj moj sin, tvoji grehi so ti odpuščeni“. — **O**, kako mi je serce mirno, pokojno in tiho postalo, ker mi je teža mojih pregreh odvzeta! **O** Jezus, ohrani ta mir in pokoj v mojem sercu vekomaj, saj te vekomaj nočem več razžaliti in nikoli več se tebe ločiti!

(Opravi naloženo pokoro, kakor ti je bila naložena, in s hvaležnim ser-

cem preišljuj veliko milost, ktero si ravno kar prejel; postavi se v duhu, da vidiš Jezusa častitljivega pred seboj, kakor ga je Marija Magdalena vidila na vertu in se je, ko ga je spoznala, v veselje utopila. Potem pa moli:)

Neskončni večni Bog! Oče vsega usmiljenja! Veča je milost tvoja, kakor razžaljenje moje. Zopet si me objel in vzel za svojega sina (svojo hčer) med število svojih otrok, po zasluženji mojega Jezusa, svojega Sina, kateri je za moje grehe na sv. križu umerl. Zopet lahko tebe z otročjim zaupanjem kličem, rekoč: Ljubi moj Oče! — O ne pripusti, da te kedaj več zapustim!

Usmiljeni Jezus, ki si iz ljubezni do mene svojemu namestniku oblast dal, meni moje grehe odpustiti, koliko zahvalo sem tebi dolžan! O ti moja večna ljubezen! daj, da te bom vekomaj ljubil in

da nikdar več ne ponovim s svojimi grehi tvojih svetih ran! Ne bom se ne več veselil zapeljivega svetá, ampak hvaliti se hočem le tvojega sv. križa, ker sem po tvoji smerti na križu usmiljenje našel.

Sveti Duh, posvečevavec moje duše, ki si me vseh mojih grehov očistil, mi oblačilo posvečujoče gnade dal in moji duši ljubi mir vesti zopet podelil: o prebivaj odslé na vekomaj v mojem sercu in lepšaj ga s svojimi darovi, da bom vreden tempelj tvoj!

In vi angeli božji, veselite se danes z menoj in hvalite Boga, da sem pri njem zopet življenje našel. Nesite solze moje žalosti in zdihljeje moje pokore pred veličasten sedež milosti božje; enkrat pa zanesite mojo dušo v naročje nebeškemu Očetu! Amen.

Po spovedi,

kedar odveze ne dobiš.

Oh, jez ubogi nespokorjeni grešnik! kako strašno sem grešil, da me namestnik božji niso vrednega spoznali svete odveze! — O, še sem zgubljena ovčica; še tavam v nevarni puščavi pogubljenja. Jezus moj pastir, ki sem ga nehvaležno zapustil, za me ne mara, dokler se v resnici ne spreobrnem in ne poboljšam. Nisem še vreden k njegovi sveti mizi pristopiti in vžiti njegovo presveto telo. — O, ponižno spoznam, da sem vse to zaslužil, in namestnik božji, ki imajo ključ, spokorjene grehov odvezati, imajo tudi drugi ključ, nespokorjenim grehe zadržati; to so ravno pri meni po pravici storili, da svoj žalostni grešni stan spoznam, se prav spokorim in stanovitno

poboljšam. — O, kaj bom storil jez, uboga sirota! — V tvojo sv. voljo se podam in obljubim, na tanko dopolniti vse, kar so mi spovednik naložili. Oče, tepi me! saj me dobri Oče tepe. Le samo tega te prosim, daj mi, da se prav spokorim, iz celega serca k tebi vernem, svoje gerde pregrehe in vse bližnje priložnosti v greh zapustim, sad prave pokore prinesem; da se kmalo vrednega storim odveze in zopet prijatelj božji postanem. O Jezus! Sin Davidov, ki si prišel iskat, kar je bilo zgubljenega, usmili se me! usmili se mene! — O Marija mati mila, skaži se mi usmiljeno mater! Vsi ljubi angeli, svetniki in svetnice, prosite za - me!! Jez pa hočem jokati in v božjo milost klicati, dokler usmiljenja ne najdem pri Bogu. Amen.

Sedem psalmov pokore.

Le-ti psalmi, ki so izmed Davidovih pesem, grešnikovo serce k kesanju budijo in ako se s skesanim in s portertim sercem molijo, zalezovanje hudega duha preženejo.

Pervi psalm.

(6. v sv. pismu.)

Ta psalm je David takrat zložil, ko ga je Savel tako preganjal, da je zbolel. Bal se je, da Boga ne bi razžalil, zato ga zdihovaje prosi usmiljenja ter svojo revo toži; tolaži se pa tudi z upanjem, da mu je Bog odpustil in njegove sovražnike pregnal. Ta psalm je lepa molitev za tiste, kateri na duši in na telesu terpé:

Gospod nikar me ne kaznuj v svojem serdu, in ne tepi me v svoji jezi.

Usmili se me, o Gospod! zakaj slab sem: ozdravi me, o Go-

spod! zakaj moje kosti se strahú tresejo.

In moja duša je silno omamljena! ali kako dolgo, o Gospod! boš odlagal pomagati?

Gospod obrni se k meni in mojo dušo otmi: pomagaj mi za svoje milosti voljo.

Zakaj mertvi človek ne misli na te: v grobu pa kdo te bo hvalil?

Truden sem zdihovanja, vse noči se na svoji postelji silno jokam, in svojo posteljo s solzami močim.

Od silne notranje žalosti so moje oči otemnele: med vsemi svojimi sovražniki sem se postaral.

Bežite od mene vsi, kateri hudobijo doprinašate: zakaj Gospod je glas mojega jokanja uslišal.

Gospod je mojo prošnjo uslišal; Gospod je mojo molitev sprejel.

Vsi moji sovražniki naj se

sramujejo in silno prestrašijo; verniti se imajo in zdajci sramovati.

Čast bodi Očetu, in Sinu, in sv. Duhu, kakor je bilo od začetka, je zdaj in bo vselej in na večne čase. Amen.

Drugi psalm pokore.

(31.)

Ta psalm je David menda takrat sestavil, ko ga je terpljenje učilo, da je silno nevarno, zoper Boga grešiti. On hvali Boga, ker po svojem usmiljenji terpljenje pošilja zato, da bi človek sam sebe bolj spoznal, se svojih grehov kesal in se tako zveličal. — Blagor skesanemu spokorjencu! zakaj grehi mu bodo odpuščeni. To je obseg tega psalma, v katerem David zdihuje tako-le:

Blagor jim, katerim so pregrehe odpuščene; katerih grehi so pokriti.

Blagor človeku, kteremu Go-

spod greha ni zarajtal, in v čegar sercu ni nobene goljufije!

Zato, ker sem molčal, so moje kosti od vsakdanjega vekanja oslabele.

Ker je bila tvoja roka noč in dan težka na meni, zato sem se v svoji težavi semtertje obračal, ker me je bodel ta tern.

Tedaj sem tebi svojo pregreho spoznal in svoje krivice nisem zakrival.

Rekel sem: Zoper samega sebe hočem svojo krivico pred Gospodom spoznati: in ti si mi hudobijo mojega greha odpustil.

Zato bo sleherni pobožni ob pravem času k tebi molil, da povodnja velikih vod (grehov) blizo njega ne pride.

Ti si moje pribežališče v britkosti, ktera me obdaja, o ti, moje veselje, reši me njih, kateri so me obsuli.

Hočem ti (tako Bog na tako zdi-
hovanje odgovori) razumnost dati in
te podučiti na poti, po kateri boš
hodil: vedno bom na-te gledal.

Nikar ne bodite kakor konj
in mezeg, ktera nimata pameti.

Ukroti (o Bog) s torbami in
berzdami čelusti njih, kateri se tebi
ne bjižajo.

Nad hudobnega pride veliko
šib: njega pa, kateri v Gospoda
zaupa, bo usmiljenje obdalo.

Veselite se v Gospodu vi
pravični, in od veselja poskakujte
in razglasujte svoje veselje vsi,
kateri ste dobrega serca.

Čast bodi Očetu i. t. d.

Tretji psalm pokore.

(37.)

Le-ta psalm je David berž ko ne
takrat zložil, ko je bil po storjenem
prešestvanji in umoru nevarno zbolel.
V njem on popisuje nesrečo, v katero je

po grehu zabredel, in prosi Boga odpuščanja in pomoči. — V tem psalmu vidi grešnik, kakošen je pravi spokornec, kako je treba misliti sam od sebe, kako se pred Bogom poniževati in vse težave voljno terpeti, ker ima tudi Bog z grešnikom neizmerno poterpljenje.

Prôsi z besedami tega psalma odpuščanja grehov in zasluženih kazni, rekoč z Davidom:

Gospod ne kaznuj me po svojem serdu: in ne tepi me v svoji jezi.

Ker tvoje pšice v meni tičijo: in tvoja roka je težka nad menoj.

Zavoljo tvoje jeze ni zdravja na mojem mesu: moje kosti nimajo pokoja zavoljo grehov.

Zakaj moje hudobije so mi glavo prerastle, in me tlačijo kakor težka butara.

Moje rane so gnjiti in smerdeti jele zavoljo mojih neumnosti.

Reven sem in ves pobit; celi dan žalosten okoli tavam.

Kajti moje ledje je polno zmotnjav: in na mojem mesu ni nič zdravega.

Silno sem slab in ponižan; rujovem od bolečine svojega serca.

Pred teboj, o Gospod, so vse moje želje; in moje ječanje ni skrito pred teboj.

Moje serce je žalostno, moja moč me je zapustila: celó moje oči so otemnele.

Moji prijatli in bližnji se mi nasproti bližajo in so zoper mene; in kateri so sicer okoli mene bili, od daleč stojé.

In kateri iščejo umoriti me, silo delajo: in kateri mi hudo želé, nečimurno govore in celi dan go-ljufige zmišljujejo.

Jez pa kakor glušec ne slišim: sem kakor mutec, ki svojih ust ne odpre.

Postal sem kakor človek, kateri

ne sliši in nima odgovora v svojih ustih.

Ali v tebe, o Bog! sem zapal: Ti Gospod, moj Bog! me boš uslišal.

Zakaj rekel sem: Ne pripusti, da bi se sovražniki kedaj nad menoj veselili: ker so se moje noge spotikovale, zato so močno zoper mene govorili.

Saj sem voljen, tepen biti: ker mi je bolečina (zavoljo grehov) vedno pred očmi.

Ker svojo hudobijo očitno spoznam: in sem v skerbi zavoljo svojega greha.

Moji sovražniki pa dobro živijo, in so močnejši od mene: in kateri me po krivem sovražijo, se vsak dan množé.

Kteri dobro s hudim povračujejo, me opravljajo, ker se (zdaj) dobrega deržim.

Ne zapusti me pa ti, Gospod,
moj Bog, ne odstopi od mene.

Hiti mi pomagat, o Gospod
Bog! moj Zveličar.

Čast bodi Očetu i. t. d.

Četerti psalm pokore.

(50.)

Prerok Natan Davidu v božjem imenu hudobijo prešestovanja in umora ostro očita; David spozna svojo hudobijo, in z besedami tega psalma Boga odpuščanja grehov prosi in poboljšanje svojega življenja obeta.

Ta psalm ni le izmed najlepših, ampak je tudi najbolj pripraven za vsakega grešnika, ki odpuščanja svojih grehov pri Bogu išče in prosi tudi odpuščanja kazni, ki jih je z grehi zaslužil. Kdor s tako ponižnim in skesanim srcem k Bogu zdihuje, kakor je David zdihoval, ko je ta psalm sestavljal, uslišan bo in milost božjo dosegel, kakor David.

Usmili se me, o Bog! po svoji neskončni milosti: In zbriši

po obilnosti svojega usmiljenja
mojo hudobijo.

Operi me čedalje bolj moje kri-
vice: in očisti me moje pregrehe.

Ker spoznam svojo pregreho,
in moj greh mi je vedno pred
očmi.

Tebi samemu sem grešil, in
pred teboj hudo storil: usmili se,
da boš v svojih besedah resničen
spoznan in premagaš, kedar si
sojen.

Zakaj glej! v hudobiji (v iz-
virnem grehu) sem spočet, in v
grehih (v izvirnem) me je moja
mati spočela.

Glej! resnico ljubiš; neznane
skrivnosti svoje modrosti si mi
razodel.

Poškropi me z izopom in bom
očiščen; operi me, in bel bom,
kakor sneg.

Daj mi veselo in prijetno be-

sedo slišati; in moje poterte kosti bodo veselja poskakovale.

Oberni svoj obraz od mojih grehov; in izbriši vse moje krivice. Stvari v meni, o Bog! čisto serce; in ponovi pravega duha v mojem oserčji.

Nikar me ne zaverzi izpred svojega obličja; in ne odvzemi mi svojega svetega duha.

Daj mi zopet veselje svojega zveličanja; in poterdi me z imenitnim duhom.

Hudobne bom učil tvoja pota; in grešniki se bodo k tebi spreobernili.

Reši me dolga kervi, o Bog, Bog moj Zveličar! in moj jezik bo tvojo pravico z veseljem hvalil.

Gospod odpri moja usta; in oznanovala bodo tvojo hvalo.

Zakaj, ako bi bil dar hotel, rad bi ti ga bil dal; ali — nad žganimi darmi nimaš dopadajenja.

Bogu dopadljivi dar je žalosti poln duh; potertega in ponižanega serca, o **Bog!** ne boš zaverigel.

Stori dobro, o **Gospod!** Sionu po svoji dobrotljivi volji; da bodo Jeruzalemski zidovi zopet sezidani.

Tedaj ti bodo darovi pravice, darovi in žgane daritve dopadle; tedaj ti bodo na oltar teleta pokladali.

Čast bodi Očetu i. t. d.

Peti psalm pokore.

(101.)

Goreča prošnja terpečega, kateri od kuge skoraj premagan rešenja svoje revščine prosi. Pravi spokorjenec spozna človeško slabost, in **Boga** odpuščanja grehov prosi, rekoč:

Gospod, usliši mojo molitev, in k tebi naj pride moje vpitje.

Ne skrivaj svojega obličja pred menoj, nagni mi svoje uho, kedarkoli te na pomoč kličem.

Zakaj moji dnevi so zginili,
kakor dim, in moje kosti so se
kakor glavnja posušile.

Moje sercé je pobito in suho
kakor seno, ker sem pozabil svoj
kruh jesti.

Od velikega zdihovanja me ni
druzega kot kost in koža.

Enak sem pelikanu v puščavi,
sôvi v starem ozidji.

Čujem in sem kakor samotni
vrabič na strehi.

Celi dan me zasramujejo moji
sovražniki: in ti, kateri so me si-
cer hvalili, zarotili so se zoper
mene.

Zakaj pepel kakor kruh jém,
in svojo pijaco s solzami mešam.

Pred tvojo jezo in pred tvo-
jim serdom, zakaj povzdignil si
me in na tla vergel.

Moji dnevi so se nagnili, ka-
kor senca, in kakor trava sem
usahnil.

Ti po ostaneš, o Gospod! vekomaj; in tvoj spomin od roda do roda.

Ti boš vstal in se Siona usmilil; zakaj čas je, da se ga usmiliš, čas tvojega usmiljenja je prišel.

Tvoji hlapci imajo celò njegovo kamenje za ljubo, in celò z njegovim prahom imajo usmiljenje.

Neverniki se bodo tvojega imena, in vsi kralji zemlje bali tvoje časti:

Kedar bo Gospod Sion zopet sodil in se v svojem veličastvu prikazal.

On se ozira na molitev revežev, in njih prošnje ne zaničuje.

Le-tó bodi za poslednji rod pisano, zakaj ljudstvo, ki bo vstvarjeno, bo hvalilo Gospoda.

Ker on z višave svojega svetega sedeža doli oči obrača,

ker Gospod z nebes na zemljo gleda.

Da je slišal ječanje jetnikov; in rešil k smerti obsojene.

Da bi ime Gospodovo na Sionu in hvalo njegovo v Jeruzalemu oznanovali.

Kedar se bodo ljudstva in kralji zbrali, služiti Gospodu.

Kedar je še pri moči bil, rekel mu je: poglej majhno število mojih dni.

Ne vzemi me v sredi mojih dni; tvoja leta so od roda do roda.

Ti, o Gospod! si nekdam zemljo uterdil, in nebó je delo tvojih rok.

Menulo bo (vse), ti pa ostaneš; kakor oblačilo se bo (vse) postaralo.

Ti ga boš kakor ogrinjalo spremenil, in bo spremenjeno.

Ti pa ostaneš ravno tisti, in tvojih lét ne bo konca.

Sinovi tvojih hlapcev bodo stanovanje imeli; in njih zarod bo pred teboj uterjen vekomaj.

Čast bodi Očetu i. t. d.

Šesti psalm pokore.

(129.)

Le-tá psalm je spokorna pesem. Čutila skesanega grešnika sprehajajo človeka, kedar ga s premislekom moli. Čutila so silno lepa. David primerja stan grešnikov z globočino brez dna (breznom), kamor so ga grehi pahnili. — David vidi v duhu že prihodnjega Zveličarja, zato se ta psalm največkrat v molitvah za duše v vicah moli ali pôje, ker je vse, kar ima v sebi, prav primerno in ravno tako, kakor bi se molilo v imenu terpečega na unem svetu.

Iz globočine vpijem k tebi,
o Gospod! Gospod! usliši moj glas.

Naj se nagnejo tvoja ušesa
na glas moje prošnje.

Gospod! ako boš zavolj pre-
greh odgovor tirjal, o Gospod!
kdo bo obstal?

Ker je pa pri tebi usmilje-
nje, zato sem se zanesel na tvojo
obljubo.

Moja duša čaka spolnjenja
njegove besede, moja duša v
Gospoda zaupa.

Od jutranjega čuvanja do noči
naj Izrael v Gospoda zaupa.

Zakaj pri Gospodu je usmi-
ljenje, in pri njem je obilno od-
rešenje.

In On bo rešil Izrael vseh
njegovih hudobij.

Čast bodi Očetu i. t. d.

Sedmi psalm pokore.

(142.)

Ko se je Absalon zoper svojega
očeta Davida spuntal, David k Bogu
zdihuje, da bi ga zavoljo grehov ne
zapustil, ampak ga vidne nevarnosti

rešil. David spozna, da je to zaslužil, ker se je bil s svojimi grehi spuntal, zato se ponižuje pred Bogom ter usmiljenja prosi in pomoči, da bi v prihodnje božjo voljo vselej spolnoval. S tem David vse spokorjence uči, pred Bogom poniževati se, k njemu klicati, in v terpljenji zavoljo svojih grehov misliti to, kar je on mislil.

Gospod usliši mojo molitev, poslušaj mojo prošnjo zavoljo zvestobe; usliši me po svoji pravici.

Ne ravnaj sodbe s svojim hlapcem, zakaj pred teboj živi človek ne bo opravičen.

Usliši me, zakaj sovražnik mi dušo preganja, moje življenje je do tál poterl.

V temôto me je posadil, kakor nekdanje merliče; zato je moj duh splašen, in moje serce zelo poterto.

Spominjam se starih časov, spremišljudem vsa svoja dela, dobro prevdarjam delo tvojih rok.

K tebi stegujem svoje roke;
moja duša je kakor suha zemlja
pred teboj.

Usliši me hitro, o Gospod!
moj duh omaguje.

Ne skrivaj svojega obličja
pred menoj, sicer bom tistim enak,
ki v grob gredó.

Daj mi zjutraj tvoje usmi-
ljenje zaslišati, ker na-te zaúpam.

Stori mi znano pot, po kateri
naj hodim; k tebi svojo dušo po-
vzdigujem.

Gospod, reši me mojih so-
vražnikov, k tebi se zatečem.

Uči me tvojo voljo spolnovati,
zakaj ti si moj Bog!

Tvoj dobri duh naj me vodi
po ravni poti.

Gospod! ohrani me pri živ-
ljenji za svojega imena voljo; iz-
pelji po svoji pravici mojo dušo
iz nadlog.

**Pokončaj po svojem usmiljenji
moje sovražnike.**

**In pogubi jih vse, kateri moji
duši nadlego delajo, ker sem
tvoj hlapec.**

Čast bodi Očetu i. t. d.

Zakrament

s v. Rešnjega Telesa.

P o d u k.

O srečna kerščanska duša, ki svojega Jezusa resnično ljubiš! veseli se in od veselja poskakuj! Glej tvoj Jezus ne kraljuje samo pri svojem očetu v nebesih, ampak on prebiva tudi na zemlji pri tebi. Ne samo viditi in gledati ga ti je pripuščeno, tudi vživati se ti hoče dati, kakoršen je, živi Bog in človek, z kervjo in z mesom, z dušo in s telesom, — v svetem rešnjem Telesu, ali v svetem obhajilu. — Kdo more popi-

sati, kdo si misliti, kdo občutiti neizmerno srečo, katero kerščanske duše najdejo v svetem obhajilu, pri katerem se s svojim Bogom — Jezusom — terdno sklenejo!

Kdor hoče te neizmerne sreče deležen biti, mora se k sv. obhajilu vredno pripraviti; ni pa boljšega pripravljanja, kakor je ljubezen do Jezusa; ljubezen pa ne prebiva na ustnicah, ne v besedah, ampak v globočini (dnu) serca. Ta ljubezen je tisti ogenj, kterega je Jezus z nebes prinesel na zemljo; in kterega je sv. Duh pri sv. kerstu v naša serca vlil in ga še oživlja; kaj drugega hoče Jezus s tem, kakor da ta ogenj človeška serca vname in širok plamen požene.

Ljubezen pa le v čistih ali očiščениh sercih prebiva; dokler toraj greh v sercu gospoduje, dokler hudo poželenje serce vodi, dokler svet serce na-se navezuje, dotlé ni duhá ljubezni v človeku. Jezusa ljubiti in njegovega sovražnika, ni mogoče; pri Jezusovi mizi sedéti, in se posvetno ter pregrešno razveseljevati, to se ne da ob enem.

Ako hočeš Jezusa ljubiti, moraš njegovega sovražnika sovražiti; če hočeš Jezusu postreči, moraš njegovega zaničevavca od sebe pognati; če hočeš Jezusa v svoje serce privabiti, ne smeš nobenega Jezusu neljubega gosta v sercu prideržati.

Ako toraj hočeš srečo in veselje sv. obhajila občutiti, stori, kar ti tvoja sv. cerkev zapoveduje, očisti svoje serce v skesani, čisti, ponižni spovedi in prosi Jezusa, da ti vstvari novo serce.

Boj se, nevredno prejeti sv. rešnje Telo, in nikar se nikoli ne udeleži božjega ropa, da si večnega pogubljenja ne ješ.

Ako hočeš pa čisto veselje sv. obhajila uživati, ni zadosti, da si prost vsakega smertnega greha; tudi majhne grehe in pregrešne slabosti moraš iz serca pregnati ter se jih skerbno varvati, in to toliko bolj, kolikor bolj pogostoma želiš k sv. obhajilu pristopiti. Le Jezusa iskati, njega samega ljubiti, njemu samemu služiti, naj bo tvoja resnično terdna volja in edina želja.

Če s takimi željami k sv. obhajilu pristopiš, ne bo ti treba veliko pomiš-

ljevati, kaj bi molil, kako bi duša s svojim ženinom — Jezusom — govorila. Sv. Duh, s čegar milostjo bo napolnjeno tvoje serce, bode ti serce navdihnil s svetimi željami, pobožnimi mislimi, z dobrimi sklepi, z najlepšimi čednostmi, ktere boš v venec spletal in jih Jezusu daroval. Tedaj boš zvedil, česar še nikdar nisi tako čutil, namreč, kaj se pravi po Jezusu hrepeneti, ž njim skleniti se, in kako sladko je, z Jezusom sklenjen biti. Dokler tega veselja, te sladkosti ne čutiš v svojem sercu, dolé je tvoje serce še preveč na posvetne reči navezano, še nesnažno in s pregrešnimi slabostmi prepreženo. — Čisti in čisti ga, z božjo pomočjo in s svojo vedno vajo ga boš očistil in čutil boš z vsemi svetimi in Jezusa ljubijočimi dušami, kaj božji duh v čistih sercih dela; predkusil boš tiste nebeške sladkosti, ktere je Bog pripravił tem, ki ga ljubijo; čutil boš, da je res, kar sv. Pavel pravi, da mir v Kristusu vsako človeško pamet in vsako človeško hrepenenje preseže.

O, kerščanska duša, ljubi toraj čistost serca in kralja nebes in zemlje

boš za svojega prijatla imela, ter se vredno pripravila k sv. obhajilu.

Pred sv. Obhajilom.

Bodi pozdravljen preljubeznjivi Jezus v najsvetejšem zakramentu! ki se nam daš v podobi kruha in vina vžiti. Bodi pozdravljen, moj Gospod! moj učenik in zveličar, ki si iz ljubezni do mene rojen bil, na križu za me kri prelil, in zapustil moji duši v živež svoje lastno telo, in svojo lastno kri!

O, moj ljubi Jezus! Sem li v resnici tako srečen, da smem tebe v svoje serce sprejeti! Tebe, o Jezus, smem prejeti, ki si moj Bog, moj Zveličar, ki si svet iz nič ustvaril in ga vladaš in hraniš! O moj Jezus, tisto telo, ki je za-me na križu viselo, tista kri, ki si jo za-me na križu prelil, tisto serce, ki je bilo za-me na križu prebodeno, smem ubogi

grešnik in tolikrat tvoj zovražnik — prejeti! O moj Jezus, tvoje lastno, resnično, sladko, ljubeznjivo, božje serce, studenec vseh gnad, vir vseh sladkosti, tvoje serce, ki mi je nebesa odperlo — smem s svojim pregrešnim skleniti!? O sreča nad srečo, za katero bi mi pač vsi nebeški duhovi, angelji božji, smeli zavidovati!

Ti moj častitljivi Jezus na nebeškem sedežu, ti kralj vsega veličastva in vsega zveličanja; ti, kterege vsi nebeški duhovi, vsi angelji božji svojega Boga in Gospoda molijo, o ti, moj Jezus spremenil si podobo kruha iz ljubezni do mene, da te morem prejeti! O moj Jezus! si mi li mogel še več storiti.

Premisli, duša moja! Jezus pride k tebi, kakor Bog in človek, z dušo in s telesom, s kervjo

in z mesom, po božji in človeški naturi. Kmalo, kmalo te bo došla največa sreča, in sicer ne bo ti treba, kakor Mariji Magdaleni k Jezusovim nogam pasti, sprejeti boš mogla Jezusa v svoje serce. — O sreča nad srečo!

O Jezus, ko bi bil zakrament svoje neizmerne ljubezni, sv. rešnjega Telesa, le v eni sami cerkvi celega sveta postavil, kako bi pač mogel zdihovati, rekoč: o da bi pač kedaj priti mogel v tisto cerkev, na ktere oltarji Jezus resnično prebiva, kako bi bil srečen in vesel, ko bi mogel pred njega pasti in ga moliti, o, s kako nebeško sladkostjo bi bil pa še le napolnjen, ako bi mogel prejeti Jezusa, njega samega, svojega Boga in Gospoda! Glej duša moja, to sreča imaš, to sladkost zdaj zdaj zavžiješ, ko sprejmeš svojega Jezusa. O, kdo

bo veselje izgovoril, kdo srečo razumel, kdo mi popisal sladkost, ktere je polna tista duša, ki Jezusa vredno prejme! O, komu, kdor le živo vero ima, se od sreče in veselja ne bi sercé topilo!

Ali kaj, moj Jezus, sem li vreden, tebe prejeti? — O kako bom tebe vreden jez — tvoja slaba nehvaležna stvar, jez červ, ki se le po prahu valjam in ki sem že tolikrat s svojimi grehi zaslužil, v prah pomandran biti; jez tolikokrat tvoj sovražnik, ki sem že tolikokrat peklenškega ognja krivega se storil! — O strah spreleti vse moje kosti, kedar se le svoje nevrednosti spomnim; se li smém tedaj prederzniti, svojega Jezusa prejeti?! — Osramoten in s kesanim sercem spoznam: nisem in nisem nikakor vreden — pa — ker upam, da me je tvoja gnada

pripravnega storila; ker slišim
 tvoj sladki glas, moj Jezus, ki
 tolikanj po meni hrepeniš, me
 tako milo vabiš, kličeš, prosiš,
 naj pridejo vsi, tedaj tudi jez,
 ki so s težavami in nadlogami
 obloženi k tebi, da jih oživiš!
 O pridi, pridi tudi k moji bolni
 duši, ki zdaj toliko po tebi zdi-
 huje in hrepenenja po tebi medlí!
 — Serčno sem želel, velikonočno
 jagnje z vami jesti, tako si pri
 svoji zadnji večerji aposteljnóm
 govoril. Kaj ne, moj Jezus, da
 to hrepenenje velja tudi meni?
 — Da, da, tudi s teboj, duša
 moja, hoče Jezus velikonočno
 jagnje jesti, ker se ti da zavžiti.
 O sreča, o veselje, o sladkost!
 o nebeška sladnost! kdo te raz-
 ume. — Jezus — Sin božji
 — Bog sam — mene — ubozega
 grešnika — hoče — obiskati in
 pri meni prebivati! —

O da bi te pač, moj ljubi Jezus, mogel tako sprejeti, da bi ti bil v veselje, da bi ti tako postregel, kakor želim in si vreden, ki si moj Gospod, in moj Bog! — O, ko bi mogel jez saj nekoliko popraviti, kar se je že do današnjega dne tebi v nečast storilo v presvetem zakramentu! — O da bi te jez s tako posvečenim srcem prejel, kakor te je prečista Devica Marija spočela! — Tudi tako, o Gospod, te želim prejeti, kakor so te tvoji ljubi svetniki prejemale! — O da bi pač mogel danes v sv. obhajilu tebe, moj Jezus, po izgledu sv. Alojzija, sv. Frančiška, sv. Katarine, sv. Terezije prejeti! — Ker tega ne morem zavoljo svojih brezštevlnih slabosti, zato saj želim in hrepenim, z ljubeznijo vseh svetnikov prejeti te. — Vi pa, nebeški duhovi, ljubi angelji božji,

obstopite me v tistem trenutku, ko svojega Jezusa prejmem, posebno pa tebe prosim, moj angelj varh, ne zapusti me, temuč stoj mi na strani ter mi pomagaj, Jezusu dopasti! — Ti, o Jezus, pa me okinčaj s tistimi cvetlicami svete čednosti, ki ti posebno prijetni duh puhté; dostavi, kar vidiš, da meni še primanjkuje. —

Pridi, oj pridi tedaj, ki mojo dušo ljubiš, moj Jezus, in razveseli me ti božje, nebeško, čisto, sladko in ljubezni goreče sercé mojega Zveličarja! — Pridi, — oj pridi, moj Jezus! in ti moje življenje, moje zveličanje! Moj Gospod, moj Bog! moje vse! Glej, moja duša po tebi hrepení, kakor jelen po studenčnici, o, pridi in pridi ženin moje duše, in potolaži gorečo žejo mojega sercá, ki poželenja in hrepenenja po tebi, o Jezus, medli. — Pridi, o pridi

— pridi Jezus moj, in ostani vekomaj pri meni! Amen.

Kedar k obhajilu pozvoni.

O moj Jezus! Ti me kličeš in me k svoji mizi vabiš. S serčnim veseljem tebi naproti grem, z živo vero, s terdnim zaupanjem in z gorečo ljubeznijo. Obhajati hočem presveto večerjo tvoje neskončne ljubezni, véliki spomin tvoje smerti na križu. Prav očitno hočem spoznati, da v tebe verujem, v tebe upam, tebe ljubim in le po tebi zveličan biti želim. Ako najdeš še kaj nad mano, kar me tebe nevrednega, ali saj neprijetnega dela, o odvzemi mi, in očisti me. Vsemu hudemu se odpovem in še enkrat vseh svojih grehov očitno obtožim.

Spovem se Bogu, vsegamogočnemu; Mariji vselej Devici, sv. Mihaelu arhangelju, sv. Janezu

kerstniku, sv. aposteljnomu Petru in Pavlu, vsem svetnikom, in vam, duhovni oče, da sem veliko grešil z mislijo, z besedo in z djajanjem: moj greh! moj greh! moj preveliki greh! — Zato prosim sv. Marijo, vselej devico, sv. Mihaela arhangelja, sv. Janeza kerstnika, ss. aposteljna Petra in Pavla, vse svetnike, in vas, duhovni oče, molite za me pri Gospodu, našem Bogu.

Mašnik se k obhajancem obernejo, odvezo molijo, ti pa reci:

Usmili se me, večni Bog, vse moje grehe mi odpusti, in večno življenje daj, po Jezusu Kristusu, mojem Gospodu, ki zdaj pride mene zveličat.

Kedar mašnik k ljudstvu oberneji sv. Rešnje Telo v rokah derže, trikrat ž njimi reci:

O Gospod, jez nisem vreden,

da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša. —

Kedar te mašnik obhajajo, misli:

Telo Gospoda našega, Jezusa Kristusa, ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

Zdaj, ko si Jezusa prejela, kerščanska duša, zdaj je tisti srečni čas, po katerem si toliko hrepenela, toraj se veséli in raduj v Jezusu, kateri zdaj še prebiva v tvojem sercu; popolnoma se Jezusu udaj in misli si, da na Jezusovem sercu sloniš, kakor sv. Janez pri zadnji večerji, zato tudi svoje sercé z Jezusovim skleni, in pusti, da se serci priserčno brez besedi pogovarjate. — Okleni se Jezusa, kakor se zgubljena ovčica oklene svojega zvestega pastirja, kedar jo najde in na rame zadene.

Govori v sercu z Jezusom, kakor s svojim najljubšim prijatlom, kakor sestra zaupljivo govori s svojim bratom, kakor nevesta priserčno kramlja s svojim nebeškim ženinom. Počivaj z

Marijo Magdaleno pri Jezusovih nogah, ali z učencem ljubezni na njegovih božjih persih, ali na njegovem ljubezni gorečem sercu, kakor otrok v maternem naročji. V takih mislih je sv. Katarina Sienska sv. obhajilo prejemala. — Kerščanska duša, najdraži trenutki tvojega življenja so minute po sv. obhajilu, zato naj bo tvoje serce kakor goba, da se popolnoma napoji z večno, nebeško ljubeznijo svojega ženina.

O, koliko, in kako lahko zdaj kaj poprosiš Jezusa, zato mu ravno zdaj zaúpaj vse svoje težave in britkosti, dvome in stiske, skušnjave in vse dušne in telesne potrebe, — toda — vse to le s tihim glasom svojega serca. — Dokler čutiš, da se Jezusovo sercé s tvojim pogovarja, tvoje serce v Jezusu raduje, ne moti ju z besedno molitevjo, ampak bodi kakor vertnar, kateri počiva in le posluša, kedar tihi dež njegova opečena želiša oživlja. Kedar pa čuješ, da je tvoje sercé že utihnilo, in se ti druge misli silijo, tedaj še le ti naj pride beseda na pomoč, da še nekoliko časa v veselji in radovanji z Jezusom ostaneš in si preženeš vse

druge raztresene misli. — V ta namen se znaš poslužiti naslednjih molitev.

Molitve po sv. obhajilu.

Moja duša, poveličuj Gospoda, in moj Duh, veseli se v Bogu, svojem Zveličarji, ker se je ozerl na svojega nizkega hlapca in mi je storil veliko reči On, ki je moččen, in sveto njegovo ime.

Moja duša, hvali Gospoda in ne pozabi njegovih dobrot. — Vse tvoje grehe je tebi odpustil, vse tvoje slabosti ozdravil. Tvoje življenje je smerti rešil, in ti obilno usmiljenje skazal. Kakor se usmili dober oče svojega otroka, usmilil se je tebe tvoj Gospod.

Pridite in poslušajte vsi, ki se Boga bojite, povedati vam hočem, kaj je On moji duši storil!

Našel sem, ktereга moja duša ljubi; sprejel sem ga, in ne spustim ga več. — Danes je moji

duši zveličanje došlo; prišel je moj Gospod v mene prebivat.

Hvalite Gospoda, vsi njegovi angelji in služabniki, ki njegovo voljo spolnujete. Hvalite Gospoda vse stvari po vseh krajih njegovega gospodstva.

D a r o v a n j e.

Kdo sem jez, ubogi grešnik, da si ti, moj Gospod, k meni prišel in zdaj v meni prebivaš! Tvoja neskončna ljubezen do mene te je k meni pripeljala. O da bi se pač tudi moje sercè vnelo od goreče ljubezni do tebe!

Kaj ti pa hočem dati, moj ljubi nebeški gost, da bi ti bilo prijetno? — Kaj ti poverniti za vse, kar si meni dodelil? — Drugega nimam, kakor sercè, ki želi tebe ljubiti; vzemi ga, o Jezus! rad ti ga dam. In to je vse, kar svojega imam. Naj tedaj ono

v veselje zamaknjeno tebi hvalne pesmi pôje.

O moj Jezus! serček mojega serca, duša moje duše, daj mi v prihodnje želeti le to, kar ti želiš, storiti le to, kar me ti učiš, daj, da ne bom več sam živel, ampak da ti, Jezus, v meni živiš.

Ponižen hočem biti v svojem vedenji, čist v svojem poželenji, pošten v svojem djanji, zadovoljen v svojem stanu; voljen v terpljenji in v vsem svojem življenji tvoj zvesti služabnik.

Kdo me loči ljubezni Kristusove? — ali nadloga? — ali britkost? — ali lakota? — ali golota? — ali nevarnost? — ali preganjanje? — Svest sem si, da me ne smert, ne življenje, ne druga stvar ne loči od ljubezni božje, ki je v Jezusu Kristusu, Gospodu našem!

Duša Kristusova, posveti me!
 Telo Kristusovo, zveličaj me!
 Kri Kristusova, napoji me!
 Voda iz desne strani, operi me!
 Terpljenje Kristusovo, poterdi me!
 O dobrotljivi Jezus, usliši me!
 V svoje svete rane zakrij me!
 Tebe ločiti se ne pusti me.
 Pred peklenkim sovražnikom varuj me!
 Ob uri moje smerti pokliči me!
 Da z vsemi svetniki bom hvalil te!
 Hvalil zdaj in vekomaj. Amen.

Pobožna prošnja do Zveličarja.

(Sv. Bonaventura.)

O Gospod Jezus Kristus, rani
 moje sercé s svojimi svetimi ra-
 nami, napôji in napolni moje serce
 s svojo sv. kervjo, da mi bodeš
 ti, moj križani Jezus, vedno pri-
 čujoč in povsod, kamorkoli se
 moje oko ozre, in da vse v tvoji
 sveti kervi vidim, da se le v tebe

zamaknem in nikjer ničesar ne najdem, kakor tebe, nikjer ničesar ne ugledam, kakor tebe, in ničesar ne vidim, kakor — tvoje svete rane!

Za-te terpéti, o Gospod, in s teboj umreti, naj bo moja edina tolažba, moje vedno premišljevanje in hrepenenje moje žive ljubezni.

Le v tebi, o Jezus, naj moje serce počiva! zakaj gorjé je le tam, kjer tebe ni, saj si ti moč vsegamogočnega; srečen morem biti le v tebi, ki si vir in studenec vsega zveličanja. Jezus, le tebi živim; Jezus, le tebi naj umerjem! tvoj sem živ in mertev. Amen.

(Ako vtegneš dalje v cerkvi pomuditi se, ponovi kerstno obljubo; priporoči se Mariji devici, angelju varhu, svojemu patronu. Moli tudi za svoje starše, brate, sestre, prijatle, neprijatle, sovražnike i. t. d., pa tudi za verne duše v vicah.)

Ponavljanje kerstne obljube.

Vsegamogočni, večni Bog, nebeški Oče, stvarnik in hranitelj vseh stvari! Ti si me po svoji podobi vstvaril, pri sv. kerstu prerodil, za svojega otroka in za deležnika nebeškega kraljestva sprejel; —

Bog Sin, Jezus Kristus, edinorojen večnega Očeta, ti si za me človek postal, na križu me rešil večnega pogubljenja, in pri sv. kerstu za svojega brata v sveto katoliško cerkev vzel, da me srečno v nebeško kraljestvo pripelješ; —

Bog sveti duh, tretja božja oseba! Ti si me pri sv. kerstu posvetil, in mi v svetih zakramentih svojo posvečujočo gnado deliš. Presveta Trojica, v treh osebah en sam Bog! v tebe ve-

rujem, tebe molim in hvalim za vse, posebno pa za največo milost in dobroto svetega kersta, ki je tako velika in imenitna, da kraljeva krona ne tako.

O kako srečen sem, da si me v svojo sveto cerkev poklical, vseh grehov me očistil, in mi dal vse, česar za večno zveličanje potrebujem.

Kar sem nekdam pri sv. kerstu po svojih botrih obljubil, to obljubo zdaj s hvaležnim srcem ponovim. — Odpovem se hudiču in vsemu njegovemu djanju, kakor tudi vsem zapeljivcem — njegovim namestnikom. Odpovém se napuhu, vsem napčnim šegam in vsem drugim pregreham, kakor tudi vsemu zapeljivemu svetu.

Verujem v Boga Očeta, vsegamogočnega stvarnika nebes in zemlje; verujem v Jezusa Kristusa, edinorojenega Sina božjega,

ki je rojen bil in terpel; — verujem v sv. Duha, sveto kerščansko katoliško cerkev, občestvo svetnikov, odpuščenje grehov, vstajenje mesá in večno življenje.

Po nauku sv. kerščanske katoliške cerkve hočem kakor pokorni hlapec do smerti živeti, svete zakramente vredno prejemati, in skoz ta nebeška vrata v večno zveličanje iti; po Jezusu Kristusu, Gospodu našem, po priprošnjah Marije device, vseh angeljev božjih, svetnikov in svetnic, posebno svojega angelja varha in svojega patrona I. Amen.

Božje čednosti.

Djanje vere.

Verujem v tebe, pravi trojediní Bog, Oče, Sin in sveti Duh! kateri si vse vstvaril, kateri vse hraniš in vladaš, kateri dobro plačuješ in hudo kaznuješ. Verujem, da se je Sin božji včlovečil, da nas je s svojo smertjo na križu odrešil, in da nas sveti Duh s svojo milostjo posvečuje. Verujem in terdim vse, kar si ti, o Bog! razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so aposteljni oznanovali, in kar nam sveta rimsko katoliška cerkev zapoveduje verovati. Vse to verujem, ker si ti, o Bog! večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljufati, ne goljufan biti. O Bog! oživi mojo vero!

Djanje upanja.

Upam in se zanesem na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog! da mi boš po neskončnem zasluženji svojega edinorojenega Sina Jezusa Kristusa v tem življenji spoznanje, pravo obžalovanje in odpuščenje mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal, in dodelil tebe od obličja do obličja gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od tebe potrebne pomočke vse to doseči. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vsegamogočen, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. O Bog! poterdi moje upanje!

Djanje ljubezni.

O moj Bog! ljubim te iz vsega svojega serca, čez vse, ker si največa dobrota, neskončno

popolnoma in vse ljubezni vreden; ljubim te tudi zato, ker si do mene in do vseh stvari neskončno dobrotljiv. Iz vsega serca želim, da bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji najzvestejši služabniki ljubili in te še ljubijo.

Ž njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolnoma ljubezen; povikšaj jo v meni, o dobrotljivi Gospod, bolj in bolj. Ker te tedaj resnično in iz serca ljubiti želim in si to terdno prizadevam, zato mi je iz serca žal, da sem tebe svojo neskončno dobroto, katero čez vse ljubim, tebe svojega stvarnika, odrešenika in posvečevavca razserdil. Žal mi je, da sem grešil, da sem tebe svojega vsegamogočnega Gospoda, svojega najboljšega Očeta, razžalil. Terdno sklenem, vse grehe in vse hude priložnosti zapustiti, storjene grehe čedalje bolj obžalo-

vati, in nikdar več zoper tvojo sveto voljo ravnati. Vzemi me zopet za svojega otroka in dodeli mi milost, ta svoj sklep dopolniti. Tega te prosim po neskončnem zasluženji tvojega božjega Sina, našega Gospoda in Zveličarja, Jezusa Kristusa. Amen.

Priporočevanje Mariji devici.

Bodi češčena premila Mati mojega Zveličarja, vseh devic devica, nebes in zemlje kraljica, mati čiste ljubezni, veselje in zaupanje moje, bodi češčena! — K tebi vpijem, Evini otrok, k tebi zdihujem iz te solzne doline, ki je polna nevarnosti in skušnjav. — Pod tvojo pomoč pribežim, mati milosti božje, ne zaverzi moje prošnje v mojih potrebah. — Oh oberni, preljubeznjiva mati, k meni svoje milostljive oči. S svo-

jim Sinom me spravi, svojemu Sinu me priporoči, svojemu Sinu me izroči. O dobrotljiva, o milostljiva, o ljubeznjiva devica Marija, moja gospá, moja srednica, moja pomočnica. Prosi za-me sveta božja porodnica, da bom vreden Jezusovih obljub. Amen.

Priporočevanje angelju varhu.

Sveti angelj varh, meni prijatelj in tovarš dan, da me spremljaš in vodiš po nevarnem poti časnega življenja, in pripelješ iz te ptuje dežele v ljubi očetov dom večnega zveličanja, lepo te počastim in se ponižno tvojemu varstvu izročim. — Pomagaj mi, da v dobrem ne oslabim; varuj me, da v nevarnosti ne grešim, in terdno me podpiraj, da vse svoje vidne in nevidne sovražnike svojega zveličanja srečno prema-

gam. — Skerbno me vodi po ozki stezi svete čednosti, k mojemu ljubemu Očetu, kjer zdaj pred njim stojiš, njegovo božje obličje gledaš, moje molitve in dobra dela njemu daruješ in za mene prosiš. — O da bi tudi jez s teboj in z vsemi izvoljenimi neskončnemu Bogu pel večno čast in hvalo! Amen.

Priporočevanje svojemu sv. patronu.

Izvoljeni božji svetnik, sveti I. moj posebni patron, sveti prijatelj in moj mogočni prošnik v nebesih, ki si srečno dosegel, česar še jez v nevarnosti iščem, in že vživam, česar jez želim, naj tudi tebe pozdravim, in se tvoji priprošnji priporočim. — V naročji nebeškega Očeta se zdaj ti veseliš, pred sedežem milosti božje

stojiš, in se na-me na revno zemljo oziraš, me k sebi želiš ter kličeš: — Sprosi mi usmiljenje in pomoč, da ne bom samo tvojega imena nosil, ampak tudi posnemal tvoje lepe čednosti, enkrat se pa s teboj veselil v nebeškem kraljestvu, ter hvalil in častil z vsemi svetniki in svetnicami Boga Očeta, Boga Sina in Boga svetega Duha, kteremu bodi čast in hvala vekomaj. Amen.

Molitev

za svojega spovednika.

Jezus Kristus, moj Gospod in Zveličar! ki si svojim namestnikom sv. Duha dal in jim zapustil nebeške ključ svoje oblasti, nas grehov odvezati, ali nam jih zadržati; tebe ponižno prosim, razsvetli svojega služabnika, mojega spovednika, da bo vselej

moj grešen stan prav spoznal, meni potrebne nauke dajal, modro svetoval, vredno pokoro nalagal, in me kakor moj angelj varh po pravi poti pokore in poboljšanja za teboj peljal v večno življenje. Poverni mu pa tudi, o Jezus, vse poterpljenje in prizadevanje, ki ga ima z menoj, ter mu daj enkrat v sredi svojih ovčic v nebesih veseliti se pri tebi vekomaj. Amen.

Molitev za žive starše.

(Ako imaš le očeta, ali mater živo, le za njih moli:)

O Bog, ki mi starše spoštovati zapoveduješ, in dolgo ter srečno življenje za to na zemlji obetaš: lepo te prosim, usmili se mojega ljubega očeta (moje ljube matere.) Poverni jim na duši in na telesu vse, kar meni dobrega storijo. Daj pa tudi meni svojo pomoč, da jih bom vselej rad

ubogal, jim veliko veselje delal, enkrat se pa pri tebi v nebeškem kraljestvu ž njimi združen veselil. Amen.

Molitev za mertve starše.

Večni Bog! ki si mi ljubega očeta (ljubeznjivo mater) vzel in jih k sebi poklical; bodi zdaj ti moj usmiljeni Oče, in usmili se tudi mojega ranjcega očeta (ranjce moje matere). Odpusti jim vse grehe, ki so jih morebiti zavoljo mene storili. Naj jim sveti večna luč tam v kraljestvu izvoljenih; naj v miru počivajo! Pomagaj pa tudi meni pravično živéti, srečno umreti in za njimi k tebi priti v večno veselje, kjer nas smert več ne bo ločila. Amen.

Molitev za vse žive.

Vsegamogočni, neskončno usmiljeni Bog, Oče miru in ljubezni! ki želiš, da bi vsi tvoji otroci kakor bratje in sestre v lepem miru, v vedni zastopnosti in v stanovitni ljubezni živeli med seboj, daj nam svojega svetega Duha, da nas napolni s svojimi svetimi darmi. Prosim te za svoje tovarše in tovaršice, prijatle in prijateljice; posebno pa za svoje domače; daj nam vsem razsvetljeno pamet, da bomo pošteno živeli, tebi zvesto služili, vsega potrebnega za dušo in telo imeli, enkrat pa k tebi, svojemu Očetu, srečno došli v večno zveličanje; po Jezusu Kristusu, Gospodu našem, Amen.

Molitev sv. Bernarda

za spreobrnjenje grešnikov.

Spomni se, preusmiljena devica Marija, nikdar še ni bilo slišati, da bi kdo zapuščen bil, katerikoli je pod tvojo brambo pribežal, tebe na pomoč klical in se tvoji prošnji priporočal. S tem zupanjem navdihnjen k tebi, o devic devica pridem, k tebi, o Mati pribežim, pred teboj jez grešnik zdihujem.

Ne zaverzi, o Mati, Besede (Jezusa Kristusa) — moje prošnje; Temuč milostljivo me sliši in usliši. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija.

Molitev

za vse verne duše v vicah.

O Bog vsega usmiljenja, stvarnik in odrešenik vseh vernih, ki

odpuščenje deliš in zveličanje, ponižno te prosim, dodeli mojim bratom in sestram, dobrotnikom in dobrotnicam, tovaršem in tovaršicam, znancem in znankam, ki so pred menoj iz tega sveta se ločili, po prošnji Marije Device in vseh svetnikov svoje usmiljenje. Odpusti jim vse grehe, in daj jim priti v družčinjo svojih izvoljenih, da srečno dosežejo, česar so vselej želéli, tebe od obličja do obličja gledati, tebe uživati, tebe častiti, hvaliti in moliti na vekomaj. Vsega tega pa te prosim po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, Gospodu našem, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev k Jezusu v presvetem Rešnjem Telesu.

(Sv. Avguštin.)

„Vzemite in jejte, to je moje telo; — vzemite in pijte, to je moja kri.“ (Mat. 26.)

Moj Bog, in moj Gospod! v tebi naj moja duša počiva, tebe naj s svojim duhom premišljuje. Z veselim glasom hočem tvojo hvalo prepevati in tvoje sveto ime častiti, in to naj bo vsa moja tolažba, preden pridem v svojo nebeško domovino. Odterga naj se moja duša od vseh posvetnih misli, in moj duh naj v senci tvojih perut počiva, pri tebi naj pokoj najde moje sercé, ktero je kakor šumeče morje vedno nepokojno. O bogati delivec vseh dobrih darí, vsegamogočni Bog, nebeška jed, moje veselje, moje zveličanje! daj tudi meni hladilo in moč, kedar pešam, preženi vse

moje raztresenje, reši me vseh
 zmotnjav, in tolaži me ti, kedar
 me vse zapusti. Glej, o Gospod,
 prosim te in pred tvojimi vratmi
 stojim, terkam in želim, k tebi
 puščen biti. O moj Jezus, prosim
 te po neskončnem usmiljenji, po
 katerem si nas kakor svetlôba vsha-
 jočega solnca z nebeških višav
 obiskal, daj meni, svojemu ter-
 kajočemu služabniku odpreti, da
 pred tebe stopim in mir, pokoj,
 tolažbo in moč pri tebi in v tebi
 najdem, o nebeški kruh, ki nas
 živiš na vekomaj! Zakaj ti, o
 Gospod, sladki Jezus moj, si kruh
 in studenec življenja, varh večne
 svetlobe; ti si moje vse, ki živiš
 pravične, ki te ljubijo. O Gospod,
 utolaži mojo zdihujočo dušo, o
 Jezus nasiti jo lačno z dobro-
 tami in veseljem v večno življenje!
 Amen.

Priporoči samega sebe Jezusu, rekoč:

Tebi se priporočim, najljubeznjiviši Jezus. Skrij me v svoje ljubezni polno sercé in nikdar ne pripusti, da se kedaj od tebe ločim!

V življenji bodi moja tolažba, v smerti moja popotnica, v večnosti pa moje zveličanje, česar te prosim ne samo za-se, temuč tudi za vse moje, prosim te po tvojih britkih solzah, velikem terpljenji in prelivanju svete kervi. Amen.

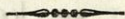
Priserčna obljuba pred sv. Rešnjim Telesom.

(Sv. Tomaž Akvin.)

Serčno želim, vedno ljubiti, moliti in vredno prejemati te. O presveta večerja, pri kateri se Jezus Kristus vživa, spomin njegovega terpljenja obhaja, duša z

milostmi napolnuje in nam daje zastava večnega veličastva. Amen.

Hvaljeno in vekomaj češčeno bodi presveto Rešnje Telo. Amen.

CERKVENO LETO.

Opomin.

Človek obstoji iz duše in telesa; telo je iz zemlje vzeto, duša pa je od zgoraj vdihnjena, zato je telo vidljivo in umerljivo, nevidljiva in neumerljiva pa je duša. Za obojno gre človeku skerb, da more voljo božjo na tanko spolnovati ter mu dolgo in zvesto služiti. Vse drugačna je skerb za telo od skerbi za dušo, toda oboja se v času godi; ali kakor je skerb različna, tako tudi čas, tedaj imamo tudi dvoj čas, *dvojno leto*; *eno*, v katerem za telo skerbimo, ki se ravna po stvarjenem solncu; *drugo* pa, v katerem nam mora biti posebna skerb za dušo, vredjeno je po nevstvarjenem solncu, presveti Trojici.

Pervo leto imenujemo navadno ali solnčno leto; drugo pa cerkveno leto, ker je Bog cerkvi skerb izročil za neumerljive duše svojih stvari.

Kakor so telesne skerbi različne od dušnih, tako je tudi začetek in konec imenovanih let različen. Solnčno leto se začneja 1. prosinca, konča pa 31. grudna in ima štiri letne čase: spomlad, leto, jesen in zimo; cerkveno leto se pa začneja prvo nedeljo v Adventu, ter jenja v soboto pred zadnjo nedeljo po binkoštih in ima le tri letne čase, in sicer: *božični, veliko-nočni in binkoštni čas*. Cerkveno leto se je potem vrédilo, kar je trojedini Bog storil, da nas je vstvaril, odrešil in posvetil, tedaj pripravne storil, za večno zveličanje.

Šest dni je Bog delal, sedmi dan pa je počival od vseh svojih del, ki jih je storil, in on je blagoslovil sedmi dan ter ga posvetil. I. Moz. 2, 2. — 3.

Šest dni zapored je tedaj človeku delati in za telo skerbeti, sedmi dan pa od telesnega dela počivati ter za dušo skerbeti. Vsaki sedmi dan je tedaj duhovni ali sveti dan. Toda samo pri

tem dnevu ni ostalo, zakaj Bog je človeku s časoma posebne gnade podelil, za ktere mu je bil človek dolžan tudi posebno hvaležnost skazati, zato je Bog svojemu izvoljenemu ljudstvu — judom — razun vsakega sedmega dneva še nekatere druge dneve praznovati zapovedal, in sicer: *veliko noč* v spomin rešenja iz Egipta; 50ti dan potem *zahvalni dan* za vse prejete dobrote; — praznik *šotorov*, v spomin, da so v puščavi pod šotori 40 let stanovali; praznik *tempelnovega posvečenja*. Tako je bilo v Gospodovi cerkvi starega testamenta.

V cerkvi novega testamenta so pa koj aposteljni namesto sedmega dneva prvi dan v tednu za sveti dan postavili in sicer zato, ker je Bog Oče prvi dan tedna stvariti začel, Bog Sin ta dan od smerti vstal in Bog sv. Duh tudi v nedeljo nad aposteljne prišel ter ustanovil sveto cerkev. Prvi dan v tednu je tedaj praznik presvete Trojice ali Gospodov dan, in takih dni imamo v letu 52, kterikrat tudi 53, in so v tri verste razdeljene.

I. V prvi versti ali v *pervem letnem času* obhajamo spomin neizmer-
nih dobrot Boga Očeta, ki nam jih je
skazal s tem, da nas je vstvaril, ljudi
na obljubljenega odrešenika pripravljaj;
svojega Sina na svet poslal in njegovo
rojstvo razglasil po judovskih in jutro-
vih deželah. Sem tedaj spadajo 4 ad-
ventne nedelje; božični dan ali Jezusov
rojstni dan, njegovo obrezovanje, raz-
glaševanje, darovanje v tempelju in to-
liko nedelj, kolikor je prvih dni v
tednih od praznika treh kraljev do de-
vete nedelje pred veliko nočjo. Zadnji
božični praznik je spomin Jezusovega
darovanja in njegovih otročjih let.

II. *Velikonočni čas* nam pred oči
postavlja neizmerno ljubezen Jezusovo;
v tem času obhajamo njegovo očitno
življenje, učenje, triletno prizadevanje,
terpljenje, smert, pokop, vstajenje, 40
danko življenje po vstajenji in vnebo-
hod. Začne se pa velikonočni čas tri
nedelje pred postom, katerih prva se
imenuje sedemdeseti, druga šestdeseti
in poslednja petdeseti dan pred veliko
nočjo; potem pride prvi postni dan
ali pepelnica in 6 postnih nedelj — per-

vopostna ali pepelnična, kvaterna, brezimna, sredopostna, tiha, in cvetna nedelja; veliki teden, velikonočna nedelja s svojim pondeljkom; — pet nedelj po velikinoči; po peti nedelji je križev teden in četrtek tega tedna t. j. 40ti dan po vstajenji Jezusovem je njegov vnebohod, s katerim se velikonočni čas sklene.

III. Po velikonočnem času se prične *binkoštni*, v katerem obhajamo posebno ljubezen sv. Duha, ki nas posvečuje in Jezusovo cerkev vlada. Pred binkoštnim, to je petdesetim dnevom po velikinoči, je ena sama nedelja po vnebohodi, ki se pa še imenuje šesta nedelja po velikinoči; prvi dan družega tedna je binkoštna nedelja s svojim pondeljkom, najvišji praznik svetega Duha, in nedelje, ki za njim sledijo, se imenujejo in štejejo po binkoštih; jih je pa najmanj 24, največ 28, kakor je velikanoč bolj zgodaj ali bolj pozno. Kedar je po treh kraljih do sedemdesetdanske nedelje 6 nedelj, tedaj jih je po binkoštih le 24; tam 5, tukaj 25, tam 4, tū 26, tam 3, tū 27, tam le dve, tukaj 28. Ta različnost v številu

pobinkoštnih nedelj nam lepo pred oči stavi nestanovitnost človeškega življenja in neznani konec sveta in našega življenja.

To je tako rekoč deblo cerkvenega leta; kakor pa iz debla tudi vejice rastejo, ki cvetó in sad rodé, tako sta tudi v deblo cerkvenega leta cvetje in sad kerščanskega življenja vcepljena t. j. mati katoliška cerkev nam v svojem letu kaže posebno lepe izgledе pobožnih ljudi, ki so se posvetili in nam svetijo kakor solnce na nebu, in to so izvoljeni božji, angeli in svetniki.

Najlepša cvetlica med njimi je pač neomadežvana mati Jezusova, Marija. Da nje spomin vredno obhajamo, zato mati kat. cerkev 5 Mariinih praznikov očitno in slovesno, in več drugih na tihem v svojih molitvah obhaja, in sicer v adventu njeno neomadežvano spočetje (8. grudna); — v konec božičnega časa njeno očiščevanje (2. svečana); — v postu Angelovo oznanjenje (25. sušca); — v binkoštnem času njen vnebohod (15. velik. serp.), in njeno rojstvo (8. kimovca).

Spomin Angelov varhov slovesno obhajamo prvo nedeljo kimovca; drugi spomini se na tihem obhajajo, kakor pratika kaže, n. pr. sv. Mihela 29. kimovca.

Tudi spomine drugih izvoljenih božjih t. j. svetnikov obhajamo ali *slovesno in očitno* ali pa *na tihem*. Po vsem kat. svetu mati kat. cerkev le spomin sv. Petra in Pavla (29. rožn.), in god vseh svetnikov (1. listopad) slovesno in očitno obhaja; spomini drugih se pa le v nekterih deželah in krajih slovesno in očitno obhajajo, to je tistih, ktere so si ljudje enega kraja (fare) ali ene dežele v posebne pomočnike ali patrone izvolili, n. pr. na Krajskem sv. Jožefa. Drugih svetnikov godovi se pa na tihem obhajajo, kakor jih pratika kaže.

Le toliko sploh od cerkvenega leta in cerkvenih časov. Dalje pa sledijo molitve, zverstene po imenovanih časih in praznikih.

Praznovanje cerkvenih letnih časov in praznikov.

Molitev v adventu.

Neizrekljivi večni Bog! Z velikim veseljem pričakuje moje sercé spomin tiste srečne noči, v kateri je Jezus Kristus, tvoj ljubeznjivi edinorojeni Sin, človek postal in zato rojen bil, da bi pregnal temo nevere in nevednosti in prižgal svetlo luč svojih nebeških nauk in razveselil duše vseh, ki so po odrešeniku zdihovali. Daj tudi meni po Jezusu tako goreče hrepenéti, kakor je stari Simeon po njem zdihoval; daj mi pa tudi tako priserčno veseliti se, kakor se je on veselil, ko je Jezusa v svojem naročji tebi daroval. O moj Bog! iz celega serca se hočem veseliti spo-

mina neskončne ljubezni do tvojih stvari, rojstva Jezusa Kristusa. Z grenko žalostjo se pri tem spominu moje sercé napolnuje, ker spoznam v svojo sramoto, da sem nevreden, Jezusa tako sprejeti v svoje serce, kakor ga je stari Simeon sprejel v svoje naročje; zakaj le čista serca so Jezusu všeč, le v čistih sercih on hoče in more prebivati; — jez pa sem grešil pred teboj, neskončno pravični in vsegamogočni, ker sem svoje oči od tebe obrnil, in se podal na pot posvetnega veselja, posvetnih skerbi, na pot krivice in pogubljenja.

Zdaj pa še le prav živo čutim svojo nevrednost, visocih in svetih praznikov vdeležiti se, ko nas tvoja sv. cerkev pripravlja na prihod tvojega edinorojenega Sina. Ti si Bog ljubezni, in nočes smerti grešnikove, temuč

želiš, da se spreoberne in živi. Oh! poglej milostljivo na-me, ubozega grešnika; saj dobro spoznam svoje pregrehe, živo čutim da sem ti veliko nečast delal — zdaj pa vse to grenko obžalujem. Usmili se zgubljene ovčice, ki se tvoji neskončni milosti v naročje poda ter te v tem milosti polnem času odpuščanja grehov in prizanesenja milo prosi. Oče poln usmiljenja, očisti me vseh, tudi majhnih prestopkov, ki me černijo pred tvojo svetostjo, da bom ves spokorjen in poboljšan mogel spomin rojstva svojega božjega Odrešenika veseli obhajati.

Vi, oblaki, ga rosite!
 Ali zemlja naj ga da,
 Ve nebesa ga pošljite
 Skór Zveličarja svetá.

Ti pa, o Jezus! Jagnje božje,
 ki grehe sveta odjemplješ, nikar
 se ne mudi k nam priti. Hiti k

nam revnim, in razveseli nas žalostne! Stegni svojo ljubezni polno roko ter nas reši vseh dušnih stisk. Pridi, pridi, o Jezus! saj brez tebe ni veselega dneva. Jetnik sem brez tebe in kakor v železje zakovan, dokler me tvoja pričujočnost ne posvetí, dokler me tvoja resnica ne oprostí in tvoj prijazni obraz moje duše ne prestavi v nebesa, ktera so na tem svetu le v tebi pri svetem obhajilu najti. Amen.

Rojstvo našega
Gospoda Jezusa Kristusa,
ali
Božični dan.

Neskončno usmiljeni, večni Bog! — Veselje, hvaležnost in ljubezen mojo dušo sprehaja danes, ko se kerščanske množice

zbirajo, ter rojstvo tvojega ljubelega Sina, Jezusa, obhajajo. To je praznik, kateri vse s čudom napolnuje in tebe večno ljubezen, moliti napeljuje; to je pa tudi praznik, kateri grešnika pretresa, da mora svojo nevrednost božjega usmiljenja živo čutiti.

O srečni dan, kateri me rojstva mojega Zveličarja spominja, po katerem se je v človeškem rodu toliko spremenilo in človeka k pravemu spoznanju, grešnika zopet v naročje njegovega stvarnika pripeljalo. — O presrečni in zveličavni dan, v katerem se je prikazala božja neskončna ljubezen, ktera nam je Jezusa Kristusa poslala, da ne bi nobeden, ki v-a-nj veruje, bil pogubljen, temuč vsi zveličani.

Ko je bil Bog svet in našo zemljo vstvaril, in je živih stvari na milijonkrat milijone v zraku in

na zemlji, v vodah in tomunih žvergolelo, tedaj si ti, vsegamogočni, iz prahu pravega človeka in iz njegovega rebra mu pomočnico vstvaril. Edine pametne stvari sta bila prva človeka na široki zemlji potem, ko si jima bil neumerljivo dušo vdihnil. Nedolžna kot bela lilija sta bila in z gorečim srcem sta tebe, svojega stvarnika, ljubila in le v tebi se veselila. Pravico si jima bil dal, gospodovati čez zemljo in vse njene stvari. Raj si jima bil odločil v prebivališče, sad brezštevilnih dreves v hrano; le sad drevesa, ki se mu drevo spoznanja dobrega in hudega reče, bil si jima jesti prepovedal. Le samo to je bila tvoja prepoved, in sicer zato, da bi njuno pokorščino in ljubezen poskusil do tebe, njunega stvarnika. O blagor jima je bilo, dokler sta to lahko zapoved spolnovala!

srečna, presrečna sta bila! — Ali hudobni in že prekleti angeli so jima zavidovali zavoljo sreče in veselja, ktero sta neskajeno uživala. — Zapeljivec se v podobo zvite kače spremeni in Evo prekanjeno zapeljuje, dokler je ne zapelje v tisti strašni greh, kateri je ravno njega in ž njim toliko drugih angelov s svetih nebes pahnil v peklenški brezen, — k napuhu in k nepokorščini iz njega izvirajoči. — Prekleta bodita napuh in nepokorščina! Vidva sta prva človeka in vse njune otroke nesrečne storila. — Žalostni so bili nasledki prvega greha; o, kolik nepokoj jima dela njuna zbudjena vest, ki jima očita nehvaležnost do svojega stvarnika; očita, kako lahkomišljeno sta prijaznost svojega nebeškega, ljubezni do nju polnega Očeta, zapravila z napuhom in z nepokorščino. Bežati

morata in zapustiti prelepi vert svetega raja, kjer sta tolikrat s svojim Očetom se pogovarjala; zdaj pa, ko sta z grehom nečista postala, jima ni več pripuščeno, njegovo obličje gledati. Oslabljena na umu, pameti in volji tavata in v tebi, o Bog, nič več dobrotljivega in ljubeznjivega Očeta ne spoznata, ampak bojita se te kakor svojega ostrega sodnika. Bolezen, nadloge, težave, bolečine sta prejela po grehu, nimata ga več veselega dneva; solze skesanega serca se jima po licih vlijejo, kedarkoli se spomnita svojih otrok, ktere sta tolikanj nesrečne storila; serce jima hoče počiti od žalosti, da bo nju in njunih otrok življenju smert konec storila in pomorila vse, kar živi in se giblje!

Ali tvoje usmiljenje, neskončno dobrotljivi Bog, ki je nei-

zmerno, se ju je usmililo. Če-
 ravno si se njunim očem odtegnil,
 vendar ju nisi bil zapustil, temuč
 kakor dobri Oče si ju vedno vo-
 dil in na pot k zveličanju nape-
 ljeval, ter ju učil spoznati tvojo
 voljo in ju tolažil z obljubo, da
 njima in njunim otrokom hočeš
 poslati Odrešenika.

Ko se je pa človeški rod
 množil in so družine se ustano-
 vile, so otroci svetá na te pozabili
 in bilo je, kakor da bi bile tvoje
 svete besede zginile iz serc vsega
 človeškega rodu; le semtertje se
 je našel marsikteri, ki je na te,
 o večni Bog! še porajtal. Le
 poželjivost mesá ino blagá je go-
 spodovala; le posvetno je veljalo,
 nebeško in večno pa je bilo po-
 zabljeno. Nevednost, vraže, ne-
 umnost in vse nespodobnosti, kreg,
 prepír, sovraštvo, vojske, ubijanja
 in morije; to in kar si moremo še

misliti hudobnega, je po širokem svetu gospodovalo. Človek celó sam sebe več ne spozná ter več ne vé, da si ga vstvaril ti, ki si Bog od vekomaj, ter ga k svetosti in neumerljivosti poklical in večno veselje mu namenil. Hudobija je bila v človeškem sercu celó zaterla misel na večnost in neumerljivost človeške duše. Ves svet in vse, kar je bilo na njem, postalo jim je uganjka, in misel se jim je vrinila, da smert telo in dušo pokončá, še celo tebe, o večni Bog, so pozabili in si ma-like lili in jih molili. Ko pa je nevednost po vsem svetu najbolj se bila razprosterla, pokazala se je tvoja neskončna ljubezen v tvojem edinorojenem ljubem Sinu, Jezusu, da se nobeden ne pogubi, ki v njega veruje.

Beseda je mesó postala v Marijinem deviškem telesu, in žarek

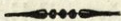
svetlobe božje ves svet prešine. — Jezus Kristus, obljubljeni Odrešenik svetá, po katerem so hrepenéli očaki Adam, Abraham, Izak in Jakop, rojen je v Betlehemu. Njegovo rojstvo po telesu, je naše duhovno rojstvo, njegovo življenje je naše življenje. On je temo človeškega uma z nebeško resnico pregnal, on je vezi greha sterl, pot pokazal v nebeško domačijo, ter odperl vrata, ktera je bil greh zaperl. Bil nam je Učenik, Vodnik in Zveličar.

Svete božje ljubezni goreč je nas vse ljudi ljubil kakor svoje brate ter ljubezen tudi v najpervo, najvikšo in najimenitnišo zapoved povzdignil. On nas je učil spoznati tebe, večni Bog, stvarnika nebes in zemlje, Očeta vseh stvari, tebe najvišega, najsvetejšega, kterega angeli molijo, pred kterim arhangeli klečé, in do kterega

Kerubini in Serafini ljubezni goré. Jezus nas je napeljeval, tolažbe v žalosti, polajšanja v terpljenji v tebi, usmiljeni Oče, iskati, in svoj cilj in konec le v tebi najti. Po njem še le za gotovo vemo, da nas po tem revnem življenji unkraj groba čaka presrečna in vesela večnost, če pobožno in sveto živimo na tem svetu.

Ne samo učil nas je Jezus Kristus, tvoj Edinorojeni je tudi grehe naše in grehe vsega svetá na svoje nedolžne rame zadel in težo njih in ž njimi zasluženih kazen je na-se vzel ter voljno prestal v dar tistemu, ktereга smo bili mi z grehi tako strašno razserdili. Ves nedolžen, svet in čist kot solnce je vendar med hudodelnike prištet, celo tolovajem in morivcem se nazaj postavi, grenki kelih terpljenja, ki se celo še misliti ne da, je popil do zadnje

kaplje, do zadnje kaplje svojo kri na lesu križa za naše in grehe celega sveta prelil, da bi nam — krivim — grehi bili izbrisani, zaslužene kazni odpuščene, in mi večnega pogubljenja rešeni. — Pa kdo bo naštel dobrote vse, ki so nam po Jezusu došle, zato dan spomina njegovega rojstva svoje duhovno rojstvo vidimo, in čast in hvalo neprenehoma s tvojimi angeli in arhangeli, Serafini in Kerubini tebi, usmiljeni Oče, in njemu, ki si ga poslal, Jezusu Kristusu prepevamo rekoč: Svet, svet, svet, si ti Bog vojskinih trum! Nebo in zemlja sta polna tvojega veličastva! Čast in hvala bodi tebi, trojedini Bog vekomaj! Amen.

Praznik

— Obrezovanja našega Gospoda,

ali

novega leta dan.

O večni in neizmerni! ki si bil, preden se je čas začel, preden je svet bil, od vekomaj, poglej milostljivo na hvaležni dar, ki ti ga prinese tvoj hlapec, kateri je s tvojo gnado zopet celo leto preživel in ravno kar nastopil novo leto.

Nebo in zemlja sta napolnjena s tvojimi dobrotami. Vse le v tebi obstoji; le mignil bi, in mesec, zvezde in solnce in vse ne-nebeške moči bi se stresle ter se spremenile v nič, iz kterega si vstvaril nje in mene, svojo stvar. Da se danes še gibljem ter živim, to je nova tvoja dobrota, brez ktere bi me več ne bilo. **O** da

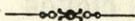
bi pač imel to tvojo dobroto vedno pred očmi! da bi vsak trenutek, ktereга mi še daš živeti, le v tvojo čast in v svoje in svojega bližnjega zveličanje obernil in srečno dostal čas poskušnje na tem svetu in prihajal tolikanj boljši in popolniši, kolikanj dalje še živim. — Ali, saj veš, o Gospod, da sem slaba popačena stvar, da toraj brez tvoje vedne pomoči nič za večno življenje zaslužljivega storiti ne morem. Zato te ponižno in goreče prosim, da mi tudi v tem času, ki si mi ga dodelil, in tudi v prihodnjem, če boš za dobro spoznal, mi ga dodeliti, pomagáš in me podpiraš, da tebi živim in tebi umerjem, ker si me le za-se vstvaril; toraj moje serce nikjer pokoja ne najde, dokler v tebi ne počiva.

Daj nam vsem otročjo pokorščino do tvojih zapoved, da se s

terdnim zaupanjem bližamo svojemu cilju in koncu. Ako se pa kdo spotakne in pade na potu svojega življenja, o nikar ga ne steri, temuč usmili se ga v svoji milosti, vzdigni ga, da se vekomaj ne pogubi.

Pomagaj, usmiljeni Oče, da se leto, ki smo ga ravno nastopili, vsi hudobni spreobernejo, in vsi dobri še popolniši, vsi pa v tvoji sveti službi srečni postanemo. Daj, da revež ne bo zastonj jokal; usliši vsacega, ki te prosi tolažbe, svéta in pomoči, v tebi naj sleherni najde prijatla in dobrega očeta. — Visoke in nizke, bogate in revne, starčke in mladenče in nas vse pelji po vsakterega potu ob svoji očetovi roki skoz to življenje, da se ne pogubimo, temuč da te bomo s trumami tvojih zveličanih duhov ve-

komaj častili, molili in ljubili.
Amen.

Praznik Razglašenja
našega Gospoda Jezusa Kristusa
a l i
sv. treh kraljev.

Bodi češčeno, božje dete; češčen bodi ti, moj Zveličar, Jezus Kristus! — Kakor so se srečni pastirčki na Betlehenskikh pašnikih angelovega oznanovanja tvojega rojstva razveselili; tako tudi moje serce veselja igra ta dan, v katerem si ti svoje veličastvo vsemu svetu razodel. Čudna zvezda se na nebu prikaže in vsemu svetu tvoje rojstvo, o Jezus, oznanuje, ker nevernike k tebi pripele, da se tudi oni udeležijo Izraelovega veselja. Trije možje, modri, bogati, imenitni iz neverne

Arabije pridejo v Jeruzalem s svojimi kraljevimi darmi, da tebi, o Jezus, ki si človek postal, čast skažejo in te svojega Boga molijo. „Kje je novorojeni kralj Judovski? Vidili smo njegovo zvezdo, ter prišli molit ga“. — Le samo po tebi, o Jezus, poprašujejo, za Jeruzalemske lepote se ne zmenijo in z veseljem Jeruzalemsko mesto zapusté, ko zvedó, kje te bodo našli. V Betlehem hité ter te v nebeški svetlobi v naročji tvoje matere najdejo; precej pa, ko te ugledajo, na svoja kolena popadajo, te molijo svojega Boga, kralja in Odrešenika, ter ti zlata, kadila in mire darujejo.

Tudi jez, moj Jezus, pred teboj na kolena padem, ti si pravi živi Bog! Ti si mi prižgal luč prave vere, ki me vodi v tvoje prebivališče. O kolika sreča me je po tvojem usmiljenji došla, da

sem v pravi veri rojen, da vem v tebi, o Jezus, svojega Boga in Odrešenika častiti in moliti. V resnici! Ti si edinorojeni Sin, Boga Očeta! Ti si pot resnice in življenja! Le po tebi se v večno življenje pride! Moje telesne oči te sicer vidijo v podobi; oči moje vere pa vidijo tebe, o Jezus, živega Boga v zakramentu sv. rešnjega Telesa. — Zato se v križih in težavah zaupljivo k tebi obračam, v žalosti le pri tebi tolaženja iščem, v stiskah tebe rešenja prosim in v smertni uri od tebe pomoči pričakujem. O moj Jezus, usliši moje prošnje; moje zaupanje v tebe naj ne bo nikdar osramoteno. Kedar se bo pa moja duša rešila pozemeljskih vezi in se k tebi povzdignila, o, nikar jej ne zapri vrat, ki si jih s svojo smertjo na križu odperl vsem, ki tebe iščejo, temuč spusti

jo v svoje kraljestvo, kjer bo ve-
komaj tebe hvalila, častila, mo-
lila, ljubila in spoznala, da si
ti Sin živega Boga! Amen.

P r a z n i k
presvetega in presladkega Imena
Jezus,

ki je vselej 2. nedeljo po sv. treh kraljih.

L i t a n i j e
od sladkega Imena „Jezus“.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod! usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog,

Sin, vsega sveta rešnji Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Jezus, Sin živega Boga,

Jezus, Sin prečiste Device Marije,

Jezus, najsvetejši,

usmili se nas!

Jezus, najmogočnisi,
 Jezus, najpopolnisi,
 Jezus, najčastitljivši,
 Jezus, najčudniši,
 Jezus, najveselejši,
 Jezus, najljubeznjivši,
 Jezus, čistejši kakor solnce,
 Jezus, lepši kakor luna,
 Jezus, svetlejši kakor zvezde,
 Jezus, vse časti vreden,
 Jezus, najponižniši,
 Jezus, najubožniši,
 Jezus, najkrotkejši,
 Jezus, najpoterpežljivši,
 Jezus, najpokorniši,
 Jezus, najčistejši,
 Jezus, ki čistost ljubiš,
 Jezus, ki mir ljubiš,
 Jezus, naša ljubezen,
 Jezus, zgled našega življenja,
 Jezus, naše pribežališče,
 Jezus, ki naše duše ljubiš,
 Jezus, podoba čednosti,
 Jezus, zgled svetega vedenja,
 Jezus, Oče vseh ubogih,
 Jezus, tolažnik vseh žalostnih,
 Jezus, bogastvo vseh revnih,
 Jezus, žlahtni kamen,
 Jezus, bramba vse popolnosti,

usmili se nas!

Jezus, dobri pastir vseh ovčic,
 Jezus, zvezda na morji,
 Jezus, edina prava luč,
 Jezus, večna modrost,
 Jezus, neskončna dobrota,
 Jezus, veselje angelov,
 Jezus, kralj patrijarhov (očakov),
 Jezus, razsvetljevavec prerokov,
 Jezus, mojster apostelnov,
 Jezus, učenik evangelistov,
 Jezus, moč marternikov,
 Jezus, svetloba spoznovavcev,
 Jezus, ženin devic,
 Jezus, krona (venec) vseh svetnikov,
 Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o Jezus!
 Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Jezus!
 Vsega hudega,
 Vsega greha,
 Svoje jeze,
 Skušnjav hudobnega duha,
 Duha nečistosti,
 Pregrešnih priložnosti,
 Prelomljenja svojih svetih zapoved,
 Kuge, lakote, vojske,
 Večne smerti,
 Po skrivnosti svojega sv. včlovečenja,
 Po svojem prihodu,
 Po svojem rojstvu,

usmili se nas!

reši nas, o Jezus!

Po svojih bolečinah,
 Po svojem bičanju,
 Po svojem venčanju,
 Po svoji smerti na križu,
 Po svojem znotranjim in vnanjim
 terpljenji,
 Po svojem vstajenji,
 Po svojem vnebohodu,
 Po svojem nebeškem veličastvu,
 Na prošnjo svoje svete matere de-
 vice,
 Na prošnje vseh svetnikov,

reši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjem-
 lješ; zanesi nam, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjem-
 lješ; usliši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjem-
 lješ; usmili se nas, o Jezus!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Imé Gospodovo bodi češčeno!

Zdaj in na vse večne čase.

M o l i m o.

O Bog, ki si častitljivo Imé našega Gospoda, svojega edino-rojenega Sina, Jezusa Kristusa, svojim vernim ljubeznjivo, sladko in mogočno, hudobnim duhovom pa, ki to sveto Imé slišijo, strašno storil, dodeli milostljivo, da bodo vsi, kateri to sveto Imé na zemlji častijo, sladkost tvoje tolažbe na zemlji prejeli, in večno veselje in zveličanje v nebesih vživali.

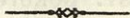
O Bog, ki si svojega Sina Odrešenika človeškemu rodu postavil in ga „J e z u s“ imenovati zapovedal, dodeli milostljivo, da bomo enkrat v nebesih od obličja do obličja gledali tistega, čegar presveto Imé na zemlji častimo, po ravno tistem Jezusu, Gospodu našem, tvojem Sinu, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Sveti Oče papež, Inocencij XIII. so 17. mal. serp. 1722 za vse dežele našega cesarstva v praznik presladkega Imena Jezus, popolnoma odpustek dodelili vsem tistim vernim, kateri ta praznik zakrament sv. pokore in sv. rešnjega Telesa vredno prejmejo in so pri slovesni sv. maši ter za mir in edinost med kerščanskimi oblastniki, za zatertje vseh krivih ver in povišanje sv. matere katoliške cerkve pobožno molijo.

Sv. Oče papež, Pij VII. so pa 21. dan vel. travna 1810 čas, popolnoma odpustek *sladkega Imena Jezus* zadobiti, do prihodnje, t. j. tretje nedelje po treh kraljih, podaljšali, da bi se tolikanj več vernih vdeležilo tega odpusteka in česčenja presvetega Imena. —

Ako hočeš toraj deležen biti sv. odpusteka, ki ga mati kat. cerkev v čast presvetega Imena Jezus deli v dušni prid svojih otrok, bodi v praznik sv. Imena Jezus s tem namenom pri slovesni sv. maši, vredno prejmi zakramenta sv. pokore in sv. rešnjega Telesa, in moli na imenovan papežev namen sedem očenašev in sedem česčenasimarij, ali pa molitve, ki jih najdeš postavljene

na praznik Marijniga imena, v katerem ravno tako, kakor v praznik Jezusovega Imena, mati kat. cerkev popolnoma odpustek svojim vernim deli skoz celo osmino tega praznika.

Začetek posta.

ali pepelnična sreda.

O Bog! kdor se poniža pred teboj, ta milost in usmiljenje pri tebi najde; in kdor zavoljo svojih grehov pokoro dela, ta tvojo jezo potolaži. **Gospod**, usliši moje prošnje ter izlij svoj blagoslov nad svoje služabnike, ki so si dali glave pepeliti. Napolni jih z duhom kesanja in pokore; dodeli jim, česar te prosijo; uterdi in ohrani jim, kar so že prejeli po **Jezusu Kristusu**, **Gospodu** našem. **Amen.**

Vsegamogočni, večni Bog! prizanesel si Ninivljanom, ki so

v žalostnih oblačilih in v pepelu pokoro delali, dodeli nam, da tudi mi pokoro delamo in odpuščenje grehov dosežemo, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

O Bog, poterdi svoje verne, da sveti postni čas, kakor so ga pričeli, v svoje zveličanje tudi končajo, po Gospodu našem, Jezusu Kristusu. Amen.

Molitev v postu.

Moj Zveličar, ljubi Jezus! glej, duša moja se k tebi povzdiguje ter tvoje terpljenje premišljuje! Le tvoja neskončna ljubezen do nas, svojih stvari, te žene v največe zasramovanje, v najhujše terpljenje, v najstrašnejše bičanje, v najgrozovitnišo smert, v smert na križu, v smert za nas grešnike. Ti, Zveličar moj, umerješ, da jez živim; tvoja smert mi je zastava, da mi Bog prizanese. Le

na križu pri tebi, o Jezus, se ta ljubezen najde, zato se zaupljivo oklenem tvojega križa, in želim s teboj terpéti. Pod tvojim križem, o Jezus, se hočem učiti, Bogu pokoren biti do smerti, voljno, ponižno in s kesanim srcem vse svoje težave prenašati, v božjo voljo se popolnoma udati ter s teboj moliti: Oče, če je mogoče, vzemi kelih terpljenja od mene, pa ne moja, temuč tvoja volja naj se zgodi!

Pod tvojim križem, o Jezus, se hočem učiti, kako mi je sovražnike ljubiti; premišljevati hočem, kako si se do svojih zasmehovavcev in morivcev obnašal ter govoril: Oče! odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo.

Pod tvoj križ, o Jezus, bom hodil, kedar me bodo obupne misli nadlegovale, in terdno se zanesem, da bom tudi jez iz tvojih

usmiljenih ust zaslišal tolažljive besede, ki si jih desnemu razbojniku govoril, rekoč: „Še danes boš z menoj v raji“.

K tvojemu sv. križu, o Jezus, se zatečem in upam, da tam najdem tvojo sv. mater, katero si meni in vsemu človeškemu rodu po svojem ljubem Janezu v mater dal. O žalostna mati Jezusova, Marija, bodi toraj tudi meni prava mati ter me vzemi pod svoje varstvo in zavetje.

K tvojemu sv. križu, o Jezus, se podam v vseh svojih stiskah in nadlogah, ker me ti s križa učiš, kje imam pomoči iskati, ki si v svojim najhujšem terpljenji z velikim glasom klical: „Moj Bog! moj Bog, zakaj si me zapustil!“

K tvojemu sv. križu, o Jezus, hočem hitéti, ker vem, da tudi po meni hrepeniš, ko kličeš:

Žejin sem! Sprejmi me, tù sem, pogasi z menoj svojo žejo, mene pa s seboj napoji.

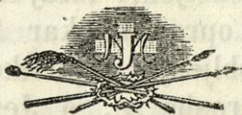
Pri tvojem sv. križu, o Jezus, se hočem muditi, da nobene besede tvojega druzega testamenta ne preslišim, saj se tvoje življenje koncu bliža, ker rečeš: „Dopolnjeno je!“

Pri tvojem sv. križu, o Jezus, se hočem učiti umirati! Preden oči zatisneš ter glavo nagneš, sebe Očetu izročiš, rekoč: Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo! — O Jezus, večna ljubezen, ktera ti je v smert na križu za nas grešnike, tvoje sovražnike pripeljala, daj, da bom tudi jez svojo dušo izdihnil v roke svojega Očeta ali v tvoje naročje!

Oh, Jezus, ti križana ljubezen, vodi me ta sveti čas pod svoj sveti križ, da pogostoma preišlujem zadnje besede tvoje, da si

jih globoko v serce vtisnem ter v njem ohranim in se od tebe, večna ljubezen, naučim tudi tebe ljubiti. Daj, da le tebi živim, le tebe ljubim in le tebi umerjem, se pa tudi pri tebi veselim na vekomaj. Oh, Jezus, Jezus, križani Jezus, usmili se me, usliši me! Amen.

V svetem postu Jezusa najbolj primerjeno častiš in si postni čas po volji svoje skerbne matere, katoliške cerkve, najbolj v svoj dušni prid oberneš, ako Jezusovo terpljenje, posebno na križu premišljuješ, ter pogostoma pod križ Jezusov hodiš; to se zgodi s pobožnostjo križevega pota, kjer se tudi, ako je križev pot kateri menih sv. Franciška blagoslovil, svetih odpustkov vdeležiš. Zato tukaj sledi navod, križev pot moliti:

Sveti križev pot.

Darovanje.

O moj dobrotljivi Jezus! ljubim te čez vse, ker si večna dobrota in brezkončna milost. Žal mi je iz celega serca, da sem kedaj tebe, o največa dobrota, razžalil. Darujem ti ta sveti križev pot k tvoji časti v spomin tistega težavnega pota, po katerem si zavoljo mene ubozega grešnika hodil. Jez želim vdeležiti se vseh odpustkov, kateri so za sveti križev pot podeljeni, toraj tudi želim, vse takó opraviti, kar in kakor je k zadobljenju odpustkov storiti treba. Prosim te, o Jezus! dodeli mi gnado in moč, da s tem

svetim križevim potom v tem življenji tvojo milost, v prihodnjem pa večno veselje zaslužim. Amen.

Ako še nisi odpustkov Bogu daroval za-nje, za ktere mu jih darovati želiš, daruj mu jih zdaj. Potem se podaj s kesanim srcem k prvemu štacijonu. Postavi se v mislih pred Pilatov dvor, in v duhu spremljaj Gospoda na težavnem potu na Golgato. Ljubi ga, ker te je On ljubil, preden si ga ti mogel ljubiti.

I. štacijon.

Jezus k smerti obsojen.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premišljuj prečudno ponižnost svojega nedolžnega Jezusa, s katero je On krivično sodbo brez vsega izgovarjanja poslušal in sprejel. Tvoji grehi so tiste lažnjive in krivične priče, ktere so sodbo pisale. Tvoj jezik, s katerim si

se večkrat zoper Boga in svojega bližnjega pregrešil, je sodnika oslepil, da je nedolžnega Jezusa k smerti obsodil. Oberni se tedaj k njemu, jokaj in zdihni bolj s srcem kakor z ustmi:

O moj ljubeznjivi Jezus! kako neizmerna je tvoja ljubezen do mene ubogega grešnika! Boš li za nevredno hudobno stvar terpel ječo, vervi, verige in tepenje? in k taki grozovitni smerti obsojen? Oh! to je zadosti, raniti moje serce, in objokovati vse pregrehe, ktere sem s svojim jezikom storil. Jez jih tedaj obžalujem, in kličem k tebi: **O** moj Jezus! usmiljenje, prosim te, usmiljenje in milost, o Jezus!

Oče naš. Češčena si Marija. Čast
bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

II. š t a c i j o n.

Jezus vzame križ na svoje rame.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišljuj, s kakošnim veseljem in radovoljnim srcem dobrotljivi Jezus sveti križ objame, in kakó poterpežljivo prenaša tepenje in suvanje malopridnega ljudstva! Ti pa poln nevolje, in nepoterpežljivosti bežiš pred križem, kar je mogoče! Kaj ne veš, da se ne more brez križa nebeško veselje doseči? Oh! objokuj svojo slepoto, obrni se k svojemu Gospodu, vzdihni in reci:

Ne tebi, o Jezus! temuč meni se spodobi križ, težki križ, kterega so moji grehi tebi naložili. O ljubeznjivi Jezus! dodeli meni gnado in moč, objeti vse

križe, ktere sem s svojimi grehi zaslužil. Stori, da bom svoj križ voljno objel, in se ločil od sveta; daj mi ljubezen do križa, da bom vselej s tvojo služabnico sv. Terzijo želel: *Terpeti ali umreti, umreti ali terpeti.*

Oče naš. Češčena si Marija. Čast
bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

III. štacijon.

Jezus pade prvič pod križem.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Glej in premišluj, kako tvoj Jezus zavoljo prelite kervi ves oslavljen prvič na zemljo pade. Oh, kako je s pestmi bit, z nogami teptan in suvan! Vendar ni nevolje iz njegovih ust slišati. Ti pa tožuješ, če le majhen križ

občutiš ali zoperno besedo slišiš. Oh, sovraži svojo nepoterpežljivost, svoj napuh in svojo nečimurnost; vzdihni k Jezusu:

O ljubeznjivi Jezus! poglej, jez najbolj zaverženi grešnik klečim pred tvojimi nogami. Oh, kolikorkrat in v kako velike grehe sem padel! kolikorkrat sem se v globočino hudobije pogreznil! **O** Jezus, stegni svoje rame, podaj mi svoje roke! Pomoči, o Jezus! pomoči pri tebi iščem, da ves čas svojega življenja nikdar nikoli v smertni greh ne padem, in da takó v svoji zadnji uri morem zveličanje upati.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast
bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IV. štacijon.

Jezus sreča svojo žalostno mater.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh, kako veliko žalost in bolečino je občutilo serce Jezusovo! O, s kako grenkostjo in žalostjo je bilo napolnjeno Marijino serce, ko sta se srečala! Poslušaj o nehvaležna duša! „*Kaj ti je storil moj Sin?*“ kliče k tebi Marija. „*Kaj hudega ti je storila moja Mati?*“ te vpraša Jezus. O, zapusti vendar svoje grehe, zavoljo katerih midva tako žalost in muko terpiva. O grešnik! kaj praviš k temu! Reci tedaj in zdihni v sercu:

O božji Sin Marije! o presveta Mati mojega ljubeznjivega Jezusa! ves raztert in ponižan

klečim pri vajinih nogah. Jez sem tisti izdajavec, s svojimi grehi sem brusil meč, kateri je vajino serce ranil. Oh, meni je iz serca žal; prosim vaju, odpustita mi. Milost, o Jezus! milost, o Marija! Po svoji veliki milosti mi dodelita gnado, da nikdar več ne grešim, temuč da vajino grenko terpljenje in žalost noč in dan pre-mišljujem in objokujem.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast
bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

V. štacijon.

Simon iz Cirene pomaga Jezusu križ nositi.

Ź. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Spomni se, da si ti tisti Si-
meon, kateri si nečimurnosti sveta

in sladnostim svojih počutkov ves podveržen, ki svoje križe ne iz serca, temuč le, ker se jih ubraniti ne moreš, z veliko nevoljo nosiš. Oh, izbudi enkrat svoje serce, in usmili se svojega tako obloženega Zveličarja. Sprejmi radovoljno vse križe in nadloge, ktere ti tvoj ljubeznjivi Oče pošlje. Terdno skleni, ne samo vse zopernosti poterpežljivo prenašati, temuč tudi svojemu Bogu za-nje hvaležnega kazati se; prosi ga tako:

O ljubeznjivi Jezus! jez te zahvalim za toliko priložnost, ktero mi daš, da za-te terpim, in za-se kaj zaslužim. Oh, moj Bog! daj mi gnado, vse, kar se mi v tem življenji težkega prigodi, s poterpežljivim srcem prenašati, in tako večnega veselja vdeležiti se. Stori, o Jezus! da bom tukaj

s teboj jokal in terpel, potlej pa s teboj v nebesih gospodoval.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast
bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VI. štacijon.

Veronika podá Jezusu potni pert.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Glej in premišljuj v tem pertu sveto obličje svojega Zveličarja! Ljubi Jezusa, in s to ljubeznijo vtisni njegov obraz v svoje serce. O kako srečen si, ako z Jezusovim obrazom v svojem sercu živiš, in z njim v večnost greš! Da to milost zadobiš, prosi svojega Boga, rekoč:

O moj žalostni Jezus! prosim te, vtisne v moje serce sveti obraz svojega obličja, da bom

brez nehanja na te mislil, noč in dan tvoje grenko terpljenje pred očmi imel, in svoje grehe objokoval. **O Jezus!** s kruhom tvojega terpljenja hočem svojo dušo nasiti, in moje oči bodo solze vedno točile nad mojimi pregrehami.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o **Gospod**, usmili se nas!

VII. št a c i j o n.

Jezus pade drugič pod križem.

Ÿ. Molimo te, o **Kriste!** in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišljuj, kako **Jezus**, tvoj **Bog** in **Gospod**, zopet na zemlji leži, ves oslabljen od velike bolečine in zaničevan od sovražnikov. Premišljuj, da tvojo prevzetnost je **Jezusa** poterla, in ga na zemljo vergla, da je prenesti ne more.

Oh, zapusti svojo ošabnost, ne bodi več tako napuhnjen! Spokori se, in skleni ponižnejši biti. Reci s skesanim srcem:

O prečastitljivi Jezus! ako ravno vidim, da na zemlji pod težo križa ležiš; vendar te molim in častim kakor svojega mogočnega, večnega Boga. Prosim te, poteri moj napuh, vzemi iz mojega serca vso ošabnost, da bom svojo nečimurnost spoznal, vse zasramovanje s ponižnostjo sprejemal, in tako zadobil milost, tudi s teboj povikšan biti v nebeškem kraljestvu.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast
bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VIII. štacijon.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišljuj in prevdarjaj v svojem sercu, koliko vzrokov imaš jokati in žalovati: prvič nad svojim ljubeznjivim Jezusom, kateri zavolj tebe toliko terpi; drugič sam nad seboj, ker si tako nehvaležen in ne nehaš njega žaliti. Kako moreš v premišljevanji njegovih grozovitnih muk terdovraten biti? Poglej, kako milostljivega in ljubeznjivega se Jezus proti revnim ženam kaže! vzemi k njemu svoje zaupanje, in serčno zdihni:

O moj ljubeznjivi Jezus! Oh! kako je to, da se moje serce ne raztopi solz velike žalosti? Solze, oh Jezus! prosim, solze prave po-

kore, in serčnega usmiljenja mi
 daj, da z objokanimi očmi in
 s skesanim srcem deležen posta-
 nem tiste gnade, ktero si revnim
 ženam skazal. Oh, o Jezus! ne
 obrni od mene svojih milostljivih
 oči: poglej me ubozega grešnika,
 da bom tudi jez poln tolažbe zad-
 njo uro tebe videti mogel.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast
 bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IX. št a c i j o n.

Jezus pade tretjič pod križem.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

℞. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh, s koliko bolečino je Je-
 zus že tretjič pod križem padel!
 Premišluj, kako je Jezus, on
 krotka in nedolžna ovčica, od
 judov in ajdov, kakor od steklih

volkov tepen, suvan, sem ter tje po terdih kamenih vlačem. **O** nesrečni greh, ki samega Sinu božjega tako grozovitno mučiš! **O** grešnik, ni morebiti včlovečeni Bog vreden tvojih solz? **Oh!** reci tedaj ves objokan:

O vsegamogočni Bog! kateri nebo in zemljo z enim perstom deržiš, kdo te je tako neusmiljeno vergel na tla? **Oh!** nikdo drugi, kakor moj greh, v kterega sem tolikokrat padel. Moja hudoba ni nehala grehov delati, in zato se je množilo tvoje terpljenje. Toda poglej, o Jezus! pri tvojih nogah zdaj klečim s skesanim srcem, in terdno sklenem, svoji hudobiji konec storiti. **Z** objokanimi očmi ti terdno obljudim: nikdar več ne grešiti. **O** moj Bog, nikdar več, nikdar več.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast
bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

X. štacijon.

Jezusa slečejo in mu žolča piti dajo.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, o duša! kako je Jezus, zunaj na svojem životu ves ranjen in stepen; znotraj z grenkim žolčem mučen. Pogledaj, kako on tvojo nesramožljivost, nespodobnost in nečimurnost v oblačilu s svojo nagoto plačuje, z žolčem pa tvojo požrešnost. Ali moreš svojega Jezusa brez usmiljenja pogledati? Oh! verzi se k nogam svojega nagega Jezusa, rekoč :

O žalostni Jezus! kako velik razloček je med tabo in mano! Ti si ves ranjen, poln grenkosti,

in ves s kervjo oblit; jez pa ves nečimuren, poln sladkosti in veselja, ali saj tak želim biti. Oh, jez nisem na pravem potu! O Jezus! pelji me ti na pravo pot. Stori, da mi bodo vse sladnosti tega svetá grenke in zoperne, da bom namesto njih želel tvoje terpljenje čutiti, in tako vreden, s teboj večno veselje uživati.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast
bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XI. štacijon.

Jezus na križ pribit.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišljuj neizrečeno bolečino, ktero je dobrotljivi Jezus občutil, ko so judje njegovo mesó, kite in žile z žebli vertali. Oh, kako je to, da tvoje serce žalosti

ne razpoči, ker vidiš, da tvoji grehi tako neusmiljeno Zveličarja mučijo? Saj zdaj toči solze, obžaluj svoje grehe in reci:

O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! vlij v moje serce strah in ljubezen do tebe. In ker so moji grehi tisti žebli, kateri so tebe na križ pribili, stori s svojo gnado, da bodo vse moje hude želje in občutki na tvoj križ nabiti in umorjeni, da bom v življenji in v smerti s teboj križan, tudi s teboj v nebesih večno kraljeval.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast
bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XII. štacijon.

Jezus umerje na križu.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Odpri svoje oči in premišljuj svojega z žebli na križ pribitega Jezusa. Poglej blede obličje božje. Poslušaj, kako prosi odpuščanja tistim, kateri ga križajo in žalijo. Razbojniku obeta nebeško kraljestvo, svojo Mater izroča Janezu, svojo dušo priporoča nebeškemu Očetu, poslednjič tudi umerje z nagnjeno glavo. Tako je tedaj moj Jezus umerl? Da, umerl je na križu, to zavoljo mene. O moja duša! kaj boš počela? Oh, ne hodi od tod brez ponižnega in skesanega serca. Objemi križ, in zdihni k Jezusu: O moj ljubeznjivi Zveličar! jez vem in spoznam, da so moji

grehi tisti rabeljni, kateri so tebe tako neusmiljeno umorili. Nobene gnade nisem vreden, ker sem tebe križal. Pa kako veliko veselje in upanje čuti moja duša, kedar te slišim prositi tudi za tiste, kateri so tebe križali. Kaj hočem tedaj za te storiti, ker si ti toliko za-me storil? Poglej, o Jezus! jez sem pripravljen in voljen, odpustiti vsem, kateri so me kedaj razžalili. Da, moj Bog! zavoljo tvoje ljubezni odpustim vsem, iz serca jih objamem, in jim želim vse dobrote skazati; in tako tudi upam ob svoji smertni uri vesele besede zaslišati: „*Še danes boš z menoj v raju*“.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast
bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIII. štacijon.

Jezus s križa snet in Mariji položen v naročje.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, kako oster je bil meč, kateri je serce žalostne Matere prebodel, ko je svojega mertvega sina v naročje vzela. Vidila je njega vsega ranjenega in kerva-vega. O kakošno žalost in bolečino je tistikrat v svojem sercu občutila! Kteri meč pa je bil tako oster, da je prebodel njeno serce? Oh, greh je bil, kateri je Jezusu življenje vzel, in Marijino serce tako močno ranil. Objokuj tedaj grozoviti greh. Skleni svoje solzé s solzami svoje žalostne Matere, in zdihni:

O kraljica vseh marternikov!
kedaj bom vreden, prav razu-

meti tvojo žalost in muko? Kedaj bom zadobil gnado, tvojo žalost v svojem sercu nositi in tako s teboj terpeti? O velika Gospa! sprosi mi gnado, da noč in dan obžalujem svoje grehe, kateri so tebi tako žalost storili: da bom ves skesan in spokorjen v zaupanji in ljubezni za-te umerl, in po smerti s teboj večno živel.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast
bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIV. štacijon.

Jezus v grob položen.

Ÿ. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj žalost, zdihovanje in jok Magdalene, Janeza in družih pobožnih duš, ko jim je bil Jezus odvzet in v grob položen. Zlasti pa si k sercu vzemi težavo in

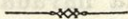
grenko žalost Marije, njegove Matere, ko je iz naročja zgubila svojega ljubeznjivega Sina. V premišljevanji le-té njene žalosti, njenega terpljenja se moraš rés sramovati, da si pri obiskovanji križevega pota tako malo usmiljenja občutil. Oh, zbudi svoje serce saj zdaj pri zadnjem štacionu. S častjo poljubi kamen sv. groba: v duhu va-nj položi svoje serce, in reci svojemu mertvemu Jezusu:

O usmiljeni Jezus! kateri si kervavo pot hodil iz ljubezni do mene, v tem grobu ležečega te častim in molim. Oh! jez želim, tebe v svojem sercu zapertega imeti, da s teboj sklenjen po tem svetem križevem potu vstanem k novemu življenju, in se v tvoji gnadi ločim iz tega sveta. Po zasluženji tvojega terpljenja, ktero sem premišljeval, mi dodeli,

da bo na zadnjo uro tvoje sv. Rešnje Telo moja popotnica, da bodo moje zadnje besede: *Jezus, Marija, Jožef!* in da svoje zadnje zdihovalje sklenem s tistim zdihovaljem, s katerim si ti na sv. križu svojo sveto dušo izdihnil. Daj mi z živo vero, s terdnim zaupanjem in z gorečo ljubeznijo s teboj in zavoljo tebe umreti, in potlej s teboj na večne čase živeti. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast
bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

M o l i t e v.

Nebeški Oče, večni Bog! po tisti ljubezni, s katero si svojega Sina Jezusa Kristusa zavoljo mene na svét poslal, in s katero je on

s svojo bitko in grenko smertjo mene odrešil, ti darujem ta sv. križev pot. Vzemi to pobožno opravilo v povikšanje svoje časti, v zahvalo za vse meni in drugim podeljene gnade, za odpuščenje grehov celega sveta, za pomoč revnim dušam v vicah, zlasti pa, za ktere sem v začetku prosil. **O milostljivi Oče nebeški!** poglej na obličje Kristusa, svojega Sina, usliši glas njegove svete kervi, in bodi milostljiv meni ubogemu grešniku! Amen.

Nekteri na zadnje tudi molijo *6 Očenašev in 6 češčena si Marij.* Ako ravno je ta navada dobra in pobožna, vendar ni potrebna k zadobljenju odpustkov, ki so sklenjeni s križevim potom.

Hvaljen bodi naš križani Zveličar Kristus Jezus, in njegova žalostna Mati Marija. Amen.

Veliki četertek.

Jezus je dokončal tek svojega popotvanja na tem svetu, pokusil je vse britkosti človeškega življenja, ter kelih terpljenja do zadnje kaple izpil — s svojo smertjo na križu. — Bil je pokoren svojemu Očetu do smerti, in sicer do smerti na križu; — današnji sveti dan pa je v najsvetejšem zakramentu vedni spomin svoje spravne daritve postavil, da se njegova sveta cerkev po njej ohrani do konca sveta.

Jezus umerje. Njegova smert je bila Bogu dopadljiva daritev za grehe vsega svetá. Kakor je Jezus umerl, tako ni mogel nobeden umerljivih, nobeden grešnikov umreti. Do vsacega ima smert svojo pravico; do najčistejšega ni smert imela nobene pra-

vice; zakaj smert je kazen za greh, Kristus pa ni grešil nikdar, ni imel toraj svojega dolga plačati, — večno življenje je v sebi imel; njegova smert je bila toraj daritev za druge, daritev za nas grešnike. Da, grehe naše je on nosil, naši grehi so ga na križ pripeljali; On, pravični, umerje za nas krivične, in še v smerti z neizmerno ljubeznijo svojo sv. glavo oberne k tem, za ktere umira, kateri so ga umorili! Njegov zadnji pogled velja tem, ktere je odrešil, ktere zveličati želi.

O ljubezen, — umirajoča ljubezen, moj Jezus, blagoslovi me z zasluženjem svoje svete smerti in užgi moje serce z gorečo ljubeznijo do tebe, da le tebi živim, le tebi umerjem ter tvoj ostanem vekomaj. Jagnje božje, o Jezus moj, tebi gre zahvalna čast na vekomaj. Amen.

M o l i t e v.

O Bog, od kterega je Judež za svoje izdajanje kazen, križani hudodelnik zavoljo svojega ponižnega kesanja pa krono večnega življenja prejel, daj nam sadú tvojega neizmernega usmiljenja deležnim biti, da nas Jezus zbudi iz našega dozdanjega pregrešnega spanja in obudi k večnemu življenju, kateri s teboj in sv. Duhom živi in kraljuje, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev na véliki petek.

O Jezus, Sin božji, ki si iz nerazumevne ljubezni tudi za-me svoje življenje dal, tù pod križem danes stojim ter tebe molim kot svojega Boga, ter te ponižno in skesano prosim vseh meni potreb-

nih gnad, ktere je tvoja smert na križu nam grešnikom zaslužila.

Ko ne bi ti, o Jezus, bil tudi za-me umerl, ne bi imel upanja, odpuščenje svojih grehov zadobiti; ker si pa tudi za-me svojo rešnjo kri prelil, zato mi je to živ dokaz, da hočeš tudi meni odpustiti, mene grešno zgubljeno ovčico spet sprejeti za svojega otroka, ako se le tvojega zadoštenja z zaupanjem vdeležim.

Zares, nerazumljiv, neizrek-ljiv blagoslov nam rosí iz tvoje smerti, iz tvojega groba, o Jezus moj! — Zopet se mi je vest umirila in upokojila, in zopet v tebe zaupa; — ker tvoja ljubezen tudi meni velja; kaj bi mojemu sercu še manjkalo? Ker si v svojih smertnih britkosti in v terpljenju Očeta klical ter uslišan bil, tudi jez v križih in te-

žavah zavoljo tebe upam božjega neskončnega usmiljenja; ker te on v smertni uri ni zapustil, terdno verujem, da tudi mene ne bo. In če bom enkrat brez tolažila in maloserčen, naj me uterdi tvoje britko terpljenje; in ko se bodo moji prijatli pri smertni postelji jokali, bodem se še v duhu na tvoj sv. križ oziral, ter klical: — **Dopolnjeno je! Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo! — in prišel mi boš naproti poplačat moje terpljenje z nebeškim veseljem. Amen.**

Posebna molitev k Jezusu Kristusu.

O moj dobrotljivi Gospod in **Odrešenik!** kako neizrečeno velika je bila tvoja ljubezen na ternjevi poti bolečin, prestati najbritkejšo smert, — in vendar sem te tolikokrat zapustil! **O** moj **Odrešenik!**

odpusti mi, od zdaj zanaprej te hočem iz celega serca ljubiti, pa tudi zavoljo te večne ljubezni iz celega serca obžalovati vse svoje naštevilne pregrehe. **O** moj Jezus! ti v smert greš, da bi jez bil večno zveličan, zato te hočem na poti tvojega terpljenja zvesto slediti in iz ljubezni do tebe umreti, da bom enkrat s teboj zedinjen večno srečen. **O** Jezus, daj mi tudi s teboj zedinjenemu umreti. Amen.

Oče naš i. t. d. Češčena si Marija i. t. d.

Molitev k Jezusu.

O moj križani Jezus! spoznam te pravega Sinú božjega in Odrešenika svojega. Molim te in zahvalim te za tvoje britko terpljenje in tvojo smert, ki si jo za-me prestal. Dragi moj Odre-

šenik! kolikokrat sem te razžalil, ali žal mi je iz celega serca, in drugega nič ne želim, kakor tebe ljubiti. Obljubil si uslišati tiste, ki te prosijo: po neskončnem zasluženju tvojega terpljenja prosim tvoje goreče ljubezni. Potegni moje serce k sebi, da te odslé z vse močjo ljubim, da pridem v sveti raj, kjer te bom mogel vekomaj ljubiti. Amen.

Molitev pred božjim grobom.

„Jožef vzame Jezusovo telo in ga v čisto tenčico zavivši položi v svoj novi grob“.
Mat. 27, 59, 69.

Tako si tedaj, ljubeznjivi **Odrešenik!** po veličastnem dopolnjenju odrešenja in sprave z **Bogom**, po tako britkem terpljenju vendar pokoj našel v grobu! — Tudi jez bom, o ljubi **Jezus!** morebiti le kratek čas še živel, potem je vse terpljenje, vse bo-

jevanje pri kraji, in šel bom k pokoju — k večnemu pokoju. Tvoj izgled, o vodnik v zveličanje! hočem vedno posnemati in se stanovitno in serčno bojevati, dokler me v pokoj ne pripelješ. O gotovo bo prišla ura pokoja in mirú, potem bom v večnem miru in veselji Boga gledal obličje v obličje.

Serčna hvala ti za neskončno ljubezen, ker si, o Jezus, nedolžno Jagnje božje, tako neutrudeno za moje zveličanje skerbela in delal. — Hvala ti za tvoje terpljenje, za prelito kri, za toliko muk in bolečin na duši in na telesu, za bitko smert, ki si jo prestal, da si nas odrešil večnega pogubljenja. Prosim te, blagoslovi me z neskončnim zasluženjem svojega bitkega terpljenja in smerti, daj, da se v meni uresniči in spolni, kar si hotel s svojim odrešenjem. Daj mi prav

živo vero, gorečo ljubezen in terdno zaupanje! Dodeli mi odpuščenje grehov, mir srcá, pokornost do tebe in edinost s tabo in z Očetom! Prestvari me s sv. Duhom v otroka božjega, pripelji me v svoje kraljestvo in v večno življenje. O Jezus! moj Odrešenik in Zveličar, moj Gospod in moj Bog!

Molimo in častimo te, Jezus Kristus! zakaj s svojim svetim križem si svet odrešil!

Cerkvena molitev.

Prosimo te, o Gospod, nebeški Oče! poglej z milostljivim očesom na svoje verno ljudstvo, za katero se je Jezus Kristus, tvoj edinorojeni Sin, grešnikom v roke dal in na križu umerl. Amen.

Oče naš i. t. d. Češčena si Marija i. t. d.

M o l i t e v

pred križanim Jezusom.

„Jezusove rane so pšice, ki najterja serca prederejo, in najmerzlejše duše unamejo“. Sv. Bonaventura.

Glej, o moj dobrotljivi in ljubeznjivi Jezus! pred tvojim najsvetejšim obličjem klečim in te serčno prosim, globoko v moje serce vsadi vero, upanje in ljubezen, resničen kes zavoljo mojih grehov in terdni sklep, nikdar več te ne razžaliti, ker z gorečo ljubeznijo in s serčnim usmiljenjem tvoje svete rane pogledujem in v duhu premišlujem, kar je prerok David od tebe govoril: „Prebodli so moje roke in noge, in sešteli moje kosti“. Ps. 21, 17, 18. —

Kdor po vredni spovedi in sv. obhajilu to molitvico moli, dobi popolni odpustek. (Pij VII. 10. mal. tr. 1821.)

Molitev na véliko soboto.

Kristus je za nas terpel i. t. d.

„Gredó, obdajo grob s čuvaji in zapečatijo grobni kamen“. Mat. 27, 66.

To je bil naklep peklenški: Satan je hotel Jezusa umoriti in v grobu zapreti, da bi segnjil in da bi njegovo imé na zemlji bilo na vekomaj pozabljeno. K temu mu pa še pomagajo slepi, terdovratni in hudobni viši duhovni in farizeji. Toda, kaj more pekel, kaj ves svét zoper Bogá? Kdo more Bogu ukljubovati? Neumno je, njemu ustavljati se. Zakaj Jezus, ki je bil umorjen in v grob položen, častitljivo iz groba vstane; tisti, ki bi bil imel po naklepu svojih sovražnikov poginiti, živí in oživlja; tisti, ki bi bil imel, pozabljen biti, po vsem svetu in tudi nam se ozna-

nuje. — O moja duša! hvalo dajaj Bogu in moli ga, da se njegova beseda tudi tebi oznanuje. Veseli se, da se tudi tebi oznanuje njegova smert, njegovo vstajenje in življenje pri Bogu, njegovo odrešenje in zveličanje. Veliko tisoč jih ne sliši, kar ti slišiš; oni živé na svetu v temi in nadlogah, in ga zopet zapusté brez tolažbe. — Nikar naj ti pa ne bo zadosti, samo slišati jo in vedeti; temuč živi tudi po njej.

O zvesti pastir moje duše! iz vsega serca bom s pomočjo tvoje milosti besedi verjel; iskati hočem zveličanja v tebi, o Jezus Kristus, ktero mi ponujaš, kamor me kličeš in vabiš.

O potegni me k sebi, napolni moje serce, in živi v meni, da satan moči ne dobi čez-me, in te ne prežene iz mojega serca. Vzdigni me iz smerti greha, bodi

v meni in podpiraj me, da te bom v življenji poveličeval in enkrat s tabo večno se veselil. Amen.

Pobožno češčenje petih Jezusovih ran.

O dobrotljivi Jezus! Odrešnik in Zveličar moj! hvala, čast in serčna zahvala ti bodi za tvoje svete rane, ktere so ti pri križanji vsekali. Oh, dodeli nam milost, s tako pobožnostjo jih častiti, da po njih zadobimo vse tiste gnade, ktere so nam potrebne.

O Gospod Jezus Kristus! tebi bodi hvala, čast in zahvala za sveto rano desne roke, dodeli nam po njej milost, tako živéti in umreti, da bomo enkrat na tvoji desnici stali — k izvoljenim prišteti.

Oče naš. — Češčena si Marija.

O Gospod Jezus Kristus! tebi bodi hvala in čast za sveto rano na levi roki; dodeli nam po njej milost, da se vsega, kar ti je zoperno in le na levico stavi, t. j. greha in vseh grešnih priložnosti, z vso močjo varujemo.

Oče naš. — Češčena si Marija.

O Gospod Jezus Kristus! tebi bodi hvala, čast in zahvala za sveto rano na tvoji desni nogi; dodeli nam po njej milost, da hodimo po tvojih svetih stopinjah, in zveličavno pot, t. j. pot tvojih zapoved, zatajevanja in premaganja samega sebe.

Oče naš. — Češčena si Marija.

O Gospod Jezus Kristus! tebi bodi hvala, čast in zahvala za sveto rano na tvoji levi nogi; dodeli nam po njej milost, da nikoli nikjer ne iščemo posvetnega, minljivega veselja; temuč da ga

zaničujemo in se le v tebi vedno radujemo.

Oče naš. — Češčena si Marija.

O Gospod Jezus Kristus! tebi bodi hvala, čast in zahvala za rano tvoje najsvetejše strani; dodeli nam milost, te tako preserčno ljubiti, da v tej najsvetejši rani vedno prebivamo in smo v njej kakor v zavetji pred sovražnimi napadi v življenji in smerti varni.

Oče naš. — Češčena si Marija.

O usmiljeni Jezus! prosimo te po tvojih petih ranah; varuj naše počutke vsega hudega in dodeli nam milost, da se brez resničnega kesa in odkritoserčne spovedi, kakor tudi brez najsvetejšega zakramenta ne ločimo s tega svetá. Amen.

Litanije

od terpljenja in smerti Jezusa Kristusa.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog,
Sin, vsega sveta rešnji Bog,
Sveti Duh, resnični Bog,
Sveta Trojica, en sam Bog,
Jezus, ki si za nas terpel in umerl,
Jezus, na svoji duši žalosten do
smerti,

Jezus, ves Bogu udan,
Jezus, z vervmi zvezan,
Jezus, po nedolžnem zasramovan,
Jezus, krivično obsojen,
Jezus, neusmiljeno bičan,
Jezus, s ternjem venčan,
Jezus, s težkim križem obložen,
Jezus, kateri si na vertu Gecemanu
kervav pot potil,
Jezus, kateri si trikrat k Očetu molil,

usmili se nas!

Jezus, ki si usmiljenje imel s spi-
 jočimi učenci,
 Jezus, ki si bil tako krotak do Ju-
 deža izdajavca,
 Jezus, ki si bil tako veličasten
 do bričev,
 Jezus, zvezan in tepen,
 Jezus, pred Ana in Kajfa postavljen,
 Jezus, ki si desnemu razbojniku, ki
 se je spreobernal, sveti raj obljubil,
 Jezus, ki si svojo žalostno mater
 učencu Janezu izročil,
 Jezus, na križu od Judov zaničevan,
 Jezus, na križu z jesihom in žol-
 čem napajan;
 Jezus, ki si vse dopolnil, kar je
 bilo od tebe prerokovano,
 Jezus, svojemu nebeškemu Očetu
 do smerti pokoren,
 Jezus, ki si na križu svojo dušo v
 roke svojega nebeškega Očeta
 izročil,
 Jezus! kateri si na križu z nagnjeno
 glavo umerl,
 Jezus, na križu s sulico v serce
 preboden,
 Jezus, s častjo s križa snet,
 Jezus, v tančico zavit,

usmili se nas!

Jezus, v nov grob položen, usmili se nas!

Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o Jezus!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Jezus!

Vsega hudega na duši in na telesu,

Nagle, neprevidene smerti,

Prevelikega strahú pred terpljenjem

in pred smertjo,

Obupa in nevolje v terpljenji,

Zaničevanja tvojega terpljenja in smerti,

Jeze in sovraštva do tistih, ki nam hudo storé,

Večne smerti,

Po svojem neusmiljenem bičanju in venčanju,

Po svoji žalosti in svojem zapuščenju na križu,

Po svoji grozoviti muki in smerti,

Po svoji neizmerni ljubezni,

Po svojem usmiljenju do skesanih in spokornih grešnikov,

V dan sodbe,

Mi ubogi grešniki, — prosimo te, usliši nas!

Da nam zanesesh po svoji neizmerni milosti, — prosimo te, usliši nas!

reši nas, o Gospod!

Da nam zavolj neskončnega zaslu-
 ženja vse naše grehe odpustiš,
 Da nas po premišljevanji tvojega
 terpljenja k pravi pokori pripelješ,
 Da nas v težavah in terpljenji z
 zgledom svojega terpljenja v po-
 terpežljivosti poterdiš,
 Da bi tudi mi svoje meso z željami
 in grehi vred križali,
 Da bi po tvoji britki smerti večno
 življenje dosegli,

prosimo te, usliši nas!

Jagnje božje, ki grehe svetá odjemlješ;
 zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ;
 usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ;
 usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš itd. Češčena si Marija itd.

Ÿ. Gospod! usliši mojo molitev,

℞. In moje vpitje naj do tebe
 pride!

Molitev k Jezusu Odrešeniku.

O ljubeznjivi Odrešenik Jezus Kristus, ti sladko življenje naših duš! Molimo te na tistem križu, na katerem si se za nas v smert dal. O, potegni nas s svojo sveto ljubeznijo k sebi, daj, da svetu odmerjemo in le tebi živimo. Ne dovoli, da bi ti kedaj nehvaležni bili zavoljo tvoje neskončne ljubezni. Vedno se hočemo tebe, o Gospod! spominjati, in tvojih del in tvojega terpljenja, da bo naše življenje tvojemu enako. Tvoj križ hočemo na-se vzeti, se zatajevati, po tvojih stopinjah hoditi in s tabo križani biti. Če to s tvojo milostjo dosežemo, lahko bomo o smertni uri rekli, da smo vse spolnili. Lahka nam bo smert in s sladkim zaupanjem bomo šli, vdeležit se tvojega veličastva, kakor smo se tudi

tvojega terpljenja vdeležili. S terdnim sklepom zanaprej tako živeti, izročimo svoje duše v tvoje roke, o Gospod! Da nas vseh nevarnosti rešiš in v večno zveličanje pripelješ.

Sveta devica Marija! ki si z neizmerno žalostjo zadnji zdih svojega umirajočega Sina sprejela, pomagaj nam, ubozim grešnikom, v smertni uri! Sprosi nam milost, da klicaje najsladkejše imé Jezusovo in tvoje svojo dušo izdihnemo. Amen.

Hvalna pesem.

Glej, o Jezus! te hvaliti
 Vedno moje so želje,
 Torej milost pridobiti
 Vsi počutki hrepené.

Konec življenja me ohrani
 In zavžiti daj se mi,
 V smerti stoj mi ti na strani,
 Da sovražni zmaj zbeži.

Okrepčaj me v zadnjem boji,
 Da se ure v teb' stekó,
 Da po zmagi in po znoji
 Grem počivat v nebó.

Velika noč.

Danes se veselje razlega v nebesih in na zemlji! Jezus Kristus je od smerti vstal, Aleluja! raztergane so smertne vezi; zapuščeni, zaničevani in križani Jezus danes kot zmagavec čez greh veličastno vstane iz groba in razdere vse naklepe svojih sovražnikov. Rekel je: „*Tretji dan bom spet vstal*“, in res stoji v njih sramoto in strah živ pred stražo; veselje pa je bil svojim zvestim, in živa priča naše vere, da je le resnico govoril.

Veselite se, pobožni očaki! Nebesa so odperta! Jezus, vaš in naš Odrešenik, gre naprej in

vas odrešene kaže Bogu, svojemu Očetu! Jezus Kristus vas je živeti in terpeti učil, in danes vam pokaže lepo plačilo, ktero je tudi vam zaslužil. Veseli se tudi ti, duša moja! Jezus Kristus je tudi za-te vstal, v upanje in tolažbo, da se ž njim zediniš in živiš. Ne bo te več meséno poželenje motilo, in ne več branilo, vdati se kreposti. Ne bodo ti več terpljenja, zdihovanja in solz prizadevale in življenja grenile. Vse kot sanje mine in tvoje telo se zopet zedini z dušo, da bode vživalo večno veselje. Kako srečnega se boš štel, da si v Jezusa veroval, po njegovem nauku in izgledu živel. Zahvalim te, Jezus Kristus! za odrešenje, za sveti nauk in za tolaživni up, da častitljiv vstanem iz groba.

Zares, tvoje dobrote sežejo unkraj groba, in jez še le po

tebi zadobim pravo ceno, ker si za-me terpel in mi s svojo drago kervjo večno zveličanje kupil. Nikoli ne pozabim teh dobrot, danes pa, dan tvojega vstajenja, se jih hočem posebno živo spominjati.

Koliko veselja za-me, da si me z Bogom, svojim Očetom spravil in mi nebesa odperl. Koliko upanja za-me, da morem kot otrok božji v dobrem rasti in biti v tvojem sv. nauku podučevan! Kakor nova v Kristusu prerrojena stvar ne bom več po minljivem veselji hrepenel. Ker sem s Kristusom vstal, zato se ž njim tudi nad vse posvetno povzdignem in svetu in njegovim delom za vselej odrečem. S tvojo pomočjo bom meseno poželenje krotil, zvesto svoje dolžnosti spolnoval, pridno v čednosti rastel, ter vsako nevoljo in britkost voljno terpel. In tako, Odrešenik moj! naj me

tvoje vstajenje boljša in k veči marljivosti do dobrih del spodbada. Pomagaj mi, o Bog! da stanoviten ostanem v svojem sklepu, razveseluj, tolaži me v terpljenji, podpiraj me v skušnjavi, da ne padem, in stori me vrednega veličastva tvojega v nebesih. Amen.

Binkoštna nedelja.

Vsegamogočni Bog! spet si me zbudil, da obhajam velik god in praznik; danes je bilo, da so se besede tvoje nad aposteljni: „*jim poslati duhá tolažbe in resnice*“ spolnile; danes so prejeli v podobi gorečih jezikov sv. Duha, ki je njih serca spreobernal, jih v dobrem uterdil ter jim moč dal, da so mogli križanega Jezusa vsem narodom oznanovati in do konca stanovitni ostati.

Tudi jez danes v duhu stopim med tvoje zveste aposteljne, in ž njimi vred k tebi molim, da bi se tudi jez tvojega blagoslova vdeležil in sv. Duhá prejel. O usmiljeni Oče! pošlji mi po Jezusu duha resnice, da bom vedno po tvojem nauku živel in se zmôt skerbno ogibal! Pošlji mi duhá tolažbe, da me poterdi v vsem dobrem in mi pomaga, terpljenje in britkosti sedanjega življenja voljno terpeti in serčno napredovati na poti čednosti. Pošlji mi duha mirú in svete ljubezni, in napolni moje serce, da vsacega človeka kakor svojega brata ljubim, njegove slabosti voljno terpim in mu v vsem rad postrežem.

Človeku brez tega duha je vse temà, on ne more do resnice in vse njegove želje so neumno hrepenenje po nečimurnosti in grehu; volja naša se

ustavlja tvoji sveti postavi, in serce naše je preveč posvetno in preslabo, odreči si kaj. Če pa ti, Duh božji! našo pamet razsvetliš in voljo k dobremu nagneš, v sebi občutimo, kakor Jezusovi aposteljni, luč in moč, dobro spoznati, ljubiti in spolniti; potem bomo tudi ravnali kakor dobri otroci, ki se veselé, voljo svojega očeta vselej na tanko spolnovati, in ki se bolj ljubijo v djanji kakor v besedah.

O da bi tudi danes moje sercé v molitvi in dobrih željah pripravljeno našel, kakor pri aposteljnih, da bi se ponižal priti va-nj prebivat. Očisti ga vseh skrivnih madežev in posveti ga v svoj sveti tempelj! Bodi mi pomočnik zoper sovražnike, kateri me obdajajo in v greh vabijo, in stori s svojo mogočno gnado, da te vredno sprejemem in častim! Pa-

zil bom na vsak tvoj klic, slušal
bom tvoj svet in s tvojo pomočjo
vedno tako mislil in delal, da te
nikoli ne razžalim. Amen.

Pridi sveti Duh!

(Veni sancte spiritus.)

Pridi, žar ljubezni večne
Božji duh, z dežele srečne
Oče revnih nas sirót
In izvir vseh dobrot!

Bodi sladko tolažilo
Revežem, ki jih nemilo
Svet preganja in podi,
Zasramuje in mori.

Vsuši solze plakajočih
Spolni želje zdihujočih
Trudnim bodi sladek mir
Rádosti nedolžnim vir.

Ti razsvitlaj mi temino,
Vodi me skoz solz dolino;
Kdor se tebe ne derži,
Se v zmotnjavah pogubi.

Oh, studenec prebogati,
 Ti daj véli roži vstati!
 Daj ljubezni večí rast,
 Da je ne zatare strast!

Moje madeže opiraj,
 Da kot sneg so beli zmiraj;
 Greh napuha naj zbeži
 In v ljubezen se stopi.

Potlej za-te se bo vnelo
 Mi serce, in vse gorelo,
 Bo na večno le za té —
 — Pridi, spolni mi željé! —

M o l i m o.

O Bog! kteri si ta dan serca
 vernih s svojim sv. Duhom raz-
 svetlil in podučil, dodeli nam gna-
 do, da bomo v ravno tistem duhu
 razuméli, kaj je prav, in da se
 njegovih tolažeb vselej veselimo,
 po Jezusu Kristusu, Gospodu
 našem. Amen.

Molitev k svetemu Duhu za 7 darov.

1. Pridi, o sv. Duh resnice!
napolni moje serce in mojo dušo
s svojo *modrostjo*; uči me ne-
beške reči tako ceniti, da jih čez
vse posvetno iz serca ljubim in
skerbno iščem. Amen.

Oče naš. — Češčena si Marija.

2. Pridi, o sveti duh *uma*!
razsvitli mojo dušo, da tvojo
božjo besedo in skrivnosti k svo-
jemu zveličanju prav spoznam, da
tako tebe, kakor tudi Očeta in
Sina spoznam. Amen.

Oče naš. — Češčena si Marija.

3. Pridi, o sv. Duh *svéta*!
vodi moje serce v vseh rečeh,
nagni ga k dobremu in odverni
ga od hudega; bodi mi na pomoč
v vseh dvomih, da nikoli prave

poti ne zgrešim do tebe, svojega cilja in konca. Amen.

Oče naš. — Češčena si Marija.

4. Pridi sv. Duh *moči!* prebivaj v mojem sercu! razveseli ga v britkosti, pokrepčaj ga v terpljenji in nevoljah in uterdi ga zoper vse sovražne napade, da nikoli tebe svojega Boga ne razžalim. Amen.

Oče naš. — Češčena si Marija.

5. Pridi, o sv. Duh *učnosti!* razsvitli in uči me vse nečimurne in posvetne reči prav spoznati in razločiti, da jih v tvojo čast in v svoje zveličanje prav obračam. Amen.

Oče naš. — Češčena si Marija.

6. Pridi, sv. Duh *pobožnosti!* gani moje serce k pravi

pobožnosti, in k sveti ljubezni božji, da v pravi pobožnosti Boga vedno iščem in se pri njem ve-
komaj v ljubezni razveseljujem.
Amen.

Oče naš. — Češčena si Marija.

7. Pridi, o sv. Duh *strahú*
božjega! presuni serce moje z
zveličavnim strahom, da tebe svo-
jega Gospoda in Boga vedno
pred očmi imam in se ogibljem
vsega, kar tvojemu veličastvu ne
dopade. Amen.

Oče naš. — Češčena si Marija.

Litanije od svetega Duha.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

O Duh tolažbe, sliši nas!

O sveti Duh, usliši nas!

Bog Oče v nebesih,
 Bog Sin, odrešenik svetá,
 Sveti Duh,
 Sv. Trojica, edin Bog,
 O Duh modrosti in razuma,
 O Duh svéta in moči,
 O Duh učenosti in pobožnosti,
 O Duh strahú božjega,
 O Duh vere, upanja in ljubezni,
 O Duh vednega veselja in mirú,
 O Duh poterpežljivosti in krotkosti,
 O Duh dobrotljivosti,
 O Duh zmernosti,
 O Duh čistosti,
 O Duh izvoljenih otrok božjih,
 O vodnik in posvečevavec katoliške
 cerkve,
 Ti preiskovavec človeških serc in
 misel,
 Ti delivec vseh nebeških darov in
 milosti,
 Ti tolažnik žalostnih,
 Ti veselje angelov,
 Ti razsvitljevavec očakov,
 Ti vodnik prerokov,
 Ti učenik aposteljnov,
 Ti moč in zmaga mučencev,
 Ti tolažnik spoznovavcev,

usmili se nas!

Ti čistost devic, usmili se nas!
Ti veselje vseh svetnikov, usmili se nas!
Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o sv.
Duh!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, o sv. Duh!
Vsega hudega,
Vsega greha,
Vseh skušnjav in zalezovanj hudičevih,
Vse prederznosti in obupnosti,
Terdovratnosti zoper resnico,
Nevošljivosti bratovske ljubezni,
Terdovratnega in nespokornega serca,
Krive vere in zmot,
Duha nečistosti;
Omadeževanja duše in telesa,
Lenobe, studa nad božjimi rečmi,
Prevelike žalosti,
Nagle in neprevidene smerti,
Po svoji prečudni moči, s katero je
devica Marija Sinú božjega spo-
čela in rodila,
Po svojem prihodu v podobi goloba
pri Jezusovem kerstu,
Po svoji prikazni v svitem oblaku,
kadar se je bil Jezus na gori
Tabor spremenil,
Po svojem prihodu v podobi gorečih
jezikov nad Jezusove učence,

reši nas, o sveti Duh!

V dan sodbe,
 Mi grešniki,
 Da nam prizaneseš,
 Da nam odpustiš,
 Da nas otroke sv. cerkve s svojo
 gnado oživiš in posvetiš,
 Da vse krive vere zateresh,
 Da vse kerščanske oblastnike v edi-
 nosti in miru ohraniš,
 Da kerščansko katoliško cerkev po-
 vzdigneš in razširiš,
 Da vse ljudi k spoznanju in edi-
 nosti prave vere pripelješ,
 Da nas v božjem strahu rediš,
 Da nam gnado molitve in prave
 pobožnosti dodeliš,
 Da vse naše misli in želje, besede
 in djanja v svojo čast in v do-
 padajenje božje oberneš in po-
 svetiš,
 Da nam ponižno serce daš,
 Da v nas ljubezen do revščine, či-
 stosti in pokorščine obudiš in po-
 množiš,
 Da nam pravo poterpežljivost in
 krotkost daš,
 Da naša serca k pravi ljubezni in
 kerščanskemu usmiljenju nagneš,

prosimo te, usliši nas!

Da pravega duha in čisto serce v
nas vstvariš,

Da nas v terpljenji in nevolji krepčaš,

Da našim srcem pravi mir in po-
koj dodeliš,

Da nas v svoji gnadi poterdiš,

Da nas na pravi poti v zveličanje
ohraniš,

Da nas med svoje izvoljene vverstiš,

O sv. Duh, ki od Očeta in Sina
od vekomaj izhajaš,

O sv. Duh, ki si z Očetom in Si-
nom ene nature in enega bitja,

O sv. Duh, ki si Očetu in Sinu v
časti, moči in veličastvu popol-
noma enak,

O Jagnje božje, ki grehe svetá od-
jemlješ; razlij čez nas sv. Duha!

O Jagnje božje, ki grehe svetá odjem-
lješ; pošlji nam obljubljenega sv. Duha!

O Jagnje božje, ki grehe svetá od-
jemlješ; daj nam sv. Duha miru!

O sv. Duh, sliši nas!

O sv. Duh tolažbe, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš itd. Češčena si Marija itd.

prosimo te, usliši nas!

Ÿ. Ne zaverzi me spred svojega obličja!

R. In svojega sv. Duha mi ne vzemi!

Ÿ. Gospod, usliši mojo molitev!

R. In moje vpitje naj pride k tebi!

O Gospod! ki si serca svojih vernih s sv. Duhom razsvetlil in podučil, daj nam, da bomo v tem duhu spoznali, kaj je prav, in da se vedno tvoje tolažbe veselimo, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

O Gospod! daj nam moč sv. Duha, da naša serca očisti in jih vseh nevolj varuje.

O Bog! ki vsa serca poznaš, in ti nič ni skritega, očisti naša serca s svojim sv. Duhom, da te popolnoma ljubimo in vredno hvalimo.

Vsegamogočni, večni Bog! čegar duh vso cerkev posvečuje

in vlada, usliši nas, ki te za vse stanove ponižno prosimo, da ti vsi s čistim srcem in zvesto služijo, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem, tvojem Sinu, ki s tabo živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj. Amen.

Praznik sv. Trojice.

Vsegamogočni, večni, neizrekljivi Bog, Oče, Sin in sv. Duh, nerazdeljiva sv. Trojica, najvikši Gospod nebes in zemlje, pred katerim vsi Kerubini in Serafini s strahom in trepetom stojé; če pomislimo tvoje božje veličastvo in svojo nevrednost, obide nas groza. O moj Bog! kaj smo vendar drugzega, kakor slabe, k hudemu nagnjene stvari? In zdaj bi s tabo, kralj vseh kraljev, večni Bog,

največa dobrota in lepota! govorili in te z vsemi angeli molili? Pokleknemo tedaj pred tabo kot ubogi grešniki pred sodnika, kot podložni pred svojega kralja, da, kot prah in pepel pred svojega Stvarnika. Poglej serca svojih služabnikov in služabnic, s katerimi te na zemlji tako častiti in hvaliti želimo, kakor te angeli in svetniki v nebesih časté. Ti pa, o presveta devica Marija in mati božja, in vi vsi svetniki! pomagajte nam vélikega Boga in Gospoda tako moliti, da se enkrat z vami njegovega veličastva in veselja v nebesih vdeležimo. Amen.

Hvalímo Očeta in Sina s sv. Duhom. Hvalímo in povišujmo ga na vse čase.

Vsegamogočni, večni Bog! ki si svojim služabnikom gnado dodelil, z lučjo prave vere veli-

častvo sv. Trojice spoznati in v njej edinost božjega bitja moliti, daj nam, da to vero vsegdar spoznamo in uterjuj nas v vseh britkostih življenja. Usmili se tudi, presveta Trojica! svojega služabnika, katoliške cerkve, našega cesarja in vseh svojih služabnikov in služabnic; usliši njih molitve in prošnje, odpusti jim grehe, raztegni svojo roko ter jih varuj in zveličaj. Po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, kateri s tabo živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog vekomaj. Amen.

O presveta Trojica! nerazdeljiva edinost, večno bitje! kako neizmerna je velikost tvoje modrosti in učenosti, kako neizvedljive so tvoje sodbe in kako čudna so tvoja pota! O da bi te moja duša vselej hvalila, molila in čez vse ljubila!

Vse, kar je, — nebo in

zemlja, je delo tvoje vsegamogočnosti, najdba tvoje modrosti, hvala tvojega večnega veličanstva. Vidila si me že pred vsem časom, o nerazumljiva previdnost! klicala si me, preden sem bil, o največa dobrota! Izvolila si me pred veliko tisoč ljudi, da bi sveto in neomadežano živel, o neizvedljiva svetost! Vstvarila si me iz nič, o večna vsegamogočnost! Dala si mi razum, da te spoznam, o nerazumljivo bitje! Dala si mi serce, da bi te ljubil, o ti sprelepa krasota! od tebe imam vse svoje dušne moči, da bi tebe hvalil in častil. Oh, zakaj sem se dal nečimurnosti v roke, zakaj te nisem spoznal, o edina resnica? O zakaj sem minljive stvari ljubil, tebe pa stvarnika nebes in zemlje zaničeval? zakaj sem hrepenel po tem, kar je zginilo spred

mojih oči, in zakaj sem tebe, večno bitje, pozabil?

O večna luč, razsvetli mojo slepoto; največa dobrota, napelji k sebi moje želje in daj, da te ljubim. Če tebe ljubim, o prečudno bitje! imam vse, zakaj v tebi in iz tebe je vse dobro. Kdor pa tebe ne ljubi, ta je v največi revščini, če imá tudi vse zaklade svetá; zakaj pred teboj zgine in mine vse kakor senca. Sam ti, večni Bog! si neumerljiv, in kraljestvo tvoje je od vekov do vekov; v to kraljestvo me sprejmi, o dobrotljivi Bog! da te bom mogel večno hvaliti in častiti. Amen.

Molitev k najsvetejšemu Jezusovemu sercu.

O ti najsvetejše serce mojega Odrešenika Jezusa Kristusa; mo-

lim te iz cele duše; ljubim te iz celega serca; darujem ti vse svoje misli, besede in djanja, vse svoje notranje in zunanje bolečine. O da bi bile, ti najbogateji studenec vseh gnad, v tvoje poveličanje, meni pa v zveličanje! O najsladkejše serce Jezusovo! o da bi te mogel tako častiti in ljubiti, kakor te angeli v najsvetejšem zakramentu sv. rešnjega telesa hvalijo in časté! Brani me s svojim mogočnim varstvom tisti strašni dan, ko bodo moji grehi vsemu svetu razodeti; varuj in krepčaj me dokler živim, in na zadnjo uro mi bodi milostljiv!

Ravno teh gnad te prosim za svoje starše, brate in sestre, za celo rodbino, za prijatle in sovražnike, za dobrotnike in vse vernike, za terdovratne grešnike, za vse reveže, žalostne, bolne in umirajoče, in poslednjič za vse

žive. Ne daj, da bi bila tvoja draga kri za-nje zastonj prelita, temuč daj, da jim bo v večno zveličanje. Usmili se tudi revnih duš, ki se v vicah čistijo in sprejmi jih v svoje veličastvo. O presveto serce Jezusovo, usliši mojo molitev in ne zaverzi klica svojega služabnika (svoje služabnice)! Amen.

Oče naš itd. Češčena si itd.

O praznikih presvete D. Marije.

Praznik čistega spočetja M. D.

(8. grudna.)

O presveta Devica Marija! kraljica nebes! mati našega Odrešenika Jezusa Kristusa! gospá vsega svetá! ki nikogar ne zapustiš in ne zaveržeš, poglej mi-

lostljivo na nas, in sprosi nam pri svojem preljubem Sinu, ktere-
 rega si devica rodila, odpuščenja
 vseh grehov, da, ker tukaj tvoje
 neomadežano spočetje pobožno ča-
 stimo, tam večno zveličanje do-
 sežemo, po Jezusu Kristusu, tvo-
 jem Sinu, kateri z Očetom in Si-
 nam živi in kraljuje, Bog veko-
 maj. Amen.

Praznik rojstva M. D.

(8. kimovca.)

O dobrotljiva Devica in mati
 božja, Marija! Ponižno te prosim,
 gledé tvojega čudapolnega rojstva,
 s katerim si nebo in zemljo raz-
 veselila, sprosi mi gnado pri
 svojem božjem Sinu, da se mojega
 serca nikdar ne polasti nevošlji-
 vost, temuč da vse ljudi s celega
 serca in zavoljo Boga ljubim, in
 delam za njih dušni in telesni

**blagor , kolikor mi je le mogoče.
Amen.**

Praznik oznanjenja M. D.

(25. sušca.)

O Bog , tvoja sveta volja je bila , da je presveta devica Marija , ko jej je angel oznanil , tvojega edinorojenega Sina spočela. Kakor verujemo , da si v resnici izvoljena bila Mati božja , tako te tudi prosimo , da nam po tebi pomoč pride ; po Jezusu Kristusu , tvojem Sinu , kateri živi in kraljuje v edinosti sv. Duhá , Bog vekomaj. Amen.

Praznik očiščenja M. D.

(2. svečana.)

O prečista in neomadežana Devica Marija ! ki nisi zgubila svoje deviške čistosti in si bila Mati božja izvoljena , prosim te

sprosi mi pravo, stanovitno, gorečo ljubezen do čistosti in vedno sovražstvo do najmanjšega greha, ki je tej čednosti nasproti. Serčno obžalujem vse grehe, ki sem jih storil zoper čistost, ki so tebi in tvojemu Sinu tako ostudni. Sprosi mi popolno odpuščenje vseh grehov in gnado, vsem nečistim skušnjavam krepko zoperstaviti se. V tvoje varstvo izročim vse notranje in vnanje počutke; obvaruj jih nečistega duhá; očisti moje serce, telo in dušo v imenu Očeta, Sina in sv. Duha. Amen.

Praznik 7 žalost M. D.

(Petek po tihi nedelji.)

O Jezus! pri čegar terpljenji in smerti je Marija bitko žalost občutila, dodeli nam milost, da ker tvoje terpljenje na zemlji častimo, po zasluženji in molitvah

vseh svetnikov v sebi občutimo
tudi sad tvojega terpljenja, ki
živiš in kraljuješ, itd.

Žalostna mati božja.

(Iz latinskega.)

Žalostna je mati stala,
Se pred križem mil' jokala,
Kjer je visel njeni Sin.
V žalost je serce vtopljeno,
Vse pobito, prebodeno
Z mečem dušnih bolečin.

O kaj žalosti prestat
Mogla je presveta mati,
Ktere Sin je rešil svet!
Žalostna stoji, jokaje
Zdiha, gleda trepetaje,
Kaj nje Sin terpi razpet.

Kdo bi solz ne jel točiti,
Če Marijo vglada biti
V britkosti, kot je tá?
Kdo preserčno ne žaluje,
Če to mater premišljuje,
Ki terpeti toliko imá?

Grehe ljudstva na-se vzeti
 Vidi, Jezusa terpeti,
 Šibam vdati se voljnó.
 Gleda svojega Sina milo,
 Ki je vse ga zapustilo,
 Kedar je nagnil glavó.

Mati, zgled ljubezni prave!
 Daj mi čutit' te težave,
 Daj mi solz pregrenkih dar.
 Stori mi serce se vneti
 In za Jezusa goreti,
 Da mu bom prijetna stvar.

Sveta mati! to te prosim,
 Rane Jezusa naj nosim!
 Utisni mi jih v serce;
 Naj te rane tvojega Sina,
 Naših grehov bolečina
 Tudi mene živo skle.

Daj, da s tabo rad žalujem,
 Svoje grehe objokujem,
 Dokler tukaj še živim;
 Poleg križa da prebivam
 In s teboj solze prelivam,
 S celega serca želim.

Od devic useh devica
 V žalosti nam tovaršica,
 Daj, da jokam se s teboj.
 Smert da Jezusa ostane
 Meni v sercu, naj tud' ráne
 Bodo vedno pred menoj.

Naj se svetih ran navzamem
 In od križa ves unamem,
 Kristusu da bodem udan.
 Dušo vneto in gorečo
 Varuj, Mati v nesrečo,
 Kedar pride sodnji dan.

Tvoj'ga Sina križ me hrani
 Ino smert njegova brani
 Mi pomoč in milost daj.
 Ko bo smert teló zadela,
 Daj, da bo takrat prejela
 Duša moja sveti raj.

Praznik obiskanja D. M.

(2. malega serpana.)

Ta starodavni praznik pojdi v tisto cerkev,
 kjer se Marija posebno časti, ali móli vsaj pred kako
 njeno podobo. Da bi Marijo posnemal, obišči enega,
 ki je manj kakor ti; stori ubožnemu otroku ali nje-
 govni materi kaj dobrega; govori od božjih reči; za-
 hvali Jezusa za gnade, ktere je Mariji dodelil;

prosi ga odpuščenja grehov, ki si jih z drugimi storil; prosi Marijo varstva na zadnjo uro, da bi, kakor je Janez od Jezusa posvečen na svet prišel, tudi ti po Marijini priprošnji posvečen zapustil ta svet.

M o l i t e v.

Čast in sláva bodi tebi, o najbolj blagoslovljena med vsemi ženami, izvoljena devica Marija! ki si se po angelovem naznanjenji koj na pot podala in kralja vseh kraljev, Boga Odrešenika svetá, pod svojim deviškim srcem k Elizabeti, svoji teti čez hribe nesla ter jej srečo vošila, da je tudi ona v svoji starosti od Boga tako poveličana. In s kakošno hitrostjo greš proti Caharijevi hiši? Gnada sv. Duhá pospešuje tvoje stopinje in ne poznaš lenega početja. O da bi tudi jez tako hitro božji glas slišal in brez obotavljanja ženinu svoje duše vrata v serce odperl, da ne bi odšel in mi gnade odvzel ter

me ne slišal, kakor ga tudi jez slišati nisem hotel.

Ko si ti veselje vseh stvari na zemlji v hišo Caharijevo stopila in Elizabeto pozdravila, bil je Janez v maternem telesu posvečen; bila je Elizabeta z božjim duhom navdana, Cahariju se je jezik odvezal in vsa njegova hiša je bila z blagoslovom božjim napolnjena. Koliko čudežev se zgodi, če s svojim ljubeznjivim Odrešenikom človeka obiščeš in se pri njem oglasiš! Jezus bi bil lahko brez tebe Janeza posvetil; toda on ni hotel tega, ker nam hoče vse po tebi dati.

Ti si studenec, po katerem Evinim otrokom vse milosti dohajajo. O presveta devica! kakošna čast za-me! kakošna tolažba in dolžnost, te čez vse ljubiti, ti iz celega serca služiti in v tvojo pomoč vselej klicati! Oh, kje bi

bil jez ubogi grešnik, ako ne bi bil po tebi milosti odpuščenja prjel? Kakor si v nebesih čez vse svetnike poveljučana, tako tudi za naše zveličanje bolj skerbiš, kakor drugi svetniki.

O Marija, ki si danes postala srednica in mati milosti božje, prosi tudi za-me ubozega grešnika, naj tudi moje serce zasliši tvoj klic, da bom kakor Janez greha očiščen, kakor Elizabeta z božjim duhom napolnjen, kakor Caharija za božjo čast vnet in kakor njegova hiša z božjim blagoslovom obdarjen! Potem bo tudi moja duša Gospoda poveličevala, moj duh se bo radoval, kakor se je tvoj veselil v Bogu, svojem Odrešeniku, ker je na nizkoto uboge dekle pogledal in se spomnil svojega usmiljenja, ktero od zaroda do zaroda obilno razliva čez tiste, kateri se njega bojé in

se v svojem sercu ponižujejo. Njemu bodi čast, hvala in slava na vse veke. Amen.

Praznik vnebovzetja M. D.

(15. velikega serpana.)

Sveta Marija, mati usmiljenja in za Jezusom splošnje pribežališče umirajočih! usliši mojo prošnjo, in pomagaj mi pri vsem djanji in nehanji; da bogaboječe živim, posebno na smertno uro, da srečno umerjem in po tem revnem življenji v nebesa pridem vekomaj častit in hvalit Boga Očeta, Sina in sv. Duha. Amen.

Praznik najsvetejšega serca M. D.

Vsegamogočni, večni Bog! ki si presveto serce Marije, prečiste Device, s tolikimi gnadami napolnil, dodeli nam milostljivo, da enkrat tudi mi, ker v večo čast

tvojega imena tudi njeno presveto serce častimo, po njeni mogočni priprošnji v nebesa pridemo, častit te od vekomaj do vekomaj. Amen.

**Priporočevanje v varstvo prečisti
D. Mariji.**

O blažena Devica Marija! mati mojega Gospoda Jezusa Kristusa, najsladkejša zavetnica grešnikov, tolažnica žalostnih! pod tvojo sv. in mogočno varstvo pribežim in ti priporočim svojo dušo in svoje telo. Vari, o blažena mati! svojega otroka v tolikih nevarnostih in skušnjavah, da me dušni sovražnik ne prekani, in da čisto in neomadežano živim pred tvojim obličjem.

O usmiljena mati! ki nikogar ne zaničuješ in nikogar ne za-
veržeš, ki se ti z otročjim srcem

bliža, prosim te zavoljo tvoje goreče ljubezni, s katero vse ljudi ljubiš, za vse, za ktere je Jezus svojo drago kri prelil: vzemi me za svojega otroka in sprejmi me pod svoje mogočno varstvo. Od danes naprej te hočem s posebno pobožnostjo častiti; razveseli me s svojimi prednostmi, ker si povzdignjena nad vse stvari, in bodi mi dobra, nježna mati, kateri me je tvoj ljubeznjiv Sin na križu izročil, rekoč: „*To je tvoj Sin!*“

Zato terdno sklenem, ti zvesto služiti! tvoje praznike pobožno obhajati, in izročim tvojemu maternemu sercu vse svoje veselje in terpljenje. Pridi mi, o blažena mati! v vseh britkostih in težavah na pomoč, uterdi me v terpljenji, vodi vse moje misli, besede in djanja, da bom Bogu dopadljiv, in pomagaj mi na smertno uro! O bodi mi potem

milostljiva mati, sprejmi mojo dušo, in pokaži jo Jezusu, svojemu božjemu Sinu, da po tvoji priprošnji večno zveličanje dosežem! Amen.

Češčenje

presvete Device Marije.

(Moli vsaki dan v tednu eno teh molitev.)

I.

Marija, naša mati.

Bodi povzdravljena, o dobrotljiva mati usmiljenega Boga! Bog te je gotovo s tem namenom svojo mater izvolil, da bi bila mati vsem, ki v njega verujejo! kako se tedaj mene ne bi usmilila, o mati usmiljenja! Imam li drugo upanje, kakor v Boga in v tebe? Pomagaj mi, o mati! ravno zato, ker sem ubog grešnik in vem, da bom še večji, ako

mi ti ne pomagaš! O mati Gospoda mojega in svetega upanja! sprejmi mojo molitev in pomagaj mi, ker si bila tako poveljučana in srečna, da nam je bilo usmiljenje po tebi dano!

Kakor mati vse, kar le hočeš, premoreš pri svojem Sinu, ker ti ni v stanu nič odreči. Prosi ga tedaj preserčno tudi za-me. Bog te je izvolil svojo mater, da bo ubog grešnik, kterega pravica ni mogla rešiti, po tvoji priprošnji rešen.

Kako tolaživna je ta resnica! usmili se me tedaj, o ljubeznjiva mati mojega Odrešenika! usmili se me, ker sem grešnik in v velikih revah! S solzami v očeh padem pred-te na kolena, in s ponižnim srcem tvoje mogočne priprošnje prosim. O prosi Jezusa! ki je za-me tvoj Sin postal, prosi ga, da me zavoljo

mojih grehov ne zaverže! Sliši in usliši me, o mati večne Besede zdaj in na mojo smertno uro, in pokaži, da si mati usmiljenega Boga! Amen.

II.

Marija kraljica.

Bodi pozdravljena, kraljica nebes in zemlje, kateri služiti je gospodovati! Vsegamogočni Bog te je tako poveličal in ti toliko oblast dal, da so ti vse stvari pokorne, in da moreš storiti vse, kar hočeš. Ker si Sinú božjega spočela in ga potem v odrešenje svetá rodila, postala si tako srečna, kakor nobena med ženami, ker si mati usmiljenja in sodeliteljica v kraljestvu svojega Sina; ti imaš moč in voljo, pomagati nam, sicer bi mislili, da Sin najvikšega svoje matere ne časti,

ali pa bi dvomili, da je telo, v katerem je ljubezen Božja 9 mesecev počivala, v čisto ljubezen bila premenjeno.

O kraljica usmiljenja, gospá svetá in luč nebes, ti najdobrotljiviša, neizrekljiva ljubezen, tebe tvoj Sin in tvoj Bog z največo ljubeznijo neskončno ljubi, zato te v imenu tvojega preljubega Sina prosim: kraljica nebes! napolni moje serce in kraljuj sredi mojih sovražnikov, da me nikoli ne premagajo in se nikoli nad mojim padcem ne veselé. Ti, mati božja, ne stopiš samo s prošnjo pred božji sedež, ampak tako rekoč s poveljem, ker je najmogočniji Gospod mogočen v tebi in ti si zavoljo tega najmogočniša po njem. Dobi mi tedaj odpuščenje vseh grehov in milost, pobožno živeti, in kraljuj v mojem sercu, da bo tvoj služabnik pod tvojim

mogočnim varstvom do konca obvarvan. Amen.

III.

Marija naša učiteljica.

Bodi pozdravljena, o sedež nevstvarjene modrosti! ti si tista knjiga, v kateri so zapisana naša opravila, in tiste postave, po katerih je kristijanom živeti, terpeti in umreti. K tebi tedaj, iz ktere je zasvitela luč svetá, ki vsacega človeka razsvetli, povzdignem svoje oči, ker sem v temi in v smertnem spanji. Ti nas v noči tega svetá duhovno razsvetljuješ, ker je Gospod Jezus Kristus, večna luč s tabo. O devica! svetla je tvoja modrost in nikoli ne ugasne, vzemi me pod svoje varstvo in uči me, kje je najti prava modrost in čednost! Bog, ki vse stvari sveta vlada, je hotel kakor

majhen otrok pod tvojo oblastjo biti; daj tudi meni tam biti, živeti in umreti! O mati večne luči, razsvetli mojo pamet in pripelji mojo dušo na Gospodova pota, da nikoli ne zaidem in da v ohranjenje strahú božjega vso svojo modrost stavim. Daj mi dober čut, lepo vedenje in modrost svetnikov! Razsvetli moje oči, da vselej storim le tisto, kar je Bogu dopadljivo, in da nikoli v temo tega svetá ne zaidem, temuč da vedno hodim v luči Gospodovi, ki je pot, resnica in življenje. Amen.

IV.

Marija naša besednica.

Bodi pezdravljena, o naša Gospá, naša srednica, naša besednica! Spravi nas s svojim Sinom, priporoči nas svojemu Sinu!

Tvoja prošnja ima neznano in nepremakljivo moč, da obilnost grehov tvoje neskončne dobrote ne prekosi. Za Bogom ne vem boljšega zavetja in upanja kakor tebe, ki si bolj pripravljena prositi in pomagati, kakor vsi svetniki. Kakor Sin pri Očetu prosi, tako prosi mati pri svojem Sinu. In kako mogočna je tvoja prošnja, o velika Gospá! ker si tolikošno milost dosegla, sprejeti v sé tistega, ki je poln milosti, in ker si ga rodila, zato si tudi gnado vsem pridobila. K tebi tedaj, o blagoslovljena in milosti polna mati za Bogom edino pribezališče grešnikov, povzdignemo svoje oči. Treba nam je srednika pri sredniku, in ni boljšega, kakor si ti. Klečé in s pobešeno glavo te prosim in k tebi zdihujem. O mati sirot! usliši molitev svojega otroka! Oberni, o besednica naša! svoje svete oči,

s katerimi večno luč neizrekljivega veličastva božjega neprenehoma gledaš, na-me revnega, in odpri svoje ljubeznjivo serce Adamovemu otroku, kateri varnosti pred jezo božjo v senci tvojih kril išče. O preusmiljena! ne zaverzi tega, ki s strahom prosi, s pobožnostjo išče, z ljubeznijo terka. Sveta mati božja! bodi mi pomoč in prosi za-me grešnika pri svojem Sinu zdaj in o smertni uri, ki razsodi za večnost. Amen.

V.

Marija naša dobrotnica.

Bodi pozdravljena, o vir in začetek vsega dobrega! kdorkoli je zlegov rešen, ta je po tebi rešen, ker si ti edina izvoljena, po kateri nam Bog hoče vse dati. „Nobena stvar ni od Boga milosti prejela, kakor po priproš-

nji Marije“, pravi tvoj častivec, sv. Bernard. Nič nam noče Kristus, tvoj Sin dati, česar ne bi prejeli iz tvojih rok. O roka božja, najljubeznjiviša Devica Marija! tebi je Gospod darove raja izročil, da jih nam daruješ. K tebi se obrnem, pomagaj revnemu grešniku, podpiraj slabega, vzdigni malovernega in obogati me revnega z bogastvom gnad, ktere je Bog vložil v tvoje roke! ker si na desnici najvikšega kralja, zato za moje reve in nadloge najbolje veš.

Poglej vendar s sedeža svojega veličastva milostljivo name, in oblagodari me s svojimi dobrotami! Sprosi mi, da tebi in tvojemu Sinu s čistim srcem služim, da vsako djanje ali nehanje edino zavoljo njega storim ali opustim; da poln ljubezni do Boga in do svojega bližnjega, v zatajevanji in ponižnosti ves čas živim, da

bom enkrat tako srečen, v nebesa priti in tvoje dobrote in usmiljenja brez konca prepevati. Amen.

VI.

Marija naša rešiteljica.

Bodi pozdravljena, o preblazena Devica in mati, ki si s svojim usmiljenjem rešila tiste, ktere bi bila pravica Sina mogla zavreči! Tvoje ime je terdnjava, v katero bodisi pravičen ali grešnik pribeži in mogočnega varstva išče. To tvoje najsladkejše in najčastitljiviše ime kličem na vso moč. O Marija! kaj bo z mano, če me zapustiš? kam hočem iti, če me popustiš ti, o duša in življenje moje.

O, najmogočniša pri Bogu! pomagaj mi v mojih revah in reši me zavoljo Jezusa Kristusa, da srečno iz vseh nevarnosti pridem

in tvoje imé častim! Pomagaj mi in vari me, o Marija! s tem večo ljubeznijo, čem bolj sem je potreben, ker sem v grehu rojen! Reši me iz rok mojih preganjavcev, in posadi me zraven sebe, da me ne zadene nobena nesreča. Oh, reši in pelji me s svojo roko skozi sredo mojih sovražnikov; če ne, poginem. Skrij mojo dušo, katero je tvoj Sin s svojo drago kervjo rešil večnega pogubljenja, na dan boja, smerti in sodbe v svoje naročje! Bodi mi na pomoč umirajočemu in ne zapusti me, kedar me bodo moči in še celó moji bližnji popuščali! Sprejmi me v svoje varstvo in reši mojo dušo! V tvoje roke izročim svojo dušo, svoje življenje in konec svojega življenja. Amen.

VII.

Marija naša tolažnica.

Bodi pozdravljena, mati milosti in dobrotljivosti; najboljša tolažnica človeškega rodú, najljubeznivša Devica! nihče te ne more imenovati, da mu serca ne bi vžgala z ognjem goreče ljubezni; in nikdo ne more namisliti, da mu ne bi okrepčala duše. Tisti naj molči od tvojega usmiljenja, o presveta Devica! ki se more spomniti, da si ga zapustila, kedar te je v svojih revah klical. Bodi tedaj pozdravljena, naša tolažnica, ki bolečine tolažiš, jokajočim solze brišeš, in obteženim breme lajšaš! Nebo in zemlja sta polna tvojih gnad in sladnosti, o Marija! Ti si nebo, zemlja, najglobokejše brezno dobrote in usmiljenja. Znano je, da so vsi svetniki le služabniki usmiljenja,

da si ti v primeri veliko imenitniša in se ti tudi bolj spodobi, kot vsem drugim svetnikom; zakaj ti si mati polna ljubezni in milosti, pot grešnikov, upanje in odpuščanje dolžnikov, tolažba žalostnih. Nikakor ni tolikemu usmiljenju preveč, usmiliti se tolikošne revščine.

In zares, če te pogledam, ne vidim drugega v tebi, kakor usmiljenje in ljubezen; zakaj ti si mati ubožnih, katerih se z največo ljubeznijo usmiljuješ. O častitljiva Devica, ki si polna milosti, ljubezni in usmiljenja! Jez ubogi Evin otrok se zaupljivo oklenem tvojih nog in te prosim, da mi podeliš usmiljenje.

O tolažnica žalostnih! usliši tega, ki k tebi zdihuje in tolaži mojega žalostnega duhá; k tebi povzdigujem svoje oči, k tebi pošiljam svoje zdihleje. Usmili se

me in pomagaj mi v nadlogah, posebno na zadnjo uro!

Pridi naproti moji duši, ko se bo tega svetá ločila, tolaži jo s svojim ljubeznjivim obrazom in vari jo, da jo sovražnik ne zmoti! Vzemi jo v svoje naročje, da se bo v tvojem usmiljenji vekomaj veselila. Amen.

Molitev sv. Bernarda k Mariji.

Spomni se preusmiljena devica Marija, nikdar še ni bilo slišati, da bi zapuščen bil kdo, kateri je pod tvojo brambo pribežal, tebe na pomoč klical in se tvoji prošnji priporočal. S tem zaupanjem navdihnjen k tebi, o devic devica pridem, k tebi, o Mati pribežim, pred teboj jez grešnik zdihujem.

Ne zaverzi, o Mati Besede, — moje prošnje;

Temuč milostljivo me sliši in usliši. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija.

Prošnja k presv. Dev. Mariji za srečno smert.

Strah in groza me obide, o Marija! kedar se tiste ure spominim, ko se bom moral s tega svetá ločiti. Zato kličem s polnim zaupanjem k tebi, o Marija! o varhinja umirajočih! o mati usmiljenja! pridi mi na pomoč tisto strašno uro. Kedar me bodo smertne bolečine obhajale in dušni sovražniki od vseh strani zalezovali, bodi mi ti mati, o Marija! sprosi mi milost, da bom potrpežljiv v bolečinah, stanoviten v dobrem in vdan v sveto božjo voljo, da bom vredno sv. popotnico prejel, z eno besedo vse, kar je k srečni smerti potrebnega.

O sveta Marija! to mi prosi zdaj
in na mojo smertno uro. Amen.

Molitev k Mariji,

v sak njen praznik.

O milosti polna Devica in Mati božja, Marija! danes te pozdravim tisočkrat; veselim se časti, ki je bila tebi danes v nebesih in na zemlji podeljena, in želim ti jo še tisočkrat povišati; s celega serca ti srečo vošim zavoljo toliko gnad, ki ti jih je Bog v življenji, in zavoljo slave, ki ti jo je v nebesih podelil. Hvalim, častim, in blagoslovim te in svojo slabo hvalo sklepam s hvalo sv. katoliške cerkve. Vverstim te v vse molitve in pesmi, ki ti jih danes po vsem kerščanskem svetu pojejo. Sprosi mi, o dobrotljiva mati! da bom zaslug tega dne deležen; sprejmi me v novič za

svojega otroka, kakor te jez v
 novič izvolim svojo mater in be-
 sednico. S skesanim srcem te
 prosim usmiljenja in odpuščenja
 vseh grehov in obljubim, v pri-
 prihodnje z večo pobožnostjo in
 pridnostjo služiti. Pomagaj mi v
 vsem djanji in nehanji, in ne za-
 pusti me o smertni uri. Amen.

Razlaganje angeljskega češčenja.

Češčena si, Marija!

Spoznam in častim te, o Ma-
 rija! kot mater svojega Odre-
 šenika. Spoznam in častim te kot
 svojo besednico pri sedežu božjem
 in se vsega izročim tvojemu var-
 stvu in tvoji priprošnji.

Gnade si polna.

Ti imaš vse čednosti, ti si najpopolnša stvar, katero Bog s svojimi gnadami napolnuje. On te je neomadežano ohranil in obdal z vsemi lepotami, ktere je mati božja mogla imeti.

Gospod je s tabo.

Gospod je bil vedno s tabo, in nikoli te ni noben greh ločil od njega. Ohranil te je čisto vsakega, tudi najmanjšega greha, on je bil vedno s tabo in bode na vekomaj.

Žegnana si med ženami.

Ti si kinč vseh žená, ti si tista, ki te povelečujejo vsa ljudstva, izmed vseh svojega spola izvoljena mati Sinú božjega.

In žegnan je sad tvojega telesa, Jezus.

Jezus te je poslavil, mi njega

s tabo častimo, in tebe zavoljo njega. Blagor tebi, ki si Boga rodila; blagor tebi, ki si ga v svojem telesu nosila; blagor tebi, ki si ga na svojih persih dojila.

Sveta Marija, mati božja,

ki si Jezusa Kristusa, pravega, živega Boga, spočela in rodila!

Prosi za nas.

Sprosi nam pri Bogu, svojem nebeškem Sinu, pri katerem vse premoreš, in kateri ti tudi nobene prošnje ne odreče, vse gnade, ktere so nam potrebne, večno zveličanje doseči in se pri tebi in pri njem na vse veke veseliti.

Grešnike.

Prosi za nas, ker smo že od rojstva grešniki, od Boga odvrnjeni in nevredni, naravnost k

Bogu oberniti se. Sprosi nam gnado prave pokore in odpuščenja vseh grehov.

Zdaj in našo smertno uro.

Sprosi nam stanovitnost v dobrem in gnado, z Bogom popolnoma spraviti se in po prejetem zakramentu sv. rešnjega telesa srečno v Gospodu umreti.

Amen.

O da bi bili uslišani, česar smo prosili! — Pa saj vem, da bomo, ker ti, o Marija! za nas prosiš.

**Lavretanske litanije,
ki se o Marijinih praznikih molijo.**

(S kratkim razlaganjem.)

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog, usmili se nas!

Sin, vsega sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sv. Marija,

Sv. devic devica,

Mati Kristusova,

Mati milosti božje (mati tistega, ki nam je gnado prinesel),

Mati prečista,

Mati brez madeža,

Mati nedolžna,

Mati presveta,

Mati ljubeznjiva,

Mati prečudna (ki si po čudežu vsegamogočnosti božje postala mati našega odrešenika),

Mati našega Stvarnika,

Mati našega Odrešenika,

Devica modra,

Devica častitljiva,

Devica hvale vredna,

za nas Boga prositi!

- Devica mogočna (mogočna po svoji
priprošnji pri Bogu),
- Devica usmiljena,
- Devica verna (ki si skerbno z mi-
lostjo božjo delala),
- Podoba pravice (zgled najlepših
čednosti),
- Sedež modrosti božje (ki si v svo-
jem blagoslovljenem telesu Je-
zusa, večno modrost, nosila),
- Začetek našega veselja (mati tistega,
nad čegar rojstvom se veselimo),
- Posoda duhovna (prebivališče sv.
Duha),
- Posoda časti vredna (izvoljena po-
soda, ki si posebno po včlove-
čenji Sinu božjega častitljiva po-
stala),
- Posoda vse svetosti (ti s posebno
pobožnostjo obdarovana devica),
- Skrivnostna roža (devica, ki s svo-
jem zgledom čednost posebno lju-
beznjivo delaš, enako roži, ki svoj
prijeten duh deli na vse kraje),
- Turn kralja Davida (s svojo pri-
prošnjo mogočna varhinja zoper
naše sovražnike),

za nas Boga prositi!

Turn slonokosteni (devica, ki si
 svoje telo in svojo dušo greha
 obvarola),
 Hiša zlata (devica, ktere slava je
 najčistejšemu zlatu podobna),
 Skrinja mirú in sprave (mati posta-
 vodajavca nove zaveze),
 Vrata nebeška (mati tistega, ki nam
 je nebesa odperl),
 Zgodnja danica (ki se med ljudmi v
 čednosti in pobožnosti kakor svetla
 danica svetiš med zvezdami),
 Zdravje bolnikov (ki bolnim zdravje
 sprosiš),
 Pribežališče grešnikov (ki s svojo
 mogočno priprošnjo grešnikom od-
 puščenje grehov pridobiš),
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristijanov,
 Kraljica angelov,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica aposteljnov,
 Kraljica marternikov,
 Kraljica spoznovavcev (tistih, ki so
 pripravljene, svoje življenje za
 vero dati),
 Kraljica devic,

za nas Boga prosí!

Kraljica vseh svetnikov, za nas Boga prosi!

Kraljica brez madeža izvirnega greha spočeta, za nas Boga prosi!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš itd. Češčena si Marija itd.

M o l i t v e.

1. K presvetemu rešnjemu telesu.

(Kedar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil.

R. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog! kteri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega

terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinstnosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

2. K sv. devici materi Mariji.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta božja porodnica. Ne zaverzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej vseh nevarnosti. O častitljiva in žegnana devica: naša gospá, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica. S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči!

Ÿ. Prosi za nas sveta božja porodnica!

Ř. Da bomo vredni obljub Kristusovih!

M o l i t o.

Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, **Gospod Bog!** da vedno zdravje na duši in na telesu uživamo; in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej device sedanje žalosti rešeni in večnega veselja deležni.

3. K sv. devici materi Mariji.

Od prve adventne nedelje do božiča.

Usmiljena mati **Zveličarjeva**, ki ostaneš vrata nebeška in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati, ti, ki si svojega stvarnika prečudno rodila, devica pred in potlej ostala, ko si iz **Gabrielovih** ust prejela češčenje, usmili se grešnikov.

Ÿ. Angel **Gospodov** je oznanil **Mariji!**

Ř. In je spočela od sv. Duha.

M o l i m o.

Svojo milost, prosimo, Gospod! v naša serca vlij, da, ki smo po angelovem oznanjenji včlovečenje Kristusa, tvojega Sina, spoznali, po njega terpljenji in križu častitljivo vstajenje dosežemo.

Od božiča do svečnice.

Usmiljena mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeška in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati: ti, ki si svojega stvarnika prečudno rodila, devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrijelovih ust prejela češčenje, usmili se grešnikov.

Ÿ. Po porodu si čista devica ostala.

Ř. Prosi za nas, sveta božja porodnica!

M o l i m o.

Bog! kateri si po rodovitnem devištvu svete Marije človeškemu rodu dar večnega zveličanja dodelil: daj, prosimo, da za nas prositi občutimo njo, po kateri nam je sreča došla prejeti življenje začetnika, Gospoda našega Jezusa Kristusa, Sina tvojega.

Od svečnice do velicega četrtega.

Bodi češčena, nebes kraljica, češčena angelov gospa; češčena korenina, češčena ti, ki si svetu pravo luč rodila! **Bodi** pozdravljena, devica častita, mimo vseh lepa; **bodi** pozdravljena, preljubeznjiva, in prosi za nas Kristusa.

Ÿ. Naj te hvalimo devica presveta!

Ř. Daj nam moč zoper sovražnike tvoje.

M o l i m o.

Dodeli milostljivi Bog! brambo naši slabosti, da, ki svete Božje porodnice spomin obhajamo, s pomočjo njenih prošenj od svojih grehov vstanemo.

Od vélike sobote do 1. nedelje po binkoštih.

Veseli se kraljica nebeška, aleluja! kterega si zaslužila nositi, aleluja! je vstal od smerti, kakor je rekel, aleluja! Prosi za nas **Boga, aleluja!**

Ÿ. Veseli in raduj se, devica Marija, aleluja!

Ŕ. Ker je res vstal Gospod, aleluja!

M o l i m o.

O Bog! ki si po vstajenji svojega Sina Gospoda našega Jezusa Kristusa svet razveselil; dodeli, prosimo, da po njegovi

materi devici Mariji dosežemo večnega življenja veselje.

Od prve nedelje po binkoštih do 1. adventne nedelje.

Češčena bodi kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češčena! k tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci, k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej dolini solz. Oh, obrni tedaj, naša pomočnica, svoje milostljive oči v nas, in pokaži nam po tem revnem življenji Jezusa, žegnani sad svojega telesa: o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka devica Marija!

V. Prosi za nas sveta božja porodnica!

Ř. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Vsegamogočni, večni Bog!
ki si dušo in telo častite device

matere Marije, da bi vredno prebivališče tvojega Sina biti zaslužila, s pomočjo sv. Duha pripravil, daj, da bomo, ki se njenega spomina veselimo, po njenih milostljivih prošnjah prihodnjih zlogov in večne smerti rešeni.

4. K svetemu Jožefu.

Glejte, zvesti in modri hlapec, ktereга je postavil Gospod čez svojo družino.

Ÿ. Prosi za nas, sveti Jožef!

Ř. Da bomo vredni obljub Kristusovih!

M o l i m o.

Naj nam, prosimo, Gospod! zasluženje ženina tvoje presvete matere Marije pomaga, da, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

5. Za vse potrebe.

Ponižno, Gospod! te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene matere ljube device Marije in vseh svojih svetnikov nas svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pahištvo v vsi svetosti; tudi očisti vso našo rodovino in naše prijatle hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje, odverni od nas vidne in nevidne sovražnike, in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino, skaži milost našim prijatlom in neprijatlom, in obvaruj to faro z vsemi, kateri v njej prebivajo, kuge, lakote, voj-ske, ognja, potresa, povodnji, in dodeli milostljivo vsem vernim kerščenikom, živim in mertvim, v nebeškem kraljestvu večno življenje,

mir in pokoj. Obvaruj našega papeža I., našega škofa I., našega svetlega cesarja I. in vso našo duhovsko in deželno gosposko, in vse kerščansko ljudstvo vseh nadlog in vsega zlega. In tvoj žegen pridi z nebes dol nad nas, in bodi vselej nad nami. Po Gospodu našem, Jezusu Kristusu, Sinu tvojemu, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

Ÿ. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

℞. Amen.

Oče naš itd. Češčena si Marija itd.
(Petkrat.)

Češčenje

svetih angelov in izvoljenih
božjih.

Molitev v čast sv. angelov.

O Bog! ki nam po svoji neizrekljivi modrosti in previdnosti pošiljaš svete angele, da nas varujejo, prosimo te, dodeli nam milost, da se zdaj na zemlji njih brambe, in enkrat v nebesih njih družbe vekomaj veselimo. Amen.

Molitev
k sv. Mihaelu arhangelu.

O ti od Boga izvoljeni knez nebeških moči, sveti Mihael! ki si prevzetnega luciferja z njegovo derhaljo v pekel pahnil, varh in brambovec svete cerkve,

ktera se vojskuje, in spremljavec vseh duš, ktere se s tega življenja v milosti božji ločijo, pridi božjemu ljudstvu na pomoč, brani katoliško cerkev, ktera ti je priporočena, zoper vse naklepe sovražnikov, ohrani in uterdi pravo vero, bodi naš škit v življenji in v smerti. Odverni od nas hudega duha, kteri naše duše neprenehoma zalezuje, in pomagaj nam, da ga premagamo v vojski zadnje ure svojega zveličanja. Pelji nas k trumi zveličanih, da bomo prepevali hvalo Bogu s teboj in z vzemi ljubimi angeli vekomaj.

M o l i t e v

k svetemu angelu varhu.

Sveti angel, moj zvesti prijatelj in tovarš na poti tega življenja od nebeškega Očeta meni za varha poslan; zahvalim te za

vso ljubezen in skerbnost, s katero nad mojo dušo čuješ. Kličem in prosim te, prosi za-me pred sedežem božjim. Obvari me vseh dušnih in telesnih nevarnosti; brani me zoper sovražnika mojega življenja; sprosi mi milost, da vedno v strahu in pričujočnosti božji hodim, stori me pazljivega in previdnega, da v nikakoršen greh ne dovolim. Pomagaj mi vse skušnjave premagati; daj mi moč v vseh križih in težavah, posebno v zadnjem vojskovanji s smertjo, in pelji mojo dušo k Bogu, njenemu začetku in koncu. Amen.

Molitev k vsem svetnikom.

Izvoljeni prijatli božji, nešteti svetniki iz vseh narodov, stanov, spolov in časov! češčeni bodite, vi sveti očaki in preroki, vi častitljivi aposteljni in učenci Jezusovi, vi slavni mučenci, vi

stanovitni spoznovavci, vé kakor lilije čiste device! Hvaljeni bodite vsi: vi večno srečni, kateri zdaj za svoje čednosti uživete neizrečeno plačilo.

Prosíte za mene in za vse moje brate, izvoljeni in zveličani prijatli božji! da se po vašem sv. zgledu ravnamo in se enkrat z vami v nebeškem veselji združimo. Amen.

Molitev

v čast svojega svetega patrona.

K tebi, o sveti I., kateri si mi bil pri sv. kerstu za patrona dan, pribežim in te prosim, vzemi me za svojega rejenca in ne zapusti me nikoli. Vodi me po poti svetih čednosti in sprosi mi od Boga milost, da po dolžnostih svojega stanú pobožno živim, odverni od mene vse dušne in telesne nevarnosti, pomagaj mi vsaki

čas, posebno v moji smertni uri, da s teboj pridem pred obličje božje. Amen.

Molitev svojega godú dan.

Sveti Bog! ki si mi dal s patronom lep zgled na pot mojega življenja, dodeli mi gnado, da bom zmagavni venec, ki tamkaj njegovo glavo obdaja, zmiram pred očmi imel, se po njegovem zgledu ravnal in enkrat v nebesih ž njim združil. Amen.

Molitev k. sv. Jožefu.

Bodi počeščen, sv. Jožef! ti zvesti rednik mojega Odrešenika Jezusa Kristusa! ti čisti ženin blagoslovljene Marije! izvolim te danes za svojega patrona in besednika pri Bogu. Ponižno te prosim, vzemi me za svojega rejenca, bodi v vseh rečeh, v djanji

in nehanji moj učenik in vodnik,
v nadlogah tolažnik in pomočnik,
in slednjič na mojo zadnjo uro
moj posebni varh, in pridi mi na
pomoč z Jezusom in Marijo, da
vpričo vas, o Jezus, Marija in
Jožef! svojo dušo dobrotljivemu
stvarniku izročim. Amen.

Molitev v čast

ssv. aposteljnem Petru in Pavlu.

Prosimo te, o Gospod! vzemi
nas pod varstvo aposteljnov Petra
in Pavla, da bomo toliko močnejši
po njunih prošnjah, kolikor sla-
bejši smo sami iz sebe, in dodeli
nam gnado, da se nikoli nikjer
ne sramujemo, katoliško cerkev,
za katero sta onadva kri prelila,
serčno očitno spoznati, da enkrat od
tvojega Sina prejmemo tisto plači-
lo, katero si obljubil njim, ki po apo-
stoljsko živé in umerjó, plačilo tam,

kjer on, nevidna glava svete cerkve, s tabo živi in kraljuje. Amen.

Molitev dan sv. Matija.

Prosi za-me, o sv. Matija, da mi Bog dodeli gnado, svoj poklic čedalje bolj spoznavati, po tem spoznanji pridno delati, da bom sprejet v število teh, kateri pred božjim sedežem večno hvalijo Očeta, Sina in sv. Duha. Amen.

Molitev dan sv. Vincencija mučenca.

Serčno in slavno si ti, o sveti Vincencij, premagal svet, in z veseljem si dal svoje življenje za Jezusa. Ne zabi mojih slabosti in prosi za-me, da se tudi jez po tvojem zgledu vojskujem, sveto vero do konca zvesto ohranim, in se enkrat, s častitim imenom zmagavca venčan, vekomaj veselim med izvoljenimi. Amen.

Molitev k sv. Stanislavu Kostku.

Glej mladenča brez madeža, pravega častivca božjega, ki si je svojo nedolžnost ohranil.

Ÿ. Velika je njegova čast pri tebi,

℞. S častjo in slavo ga boš obdal.

M o l i t e v.

O Bog! ki si med drugimi čudeži svoje neskončne modrosti tudi nježni mladosti milost velike svetosti dodelil, usliši naše prošnje, da bomo po zgledu sv. Stanislava čas dobro obračali, in si na vso moč zaklade za večnost nabirali; po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Ÿ. Prosi za nas, o sv. Stanislav Kostka!

℞. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Usliši, o Gospod! našo molitev in dodeli nam po priprošnji

sv. Stanislava gnado, njegovo nedolžnost in gorečo ljubezen posnemati; po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

M o l i t e v
k sv. Frančišku Ksaveriju.

O sv. Frančišek! véliki in čudapolni apostelj Indijski! Ti si s svojo serčnostjo, s svojim lepim zgledom in z obilnimi čudeži veliko tisoč ljudi sveti cerkvi pridobil in v večno zveličanje pripeljal. O, pridobi tudi mojo dušo, pomagaj mi v boleznih in na smertno uro s svojo mogočno priprošnjo, kakor si že toliko in toliko umirajočim pomagal. Priporoči me križanemu Jezusu, kteri te je v vseh nadlogah tako močnega storil in vpelji me slednjič po srečno dokončanem življenji v večno zveličanje, kjer bom s

tabo Boga večno hvalil in častil.
Amen.

Molitev k sv. Florijanu.

Prosi za-me, véliki svetnik, da me Bog obvaruje časnega in večnega ognja. Sprosi mi, da časno blago, katero mi je Bog dal, le Bogu na čast obračam, posebno pa, da se ogenj nečistega poželenja v meni pogasi, in da s čistim in neomadežanim srcem Bogu služim vse dni svojega življenja. Amen.

Molitev k sv. Juriju.

Pomagaj mi, o sv. Jurij, kedar se mi je s svetom, seboj in s hudičem vojskovati; podpiraj me, kedar mi serce upada, in sprosi mi gnado, da se tvojega kerš. viteštva vedno spominjam, in po tvojem zgledu svojega duha po-

vzdignem k tistemu, kateri krepča slabe in zapuščene, kakor si bil ti moder v življenji, pravičen v djanji, zmeren v vživanji in pogumen v ljubezni, in da si tisti venec privojskujem, ki zdaj tvojo glavo zaljša, ko hvališ trojedinega Boga. Amen.

Molitev k sv. Katarini Sienski.

Sveta Katarina! terdno zaupam v tvojo ljubezen in k tebi kličem, da moje slabo serce zročiš svojemu nebeškemu ženinu, naj ga on, kakor tvoje deviško serce, milostljivo sprejme, da bom s tabo v resnici mogel vekomaj klicati: *Moj Bog, in moje vse!* Amen.

Molitev na čast sv. Štefanu.

Sveti Štefan! prvi mučenik, ki si še umiraje za svoje sovraž-

nike molil, sprosi mi gnado od Boga, da vsem svojim sovražnikom iz sercá odpustim, da Bog tudi meni moje grehe odpusti in da umerjem v sveti ljubezni. Amen.

Molitev k sv. Janezu Nepomučanu.

Dodeli mi, o Bog, v življenji in smerti sv. Janeza moč prave vere in svetost sv. spovedi prav spoznati. Daj mi gnado, po zgledu tvojega zvestega mučenika, svojega jezika se le v tvojo čast, v svoje zveličanje in v korist svojega bližnjega prav posluževati, da bom enkrat prištet tvojim izvoljenim. Tega te prosim po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev k sv. Janezu Kerstniku.

Sveti napovedovavec Jezusa Kristusa, sv. Janez! ki si bil že

pred svojim rojstvom posvečen, in si z zgledom svojega ostrega življenja kakor tudi z močjo svojih pridig veliko ljudi spreobernal: sprosi za-me pri Bogu duhá vere in pokore, da po poti večnega zveličanja hodim opran v kervi božjega Jagnjeta, na katero si ti s perstom kazal. Amen.

Molitev k sv. Boštijanu in Roku.

Vsegamogočni, usmiljeni Bog! ki si po priprošnji sv. Boštijana in sv. Roka kugo in druge bolezni milostljivo odvernili in še odvracaš, ponižno te prosimo, prizanesi nam po njunih zaslugah kazni, ktere po pravici zavoljo svojih grehov zaslužimo, in odverni jih od naših krajev, nas pa varuj greha, ki je veliko hujša dušna kuga, in nagle neprevidene smerti, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev

na čast sv. Antonu Padovanskemu.

Ozri se danes, o Bog! na ljubeznjivo priprošnjo in gorečo ljubezen svojega zvestega služabnika, sv. Antona, in daj mi v njegovem življenji zaničevanje svetá in svetost tvoje besede razumeti, da me nobena stvar od tebe, o Bog! ne loči, temuč da se zaupljivo k tebi obrnem, in po zgledu sv. Antona na zemlji za Jezusom hodim, da se bom enkrat njegovega neskončnega veličastva mogel vdeležiti. Amen.

Litanije

od angeljskega mladenča sv. Alojzija.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog, usmili se nas!

Sin, vsega svetá rešnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sv. Marija, prosi za nas!

Sv. devic devica, prosi za nas!

Sv. Alojzij, angeljski mladeneč, prosi za nas!

Ti zerkalo nedolžnosti in čistosti,

Ti zgled sramožljivosti in častitosti,

Ti živa podoba prave pobožnosti in bogaboječnosti,

Ti blagor vseh bolnih,

Ti svetovavec vseh dvomljivih,

Ti strah pekla,

Ti véliki dobrotnik,

Ti lepota mladosti,

Ti skriti svetnik,

Ti nedolžni spokornik,

Ti svetu neznani mučenec,

Ti dragi biser družbe Jezusove,

Da tvoj zgled pridno posnemamo, prosi za nas, o sveti Alojzij!

Da se vsem zapeljivostim pekla krepko zoperstavimo in jih srečno premagamo, prosi za nas, o sv. Alojzij!

sprosi nam čisto sercé!

- Da vse nečimurnosti, veselja in
časti svetá stanovitno zaničujemo,
Da se Boga razžaliti popolnoma
ogibamo,
Da vse svoje grehe s pravo pokoro
objokujemo in zbrisemo,
Da odpuščenje svojih grehov s pri-
zanesenjem zaslužene kazni od
Boga zadobimo,
Da v veri, upanji in ljubezni vedno
rastemo,
Da zveličanja svojih duš s pravim
pridom iščemo,
Da gnado prave pobožnosti in bo-
gaboječnosti zadobimo,
Da bomo vseh dušnih in telesnih
nadlog rešeni,
Da po vrednem vživanji sv. zakra-
mentov po milosti božji hrepenimo,
Da po tem življenji v veselje več-
nega življenja pridemo,
Da po svoji smerti s tabo in z vse-
mi izvoljenimi večno živimo in se
v Bogu veselimo,
Jagnje božje, ki grehe svetá odjemplješ;
zanesi nam, o Gospod!
Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ;
usliši nas, o Gospod!

prosi za nas, o sveti Alojzij!

**Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ;
usmili se nas, o Gospod!**

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš itd. Češčena si Marija itd.

Ÿ. Prosi za nas, o sv. Alojzij!

**Ř. Da bomo vredni obljub Kri-
stusovih.**

M o l i t e v.

O sveti Alojzij, angeljski mladenec, jez tvoj najnevredniši častivec ti čistost svoje duše in svojega telesa posebno priporočam. Prosim te zavoljo tvoje angeljske čistosti, priporoči me neomadežanemu jagnjetu Jezusu Kristusu in njegovi materi, devici vseh devic, in vari me smertnega greha. Ne pripusti mi se s kakim madežem nečistosti oskruniti, temuč,

kedar me v skušnjavi ali nevarnosti greha vidiš, odverni vse nečiste misli in želje od mojega serca; obudi v meni spomin večnosti in križanega Jezusa, globoko v moje serce vtisni strah božji; ogrej me z božjo ljubeznijo, da tvoj zgled na zemlji posnemaje zaslužim s teboj pri Bogu se veseliti v nebesih. Amen.

Molitev k Mariji Magdaleni.

O sv. Marija Magdalena, ti lepi zgled vseh spokornih grešnikov! sprosi za-me, da vse svoje grehe spoznam, jih po tvojem zgledu britko objokujem in odpuščenje zadobim; posebno pa te prosim, pošlji mi na zadnjo uro eno tvojih neštevilnih britkih solzá, s katerimi si Jezusove noge umivala, da se moja duša grehov očiščena s tega sveta loči in ve-komaj zedini z Jezusom, ki je

prava tolažba vseh spokornikov.
Amen.

Molitev na čast sv. Ani.

Češčena bodi, sveta Ana, mati presvete božje porodnice, in stara mati Jezusa Kristusa! kako velika je mogla tvoja svetost na zemlji biti, ker te je Bog vredno našel, najsvetejšo stvar, najčistejšo devico in mater božjo spočeti in roditi! kako velika mora tvoja čast v nebesih biti, ker si v družbi svojega božjega vnuka Jezusa in svoje visoko blagoslovljene hčere, kraljice nebeške, Marije! Zato, o mila mati Ana! te poln zaupanja prosim, moli za-me in sprosi mi v vseh dušnih in telesnih potrebah potrebno pomoč. Amen.

Molitev k sv. Ignaciju Lojol.

Sprosi mi, o sv. oče Ignacij! pravo ljubezen do Jezusa, da s

celega serca družega ne iščem, kot Jezusa, in sicer Jezusa križanega, da se bom enkrat ž njim, z Bogom Očetom in sv. Duhom večno veselil. Amen.

Molitev k sv. Frančišku Asiškemu.

O sveti Frančišek! pomagaj mi v duhu resnično ubogemu biti, da bom kmalo mogel s tabo s celega serca klicati: „*Moj Bog, in moje vse*“! — in enkrat po tvojem zgledu zapustiti to dolino solz. Pomagaj mi, iz ljubezni do Boga, s posvečenim srcem in iz prostega nagiba storiti veliko dobrega, enkrat priti v nebeško domovino, in s teboj posesti gospostvo, kterega so nebesa polna in zemlja. Amen.

Molitev k sveti Barbari.

O Gospod! dodeli nam po priprošnji sv. device in mučenice

Barbare svojo gnado, da bomo vsega hudega obvarovani in da ne umerjemo nagle neprevidene smerti, temuč da se okrepcani s sv. popotnico in pomaziljeni s sv. poslednjim oljem v veri, upanji in ljubezni s tega sveta ločimo, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev k sv. Apoloniji.

O sveta devica, mučenica Apolonija! ki si s prečudno poterpežljivostjo tolike bolečine zob prestala, prosim te po tvoji grozoviti muki in veliki zaslugi, varuj me v tem življenji zobnih bolečin! v unem pa tistega kraja, kjer je tuljenje in škripanje z zobmi. Amen.

Molitev k vsakemu svetniku.

O Bog! ki tiste častiš, ki tebe časté, in ki si v svojih svet-

nikih češčen, dodeli milostljivo, da, ker velike zasluge sv. I. po-božno častimo, tudi njegovo pri-prošnjo občutimo, po Jezusu Kri-stusu, Gospodu našem. Amen.

Litanije

vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog,
usmili se nas!

Sin, vsega sveta rešnji Bog!
usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili
se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, u-
smili se nas!

Sveta Marija, za nas Boga prosi!

Sveta mati božja,

Sv. devic devica,

Sv. Mihael,

Sv. Gabriel,

Sv. Rafael,

za nas

Boga prosi!

Vsi sveti angeli in arhangeli, za nas Boga prosite!

Vse verste zveličanih duhov, za nas Boga prosite!

Sv. Janez kerstnik, za nas Boga prosi!

Sv. Jožef, za nas Boga prosi!

Vsi sv. očaki in preroki, za nas Boga prosite!

Sv. Peter,

Sv. Pavel,

Sv. Andrej,

Sv. Jakop,

Sv. Janez,

Sv. Tomaž,

Sv. Jakop,

Sv. Filip,

Sv. Jernej,

Sv. Matevž,

za nas

Boga prosi!

Sv. Simon,	}	
Sv. Tadej,		
Sv. Matija,		za nas
Sv. Barnaba,		Boga prosi!
Sv. Lukež,		
Sv. Marka,		

Vsi sv. aposteljni in evangelisti,
za nas **Boga prosite!**

Vsi sv. učenci Gospodovi, za nas
Boga prosite!

Vsi sv. nedolžni otroci, za nas
Boga prosite!

Sv. Štefan, za nas **Boga prosi!**

Sv. Lovrenec, za nas **Boga prosi!**

Sv. Vincencij, za nas **Boga prosi!**

Sv. Fabijan in Boštijan, za nas
Boga prosita!

Sv. Janez in Pavel, za nas **Boga
prosita!**

Sv. Kozma in Damijan, za nas
Boga prosita!

Sv. Gervazij in Protazij, za nas
Boga prosita!

Sv. Silvester,
 Sv. Gregor,
 Sv. Ambrož,
 Sv. Avguštin,
 Sv. Hieronim,
 Sv. Martin,
 Sv. Miklavž,

za nas
 Boga prosi!

Vsi sv. škofje in spoznovavci, za
 nas Boga prosite!

Vsi sv. učeniki, za nas Boga prosite!

Sv. Anton,
 Sv. Benedikt,
 Sv. Bernard,
 Sv. Dominik,
 Sv. Frančišek,

za nas
 Boga prosi!

Vsi sv. mašniki in leviti, za nas
 Boga prosite!

Vsi sv. menihi in puščavniki, za
 nas Boga prosite!

Sv. Marija Magdalena, za nas
 Boga prosi!

Sv. Agata, za nas Boga prosi!

Vsi sv. mučenci, za nas Boga
 prosite!

Sv. Lucija ,
 Sv. Neža ,
 Sv. Cecilija ,
 Sv. Katarina ,
 Sv. Anastazija ,

} za nas
 Boga prosi!

Vse sv. device in vdove , za nas
Boga prosite !

Vsi svetniki in svetnice božje ,
za nas Boga prosite !

Bodi nam milostljiv , zanesi nam ,
o Gospod !

Bodi nam milostljiv , usliši nas , o
Gospod !

Od vsega hudega ,

Od vsega greha ,

Od svoje jeze ,

Od šibe potresa ,

Od nagle in neprevidene smerti ,

Od skušnjav hudičevih ,

Od jeze , sovraštva in vse hude

volje ,

Od duhá nečistosti ,

Od treska in hudega vremena ,

Od večne smerti ,

reši nas , o Gospodi !

Po skrivnosti svojega sv. včlo-
 večjenja ,
 Po svojem prihodu ,
 Po svojem rojstvu ,
 Po svojem kerstu in sv. postu ,
 Po svojem križu in terpljenji ,
 Po svoji smerti in svojem po-
 kopu ,
 Po svojem svetem vstajenji ,
 Po svojem čudnem vnebohodu ,
 Po prihodu tolažnika sv. Duha ,
 V dan sodbe ,
 Mi grešniki ,
 Da nam zaneseš ,
 Da nam odpustiš ,
 Da nas k pravi pokori pri-
 pelješ ,
 Da svojo cerkev vodiš in o-
 hraniš ,
 Da pastirja apostoljskega in
 vse cerkvene stanovce v svoji
 sveti veri ohraniš ,
 Da sovražnike sv. cerkve po-
 nižajš ,

reši nas , o Gospod !

prosimo te , sliši nas !

Da kerščanskim kraljem in
oblastnikom mir in pravo
enovoljnost daruješ,

Da vsemu kerščanskemu ljud-
stvu mir in edinost daš,

Da nas vse v svoji sv. službi
poterdiš in obderžiš,

Da naše misli k nebeškim že-
ljam povzdigneš,

Da vsem našim dobrotnikom
večne dari dodeliš,

Da duše naše in naših bratov,
bližnjih in dobrotnikov več-
nega pogubljenja rešiš,

Da sad zemlje daš in ohraniš,

Da vsem vernim dušam večni
pokoj dodeliš,

Da nas uslišiš,

Sin božji,

Jagnje božje, ki grehe svetá od-
jemlješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe svetá od-
jemlješ; usliši nas, o Gospod!

prosimo te, sliši nas!

**Jagnje božje, ki grehe svetá od-
jemlješ; usmili se nas, o Gospod!**

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš itd. Češčena si Marija itd.

Molitve po litanijah

v dan sv. Marka in križev teden.

69. Psalm.

O Bog! hiti me otet;

Gospod, teci mi pomagat.

**Omoteni in osramoteni naj bodo, kateri
mi strežejo po življenji.**

**Odstopijo naj, in sram jih bodi, kateri
mi hočejo hudo.**

**Obernejo naj se zdajci osramoteni, kateri
pravijo! Haha! haha!**

**Vsi pa, kateri tebe iščejo, naj se veselé
in radujejo.**

**Vedno, naj reko: Hvaljen bodi Bog!
kateri ljubijo tvoje odrešenje.**

Jez pa sem revež in siromak, o Bog!
hiti k meni.

Moj pomočnik in moj odrešenik, Bog!
nikar se ne mudi.

Čast bodi Očetu itd.

Ÿ. Pomagaj svojim služabnikom,

℞. Ki v te zaupajo, moj Bog!

Ÿ. Bodi nam, Gospod! močen turen,

℞. Pred sovražnikom.

Ÿ. Nič naj ne opravi sovražnik pri nas,

℞. In otrok krivice naj se ne loti nam
škodovati.

Ÿ. Gospod! ne ravnaj z nami po naših
grehih,

℞. In ne povračuj nam po naših hu-
dobijah.

Ÿ. Molimo za našega papeža I.

℞. Ohrani ga, Gospod! oživljaj in
osreči ga na zemlji, in ne daj ga
v voljo njegovih sovražnikov.

Ÿ. Molimo za svoje dobrotnike,

℞. Poverni, Gospod! milostljivo zavo-
ljo svojega imena večno življenje
vsem, kateri nam kaj dobrega storé.

Ÿ. Molimo za verne mertve.

℞. Gospod, daj jim večni mir in po-
koj, in večna luč naj jim sveti.

Ÿ. Naj počivajo v miru.

R. Amen.

Ÿ. Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj,

R. Pomagaj svojim služabnikom, ki v te zaupajo, moj **Bog!**

Ÿ. Pošlji jim, **Gospod!** pomoč iz svetišča,

R. In varuj jih iz **Siona.**

Ÿ. **Gospod!** usliši mojo molitev,

R. In moje vpitje naj do tebe pride.

M o l i m o .

O Bog! ki ti je lastno usmiliti se vselej in prizanesti, usliši naše pohlevne prošnje, da nas in vse tvoje služabnike, ktere grehov ketina veže, gnado tvoje dobrote odveže.

Usliši, te prosimo, o **Bog!** našo pohlevno molitev, in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožimo, da nam dobrotljivo z odpuščanjem vred mir dodeliš.

Skaži nam dobrotljivo, o **Gospod!** svojo neizrečeno gnado,

da nas vseh grehov odvežeš, in kazen, ktere za-nje zaslužimo, rešiš.

Bog! ki te greh razžali, in pokora potolaži, ozri se milostljivo na prošnjo k tebi kličejočega ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

Vsegamogočni, večni Bog! usmili se svojega služabnika **I.** našega papeža, in vodi ga po potu večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi dopadljivo želel, in z vso močjo storil.

O Bog, od kterega pridejo svete želje, dobre misli in pravična dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, da bodo naša serca tvojim zapovedim vdana, in po zatertem strahu sovražnikov časi s tvojo pomočjo varni in mirni.

O Bog! užgi naša serca z

ognjem svojega svetega Duha, da ti bomo s čistim telesom služili, in z očiščenim srcem dopadli.

Bog, stvarnik in odrešenik vseh vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpuščanje vseh grehov, da milostljivo odpuščanje, ktereга so vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Začni, prosimo, **Gospod!** s svojim Duhom naše djanje, in premljaj ga s svojo sveto pomočjo, da se vse naše molitve in dela vselej iz tebe začnó, in iz tebe začete, tudi v tebi končajo.

Vsegamogočni, večni **Bog**, ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vseh, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali pa so se že iz sveta ločili, po prošnjah

vseh tvojih svetnikov od tvoje
dobrote odpuščenje vseh svojih
grehov dosežejo. Po Gospodu na-
šem, Jezusu Kristusu, Sinu tvo-
jem, kateri s teboj živi in kraljuje
v edinosti svetega Duha, Bog
vekomaj. Amen.

Ÿ. Bog, usliši mojo molitev.

Ř. In moje vpitje naj pride do tebe.

Ÿ. Vsegamogočni in usmiljeni Bog naj
nas usliši.

Ř. Amen.

Ÿ. In vernih duše naj po milosti Božji
počivajo v miru.

Ř. Amen.

Molitve po litanijah

*pri popoldanji službi Božji ob nedeljah in
praznikih, ki niso matere Božje.*

K svetemu rešnjemu telesu.

(Kedar je izpostavljeno.)

Ÿ. Kruh z nebes si jim dodelil.

Ř. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i t o.

O Bog! kateri si nam v pre-
čudnem zakramentu spomin svo-

jega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

Za odvernjenje vseh nadlog in nevarnosti.

Vsegamogočni, večni Bog, nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vseh vernih kristijanov, za ktere se je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus, voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kri na lesu svetega križa pretil. Po tem Gospodu Jezusu odverni, milostljivi Oče! zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti: punte, vojsko, kugo,

lakoto, dragino, boleznì in žalostne revne čase.

Vsegamogočni, večni Bog! usmili se svojega služabnika našega papeža I., in vodi ga po poti večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno želel, in z vso močjo storil.

O Bog, pastir in vladar vseh vernikov! glej milostljivo na svojega služabnika našega škofa I., ki si ga pastirja naše škofije postavil; dodeli mu, da tistim, čez ktere je postavljen, z besedo in z djanjem k dobremu služi, in tako s čedo, ki mu je izročena, večno življenje doseže.

Bog, varh vseh kraljestev, dodeli svojemu služabniku našemu cesarju I. tvojo moč, s katero se sovražnik premaga, spoznati in častiti! da bo, ker je iz tvoje volje cesar postal, tudi v varstvu vselej mogočen.

Razsvetli in poterdi v vsem dobrem duhovske in deželске oblastnike in gosposke, da nas bodo na vse to napeljevali, kar more k tvoji Božji časti, k našemu zveličanju in k miru in sreči vsega kerščanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš da nam je prositi, za svoje prijatle in neprijatle, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristijane, za žive in mertve.

Vsegamogočni, večni Bog, ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vseh, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kteri so še pri življenji, ali pa so se že s sveta ločili, na prošnje vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog miru!

pravo edinost v veri brez vsega razdertja in ločitve. Preoberni naša serca k pravi pokori in k poboljšanju našega življenja. Užgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, da ti bomo kakor tvoji pokorni otroci v življenji in v smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno priporočeno, o Gospod! vse naše djanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert. Daj nam tvojo milost tukaj vživati, in tamkaj z vsemi izvoljenimi doseči, da te bomo v večnem veselji in zveličanji hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod, nebeški Oče! po Jezusu Kristusu tvojem ljubem Sinu, Gospodu našem in Odrešeniku, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

Ÿ. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

Ř. Amen.

Oče naš itd. Češčena si Marija itd.
(Petkrat.)

M o l i t v e

za razne osebe in potrebe.

Molitev otroka za svoje stariše.

Dobrotljivi Oče nebeški! Ti nam zapoveš po svoji sveti postavi, očetu in materi pokornim biti, jih ljubiti in častiti. O milostljivi Bog! dodeli mi svojo moč, da to sveto dolžnost vselej zvesto spolnim, in nič bolj ne poželim, kakor biti v življenji veselje svojih starišev, v starosti njih podpora in v smerti njih tolažba. Amen.

Molitev starišev za svoje otroke.

Vsegamogočni Bog! ki si pravi Oče mojih otrok, pomagaj

mi jih po tvoji sv. volji zrediti, daj, da jih navadim zgodaj poznati tebe in Jezusa Kristusa, ki si ga poslal, da ne bodo na svetu drugega iskali, kot pravice tvoje in kraljestva tvojega, potem jih s pokojnim srcem zapustim, ker vem, da jim boš vse dodal ti, ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev zakonskih.

O Bog! ki si sv. zakon postavil in v zakrament povzdignil, daj nama gnado, da se v terdni zvestobi ljubiva, s kerščanskim gospodarstvom svoji družini zgled dajeva, poterpežljivost in edinost ohraniva, in po tvoji sveti volji v vseh rečeh živiva, da se, kakor sva na zemlji sklenjena, tudi združiva v nebesih. Amen.

Molitev zakonskih za domačo srečo.

Bodi češčen in hvaljen, dobrotljivi Bog! ki si mi toliko srečo dodelil in mi zvesto in pobožno tovaršico na težavno pot tega življenja dal. Spoznati mi daješ, da se človeku najbolje godí, če hišni mir in pokoj vživa; ako so zakonski seboj zadovoljni in drugi drugemu pomagati želé. Z gignjenim srcem spoznam, da sem nevreden toliko dobrot. Ker si pa Bog blagoslova, zato te ponižno prosim: ohrani nama še zanaprej mir, edinost in ljubezen, in odverni vse, kar bi moglo mir kahliti. Dodeli nama, da vselej rada tvoje sv. zapovedi spolnujeva, moliva in delava, in drugi drugemu pomagava, in drugi z drugimi poterpljenje imava. In dan ločitve, o smertni uri, naji uterdi s svojo mogočno gnado, tolaži

zapuščenega serce in daj nama enkrat zedeniti se v nebeškem kraljestvu, kjer naji več ne loči nobena reč. Amen.

Molitev zaročenih.

Jezus, moj Bog in moj Odrašenik! v tvojem sv. imenu sem sklenil v zakon stopiti. Blagoslovi mene in mojo nevesto (mojega ženina), blagoslovi najino zavezo in daj nama biti v ljubezni sklenjenima, kakor sta bila tvoja služabnika Tobija in Sara, in da se skerbno varujeva vsega, kar je tebi vsegavidočemu zoperno. Ne bi se ljubila resnično, ako bi v grehah zakonski stan nastopila in mir vesti za vselej zgubila. O Jezus, drug naj bo drugemu angelvarh, da neomadežane venec čistosti prineseva pred tvoj oltar.

Očisti najina serca vseh nečistih želj, posveti najino ljubezen,

da v zakon ne stopiva iz poželjivosti mesa, temuč da se v nadlogah sedanjega življenja tolaživa, vseh nečistih djanj varujeva, in svoje otroke, če nama jih daš, k tvoji časti in za nebesa zrediva. Ta sveti namen naj nama bo, o Jezus! vedno pred očmi! Slednjič nama dodeli gnado, da se vredno pripraviva k zakramentu sv. zakona, in zlij obilni svoj blagoslov nad naji. Amen.

Molitev za ohranjenje čistosti.

Moj Bog in moj Gospod! prosim te pomoči in darov, katerih posebno v svoji starosti in v svojem stanu potrebujem. Ne želim nobenih posvetnih prednosti, ki so polne nečimurnosti in čednosti nasproti; daj mi, o Bog! čisto in nedolžno serce. To bo moje največje blago, moja lepota, moj lišp in moja čast. Daj, da čez vse lju-

bim to dragocenost, ktera enkrat zgubljena, je za vselej zapravljena. Živim v nevarnih časih med zelo popačenim svetom. Daj mi toraj čuječemu in razumnemu biti, da nad svojim srcem čujem in na najmanjše njegovo nagnjenje pazim. Daj, da nikoli ne govorim nič, kar bi moglo bližnjemu biti v spotiko: da bom v vsem svojem djanji pošten, da le za čednost gorim, pregreho pa očitno studim: Daj mi tisto blago resnobo in dostojnost nedolžnosti, ki še celó njene sovražnike s spoštovanjem napolni, osramoti in z boljimi mislimi navda. Daj mi, da bom le čedno obleko ljubil, in se zmirom pošteno oblačil, naj bo šega kakoršna hoče. Varuj me, o Gospod! največih sovražnic deviške čistosti, nečimurnosti in dopadljivosti. Zatisni moja ušesa glasu priliznjenosti in zapeljivosti!

Daj mi studiti vse, kar je mene in tebe sram. Zbudi mi v skušnjavi to misel, da ti, pravični sodnik! vse vidiš, da bom enkrat zavoljo kratkega razveseljenja pred vsem svetom osramoten in večno pogubljen. Daj, da tudi pred senco greha bežim in se skerbno ogibljem vsega, kar je sramožljivosti nasproti.

Daj mi pravo ponižnost in zmernost, varuj moj jezik obrekovanja in moje serce napuha in lahkomišljenosti, da mi bode moja čast in moje telo kakor tvoj tempelj vedno sveto, da ga nikoli ne oskrunim in onečastim. Pred vsem pa, o Bog! vtisni strah in ljubezen v moje serce. Le goreča ljubezen in prava pobožnost poželenje premaga. Nikdar ne bom nehal moliti, tudi pri vsakdanjih opravilih se bom tebe, o Bog! spominjal. Tebe se hočem držati, o mogočni Bog; povelčaj svojo moč

na meni, svoji slabi stvari. Le čiste duše bojo k tebi prišle in te gledale. Ohrani tudi moje serce čisto in neomadežano, da te bom tudi jez enkrat gledal obličje v obličje.

O moj Jezus! Ti si mojo dušo v svoji kervi opral, in jez naj bi jo lahkomišljeno umazal! Ves v bolečinah in ranah visiš na križu, da se pokoriš za moje grehe in jez naj bi se vdal nečistim željam! Tvoja tako drago odkupljena lastina sem, in zdaj naj bi se vdal grehu, kterega si me s svojim terpljenjem in s svojo smertjo na križu odrešil; o moj Jezus! Tebi se vsega darujem; varuj me, da ne onečastim duše in telesa.

Presveta Devica in mogočna besednica pri Bogu! bodi mi s svojim zgledom zmiraj pred očmi! Zvesto te hočem posnemati, in s

celega serca častiti. Pomagaj mi s svojo priprošnjo, da s čistim srcem Bogu dopadem. Sv. angelvarh, zvesti vodnik moje duše! vodi me po nevarni poti tega življenja. Misel, da si zmirom pri meni in vse vidiš, naj me čistega in nedolžnega ohrani. Sprosi mi gnado pri Bogu, da pod tvojim varstvom zvesto hodim po poti večnega življenja, in enkrat nezvenljivi venec čistosti v nebesih prejmem od Jezusa Kristusa, svojega Gospoda, ki bodi češčen in hvaljen na vse veke. Amen.

Molitev v skerbéh za živež.

O Bog! Ti po svoji vsega-vedočnosti vse moje potrebe poznaš; ti veš, kako me skerb zavoljo pomanjkanja potrebnih reči morí; ti slišiš moje zdihleje, s kterimi te vsakdanjega kruha prosim. Vsegamogočni Bog! Ti za

ves svet po očetovsko skerbiš in si neusušljivi vir vseh dobrih in popolnih darov. Prosim te tedaj, utolaži me in naznani mi pota, po katerih si morem kaj pridobiti in se pošteno živiti. Sicer zares nisem vreden, da mi kaj podeliš; za moje zasluge je še vse preveč, kar imam; ali vendar je velika moja potreba in bojim se, da bi ne obupal v preveliki revščini.

Obvaruj me, o Bog! prederznega zaupanja v tvojo previdnost. Daj mi umnemu, pridnemu in poštenemu biti, in se lenobe in lahkomišljenosti skerbno varvati. In potem, ko se bom po svoji moči trudil, blagoslovi moje delo in opravilo. S tem, kar mi daš, o Gospod! bom vedno zadovoljen. Amen.

Molitev za stanovitnost v dobrem.

Dobrotljivi Jezus! rad bi se

s tabo odsléj tako tesno zedinil, da bi se vekomaj ne ločila. Toda nič dobrega še nimam nad sabo; delam sicer sklepe, delati dobro in se varvati hudega; ali nimam moči, da bi jih tudi spolnil; kajti ne delam dobrega, kar hočem, ampak delam hudo, česar nočem. Zato se k tebi, o Jezus, obrnem, ker ti vidiš mojo slabost, v tebi je vsa moja moč. Bodi vodnik moji duši in vodi jo po poti svojih sv. postav. Brez tebe ne premorem nič; vse pa s tabo, ki me krepčaš. Pomagaj mi tedaj, da se vseh grehov, k katerim je moja slaba natura tako zelo nagnjena (posebna tega . . .) skerbno varujem, in da si čednosti, ktere so mi potrebne (posebno teh . . .) pridobim. Pomagaj mi, o Jezus! s svojo pomočjo in povelečeval te bom vekomaj. Skleni se z mano, o Gospod! da bom klicati mogel:

„Kdo me bo ločil od ljubezni božje?“ —

Molitev za stanovitnost do smerti.

Vsegamogočni, večni Bog! zahvalim te, da si me vstvaril; zahvalim te, da si me po Jezusu Kristusu odrešil, da sem bil v edino pravi katoliški veri rojen, in da zdaj tako milostljivo moje pokore čakaš. O neskončna dobrota! ljubim te čez vse in s celega serca obžalujem vse storjene grehe. Nadjam se, da si mi jih že odpustil, ali jez sem v nevarnosti vnovič grešiti. Prosim te zavoljo neskončne ljubezni Jezusa Kristusa stanovitnosti do smerti. Ti poznaš mojo slabost; o pomagaj mi in ne pripusti, da bi se še kedaj od tebe ločil. Daj mi raji tisočkrat umreti, kakor tvojo gnado le še enkrat zapraviti. O

Marija, mati moja! sprosi mi sveto stanovitnost do smerti! Amen.

Molitev za prijatle in dobrotnike.

Oče nebeški! ki ljubezen povračuješ in vse dobro plačuješ, poglej milostljivo na moje prijatle in dobrotnike, blagoslovi in ohrani jih, in poverni jim dobrote, ktere mi skazujejo, s časnim in večnim plačilom. Amen.

Molitev za sovražnike.

O Jezus! ki si na križu za svoje sovražnike molil, prosim te, odpusti jim, kteri so me razžalili, in poboljšaj jih s svojo gnado. Vzemi iz mojega serca vse sovraštvo in britkost, in daj mi moč, da hudo z dobrim povernem in tako tudi od tebe odpuščenje zadobim. Amen.

Molitev za spreobrnjenje nevernikov in grešnikov.

Vsegamogočni, večni Bog! ki hočeš, da bi vsi zveličani bili in resnico spoznali, poglej milostljivo na duše vernih in krivovercev, da svojo slepoto spoznajo in se spet v naročje matere katol. cerkve vernejo. Daj tudi, o usmiljeni Oče, vsem, kateri so v smertnih grehah, gnado pravega kesanja in spreobrnjenja zavoljo zaslužnja svojega edinorojenega Sina, kateri s teboj in s sv. Duhom enaki Bog živi in kraljuje vekomaj. Amen.

Molitev v nadlogah.

Gospod! zelo me tepe tvoja roka; toda ne godernjam zoper tebe, ki si pravičen v svojih sklepih in poln usmiljenja v svojih sodbah. Grešil sem in se rad

pokorim za svoje grehe. Zgôdi se tvoja volja! Daj mi poterpežljivost in moč v terpljenji, da v prid svoje duše terpim in reši me nadlog, ako je tvoja sveta volja. Spomni se, o Gospod! moje slabosti, in bodi mi milostljiv, da tvoje ime s hvalo prepevam in tvoje usmiljenje povikšujem vekomaj. Amen.

Molitev v veliki žalosti.

Kako žalostna in otožna je moja duša, o Bog, obhaja me velika maloserčnost. Oh, tugoval bi, kakor je tvoj sin na križu: „*Moj Bog, moj Bog! zakaj si me zapustil!*“ Toda on je bil zavoljo naših grehov zapuščen, mi pa smo po njem rešeni in spet v tvojo milost sprejeti; in ko je tako potožil in se od tebe zapuščenega vidil, poverne se luč in tolažba v njegovo serce in on

kliče spet: „**Oče!**“ Pošlji tudi moji duši luč in tolažbo, o **Bog!** daj, da se vedno spominjam, da si moj **Oče**, in da me ljubiš, čeravno me tepeš in skušaš. Daj mi vedno pomniti, da si noč in dan pri meni, in da, če me tudi ves svet zapusti, me ne boš ti zapustil, temuč da mi boš o pravem času vedno pomagal in me pripeljal v svoje veličastvo, kjer te bom večno hvalil in častil. Amen.

Molitev za odvernjenje kužnih bolezni.

O usmiljeni in pravični **Bog!** ki tepeš in zdraviš, ki moriš in spet oživljaš, če ne dopade tvoji sveti volji, če ni k tvoji božji časti in k zveličanju naših duš, ponižno te prosimo, odverni milostljivo od nas zasluženno kazen. Grešili smo, o **Gospod!** in veliko hudega storili pred tvojim oblič-

jem; po pravici nas z nadlogami obiskuješ. Vendar pa, o Bog! ker ti je lastno, usmiliti se in prizanesti, poglej na naše reve in nadloge, usmili se naših prošenj in zdihovanj in vzemi od nas kužne in druge bolezni. Usmili se nas! o Gospod! Usmili se nas! reši nas iz nevarnosti in nadlog, da se nad tvojo dobroto razveselujemo in ti neprenehoma čast in hvalo pojemo. Amen.

Molitev za bolnike.

Gospod Jezus! tvoj služabnik, ktereга ljubiš, je bolan. Ne daj, da bi mu bolezen v smert bila, temuč naj mu bo v tvojo čast in njegovo posvečenje, daj mu potpežljivost v terpljenji, vsem pa, kteri mu strežejo, pravo ljubezen, da imajo s to ljubeznijo on in drugi priložnost, nebesa zaslužiti si. Amen.

Molitev za umirajoče.

Gospod življenja in smerti!
Stvarnik vseh ljudi! usmili se umirajočega, pošlji mu pomoč v njegovem zadnjem vojskovanji, odpusti mu njegove grehe, daj mu v tvoji gnadi umreti, in plačaj ga po terpljenji tega življenja z večnim veseljem v nebesih. Amen.

Molitve bolnikov in umirajočih.

Jutranja molitev bolnika.

Vsegamogočni Bog! ki uterenim daješ moč in slabim krepost! Spet si mi to žalostno in tugepolno noč pomagal. Zato naj prvega tebe hvalim, slavim in molim! Dobrotljivi Bog! nikar me tudi danes ne zapusti, in pomagaj mi, da bolečine, ktere mi danes naložiš, poterpežljivo in voljno terpim.

Blagor mi, ki terpim pod varstvom tacega Gospoda, ki mi je

po svojem Zveličarji obljubil gotovo pomilostenje. Upati smem, da se bom, ker s Kristusom ter-pim, tudi enkrat vdeležil njegovega veličastva v nebesih.

S to tolažbo začnem današnji dan in naj me bolečine tarejo, kakoršne hočejo, prepričan sem, da mi je bolezen k dobremu. Amen.

Kratko premišljevanje za bolnike.

Opomin k poterpežljivosti.

Zelo bi se zoper svojega Boga pregrešil, ako bi bil v bolezni nepoterpežljiv in bi zoper njega godernjal. Če sem dobro iz njegovih rok prejemal, zakaj ne bi vzel hudega? Z veseljem se spominjam preteklih časov, ko mi je dobrotljivi Bog toliko sreče, toliko veselja vžiti dal. On ima gotovo najboljše namene z boleznijo. Odverniti me hoče od prevelike skerbi za posvetno blago

in napeljati, da bi bolje njegovo sv. besedo poslušal in spolnoval, da bi pobožniše molil, in se s toliko večo skerbjo za nebesa pripravljaj. V svoji nadlogi spoznam njegovo očetovsko skerb, in ne bi hotel poterpeti!

Sedanje življenje ne more biti brez nadlog. Moje telo, z vsemi počutki in udi, je slabo in minljivo, najmanjša nevolja ga lahko zbega; še le tamkaj v večnosti bom vsega terpljenja rešen in večno srečen. Poterpel bom tedaj in se popolnoma vdal v voljo božjo.

Stori, o Bog! mojo dušo močno in uterdi me v poterpežljivosti čedalje bolj in bolj.

Tolažba iz neumerljivosti duše.

Pri vseh bolečinah, ktere zdaj terpim, imam vendar prav

pokojno serce, ker vem, da smert ne konča vsega, ampak da je duša moja neumerjoča. Tukaj na svetu pobožni ni vselej srečen in ne vživa po zasluženji blagostanja in popolne sreče; hudobnemu se večkrat bolje godi, kakor pobožnemu: zato mora biti še prihodnje življenje, kjer bo sveti in pravični Bog vsem po zasluženji dal, pobožnim večno zveličanje, hudobnim pak večno pogubljenje v peklu.

Ako Jezus ne bi bil prišel, terpel in umerl in tretji dan od smerti vstal, bilo bi zares dvomiti nad neumerjočnostjo duše, ker je pa prišel nas večno zveličat, zato je njegovo življenje, terpljenje in smert, vstajenje in vnebohod živ dokaz, da je duša neumerljiva, in da mora še drugo in to večno življenje biti.

Tudi je prav za prav moja duša za neumerljivost vstvarjena; nič drugzega serčneje ne zeli, kakor večno srečna biti; in Bog, ki mi najmanjše želje spolni, če so mi le k dobremu, ne bi mi tega spolnil, namreč vekomaj ž njim zedinjenemu biti?

Dobro vem, da je moja duša za drugi boljši svet vstvarjena, in da je sprelepa dedšina čaka. Tebe, moj Zveličar! imam zahvaliti, da se mi ni več treba bati smerti, ker si jo ti premagal in jej vso zlobo odvzel.

Misel na večnost.

Skušnja me uči, da je sedanje življenje z mnogimi težavami in nadlogami obdano. Če pa v večnost pogledam, vidim boljše življenje, ki podeli pokoj po vseh tugah, veselje po terpljenji, stanovitno srečo po tolikih premem-

bah, kar moram tù tolikrat sku-
siti. Sedanje življenje je le pri-
pravljanje za prihodnje; Bog nas
tù skuša, ali smo vredni večnega
zveličanja, ktero nam je tamkaj
pripravljeno.

Upal bom toraj tudi v nadlo-
gah in mirno pričakoval prihod-
nosti. Kaj so mi terpljenja se-
danjega časa, ker niso nič proti
veličastvu, ktero mi je Bog pri-
pravil? Saj se bodo tam vse moje
želje spolnile; tam mi bo jasno
vse, kar mi je tukaj temno in
skrito.

O Bog! kako se veselim tega
veličastva, ktero si mi po svojem
preljubem Sinu v nebesih pripravil.

Zaupanje v Jezusa.

Večno je usmiljenje mojega
Odrešenika, kakor je on sam ve-
čen. Prišel je na svet, za nas
terpet, žalostnih tolažit, revnim

pomagat: terpel je najhujše martre in storil najgrozovitnišo smert, da bi zveličal ves človeški rod. Tako še zmiram svoje služabnike v terpljenji tolaži, ker jim daje mir vesti in upanje večnega zveličanja. Ostane jim zvest, ako jih tudi svet zapusti. Pomaga jim serčno v zadnji uri vojskovati se in zmagati peklenškega sovražnika. Ali ne bi tedaj rad in z veseljem sprejel svojega križa? On je moral skoz terpljenje in smert v svoje veličastvo iti, in to je edina pot v nebesa; ali mu ne bom po ravno tej poti sledil in ga z veseljem v vsem posnemal? Zato, o Jezus! zedini moje terpljenje s svojim, da mi tvoj sad vekomaj ostane.

Hrepenenje po smerti.

Ako ne bi bil prepričan gnade, ki mi jo je nebeški Oče po svojem

Sinu Jezusu Kristusu dodelil; ako ne bi vedil, da se po smerti začne boljše življenje, kakor sedanje, moral bi trepetaje na smert in večnost misliti. Toda terdno verujem, da sem gnado pri Jezusu zadobil in da sem njegov otrok.

Volja nebeškega Očeta je, da zapustim ta svet; in kaj bi me moglo še dalje tû priderževati? Saj pojdem kmalo v večno veselje Boga, svojega stvarnika gledat od obličja do obličja. Na svetu ni nič stanovitnega, zdaj je terpljenje, zdaj žalost in druge nevarnosti; greh nam vse veselje kali in življenje greni; tam v nebesih pihljajo palmove vejice mirú, tam bom popolnoma svet, pokojen in večno srečen.

Rad zapustim ta svet; res je sicer moje serce na marsikterega prijatla ali sorodnika še navezано; zapustim jih veliko, ki so

mi ljubi in dragi; toda nebeški Oče bo za-nje skerbel in jih v nadlogah tolažil. Iz hiše mirú bom na-nje gledal in pri Bogu za-nje prosil. — Saj se bomo kmalo spet vidili in zedinili! O kako srečno bo to videnje!

Veselim se konca svojega vednega bojevanja, želim umreti in pri Kristusu biti. Moja duša hrepení po Gospodu, svojem Bogu, o da bi skorej gledal njegovo obličje!

Pripravljanje bolnika k svetemu obhajilu ali k sv. popotnici.

Moj Bog! še enkrat hočem kolikor mi je mogoče, v preteklo življenje pogledati in se pripraviti na dolgo pot, preden me pokličeš. Govorí naj moja vest:

Ali je v meni še katero poželenje in hudo nagnjenje, ki ju nisem zaterl? Ali morebiti kaj hra-

nim, kar sem svojemu bližnjemu dati dolžan? ali koga še v svojem sercu čertim? Ali sem v red djal vse svoje reči? Ali sem presterbel vse za družino, ktere gospodar in varh sem od Boga postavljen bil? Ali je moje serce Bogu vdano, ali upam va-nj, ali ga ljubim iz celega serca, iz cele duše? Ali imam terdno upanje, po Jezusu Kristusu gnado in večno zveličanje doseči?

Vsegavedoči Bog! Znana ti je moja slabost; vendar zaupam v tvoje neskončno usmiljenje. Pogledaj moje popolno kesanje in odpusti mi grehe zavoljo neskončnega zasluženja svojega edino-rojenega Sina. Očisti me vsega, kar je še grešnega v meni, da v nebeško kraljestvo pridem, če za to boleznijo umerjem.

Zato bom prejel zdaj sveto obhajilo (sv. popotnico) in se z

Jezusom zedinil, uživati tudi sad, ki ga je obljubil tistim, ki njegovo mesó jedó in pijó njegovo kri. Pripravi, o Bog! moje serce in pridi mi na pomoč v moji revščini. Pomnoži, o usmiljeni Bog! mojo vero; uterdi moje upanje; vžgi mojo ljubezen!

O Jezus, Sin božji! pridi mi naproti, in ponižaj se pod mojo streho priti. Posveti moje serce, da ti bo vredno prebivališče.

Sv. Duh, nas vseh tolažnik! bodi tudi moja tolažba in daj mi vediti, da me je Bog milostljivo prejel za svojega otroka. Amen.

Molitev po prejetem sv. obhajilu.

Bodi češčen in hvaljen, moj Bog in Zveličar! ker si se ponižal priti k meni nevrednemu. Zdaj sem močen in pripravljen za smert: moja duša je vpokojena in lahko me stane zdaj svet zapu-

stiti in vse, kar me še na-nj veže. Vzemi, o Bog! skoraj mojo dušo k sebi, ali pa mi še dalje daj živeti, če je tvoja sv. volja. Moj je sad neskončnega zasluženja Jezusa Kristusa; gotovo pojdem v večno življenje in Jezus bo na sodnji dan moje telo spet obudil in poveščal. Daj mi, o Bog! da ti, kakor sem ti zdaj obljubil, do zadnjega izdihljeja svojega življenja zvest ostanem. Amen.

Večerna molitev bolnika.

Vsegamogočni Bog! ako bi me ne bil spet danes tolašil in mi pomagal, gotovo bi bil v bolečinah poginil. Bodi tedaj hvaljen, usmiljeni Bog! S polnim zaupanjem v neskončno zasluženje Jezusa Kristusa pričakujem tvojega neizrekljivega usmiljenja, da mi boš vsak dan pomagal do konca mojega revnega življenja.

Slednjič bo tudi prišel konec mojih nadlog; moja duša se ga veseli in hrepení po njem, kakor hrepení utrujeni delavec po večeru — in kakor popotnik po cilju svojega popotovanja.

Zelo želim to noč pokoja; tolaži in uterdi me, o Jezus! če mi bolečine ne bodo pripustile počivati.

Usmiljeni in zvesti Bog! usmili se nocojšnjo noč vseh bolnih, vdihni jim terdno zaupanje in gorečo željo do tebe in daj vsakemu tolažbo in polajšanje. Morebiti me še to noč smert reši vseh nadlog. Zato pridi, o Jezus! in vzemi me k sebi, kedar končam! Če si mi pa, o Bog! še veliko britkih noči prihranil, o usmili se me, da voljno terpim in ti do zadnjega izdihljeja zvest ostanem. Amen.

Molitev bolnika pred smertjo.

Vsegavedoči! kako bi ti mogel skriti, da se smerti bojim, ker vse vidiš, vse veš in poznaš? Grob in gnjiloba me strašita; tudi imam še naravno ljubezen do tega življenja in veliko zapustiti, kar mi je ljubo. Bojim se bolečin in britkosti, ktere bom še terpeti moral, preden končam. Spomnim se storjenih grehov, in stopiti bom moral pred ostrega sodnika. Tu je vsa človeška moč preslaba, in tudi pamet nič ne opravi.

Gospod Jezus, vsegamogočni Sin božji, usmiljeni Odrešenik moj, ki si s svojo smertjo na križu in s svojim častitljivim vstajenjem smert premagal! Ti sam mi moreš v smertnih britkosti pomagati. V tebe bom zaupal: tolaži me s tistim veseljem, ki si mi ga v nebesih pripravil.

O moj usmiljeni **Odrešenik!** globoko mi vtisni svoje terpljenje. Tvoja serčna britkost, tvoje bojevanje in molitev na **Oljski gori**, tvoj kervavi pot, tvoje križanje, tvoje zadnje prošnje, tvoja smert in pokop naj me v ti strašni uri tolaži in obupanja varuje.

Ti si vstajenje in življenje; kdor v tebe veruje, ta bo živel, čeravno umerje: to naj me tolaži do zadnjega izdihljeja in uterjuje v veri do tebe.

Sv. Duh! očisti moje serce vseh nečistih želj, ki so ti zoperne; posveti ga, da pridem čist pred svojega nebeškega **Očeta**. Odtegni moje serce popolnoma od posvetnega, da bom voljno prestal smert. **Amen.**

Molitev bolnika.

(Po sv. Avguštinu.)

Moj Bog! moj Bog! Ti si

moje pribežališče, po tebi edinem hrepenim, k tebi pribežim, o ne zaverzi me! V največi nevarnosti sem; ker si sam ne morem pomagati, pomagaj mi ti, o Gospod! in bodi mi milostljiv. Ne upam v svoje zasluge, ampak v tvojo neskončno milost in usmiljenje. — Ne bom ne obupal zavoljo svojih grehov. Ti, o Bog! si moje upanje in zaupanje. Tebi samemu sem grešil. Tebi spoznam svojo veliko krivico. Vendar pa, ker si me tako ljubil, da si svojo drago kri prelil za-me, ne daj, da bi pogubljen bil. K tebi pridem, ki nikogar ne zapustiš. O Gospod! umreti želim, in s tabo zedinjen biti. Usmili se me, o Bog! in dodeli mi, da v miru zaspim. In tega te prosim, o Bog, ki trojin v osebah, edin pa v bitji živiš in kraljuješ na vse veke. Amen.

Molitev za bolnike.

Vsegamogočni, večni Bog! ki čez naše življenje gospoduješ, milostljivo usliši našo molitev, s katero tvojega usmiljenja za bolnega I. (za bolno I.) prosimo. Utolaži njegove (njene) bolečine, oživi ga (jo) s svojo ljubeznijo, vari ga (jo) s svojo mogočno roko in daj mu (jej) spet, če je tvoja sv. volja, ljubo zdravje, da te bo še dalje v življenji s hvaležnim srcem hvalil (hvalila) in častil (častila). Amen.

Priprošnje za bolnike.

O dobrotljivi Oče, milostljivo poglej na tega bolnega I. (bolno I.) in usliši našo prošnjo. Utolaži njegovo (njeno) dušo z notranjim mirom in pokrepčaj ga (jo), da se ves (vsa) tvoji sv. volji izroči. Daj mu (jej) zdravje, ako je njegovi (njeni) duši v

zveličanje, da se potem toliko bolj prizadeva, svoje v boleznih storjene sklepe spolniti. Tega te prosimo po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Vsegamogočni, večni Bog! ki daješ bolnikom tako obilno svoj blagoslov, bodi milostljiv temu bolniku in reši ga boleznih po svojem prečudnem sklepu, daj mu spet poprejšnjo moč in zdravje in ohrani ga svoji cerkvi — po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Ljubi bolnik! blagoslovi naj te Bog Oče, ki te je vstvaril; blagoslovi naj te Bog Sin, ki te je odrešil; blagoslovi naj te sv. Duh, ki te je pri sv. kerstu posvetil! Dobrotljivi Bog, naj ti varuje tvoje telo, reši tvojo dušo, in okrepča tvoje serce in naj te pripelje srečno v večno življenje — po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Vsegamogočni, večni Bog! dodeli svojemu služabniku (svoji služabnici) moč, in okrepčaj ga (jo) s svojo milostjo v njegovi slabosti. Utolaži njegove (njene) bolečine, odpust mu (jej) vse grehe in daj mu (jej) mir vesti! Ozdravi ga (jo) na duši in na telesu, da more spet delati v svojem poklicu. Bog Oče, blagoslovi ga (jo)! Bog Sin, blagoslovi ga (jo) in sv. Duh! posveti ga (jo)! Amen.

O Bog! usmili se svojega služabnika, kterege si z boleznijo in terpljenjem obiskal; tolaži njegovo dušo, ki si jo vstvaril, da se v tej bolezni poboljša in večno zveličanje doseže. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

O Bog! razveseli svojega služabnika z ljubim zdravjem na duši in na telesu, in na priprošnjo prečiste Device Marije ga vzemi

k sebi v sveta nebesa, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Litanije za bolnike.

Gospod! usmili se mene, ker sem slab!

Kriste! Sin živega Boga, usmili se mene!

Gospod! vseh stvari, usmili se mene!

Kriste, grešili smo, ali ti si usmiljen Bog, sliši nas!

Kriste, Sin Davida in Odrešenik naš, usliši nas!

Bog Oče v nebesih, Oče našega Odrešenika Gospoda Jez. Krist.,

Bog Oče usmiljenja in tolažbe, ki nas v vseh nadlogah tolažiš,

Edinorojeni Sin večnega Očeta,

Oče prihodnjih časov, začetek in konec vseh reči, Sodnik živih in mrtvih,

Sveti Duh, ki nam terpljenje sladiš in v slabosti pomagaš,

Najsvetejši, vsegamogočni, najmo-
drejši in neskončno dobrotljivi Bog!

usmili se nasi

od tebe imamo življenje in vse,
 po tebi je vse, kar je, ti si in
 boš vselej,
 Ki si človeka po svoji podobi vstva-
 ril in ga nočeš pogubiti,
 Ki si že našim prvim staršem koj
 po grehu Odrešenika obljubil,
 Ki si ozdravil vse tiste, ki so verno
 gledali na kačo, ki jo je po tvo-
 jem povelji Mojzes postavil v pu-
 ščavi,
 Ki nam prava zdravila pripravljaš,
 Ki si kralju Azu dneve zato prikратil,
 ker je bolj v zdravila kakor v
 tebe zaupal,
 Ker si se molitve in solz kralja
 Ecehija usmilil ter mu življenje
 podaljšal,
 Ki si mnogo skušanega Joba bo-
 gato obvaroval,
 Ki si pobožnega Tobija s slepoto
 udaril, potem mu pa spet dal
 spregledati,
 Ki se ne veseliš nad pogubljenjem
 ljudi,
 Ki nas ne boš nikoli čez naše moči
 skušal, in boš našo stanovitnost
 venčal,

usmili se nas!

Ki imaš z nami vedno najboljše na-
 mene, čeravno nas tepeš,
 Ki nas v terpljenji kakor zlato v
 ognji čistiš,
 Jezus, ki si prišel bolne zdraviti,
 žalostne tolažit in grešnikom pravo
 pot kazat,
 Ki si Simeona k sebi vzel, potem
 ko ga je došla sreča tebe viditi,
 Ki si 38 let bolnega s svojo mo-
 gočno besedo ozdravil,
 Ki si Lazara čez 4 dni spet k živ-
 ljenju obudil ter mu iz groba
 priti ukazal,
 Ki si gobove očiščeval, slepim po-
 gled, gluhim sluh, mutastim go-
 vor dajal in ozdravljaj tiste, ki
 so se robú tvojega oblačila doti-
 kali,
 Ki si še na križu desnemu razboj-
 niku obljubil, da bo s tabo v
 paradizu,
 Ki naše bolečine iz skušnje poznaš,
 Ki si našim slabostim pomagat prišel,
 Ki si v smert šel, kakor jagnje v
 mesnico,
 Ki si na gori Kalvariji umerl in s
 svojo smertjo premagal smert,

usmili se nas!

Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o
Gospod!

Bodi milostljiv nam grešnikom, usliši
nas, o Gospod!

Greha, ki v smert pelje,
Smerti, ki nas v večno pogubljenje
zverne,

Skušnjav hudičevih,
Vseh nevarnosti,
Otožnosti duhá in obupnosti serca,
Nagle, neprevidene smerti,
Peklenskega terpljenja,

Mi grešniki,
Da se na tem svetu za ptujce in
popotnike spoznamo,

Da z nami hodiš in nas vodiš, in
nam moč dodeliš, kedar pe-
šamo in omagujemo,

Da, ker nimamo tu stanovitnega
prebivališča, toliko gorečnije za
nebeško domačijo skerbimo,

Da nas po smerti v nebesa vzameš,
Da nam po dokončanem življenji
večni mir dodeliš,

Da se do konca življenja serčno in
stanovitno bojujemo in nezvenljivi
venec prejmemo,

reši nas, o Gospod!

prosimo te, usliši nas!

Da bo tvoja tolažba toliko večja,
 kolikor hujše je naše terpljenje,
 Da v boleznih voljno terpimo,
 Da dobro in hudo s poterpežljivostjo
 iz tvojih rok prejemo,
 Da resnično kesanje nad svojimi
 grehi obudimo,
 Da nam vdihneš gorečo željo umreti
 in s tabo zediniti se,
 Da v smertni uri vse napade hudi-
 čeve serčno odbijemo,
 Da nam bo smert dobiček,
 Da nam milost življenje prinese kakor
 nam je greh smert prinesel,
 Da vedno čujemo in se pripravljamo
 sprejeti te,
 Da do konca stanovitni ostanemo in
 srečno umerjemo,
 Da tebi živimo in umerjemo,

prosimo te, usliši nas!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjem-
 lješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjem-
 lješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjem-
 lješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Ÿ. O Gospod in Bog!

Ř. Raji umerjemo, kakor da bi tvojo postavo prelomili,

Ÿ. O Gospod, spomni se nas.

Ř. Ker naše življenje gine, kakor dim.

Ÿ. Molimo za žalostne!

Ř. Da pridejo iz doline solzá v kraj mirú, veselja in večne sreče.

Ÿ. Molimo za grešnike,

Ř. Gospod! spreoberni jih, da jih smert ne prehití in v mrežo ne vjame.

Ÿ. Molimo za pobožne.

Ř. Gospod! daj jim, da se z molitvijo in s čuvanjem na zadnjo uro pripravijo, da zasluženega plačila ne zgubé.

Ÿ. Molimo za svoje sorodnike in dobrotnike,

Ř. O Gospod! daj jim, da svoje življenje po tvojih zapovedih vravnajo in premišlujejo konec vseh reči; blagoslovi jih s svojim obilnim blagoslovom.

Ÿ. Molimo za svoje sovražnike in preganjavce,

Ŕ. Gospod, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo.

Ÿ. Molimo za bolnike in umirajoče,

Ŕ. O Gospod, daj jim, da se v terpljenji posvetijo, da si dušo in telo do dneva tvojega prihoda neomadežano ohranijo. Daj jim s svojo gnado srečno končati.

Ÿ. Gospod, usliši moje molitev,

Ŕ. In moje vpitje naj k tebi pride.

O Gospod, sprejmi milostljivo naše ponižne prošnje; ozdravi naše slabosti, da odpuščenje svojih grehov zadobimo, in se v tvoji sveti gnadi iz sveta ločimo.

Vsegamogočni, večni Bog! Ti pokoriš tiste, ktere ljubiš, in odpuščaš njim, ktere kaznuješ; dodeli, prosimo, da slabost našega telesa k zdravju in sreči naše duše pomaga.

Vsegamogočni in usmiljeni Bog! Ti si hotel, da je naš Zve-

ličar meso na-se vzel in strašno smert na križu terpel: daj, da s tolikošno poterpežljivostjo kakor on, vse prenesemo in se vdeležimo njegovega veličastnega vstajenja.

O Bog! Ti poznaš našo slabost, brani nas notranjih in zunanjih sovražnikov in milostljivo nas obvari nagle in neprevidene smerti.

O Bog! dodeli nam, da tvojega edinorojenega Sinú, kedar pride sodit nas, s tako svetim zaupanjem sprejmemo, s kakoršnim veseljem smo ga sprejeli, ko je prišel nas rešit.

Usmiljeni Bog! usliši milostljivo naše prošnje, da bomo, kedar se terpljenja in teme tega svetá znebimo, s tvojimi svetniki veselje in nebeško luč vživali. Tega te prosimo po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev za srečno smert.

O Bog, človeku je namenjeno, enkrat umreti. Tvoj sklep je pravičen; zgodi se tvoja volja! Samo te milosti te prosim, da me smert ne najde nepripravljenega, ampak čuječega v molitvi. Ne pokličí me iz življenja, preden se ne spokorim; strašno bi bilo, brez pokore tebi v roke priti. Daj, da nikoli ne pozabim, da je za srečno smert pobožne molitve treba. Daj, da pravičen pred tvojim obličjem hodim, tvojo voljo spoznam in se tako na hudo smertno uro pripravim. —

Trojedini Bog! daj mi srečno umreti. Oče! daj mi smertni strah srečno premagati. Jezus! bodi na križu umirajoč pred mojimi očmi, in daj mi slišati besede: „*Danes boš pri meni v raji!*“ — Sv. Duh! razsvetli in uterdi me, da v svoji

veri stanoviten ostanem, da se vsem skušnjavam ubranim in kakor ud rimske kat. cerkve umerjem. — Sv. Marija! mati usmiljenja! mati božja, kraljica nebes in zemlje, angelov in ljudi, posebna besednica in za Bogom pervo pribežališče grešnikov, pomoč kristijanov, hči Očeta, mati Sina, nevesta svetega Duha! poglej na mene ubozega grešnika. K tebi vpijem: Bodi mi na pomoč tisto uro, na kateri je vse ležeče, in zavoljo ktere sem te vsaki čas klical. — Sv. Jožef! prosi za-me, da pravičen umerjem. — Sv. angelvarh! varuj me in ne zapusti me, dokler ne pridem v svojo pravo domovino. Amen.

Pobožni izreki,

ki naj se umirajočemu narekujejo.

Bodi mi milostljiv, o Jezus, in ne zapusti me v zadnjem boji.

Tako zvesto si mi dozdej pomagaj; ne zapusti me tudi zdaj.

Kako se veselim, kmalo viditi tega, ktereга moja duša ljubi. Kmalo, o moj **Odrešenik!** bom pri tebi v raji; oh, usmili se me!

Ohranil sem terdno vero; pripravljen mi je venec pravičnosti.

V tvojo milost zaupam, o **Gospod!** v tvoje roke izročim svojo dušo.

Vem, da moj **Odrešenik** živi, in da me bo spet k življenju obudil; terdno verujem, da bom **Boga** gledal od obličja do obličja.

Moja duša hrepeni po tebi, o **Bog!** kdaj jo boš rešil in k sebi vzel? **O Jezus,** tebi živim, tebi umerjem, tvoj sem živ in mertev. Amen.

Umerjem, o **Jezus,** da tebe vidim.

Marija, mati božja! prosi zame pri svojem **Sinu!**

O Marija, ne zapusti svojega otroka v največi sili!

O lepa nebesa, moja večna domačija! kedaj vas bom vidil!

Moj Bog in moje vse!

Vse rad zgubim, če le tebe, moj Bog, dobim!

Moja ljubezen je križani Jezus!

Gospod! hiti me otet; Gospod! teci mi pomagat!

Sveti angelvarh! ostani pri meni!

Pridite mi na pomoč, vsi sv. angeli!

Sv. arhangel Mihael! vojskuj se za-me!

Sv. Jožef! pridi mi pomagat.

Vsi Svetniki božji! pomagajte mi in prosite za-me!

O Jezus! svoje grehe obžalujem.

O Jezus! umerjem v zaupanji v tvoje neskončno zasluženje.

Pridi, o Jezus! in pelji me v nebesa!

Jezus! Marija! Jožef! pomagajte mi in usmilite se moje uboge duše.

Oče! v tvoje roke izročim svojo dušo!

Molitev za umirajočega.

Usmiljeni Odrešenik! ne zapusti te duše v smertni sili; tudi za-njo si svojo drago kri prelil; za-njo si tudi na križu visel in si bil od Očeta zapuščen. Pomagaj jej, ker jej ljudje več pomagati ne morejo. Bodi jej milostljiv in ne daj jej obupati. Usmili se je, Jagnje božje, ki grehe svetá odjemlješ; pomagaj jej s svojim kervavim potom. Tolaži jo, da ne obupa, dokler se ima še bojevati.

Pridi na pomoč, o usmiljeni

Oče! temu umirajočemu, da kmalo srečno konča! priporočim ti njegovo dušo, ki si jo za nebesa vstvaril, daj jej skoraj uživati večno veselje in uterdi, dokler ima še terpeti, njeno vero v te, njeno upanje v tvoje obljube, in njeno ljubezen do tebe in tvojega Sina.

Sveti, usmiljeni tolažnik! obvari to dušo strahú smerti, in ne pusti jej obupati v smertnih bolečinah; govori ti za-njo, ker že komaj k Bogu kliče, in bodi jej milostljiv v zadnji sili. Amen.

Molitev po smerti.

O Bog! stvarnik in Odrešnik vseh ljudi! dodeli duši tega ranjcega (te ranjce) popolno odpuščenje vseh grehov in kazni, da bo, rešena terpljenja v vicah, tebe, svoj edini konec in namen,

gledala in ljubila, hvalila in vživala vekomaj. Amen.

Gospod! daj mu (jej) večni mir in pokoj in večna luč naj mu (jej) sveti! Njegova (njena) in vseh mertvih duše naj po božji milosti v miru počivajo! Amen.

Molitev ob hudi uri.

O Bog! ki gromu zapoveduješ, blisk in vihar v svoji oblasti imaš, prosimo te, prizanesi nam s hudo uro; o Bog! ki si strašen s svojih sodbah! ne kaznuj nas v svoji jezi in ne tepi nas v svojem serdu. Tebi izročimo dušo in telo, svoje sorodnike, znance, prijatle in dobrotnike in vse, kar imamo; varuj nas vsega zlega in daj nam umreti v tvoji milosti, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev pri volitvi stanú.

Vsegamogočni, večni Bog! ki si človeka zato vstvaril, da na zemlji tebe poveljuje in zato enkrat v nebesa pride, prosim te, razsvetli po sv. Duhu moj um, da izvolim tisti stan, v katerem morem namen stvarjenja najlože spolniti. Varuj me, o Bog, da se pri tako važnem opravilu ne dam voditi svojoljubnosti ali drugim posvetnim namenom; daj mi spoznati, kaj imam storiti, zapovej, kaj hočeš, in daj, da hočem, kar ti hočeš; stori z mano po svoji vsegamogočni volji, zakaj v tvoji roki sem, tvoj služabnik in k vsemu pripravljen, tako da ne želim sebi, ampak tebi živeti.

Sveta Marija! sedež modrosti! mati dobrega svéta! sprosi mi modrost od zgoraj, da spoznam, kaj je Bogu vseč in kaj je k

mojemu zveličanju. Pomagaj mi s svojim dobrim svetom, da si izvolim tisti stan, v katerem bom mogel tvojemu Sinu vedno služiti in za svoje zveličanje skrbeti.

O moj zvesti prijatelj, o sv. angelvarh! ki sem ti od Boga v varstvo izročen, razsvetli in pripelji me na pravo pot, na kateri morem doseči zveličanje svoje duše.

O sv. Alojzij! ki te je Bog tako čudno pri volitvi stanu vodil, sprosi mi s svojo mogočno priprošnjo gnado, da spoznam svoj poklic in ga tudi izvolim. Amen.

Vsakdanja molitev.

O Gospod Jezus Kristus! Ti dobri pastir! ohrani pravične, opraviči grešnike, bodi milostljiv vsem revnim, stiskanim, bolnim, ubogim, umirajočim in mertvim, usmili se mene ubozega grešnika. Amen.

Molitev v vsaki potrebi.

Prosimo te, o Gospod! po neskončnem zasluženju Jezusa Kristusa, Marije, njegove matere, in vseh svetnikov, poglej milostljivo na nas in reši nas vseh nadlog, če je tvoji sveti volji všeč in nam k zveličanju, po Jezusu Kristusu, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog vekomaj. Amen.

Molitev k Jezusu Kristusu

v terpljenji in nadlogah.

Jezus, Sin božji! usmili se me! Ti si neskončni vir gnade in usmiljenja. O Jezus! Ti si neizrekljiva moč, in mi moreš pomagati. Kar nimam jez, imaš ti, česar jez potrebujem, to mi ti moreš dati. O Jezus! usmili se me in pomagaj mi. Vsem, ki so tebe nekdanj na pomoč klicali, re-

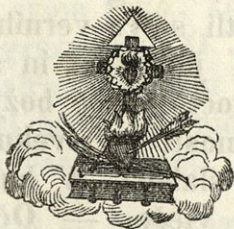
koč: „*usmili se me!*“ si prijazno rekel: „*kaj hočeš, da ti storim?*“ in pomagal si vsakemu, in storil si, česar te je prosil. Tisočerim si pomagal; nikogar nisi zapustil, da ga ne bi bil uslišal. In meni ne bi hotel pomagati? mene ne bi uslišal? To od tebe samo misliti bilo bi že veliko razžaljenje. Verujem, da pomagaš, uslišiš, in mi daš, česar te prosim; prosim te pa moči in kreposti, da stannoviten do konca ostanem in te v terpljenji poveličujem. Usliši me tedaj, o moj Odrešenik! uterdi me; podaj mi svojo roko, kedar vidiš, da se pogrezujem. O Jezus! usmili se najrevnejega in najpotrebnišega, ki brez tebe nič ne more, v tebi pa vse. Amen.

Oče naš. — Češčena si Marija.

Prošnja do sv. Duha.

Pridi, sveti Duh, in razširi svojo svetlobo čez našo temno serce; o božji Duh, preženi našo temo. — Pridi, o ljubezni polni Oče ubozih! pridi, o delivec najdražih dobrot! pridi, o luč, razsvetli naša serca! — Močna tolažba stiskanih, čistih duš, v katerih prebivaš, o sladki in mili gost! — Ti nam daješ pokoj pri težkem delu; ti pošiljaš hlad v hudi vročini in naše solze otiraš v težavnem terpljenji. — O luč! o preblagi vir vsega veselja! pridi in razsvetli serca vernih, napolni in prešini jih skozi in skozi. — Brez pomoči gnade božje ni nobene vrednosti v človeku, ni drugega kot slabost. V hudobije ga nagnjenje vleče. — Očisti naše duše vsega greha; namoči našo suhoto z roso svoje gnade, ozdravi

rane, ki jih je greh storil. — Vkloni terda serca pod jarem postave; ogrej mlačna serca z ognjem pobožnosti, pripelji zgubljene nazaj na pot v nebesa. — Daj svojemu ljudstvu, ki v te veruje, da tvojo dobroto spozna in terdno v té zaupa; daj mu zaklade svojih sedmerih darov. — Daj, da si s čednostjo zasluženje pridobivamo, tek svojega življenja po sreči dokončamo in se večno s teboj v nebesih zedinimo in radujemo. Amen.

Cerkvene pesmi.

Sveta maša I.

Kirie.

Pred Bogom pokleknimo,
 Povzdignimo sercé;
 V nebesa zdaj pošljimo,
 Vse misli in željé.
 Ta dar presvete maše
 Sprejmi od nas, o Bog!
 Naj zbriše grehe naše,
 Naj varje vseh nadlog.
 Mi grešniki spoznamo,
 Žalili smo Boga;
 Oh! težko vest imamo,
 Pokoja nam ne da.
 Marija, vsi svetniki!
 Pomoči pros'mo vas;
 Smo grešniki veliki —
 O Kriste, usmil' se nas.

Gloria.

Bogu bod' čast in hvala!
 Na zemlji mir ljudem!
 K' je milost božja dala
 Rešenje vsem stvarjem.
 Bog, hvalo ti pojemo,
 Prišel si greh odvzet;
 Ti slavo, čast dajemo,
 Ker sam, o Bog, si svet.

Evangelij.

Bog sam nam oznanuje
 V življenje srečno pot;
 Temoto razsvetljuje,
 Nas varje grešnih zmot.
 Kristjani poslušajmo,
 Kaj Jezus nas uči;
 Po njem se vsi ravnajmo,
 On zglede sam delí.

Kredo.

Jez verjem, Bog nebeški!
 Da ti si stvarnik moj;
 Odrešil rod človeški
 Je Sin edini tvoj;

Svet Duh v nas prebiva,
 Od Jezusa poslan;
 Njegove gnade vživa
 Na zemlji vsak kristjan.

Kar si, o Bog oznanil,
 Kar je tvoj Sin učil,
 V katoljški cerkvi hranil,
 K' je za-njo kri pretil.
 To verjem vse resnično;
 Le Bog pomoč mi daj,
 Živeti tud' pravično,
 Da pridem v sveti raj.

Ofertorij.

Sprejmi, Bog Oče večni!
 Od nas prečisti dar,
 K' ga grešniki nesrečni
 Damó na tvoj oltar.
 Za svoje hudobije,
 In celega svetá,
 Da nam jih čisto zmije,
 Nam tvojo milost da.

V ponižnosti pošljimo
 Ta sveti dar v nebo,
 Gospod Boga prosimo,
 Da mu prijeten bo.

Da bodo mu v češčenje,
 V zahvalo ino čast;
 Nam vernikom v življenje,
 In sveti cerkvi v rast.

Sanktus.

Svet, svet, svet Bog nebeški!
 Oblast imaš čez vse,
 Ves svet, ves rod človeški
 Ti hvalo čast daje.
 Naj vedno hvaljen bode,
 Češčen in povikšan!
 Odrešit vse narode
 Nam od Boga poslan.

Vse cerkve poglavarja
 Se spomni, o Gospod,
 Tud škofa in cesarja,
 Ohrani jih povsod.
 Ti vodi vse kristjane,
 Ti naših duš pastir;
 Da bodo tebi vdane,
 Jim daj nebeški mir.

Benediktus.

O angeli! hitite,
 In pridite iz nebes;

Z nam' sveti kruh molite,
 Ni več kruh, Bog je res.
 Počutkom vsem telesa
 Je Jezus tukaj skrit;
 Da b' skoraj šli v nebesa,
 Ga gledat in častit.

Ti, Jezus, se usmili
 Duš bratov in sestic;
 Da bodo mir dobili,
 Odreši jih iz vic.
 Da gremo k teb' prebivat,
 Nam grešnikom tud' daj,
 Nebeško luč uživat
 S svetniki vekomaj.

Naš duh, o Bog ti poje:
 Češčen bod' Oče ti!
 Kraljestvo pridi tvoje,
 Naj se, kar češ, zgodi.
 Daj nam naš kruh, jed zdravo,
 Dolgé odpusti nam;
 Ne vpelji nas v skušnjavao,
 Otmi sovražnikam.

Agnus Dei.

Moj Jezus, tebe vžiti
 Iz serca jez želim,

Nevreden k tebi priti,
 Ker tol'kokrat grešim.
 Očisti dušo mojo,
 Slabosti njene veš;
 Mi skaži milost svojo,
 Da v moje serce greš.

O Jezus, k meni pridi,
 Preženi grehov noč,
 Da duša moja vidi
 Ljubezni tvoje moč.
 Ostani vedno v meni,
 Da slab'ga me živiš;
 Z menoj se terdno skleni,
 Me srečnega storiš.

Ite missa est.

Naj teb', o Bog, dopade
 Svet ofer dokončan,
 Izvir nebeške gnade
 Nam bodi slednji dan;
 Mertvim in živim sprava
 Za grehe njih naj bo;
 Naj nam bo vsem zastava,
 Da pridemo v nebo.

Sveta maša II.

Kirie.

Pred stolom tvoje milosti
 Tvoj verni ljud' klečí;
 In tebe, Bog, v ponižnosti
 Svoj'ga serca častí.
 Stor' milost tem, kater' želé
 V solzah opirat' lastne dolge;
 Odpusti, Oče grešnikom,
 In skaži se dobrotljiv nam,
 Dobrot—ljiv—nam,
 Dobrotljiv skaži se nam.

Ob darí tvoje smo prišli,
 Kakor zgubljeni sin;
 In kakor ovce smo zašli!
 Zgubili tvoj spomin.
 Al' Oče vsega usmiljenja,
 Na serca polne zgrevanja
 Z dopadajenjem dol poglej,
 In svojo milost zopet dej;
 In mi—lost—daj,
 In milost zopet daj.

Sej vsi smo delo tvojih rok,
 In tvoja lastna stvar;
 Opri slabost svojih otrok,
 Ti vel'ki gospodar!

Za spravo zdaj darujemo,
 Tvoj'ga Sinú zročujemo;
 O Bog! skoz njega sveta kri
 Vse naše grehe nam odmi,
 Vse nam—od—mi,
 Vse grehe nam odmi.

Gloria.

Čast bod' na visokosti,
 Bogu na vekomaj,
 In mir po širokosti
 Na zemlji bod' vselej.
 V ponižnosti pojemo
 Teb' hvalo, trojni Bog!
 Od tebe zgol prejmemo
 Rešenje iz nadlog.

Evangelij.

Iz tvojih ust izide
 Svet evangelium,
 Na dno letó se snide
 Vseh kristjanov um.
 Modrost nas sama viža,
 Resnica nas uči;
 Kdor se pod njo poniža,
 Ta srečen prav živi.

Kredo.

Gospod, pred tabo s trepetanjem
 Te tvoja verna stvar spozna,
 In verje z živim spoštovanjem
 Na tebe pravega Boga.
 Tud' verje v tvoj'ga ljub'ga Sina,
 Spočet'ga od svet'ga Duha,
 Ki Jesova ga korenina
 V deviškem cvetji je scvetla.

Da je prišel iz zgol ljubezni
 Ljudi nas spraviti, Bog, s teboj,
 Da na-se vzel je vseh bolezní,
 Prelil na križu kri svojó.
 Da spet je vstal, pekel premagal,
 Na desnem tebi zdaj sedi,
 Da nas bo enkrat vse prevagal,
 Sodnik pravični vseh stvarí.

Da sveti Duh nam cerkev viža,
 Da bo do konca vedno ž njo,
 Da kdor se k njem' v solzah približa
 Od grehov spet očiščen bo.
 Zopet da enkrat bomo vstali,
 Vseh svetih družba sprosi nam;
 Da bomo skupaj uživali
 Življenje večno z Jezusam.

Ofertorij.

Tvoj mašnik zdaj daruje
 Gospod! leté dari;
 Ž njim tud' tvoj ljud zdihuje,
 In s srcem kvišk' puhti.
 Čist hruh je ino vino,
 Za grehe naše dar;
 K tvoj'ga Sinú spominu
 Je obložen oltar.

Vzem', Bog, leto darvanje,
 Dobrotljiv Oče naš!
 Omeči to zdihvanje,
 Da nam spet milost daš.
 Le smert in križ presveta
 Tvoj'ga ljub'ga Sinu
 Nam da tolaž, da vzeta
 Ta prošnja bo v nebo.

Sanktus.

Poj: Sveti, sveti, sveti
 Je Bog in naš Gospod!
 Z angeljci pojte: Sveti
 Si ti Bog Sabaot.
 V nebesih in na zemlji
 Vso hvalo čast vselej
 Stvari, Bog, svojih jemlji
 Zdaj in na vekomaj.

Veseli vkup pojemo
 Iz serca celega,
 Živo ga vse sprejmemo
 Njega svoj'ga Boga,
 Ki nam v imenu pride
 Gospoda našega,
 Ves svet se k časti snide,
 Sinu njegovega.

Benediktus.

Poglej, o Oče, z visokosti
 Ves milostljiv na ta oltar!
 Ti na-nj postav'mo po dolžnosti
 Zdaj tebi dopadljivi dar.
 Ta dar je sam tvoj Sin edini,
 Iz zgol ljubezni darovan,
 Za nas prisojen umornini,
 Strašno na križu bil zaklan.

On vse slabosti naše nosi,
 Da nas pripravi v sveti raj;
 On pri Očetu za nas prosi;
 Da b' z njim živali vekomaj!
 Naj te ljubezen ta ognjena,
 Skoz prošnje Jezus omeči,
 Da se ta tvoje smerti cena
 Nad nami nikdar ne zgubi.

Agnus Dei.

Poglejte božje Jagnje,
 Kak toči svojo kri;
 Kako zdaj glavo nagne,
 Kako za nas medlí.
 On grehe nam odjemlje
 On nosi vse dolgé,
 Pokrajne cele zemlje
 Po njemu mir dobé.

Obhajilo.

Gospod, jez nisem vreden,
 Da b' tebe dans zavžil;
 Al' reci, da bom vreden,
 Ter bodem zopet živ.
 V duhu te prejeti
 Iz serca jez želim;
 Daj, ženin naš presveti!
 Da milost zadobim.

Ite missa est.

Daritev smo končali,
 Ta dar je, Bog, tvoj Sin;
 Mi smo vsi skup spoznali
 Tvojih darov spomin.

Skoz njega smo prejeli
 Rešenje iz naših vez;
 Zdaj zadnjič nam dodeli
 Svoj žegen iz nebes.

Druga služba božja.

Kropljenje med letom.

Pokropi me s hizopom, in očiščen bom;
 Operi me, in bolj ko sneg ubeljen bom.

Usmili, Bog! se mene ti
 Po svoji vel'ki milosti.

Naj čast Očetu, Sinu bo,
 In Duhu svetemu tako;

Kot iz začetka tudi zdaj,

In vselej in na vekomaj. Amen.

Pokropi me s hizopom, in očiščen bom;
 Operi me, in bolj ko sneg ubeljen bom.

Kropljenje velikonočni čas.

Sem vidil v sredi tempeljna

Na desni vodo izhajati, aleluja;

Do katerih tista je prišla,

Zveličani so bili vsi. Aleluja.

Boga hvalite, dober je,

In večno njega usmiljenje.

Naj čast Očetu, Sinu bo,
 In Duhu svetemu tako;
 Kot iz začetka tako zdaj,
 In vselej in na vekomaj.
 Sem vidil i. t. d.

Pred sv. rešnjem Telesom.

Cvetice vé, ki noč in dan cvetete,
 Pred Jezusom, o trikrat blagor vam!
 Očesec véle dokler ne zaprete,
 Se srečne, pred ne ločite od tam;
 O da bi mogel jez, kjer ve merjete,
 Na vaši stopnji bit' pred Jezusam.
 Da bi pred njim za njega dal življenje,
 Ki dal je sebe v moje odrešenje.

Tud blagor vam, ve svetlobele sveče!
 Tam gorite Zveličarju na čast;
 O da bi jez deležen bil te sreče
 Goreti za-nj, vtopljen v nebeško slast!
 Da bi, enako vam, serce goreče
 Povžilo v meni se Gospodu v last,
 Bi jez zamenjal z vami stopnjo svojo,
 Doseglo kaj bi srečo, radost mojo?

Bod slava tebi, blažena posoda!
 Ki v tebi on prebiva, ljubi moj,

Vdeljena ti je prečastna osoda,
 Kot božji hram se svetiš pred menoj;
 O, da bi služba, v seb' hranit' Gospoda,
 Mi dana bila le en dan — nocoj!
 Ves gorel bi, ljubezni se povžival,
 Kjer bi ljubezni plamen v men' prebival.

Al' vendar kelh, in sveče, in cvetice!
 O kol'ko srečniši sem jez, kot vi!
 Če pride k meni zvest pastir ovčice.
 Mi vžiti svoje da meso in kri;
 Če v Jezusu prejmem nebes slaščice,
 In v sercu mojem Kristus sam živi,
 Takrat medlim, merjem moči ognjene;
 Ker se Zveličar moj sam z menoj sklene.

O duša, kakor véšica se sukaj
 Okol' te luci neprenehoma,
 Od vere in ljubezni živi tukaj,
 Ogrevaj se v svetlobi ljubega.
 In kedar se ti da prejeti, ukaj,
 S teboj mu poje truma angeljska,
 Objemi ga, terdo se ga okleni,
 Ter prosi: Daj ljubezen, Jezus, meni

Blagoslov s sv. rešnjem Telesom.

Častimo te,
 Živi kruh angeljski!
 O pravi človek skup
 Ino Bog nebeški,
 Sveto, sveto, sveto,
 Sveto, čez vse sveto
 Jezusa rešnje Telo
 V svetemu zakramentu.

Nikdar nas ne zapusti,
 O Jezus vse sladkosti,
 Sosebno na zadnji čas
 Bodi, Jezus, ti pri nas.
 Častito vsak čas bodi
 Presladko ime Jezus,
 Ino ime Marija.

Pri sv. Obhajilu.

O, kam Gospod,
 Gre tvoja pot!
 Kam stopnje te peljajo?
 (Se že mrači,
 Se dan temni,
 In zvezde že migljajo.) Dvakrat.

Zveličar moj!
 Pri men' obstoj,
 Te čem pod streho vzeti;
 (Res hišica
 Je srotica,
 Pa željna te sprejeti.) dv.

Straši me noč,
 Sovražna moč;
 Gospod, pri men' ostani
 (Kjer ti stojiš
 Noč razsvetliš
 Strahovi so pregnani.) dv.

Vkup bodeva
 Večerjela,
 O sreča neizrečena!
 (Živ kruh mi bo
 Tvoje telo,
 Men' duša oživljena.) dv.

Pri men' obstoj
 Preljubi moj!
 Ki v limbarjih prebivaš;
 (S cveticami
 Posteljem ti
 Serce, da v njem prebivaš.) dv.

Sveti in preljubi Bog,
 Daj, da stor'mo dobro radi.
 V tebe upamo vsak' čas,
 Da ne boš zavergel nas.

Posebni časi in prazniki.

A d v e n t.

Dopolni se obljube čas,
 Človeški rod rešiti;
 Usmili Bog se grešnih nas,
 Sam hoče k revam priti.

Poslan je angel od Boga,
 K Mariji čisti D'vici;
 Nevesti svetega Duha;
 In božji porodnici.

Jo Gabriel ogovori
 Z nebeškim glasom pravi:
 Češčena bod' Marija ti!
 Jo počasti, pozdravi.

Nebeške milosti darov
 Si polna, ti presrečna!
 S teboj je Bog in Duh njegov,
 Njegova milost večna.

Nikar, Marija, se ne boj,
 Glej, Mati boš postala;
 In božji Sin bo porod tvoj,
 Imé Jezus mu boš dala.

In sedež kralja Davida,
 Mu bo Gospod odločil,
 Kraljestvo v hiši Jakopa
 Na vekomaj izročil.

Ne prašaj vstrašena: kako
 Se more to zgoditi?
 Bog z Duha svetega močjo
 Te hoče napolniti.

Ker dekla sem Gospodova,
 Marija odgovorila,
 Se zgôdi, kar je Večnega
 Modrost z menoj sklenila.

In glej! Beseda, božji Sin,
 Je zdaj meso postala,
 Nas rešit' z greha bolečin,
 Med nami prebivala.

Zatoraj pred Zveličarja
 Ponižno pokleknimo;
 Da nas je prišel rešit, ga
 Priserčno zahvalimo.

Božični praznik.

Kar je že dolgo želel svet,
 Nocoj se dopolnuje;
 Odrešenik, Marije cvet,
 Do nas se ponižuje.
 Pastirjem angeljci pojo,
 Veselje prinesejo;
 Prišel Zveličar na zemljo,
 Zato mu čast dajejo.

On Bog ima čez vse oblast,
 Pa vendar, tej ljubezni!
 Zakril je z mesom svojo čast,
 Ozdravit nas v boleznih.
 Nebesa vsa so njega dom,
 Pa hoče v jasli priti;
 Da jez prevzeten več ne bom,
 Me mora to učiti.

Le greh Adamov ino moj
 Ga je na zemljo spravil;
 Odrešit svet se je nocoj
 Med grešnike postavil.
 Iz serca z angeljci bom pel:
 Bogu čast po višavah!
 Da nas je grešnike sprejel,
 Zveselil v vseh težavah.

O Jezus, moj Odrešenik !
 Serce ti hvalo poje,
 In preden si serdit sodnik,
 Poslušaj prošnje moje:
 S pastirji pred teboj klečim,
 Da me ne boš pogubil;
 Le tebe jez ljubit' želim,
 Ker si me ti pred ljubil.

Za me si se nocoj rodil,
 In hočeš za me umreti;
 O daj, da več ne bom grešil,
 O daj sveto živeti.
 Scer zdaj zastonj za me terpiš,
 Zastonj boš za-me križan.
 Če me v slabosti zapustiš,
 Sem vekomaj ponižan.

O Jezus, milost le mi daj,
 Ne bom Boga pozabil;
 Prišel bom k tebi v sveti raj,
 Ki si me va-nj povabil.
 Ljubezen te je na zemljo
 Nevrednemu mi dala;
 Ljubezen, upam, bo v nebo
 Me k tebi pripeljala.

Velikanoč.

Zveličar gre iz groba,
 Ob moč je smert, trohnoba!
 Velikonočno jagnje bil,
 Je za-me drago kri pretil. Aleluja.

Otet je človek, rešen,
 In v brezdno satan trešen,
 Smert nima svoj'ga žela več,
 Odpert je grob, in kamen preč. Aleluja.

Odrešil je očete,
 Veliko časa vjete;
 Častito jih pelja sebo
 V zaperto z grehom pred nebo. Aleluja.

O kak se svet'jo rane,
 Neusmiljeno mu dane!
 Veselje angeljsko verši,
 Da smert je mertva, nas uči. Aleluja!

Je terdna naša vera,
 Resnica jo podpira:
 Zveličar je od smerti vstal,
 Tud' nas ne bode grob končal. Aleluja.

Le kratka noč bo v grobi,
 Ker angelj kmal zatrobi;
 Telo tud' potlej popelja
 Zveličar v raj, in smert neha. Aleluja.

Dopolnit' naše želje,
 Pripravit nam veselje,
 Greš ti Zveličar pred menoj
 Prišel bom, upam, tud' za t'boj. Aleluja

Življenje ponoviti,
 Tako v nebo daj priti,
 Kjer pri Očetu ti sediš,
 Pravičnim vsem plačil' deliš. Aleluja.

Pred sodbo bom postavljen,
 Po svatovsko napravljen,
 S kervjo bom Jagnjeta opran,
 Med tvoje svate svat odbran. Aleluja!

Aleluja! Aleluja!

Aleluja! Aleluja!

Po tvoje, Jezus, bratom brat
 Daj tudi nam od smerti vstat'. Aleluja.

Binkošti.

Prid', sveti Duh! apostelnom dan,
 Ker si bil danes va-nje poslan,
 Da čuda božje pravijo,
 Sovražnikom se vstavijo.
 Prid' sveti Duh! te prosi kristjan.

Prid', sveti Duh! daj svoje dari,
 In jih med svoje verne razli;
 Resnico da poslušajo,
 In nje sladkost okušajo.
 Prid' sveti Duh! razsvetli nas ti.

Prid', sveti Duh! omeči sercé,
 Zažgi nam v sercih svete želje;
 Ljubiti kar je pravičnega,
 Se varvati krivičnega,
 Prid' sveti Duh, ljubezni sveté.

Prid' sveti Duh! podpiraj slabost,
 Poterdi v sercih pravo svetost;
 Daj, da se ne spotaknemo,
 V ljubezni ne premaknemo.
 Prid', sveti Duh! ti naša krepost.

Prid', sveti Duh! ti zvesti vodnik,
 Veselje naše, naš pomočnik!
 O vodi nas do večnosti,
 Pripelji nas do srečnosti.
 Prid', sveti Duh! ti nas poterdnik!

Sv. rešnje Telo.

Praznika svetega
 Dans veselimo se,
 Prav iz unetega
 Serca naj hvala gre.
 Staro preide naj,
 Vse novo bodi zdaj,
 Misli, djanje vsak prenavljaj.

Danes praznujemo
 Zadnje noči spomin,
 Ker se spomnujemo,
 Kako je božji Sin
 Svoje prijatle zbral,
 Jagnje jim jesti dal,
 S tem zapoved judov dostal.

Učenci zavživajo
 Velikonočno jed,
 Zadnjič dobivajo
 Rešnje Telo prejet'.
 Jestu jim ga daje,
 Pa razdeli se ne,
 Vsak posebej cel'ga prejme.

Kedar prejemajo
 Slabi njega Telo,
 Se ga navzamejo,
 Moč jim je prava to;

Kelih jim tud' zroči,
 Da jim ga, in veli:
 Vsi ga pijte, moja je kri.

Tak' je postavljeno
 Njega Telo v dar;
 Dušam pripravljeno,
 Da ga zavživa stvar.

Mašniki to storé
 Da od njega živé,
 In ga vrednim vernim delé.

Zdaj od nebeškega
 Kruha naš duh živí,
 'D kruha človeškega
 Se nam prav' Bog stori.
 Čudi se, o Kristjan,
 Jezus je vsem v jed dan,
 Bod' si reven in zaničvan.

Danes te prosimo,
 Trojni, edini Bog!
 V sercih te nosimo,
 Vari nas vsih nadlog.
 Živi nas slabe zdaj,
 K tebi nam priti daj,
 In te vživat' na vekomaj.

Sv. Serce Jezusovo.

Tam v kruhu vse svetosti,
 Nebeškega sladu,
 V zastavi in skrivnosti
 Ljubezni in mirú:
 Spoznano, hvaljeno,
 Češčeno, ljubljeno,
 Naj Jezusovo Serce
 Od vseh nas vedno bo.

Že pred nas je ljubilo
 Serce Zveličarja;
 Bo vse nam dodelilo,
 Kar tukaj pros'mo ga.
 Spoznano, i. t. d.

Stoji vam vsem odperto
 Usmiljeno sercé,
 Spokorno in razterto
 Tud' milost upat' smé.
 Spoznano, i. t. d.

V Serca presveti rani,
 Ki nam odperto je,
 Se našim dušam hrani
 Svet mir, zveličanje.
 Spoznano, i. t. d.

V to serce zakleniti
 Se hoč'mo zadnji čas,

K' bo hotel Jezus priti
 Še v zakramentu v nas.
 Spoznano, i. t. d.

O Jezus! naj omije
 Nas Serca tvoj'ga kri,
 Naj grehe nam pokrije,
 In milost dodeli.
 Spoznano, i. t. d.

Sveti križev pot.

Perva pesem.

Oh, pridite stvarí
 Kaj, glejte se godí.
 On, kter' nas vse živí!
 Strašno za nas terpí!

1. štacijon.

Razbičan, zapljevan,
 In venčan, zasram'van;
 Pred sodbo je peljan,
 Nedolžen v smert izdan.

2. štacijon.

Glej, križ mu naložé
 Na ranjene ramé,
 Oh, Jagnje božje gré;
 n nese vseh dolgé.

3. *štacijon.*

Opesal je molčeč ,
 Podre ga križ , naš greh ,
 Vtopljen v sveta dolgéh
 Leží potert na tléh.

4. *štacijon.*

Oh , žalosten spomin!
 Ko sreča Mater Sin ;
 Njej gre meč bolečin
 Do serca globočin.

5. *štacijon.*

Omagal. Jezus je
 Od teže križeve ;
 O Simon , prosim te ,
 Ne brani križa se!

6. *štacijon.*

S pertom Veronika ,
 Obriše Jezusa ;
 Spomin za to ji da
 Terpljenja britkega.

7. *štacijon.*

Slabosti ves prevzét
 Pod križem pade spét ;
 O jenjaj , grešni svét!
 Ponavljat' greh preklet!

8. štacijon.

Usmiljene žené !
 Ne jokajte za - mé ;
 Točite za - se lé
 Spokornih serc solzé.

9. štacijon.

Oh , Jezus omedli ,
 Pod križem spet leží ;
 Naj vendar se zbudi ,
 Kdor še v pregrehah spí.

10. štacijon.

Ko pride na goró ,
 Ga slečejo gerdó ,
 Pijačo mu dajó ,
 Ostudno in grenkó.

11. štacijon.

Na križ ga položé ,
 Razpno roke , nogé ,
 Žebli mu zdaj nové
 Še rane naredé.

12. štacijon.

Na križu tam visí ,
 Oh , sveta teče kri !
 Za grehe vseh ljudí
 Zveličar smert storí.

13. štacijon.

Marija, k teb' hitim,
Tvoj'ga Sinú častim.

Z vama dokler živim,
Rad jokam in terpim.

14. štacijon.

Za naš greh mertvega
Molimo Jezusa,
In položimo ga
V grob svojega serca.

*

O Jezus! hvala zdej
Ti bod' ino vselej;
Skoz svojo smert nam daj,
Te ljubit' vekomaj.

Druga pesem.

*

O kristjani pregledujte
Ta kervavi križev pot,
V svojih sercih premišlujte,
Kolk' je terpel vaš Gospod!
To pobožno če storili
Boste radi in vselej,
Odpustké boste dobili, —
In pomoč za sveti Ràj.

1. štacijon.

Pole, Jezus ves nedolžen —
 Stoji pred Pilatužem,
 Vendar je krivó obdolžen —
 Pred krivičnim sodnikam.
 Glej! Pilatuž roke vmije,
 Dá Jezusa judom čez;
 In neusmiljen' ljudstvo vpije: —
 „On je križa vreden res!“

2. štacijon.

Komaj so b'li odpeljali
 Jezusa od sodnje hiše preč,
 Težki križ so mu podali, —
 Da ga mora sam uleč'.
 Jezus težki križ objame,
 Z veliko pohlevnostjo,
 Na svojó ramó ga vzame,
 In se dá v pokorščino.

3. štacijon.

Jezus prvič s križem pade
 Od velike trudnosti;
 Vendar ni nobene gnade, —
 Ni nobene milosti!
 Judje noč'jo mirú dati,
 Z nogami ga sujejo;
 Jezus mora spet ustati, —
 Z štriki gor ga vlečejo!

4. štacijon.

Na terpljenja pot' ga sreča,
 Mati polna žalosti,
 Bleda vsa, in vsa trepeča —
 Od velike britkosti,
 V žalosti češčenj zdihuje;
 Kdo zamore jo izreč'!
 Svojega Sina objokuje, —
 Ker podobe nima več.

5. štacijon.

Jezus s križem dalj ne more,
 Ker moči nima več;
 Cirenevs prisiljen more —
 Mu pomagat' križ uleč',
 Da b' ga mogli pripeljati
 Živ'ga na Kalvarijo,
 In ga lože tam križati,
 Druzega ne marajo.

6. štacijon.

Tud' Veronika objokala
 Je Jezusa potnega,
 Solzna pert mu je podala, —
 Obrisať se kervavega;
 Jezus vzame ruto v roke,
 In pusti na njej obraz,
 Briše kervne si potoke, —
 Ktere točil je za nas.

7. *štacijon.*

Jezus spet je s križem padel,
 Ker ga hitro vlečejo,
 Križ se je med kamne vsadel,
 Pomagat' mu nočejo.
 Z nosa in iz ust mu teče
 Na tla sveta rešnja kri;
 Vendar Jezus nič ne reče, —
 Ampak vse voljno terpi.

8. *štacijon.*

Jezusa so objokvale
 Bogaboječe žené,
 K' so v solzah na potu stale —
 Ker On v martri mimo gre.
 Jezus pravi: „Ne plakajte
 Se tako močno čez me,
 Temuč čez greh se jokajte
 Otrok vaših, in čez se“.

9. *štacijon.*

Jezus, oh nedolžno Jagnje!
 Tretjič pade na obraz,
 Ob en' kamen se spotakne; —
 Na zemlji leží za nas!
 Zmartran ker ne more vstati,
 Ga spet gor' potegnejo,
 Hoč'jo ga naprej peljati,
 Križ mu gor' zadenejo.

10. štacija.

Ta, kter' vse živí na sveti,
 In oblačí vse stvarí,
 Žolč in jesih mora piti;
 To mu večo martro strí!
 Vse to pa še ni zadosti,
 Gvant iz njega tergajo,
 Rane vid'jo se do kosti! —
 In se nag'mu smejajo.

11. štacija.

Glejte, čudo preveliko!
 Jezus je na križ razpet,
 Že rastergan pred od štrikov
 Strašno martro ima terpet'!
 Gor na križ so ga pribili,
 Da sovraštvo sito je:
 Pa več teh, k' so zraven bili,
 V njega martri omedlé.

12. štacija.

Ker so ga na križ pribili,
 Ljudstvu se zadosti stri;
 Stare rane ponovili, —
 Da z njih teče sveta kri.
 Križ in Jezus gor' se vzdigne,
 Terdo v zemljo se vsadi;
 Kristus prot' očetu zdihne, —
 Na nebu čudo se godi.

13. štacija.

Ko je Jezus bil na križi —
 Vzel od Matere slovo,
 Dal je dušo v čudni viži —
 Gori z nagnjeno glavó.
 Jožef ga iz križa sname,
 In Mariji ga zroči,
 Ona milo ga objame —
 In umreti ž njim želi.

14. štacija.

Jezus je u grob položen,
 V eni skali pokopan;
 Da bi ljud bil potolažen —
 Je na grob vel'k kamen djan.
 K domu se Marija verne
 Z žalostjo od groba preč;
 V joku si obraz zagerne,
 Ker Sinú ne vidi več.

*

Bodi čast Bogu Očetu,
 Sinu, Duhu svetemu,
 Kakor bila je v začetku, —
 In ob času večnemu!
 Mi odpustke smo dobili;
 In pomoč za sveti raj;
 Daj, Bog! da b' se veselili —
 Tam s teboj na vekomaj. Amen.

Tretja pesem.

I. štacija.

O romar! počakaj tukaj,
 O nikar ne hod' naprej,
 Ter se z mano jokaj,
 Jezus je obsojen zdaj:
 Da bo težki križ ulekel
 Na goro Kalvarijo,
 Če boš grešnik za njim tekel,
 Tebi greh odpustil bo.

*

O moj človek! če pregledaš
 Nedolžnost svoj'ga Boga;
 Kader kol' ti grehe delaš,
 Z judi vpiješ, križaj ga!
 Jezus pravi: glej, boš vidil,
 Kaj bom še za-te terpel;
 Če se bom kaj tebi smilil, —
 Boš od grehov slovó vzel.
 Če . . . —

II. štacija.

O moj romar! Jezus pravi:
 „Glej moj križ in butaro,
 Moj život je ves kervavi,
 Delam za-te pokoro:

Ti me s križem še okladaš,
 Vsako uro noč in dan,
 Tvoj Bog sem, za mé ne maraš, —
 Slišiš, jokaj, moj kristjan!“
 Tvoj . . . —

III. štacija.

Ovbe, Jezus moj je padel,
 V omedlevci tu leží;
 Grešnik, kar si ti zapadel,
 To Gospoda zdaj teží:
 Pod križem Jezus milo pravi:
 O grešnik, tukaj vidiš me;
 Vstat' ne morem v ti težavi —
 Ti pa se ne usmiliš me.
 Vstat' . . . —

IV. štacija.

Oh žalost! slišim jokati
 Marijo, k' naproti Sinu gre;
 Vid' ga zdihat', trepetati,
 Obem' če počit' serce!
 Marija ni k njemu smela,
 O grešnik! zdihni zato;
 Rada ga bi b'la objela, —
 Vzela od njega slovó.
 Rada . . . —

V. štacija.

Simon rad mu ne pomaga,
 Nosit' križa ni voljan;
 Tok zdaj človek s križem caga,
 Ker' mu je od Boga dan;
 Zmisli: Jezus sam križ vleče,
 Ti stvar nočeš nosit' ga!
 Če imaš kove nesreče, —
 Precej tožiš čez Boga.
 Če . . . —

VI. štacija.

Veronika se je jokala,
 Jezus gledat' mogel ni,
 Rada bi mu obrisala
 Z obraza plunjke in kri.
 Jezus njeni pert uzame,
 Sam obriše svoj obraz;
 Grešnik! teb' serce ne zgane, —
 Kaj terpí Jezus za nas.
 Grešnik! . . . —

VII. štacija.

Jezus je tu s križem padel,
 Ker ga hitro vlečejo;
 Da se križ je v zemljo vsadel,
 Ko po tleh ga mečejo;

Z nosa, z ust mu kri vèn teče,
 Grešnik, ga obriši ti!
 Glej, tvoj Jezus nič ne reče, —
 Kakor jagnje on molči.
 Glej . . . —

VIII. štacija.

Tukaj ženam se on smili,
 Da se milo jokajo,
 Ker vsi, ki so zraven bili,
 'Z Jezusa špot delajo:
 Grešniki da b' to spoznali!
 Kaj en smertni greh stri sam;
 O gotovo bi jokali —
 Se nad milim Jezusam.
 O gotovo . . . —

IX. štacija.

Jezus tukaj tretjič pade,
 In ne more več ustat';
 Tebi grešnik greh dopade,
 Da še hočeš v njem ostat'.
 Jezus pravi: „Hod' za mano,
 Saj enkrat me prav poglej;
 Glej mojo oderto ramo, —
 Vidil samo kost boš zdaj“.
 Glej . . . —

X. štacija.

Angeli, vi pristopite!
 S svojimi perutnicami
 Moj'ga Jezusa zakrite,
 Stoji on nag med jud'mi:
 So ga slekli, se smejali,
 Ki mu 'z ran je tekla kri;
 Žolč in jesih pit' dajali; —
 Ne enem' se smilil ni.
 Žolč . . . —

XI. štacija.

Oh! kaj so zdaj judje storili,
 Na križ ga pribijajo:
 Potem so križ pre'bernili,
 Da žeblje pribijajo;
 Začno pokat' žile kmali,
 Ker ga tak' napenjajo,
 Drugi ker so zraven stali —
 V omedlevco padajo.
 Drugi . . . —

XII. štacija.

Terdo križ so b'li vsadili,
 Jezus se je stresel bil,
 Spet vse rane ponovili;
 Grešnik jokaj, če si živ.

Glej ga , kak' preklada glavo ,
 Sam ne vé , kam bi jo djal ,
 Z ene na to drugo ramo , —
 Med tem je dušo gor' dal ,
 Z ene . . . —

XIII. štacija.

O poglej , žalostna Mati!
 Svoj'ga Sina ljubega
 Na kolenih tu deržati
 Ti zdaj moraš mertvega:
 Kter' grešnik je njega umoril?
 Nobeden noče biti kriv ,
 O Mati! jest sem to storil ,
 Jokal bom , dokler bom živ.
 O Mati . . . —

XIV. štacija.

O moj Jezus! ne odloči
 Teh , ki z mano jokajo;
 O naj moje serce počí ,
 Da me k teb' zakopljejo:
 V grobu čem tičat' pri tebi
 Zdaj živ in enkrat mertev ,
 Da boš ti , Jezus , pri meni; —
 O , zadost bo meni to!

O Jezus! Oče ljubi!
 Na letá mi ljud poglej;
 Usliši jih, in jim obljubi,
 Da boš vsem odpustil zdej:
 Kter' so po pot' objok'vali
 Tvojo bitko terpljenje;
 Dušam iz vic pomagali,
 Daj jim večno življenje.
 Dušam . . . — Amen.

Marijini prazniki.

Slava Marije.

Najbolj blaga, mila draga,
 Si Marija d'vica ti,
 In čistejši in svetejši
 Ni bilo nikol' stvari.

Tvoje obličje, lepotičje,
 Je zgol milost in sladkost,
 Ni človeško, je nebeško,
 Zmaga angeljsko svetlost.

Dopadljive, ljubeznjive
 Zvezde očesa tvoje so;
 Kakor pšice vse sladčice
 Naša serca ranijo.

Perle drage, ljube blage
 Tvoje svete so roke;
 Polne gnade, ktere rade,
 In obilno nam delé.

Ti, devica, si kraljica
 Cele zemlje, vseh nebes;
 Pa ponižáš in približáš
 Se do revnih nas zarés.

Kdaj boš dala, prikazala
 Tudi mojim se očem?
 Skoraj, skoraj prid' od zgoraj,
 Da s teboj te gledat grem.

Brez števila duš rešila
 Si sovražniku iz rok;
 Pridi k meni, in me deni
 V trumo rešenih otrok.

O častimo ga, hvalimo,
 K' nam je tako mater zbral,
 Ga ljubimo, ga molimo,
 K' je vso čast Mariji dal.

Živi! živi! vpimo: živi!
 V sercih nam Marije imé!
 Hvali vedno, hvali vredno
 Jezusa zvestó serce.

Češčena si Marija.

Ko v jasnem pasu primiglja

Že zvezdica daničica,

Se čuje milo že zvonjenje,

Mariji čast in počeščenje

In zlato zoro vse časti:

„Češčena si Marija ti!“

Ko više sije solnčice,

Vzdiguje se, na poldne gre,

Se čuje zopet nam zvonjenje,

Mariji čast in počeščenje; —

Čez hrib in plan se oglasi;

„Češčena si Marija ti!“

In kedar solnčice ljubó

Nam za goró žari slovó,

Se glasno čuje še zvonjenje

Mariji čast in počeščenje; —

V večernem hladu se glasi:

„Češčena si Marija ti!“

„Češčena si Marija ti!“

Naj se glasi do krajev dni,

Naj vedno čuje se zvonjenje

Mariji čast in počeščenje,

Nebo in zemlja naj glasi:

„Češčena si Marija ti!“

Čisto spočeti Devici.

Ena zvezda prikazala
 S temnih je oblakov se;
 Lepša kot danica zala,
 Lepša kakor zvezde vse.
 Clo stvarjenja kras največi,
 Nje lepoti ni enak.
 Solnca žar svetlo goreči,
 Je prot' nji le temen mrak.

Glej, Marija imenuje
 Zvezda se izvoljena,
 Ktere prihod oznanuje
 Srečen dan zveličanja.
 Ta je zarja lepa tista,
 K' sveti v krasu rajskem se;
 Bolj kot zlato solnce čista
 Lepša kakor zvezde vse.

Solnce nekdanj ni svetilo,
 Zvezd na nebu tud' ni b'lo;
 Pride čas in spremenilo
 V prah se nični vse bo to;
 Njena pa lepota zala
 Vseh preseže časov tek,
 Je vse veke presijala,
 In cvetla bo z veka v vek.

Preden Oče trikrat sveti
 Vstvaril je nezmerni krog,
 Niso b'li še časi šteti,
 Bla je večnost le in Bog;
 Preden vodam je tečaje,
 Preden luč je zemlji dal,
 In postavil morju graje,
 Še nebes obok ni stal:

Ti, devica, si presveta
 Bila že izvoljena
 Bila v Večnemu spočeta
 Čista vsa brez madeža. —
 Kedar delati naravi
 Je podstavo bil začel,
 Kedar sive na višavi,
 Je oblake gor pripel:

Ko nezmerni so svetovi
 Nastopili daljno pot,
 Po besedi se njegovi
 Vse gibalo je povsod:
 Takrat ti pri njem si bila,
 Ž njim ravnala si že vse
 V njem se vedno veselila
 In pred njim igrala se.

Blagoslov je ves Gospodov
 Se nad-te obilno znil,

Blagoslov pa vseh narodov
 Spet iz tebe je prikljil :
 Toraj vse te srečno števa ,
 O velika ti Gospá!
 Tvoja slava se odmeva
 Po okrajnah vseh svetá.

Sveto Serce Marijino.

O Marijno serce sveto ,
 Proti nam ljubezni vneto ,
 Polno božje milosti ,
 Polno lepe čednosti.
 Naj, Marija, petje moje
 Hvali sladko serce tvoje ;
 Kar se giblje in živi ,
 Naj ga hvali in časti.

Čisto serce za-se zbrati ,
 V njem prijazno stanovati ,
 Hotel stvarnik vseh reči ,
 Vлил je va-nj z nebes dari.
 Naj, Marija, i. t. d.

Sveto serce se je vnelo ,
 Za Boga je vse gorelo ,
 Ni ljubilo družega ,
 Ko Gospoda samega.
 Naj, Marija i. t. d.

Blago serce je vse milo ,
 Nas otrók ni pozabilo ;
 Dobrotljiv je za vse ,
 Prosi še za grešnike.
 Naj , Marija , i. t. d.

Krotko serce je terpelo ,
 Je britkosti dost' imelo ,
 Ko je nosil ljubi Sin
 Težo smertnih bolečin.
 Naj , Marija , i. t. d.

Sladko serce zdaj kraljuje ,
 Se v nebesih zveseljuje ,
 Z Bogom svojim sklenjeno ,
 Nam v pomoč pripravljeno ,
 Naj , Marija i. t. d.

Ljubezen do Marije.

Veš , o Marija !
 Moje veselje !
 Veš moje želje ?
 Ljubil bi te ;
 Zmiraj pri tebi
 Hotel bi stati ,
 Ljubljena mati ,
 Zverzi me ne.

Kaj pa ti hočeš,
Moja kraljica,
Sladka Devica!

Da ti podam?
Druzega nimam,
Prosim pohlevno,
Vzem' serce revno,
Rad ti ga dam.

Pa ti, kraljica!
Si ga že vzela,
In si ga vnela,
Za te gori.
Mati preblaga!
Ti ga ohrani,
Hudemu vbrani,
Reši ga ti.

Mariji.

Češčena kraljica,
Češčena mi bod';
O čista Devica!
Češčena mi bod'.
K tebi Marija!
Na goro hitim,
Pri tebi, Marija
Jez biti želim.

Pa nekaj, predraga,
 Nazaj me derži ;
 O d'vica preblaga,
 Oh greh me teži.
 Češčena kraljica i. t. d.

Sem daleč zabredel
 Od tebe, moj up,
 Globoko je vjedel,
 Pregrehe me strup.
 Češčena kraljica i. t. d.

Kak hočem ostati
 Brez tvoje moči?
 Usmil' se, o mati,
 Ker greh me teži.
 Češčena kraljica i. t. d.

Pomagaj, Marija,
 O prosi za-me,
 Pomagaj, Marija,
 Da pridem do te.
 Češčena kraljica i. t. d.

Vse upanje svoje
 Postavim na-té!
 Le Dete, ti svoje
 Poprosi za-me.
 Češčena kraljica i. t. d.

Kaj ne, o Devica,
 Da upati znam;
 Da tebe, kraljica,
 Za mater imam.
 Češčena kraljica i. t. d.

Saj ti si, Devica,
 Preljuba vsa,
 Si nam pomočnica,
 Kot nekdam si bla.
 Zatoraj, Marija
 Češčena mi bod',
 Na veke, Marija,
 Češčena mi bod'!

S m e r t M a r i j e.

Zapojmo! častimo
 Hčer sveto nevesto,
 In mater vso zvesto
 Presvet'ga Boga!
 Oj živi Marija
 Marija, oj živi!
 Oj živi Marija!
 In Bog, k' nam jo da.

Odločena mati
 Od Sina v daljavi,

Ko limbar v goščavi
 Med nami je bla.
 Oj živi i. t. d.

Se z Bogom skleniti
 V nebo hrepenela
 In serčno želela
 Da smert bi prišla.
 Oj živi i. t. d.

Nje ženin preljubi,
 Spolniti ji želje,
 Jo kliče v veselje
 K počitku serca.
 Oj živi i. t. d.

Zdaj pride ljubezen
 S sladkó svojo pšico,
 S prijazno desnico
 Jo v serce ji da.
 Oj živi i. t. d.

Tak sveta devica
 Medli od ljubezni,
 V tej sladki bolezní,
 Življenje konča.
 Oj živi i. t. d.

Presveta dušica
 Od zemlje se vzdigne,

Sam Sin ji pomigne
 V nebo jo pelja.
 Oj živi i. t. d.

V nebesih, Marija,
 Se razveseljuješ,
 Na desni kraljuješ
 Zdaj Sina svoj'ga.
 Oj živi i. t. d.

Nebeška kraljica!
 Oh prosi tam za-me,
 Da m' v sercu se vname
 Ljubezen sladka.
 Oj živi i. t. d.

Marija v nebo vzeta.

Moj duh iz telesa,
 Z Marijo v nebesa,
 Povzdigni se ti.
 Gospa je postala,
 Bo tam kraljevala,
 Kjer Sin nje živi.

Brez nje jez na sveti
 Ne morem živeti,
 Veselja več ni.
 Moj Duh i. t. d.

Oh, hudo ločenje!
Kdo da mi življenje?

Kdo pomoč deli?
Moj duh i. t. d.

Če tud' se ločila,
Je mati premila,
Nas ne zapusti.

Moj duh i. t. d.

Je mati skerbljiva,
Gospa ljubeznjiva,
Za nas govori.

Moj duh i. t. d.

Otroke v težavah,
V skerbeh in skušnjavah
Vse rešit' želi.

Moj Duh i. t. d.

Ga hoče oteti,
Kdor čisto živet
Serčno hrepeni.

Moj Duh i. t. d.

Sercé polno sreče,
V ljubezni goreče
Za njo pohiti.

Moj Duh i. t. d.

Čisto spočetje Marije Device.

Daj mi vredno počastiti
 Tvoje čisto spočetje,
 Kjer si ti začela biti,
 Božja stvar čez druge vse:
 O Marija počeščena!
 Ti kraljica angelov!
 Ti človeštvu dodeljena,
 Vir rešenja grešnikov.

Od začetka bila zbrana
 V mater sveto usmiljeno,
 V spočetji že obdarvana.
 Z božjih gnad obilnostjo:
 Hči Bogá Očeta zvesta
 D'vica čistega rodú,
 Svetega Duhá nevesta,
 Mati božjega Sinú.

Kakor jutranja danica
 Zvezd svetlobo zatemní;
 Tvoja čistost, o Devica,
 Zmaga vrednost vseh stvari.
 Kakor limbar sred osata
 Te je vsadil večni Bog;
 Sama čista, gnad bogata
 Si zmed Evinih otrok.

Kakor solnce v zarji zlati
 V svetlem tronu prisija,
 V tebi, sveta, čista mati!
 Bog častitljiv tron ima.
 V tronu tvojega telesa,
 Je prisvetil Jezus sam,
 Da bi kazal pot v nebesa,
 Nam zgubljenim grešnikom.

O Devica, čista, sveta!
 Mati ti brez madeža!
 Bodi tebi hvala peta
 Vedna, neprenehana:
 Naša tukaj, v solz dolini,
 Od nevrednih grešnikov,
 Tam v nebeški visočini,
 Od zveličanih duhov.

Češčena si Marija.

O Marija, bod' češčena!
 Polna milosti dobrot,
 Teb' podobna ni nobena;
 Bog je s tabo, tvoj Gospod!
 Žegnana si med ženami,
 Žegnan tvoj presveti sad!
 Jezus Kristus, sam Bog z nami,
 Nam začetnik božjih gnad.

Prosi sveta božja mati
 Za nas grešnike Boga,
 Da nam njega da spoznati
 In ljubiti iz serca.

Grešnim milost spokorjenja
 Sprosi nam Marija zdaj;
 Uro póllednjo življenja
 Sprosi nam nebeški raj.

Marija naša mati.

Marija preblaga!
 Prečista in draga!
 Vse duše vedó,
 Da matere slajše
 Nikoli ni b'lo.

O mati presveta!
 Hči svet'ga Očeta,
 Vse milosti vir,
 Mi upanje daješ,
 Veselje in mir.

O Mati Devica!
 Nebeška kraljica!
 Kdo te je častil,
 Da b' vendar pri tebi
 Uslišan ne bil?

O mat' ljubeznjiva
Najbolj dobrotljiva!

Ti prosi za-me,
Da bodem te ljubil,
In gorel za-te.

Mogočna si, mati,
Bog nič ti ne krati,
Kar hočeš, storiš,
Ti da, kar ga prosiš,
Ti da, kar želiš.

O mati ljubezni!
Ozdravi bolezní
Ti moj'ga serca,
Da začnem ljubiti,
Preljub'ga Bogá.

Marija ljuba mati.

O Marija, naša mati,
Tebe ljubi celi svet;
Vse želí ti čast dajati,
Kar želí in zna umet'.
Angeli v nebeški službi,
Pozdrav tebi pojejo,
In svetniki v tvoji družbi
Vekomaj veseli so.

Zvezde mično se verstijo,
 Spleta ven'c ti njih tečaj,
 Svitlo slavo ti množijo;
 Zemlja ti je podnožaj,
 Solnce, mesec v tebe zreta,
 V te obrača ju nebó,
 Tebi streči poželeta,
 In služiti ti zvestó.

Tu na zemlji rož'ce lepe
 Se ozirajo v meglé,
 Nas ljudi od grehov slepe
 Zavračujejo na-té.
 O ti, hladno serce moje!
 Kaj te vklepa, moti mar?
 Da ne ljubiš mater' svoje —
 Bolj ko vso minljivo stvar.

Oh raztergaj vsa vezala,
 Serčno zemlje prah otres'!
 Duša moja! boš li spala?
 Vstani, vstani že zares!
 Sproži, kar te v dušo gine,
 Vzdigni in zaženi glas,
 Ko zvonovi z bele line,
 Poj Mariji vsaki čas.

Mariji.

O Devica, bod' češčena,
 Ti kraljica vseh nebes!
 Ti si vsem nam vir življenja,
 Ti si sladka, mila res,
 Svit bliščobe te obdaja,
 Solnčno sije tvoj obraz,
 Vsa lepota svet'ga raja,
 Služi tebi vsaki čas.

Vendar tvoj obraz je mili,
 Mile tvoje so oči; —
 Vse, kar tebe bi prosili,
 Nas poslušaj mati ti!
 Si ponižna in premila,
 Si nam dobra vsaki čas,
 Si nam mati, kot si bila
 Še na zemlji kdaj pri nas.

Glej na zemlji nas sirote,
 Glej nas revne grešnike,
 Da od zlega, prôš' in zmote,
 Ljubi Jezus reši vse!
 In ko enkrat že nagnilo
 Se življenje naše bo,
 Takrat k nam ozri se milo,
 Spremi v sveto nas nebó.

Tebi vdani hoč' mo biti,
 Te ljubiti vsaki čas,
 Zmiraj hoč' mo te častiti,
 Peti slavo ti na glas:
 O Devica, bod' češčena!
 Bod' češčena vekomaj,
 Taka mati ni nobena,
 Kot si bila ti vselej.

Lepota Marije.

Zapojte jeziki,
 Vse zemlje sladkó,
 Vsi božji svetniki
 In celo nebó:
 O lepa Marija!
 Vsa lepa si res!
 Lepot lepotija
 Si lepih nebes.

Na sijonski gori
 Se vtrinjaš svitlo,
 Vsi angelski kori
 Ti slavo pojo:
 Od tebe Devica!
 Ni lepše stvarí,
 Za Bogom kraljica,
 Najlepši si tí.

Salva Regina.

Češčena bodi, o kraljica,
 Nebes in zemlje ti gospá!
 Mogočna, usmiljena Devica,
 Vsa čista in brez madeža!
 Marija k tebi uboge reve,
 Mi zapuščeni upijemo,
 Objokani otroci Eve,
 V dolini solz zdihujemo.

Češčena bod' presveta mati,
 O mati božje milosti!
 Tako te smemo imen'vati,
 Ker porodnica božja si.

Češčeno — naše bod' življenje!
 Življenje, počastimo te,
 Častiti tebi to češčenje,
 Ko mater' Jezusovi gre.

Češčena bodi brez števila,
 Velikrat naša ti sladkost!
 Češčena pomočnica mila
 In upanje v naši slabost'!

Oči prijazne v nas oberni,
 O sladka in dobrotljiva!
 Prihodnje zlege nam odverni,
 Po smert' pokaž' nam Jezusa.

Slava Mariji, naši materi. I.

Tebi, Marija, o mati premila,
 Rad bi jez pesmico novo zapel,
 Rad bi razlil ti vsa serčna čutila,
 Revež ne vem le, kako bi začel! —
 Veš, o Marija, kako čem začeti?

Šel bom na griček, in tam bom začel:
 „Slava Mariji, oj slava prelepi!“

Tak, o Marija, bom tebi zapel.

Klical bom tamkaj, na griči krog sebe,
 Klical bom brate, naj z mano pojó;
 Klical bom sestre, naj slavijo tebe,
 Mladi in stari naj slavo ženó.

Divje zverine naj tebe častijo,
 Voda v potoku naj tebi šumljá,
 Tički preljubi naj ti žvergolíjo,
 Vetrec po gozdu naj tebi pihljá.

Hribje, planine, gorice, doline,
 Travniki, logi, široko polje,
 Gozdi, ravnine in sterme meline,
 Vsi naj te z mano, o mati, časté.
 Naj se razlega po silni daljavi,
 Naj se odmeva in vedno glasí,
 Krog in okrog v obnební višavi,
 „Slava Mariji naj večno doní“.

Slava Mariji, naši materi. II.

Tebe Marija, želim poslaviti,
 Šopek cvetlični prinesem ti v dar,
 Sklenil sem, zvesto te vselej ljubiti,
 O ne zaverzi darilca nikar.

Zgornji veršiček je liljin cvet beli,
 Čistega serca podoba naj bo,
 Čistost darujem na duši ti celi,
 Daj mi storiti po sklepu serčno!

Druga cvetlica, vijolica mala,
 Lepa podoba ponižnosti je;
 S srcem ponižnim, kot ti si kazala,
 Tako obljubim, posnemati te
 Tretja cvetlica, kot iskra žareča,
 V šopku tak svitlo nasproti migljá;
 Tako naj klije ljubezen goreča,
 K tebi, o mati, iz moj'ga serca.

Vse kar premorem, darujem veselo
 Tebi, ki mati vse milosti si,
 Oh, kako rado pač serce bi pelo
 Slavo ti večno iz cele moči!
 V sreči, nesreči in britki težavi,
 Tebe, o mati, bom zmiraj častil;
 Upam pa tudi, da v rajski bliščavi
 S tabo tam gori se bom veselil.

Ljubezen do Marije.

Tisto gospó in devico jez ljubim,
Ktere serce je v ljubezni goreče,
Ljubi vse duše po njej hrepeneče,
Da-si nevredne jih čertit' ne zna.

V svetih nebesih je ona kraljica,
Vendar se milostljivo približuje
Vsacemu, kateri v ljubezni zdihuje,
Njeno nebeško lepoto častí.

Ta tako lepa in čista Devica,
Ktero je sam Bog, preljubo in zvesto,
Zvolil si mater in hčer in nevesto,
Ta mi je vnela in vzela serce.

O da bi mogel jez kdaj doživeti,
Da bi Marijo vsa serca ljubile,
Slišati, da bi vse trume častile
Sveto in sladko Marijin' imé.

Da bi se pela o zemlje pokrajnah
Razlegajoč se vseh serc harmonija,
Živi, oj živi, Devica Marija!

Živi tud' Jezus, k' jo ljubi takó.

Joče naj druge ljubezni, kdor hoče,
Ljubi, če more, naj kdo kogarkoli,

Moja ljubezen, k' serce mi jo voli,
 To je Marija, k' jo ljubi tud' Bog.

Stegni roko, o Marija premila!
 Ropar'ca serc moja sladka! in vzemi
 Moje serce mi iz pers, in ga vnemi,
 Da bo gorelo, medlelo za-te.

Vzemi ga s tistim plamenom ljubezni,
 V katerem je tvoje do Bóga se vnelo,
 Da bo tud' moje v tem ognji gorelo,
 V večni ljubezni do moj'ga Bogá.

Majeva.

Že slavkči žvergolijo,
 Se maj vesel zbudí;
 Naj serca podarijo,
 Kar lepi maj rodi.
 Glej, rožic ti delimo,
 Te vneti poslavimo,
 Marija, Marija!

Devica ti premila,
 Ne zverzi rožic teh,
 Ki v venček je zložila,
 Ljubezen nas je vseh.

O čuj! serce boleče,

V té kliče hrepeneče:

Marija, Marija!

Glej, cvetja ti podamo,

V zastavo bo za nas,

Za mater tebe 'mamo;

Nas brani vsaki čas!

Ti daj, da v tvojem krili

Ko lepi cvet bi bili,

Marija, Marija!

Odbrana vertnarica,

Za božji vert si tí,

Ohrani nas, Devica,

V nadlogah zdanjih dní.

Vseh zlegov vari svoje

Pod senco brambe tvoje,

Marija, Marija!

Marija, vir dobrote

Nam rosi v dno serca,

Ti čista luč brez zmote,

Osveti nam duhá;

Naj Bog! ko gremo z zemlje,

V nebeški vert nas jemlje,

Marija, Marija!

Tam gor na rajski trati
 Nebeški maj cvete,
 Tam gor nam, sveta mati!
 Pokaži milo se,
 Da z venci lep'ga maja,
 Ti pójemo sred raja,
 Marija, Marija!

Marijo hvalite.

Marijo hvalite
 Vsi verni jeziki,
 Na nebu svetniki
 Ji hvalo glasite!
 Hvalite Marijo
 Hvalite, hvalite;
 Hvalite Marijo
 Hvalite!

Marija cvetlica,
 Si lil'ja prebela,
 Vsa serca si vnela,
 K' si božja rodnica.

Uklanja na nebi,
 Marija predraga!
 Luč lunina blaga
 In solnce se tebi.

Ti sebi v slavo,
 Zastarani kači
 In njeni zvijači
 Zaterla si glavo.

Ti D'vica prečista
 Preblaga rodila
 In milo hranila
 Si nam Jezu-Krista.

Kraljuj, o češčena!
 Ki v angeljskih glasih
 V vseh krajih in časih,
 Si péta, blagrena.

Nebó ti je dalo
 Vseh milost dražčice,
 Pletejo zvezdice
 Ti krono prezalo.

O božja mati,
 O rožica skrivna,
 Svet' raj, milostivna!
 Nam sprosi vživati.

KAZALO.

	Stran.
Hvaljen bodi Jezus Kristus	5
Jutranje molitve	9
Čednosti, v katerih se pobožni kristijan vsaki dan vadi	14
Molitev k angeljcu varhu	19
Stvar k svojemu stvarniku moli	22
Molitev za vsakdanje potrebe	32
Dober namen	36
Molitev pred jedjo	37
„ po jedi	37
Večerna molitev	38
Kako se pobožni kristijan spat spravlja	46
Jutranji in večerni blagoslov	49
Molitve pri sv. maši	50
„ po sv. maši	71
Sveta maša od Kristusovega terpljenja	72
Cerkvene molitve za verne duše v vicah	92
Litanije za vse verne duše v vicah	94
Molitev ali misli pred pridigo	99
„ „ „ po pridigi	100

Zakrament sv. pokore.

Poduk	100
Pripravljanje k spovedi	120
Molitev za razsvetljenje pri izpraševanji vesti	122
Kesanje	123

Terdni sklep poboljšati se	125
Molitev in premišljevanje pred spovedjo	126
„ po spovedi	130
Po spovedi, kedar odveze ne dobiš	133
Sedem psalmov od pokore	135

Zakrament sv. Rešnjega Telesa.

Poduk	154
Pred sv. obhajilom	158
Molitve po sv. obhajilu	169
Pobožna prošnja do Zveličarja	172
Ponovljenje kerstne obljube	174
Božje čednosti	177
Priporočevanje Mariji Devici po sv. obhajilu	180
„ angelju varhu „ „ „	181
„ svojemu sv. patronu „ „ „	182
Molitev za svojega spovednika „ „	183
„ „ žive starše „ „	184
„ „ mertve starše „ „	185
„ „ vse žive „ „	186
„ sv. Bernarda za spreob- njenje grešnikov „ „	187
„ za vse verne duše v vicah „ „	187
„ k Jezusu v presv. Rešnjem Telesu	189

Cerkveno leto.

Opomin	192
------------------	-----

Praznovanje cerkvenih letnih časov in praznikov.

Molitev v adventu	199
Rojstvo našega Gospoda Jezusa Kristusa ali Božični dan	202

Praznik obrezovanja našega Gospoda ali novega leta dan	212
Praznik razglašenja Gospoda Jezusa Kristusa ali sv. treh kraljev dan	215
Praznik presvetega in presladkega Imena Jezus	218
Začetek posta ali Pepelnična sreda	224
Molitev v postu	225
Sveti križev pot	230
Molitev na véliki četrtek	255
„ „ véliki petek	257
„ „ véliki soboto	265
Litanije od terpljenja in smerti Jezusa Kristusa	270
Molitev na veliko noč	276
„ „ binkoštno nedeljo	279
„ k sv. Duhu za podeljenje 7 darov	284
Litanije od sv. Duha	286
Praznik sv. Trojice	292
Molitev k najsvetejšemu Jezusovemu sercu	296

O praznikih presvete Device Marije.

Molitev na praznik čistega spočetja M. D.	298
„ „ „ rojstva M. D.	299
„ „ „ oznanjenja M. D.	300
„ „ „ očiščenja M. D.	300
„ „ „ sedem žalosti M. D.	301
Žalostna mati božja	302
Molitev na praznik obiskanja M. D.	304
„ „ „ vnebovzetja M. D.	308
„ „ „ najsvetejšega serca M. D.	308
Priporočevanje v varstvo D. Mariji	309
Češčenje presvete D. Marije	311
Molitev sv. Bernarda k Mariji	324

Prošnja k presveti Dev. Mariji za srečno smert	325
Molitev k Mariji, ki se moli vsak njen praznik	326
Razlaganje angeljskega češčenja	327
Lavretanske litanije	330

Češčenje svetih angelov in izvoljenih božjih.

Molitev v čast sv. angelov	344
„ k sv. Mihaelu arhangelu	344
„ k sv. angelu varhu	345
„ k vsem svetnikom	346
„ v čast svojega svetega patrona	347
„ na svojega godú dan	348
„ k sv. Jožefu	348
„ v čast sv. aposteljnama Petru in Pavlu	349
„ na dan sv. Matija	350
„ „ „ Vincencija mučenca	350
„ k sv. Stanislavu Kostku	351
„ k sv. Francišku Ksaveriju	352
„ k sv. Florijanu	353
„ k sv. Juriju	353
„ k sv. Katarini Sienski	354
„ na čast sv. Štefanu	354
„ k sv. Janezu Nepomučanu	355
„ k sv. Janezu Kerstniku	355
„ k sv. Boštijanu in Roku	356
„ na čast sv. Antonu Padovanskemu	357
Litanije od angeljskega mladenča sv. Alojzija	357
Molitev k sv. Mariji Magdaleni	361
„ na čast sv. Ani	362
„ k sv. Ignaciju Lojol.	362

Molitev k sv. Francišku Asiškemu	363
„ k sv. Barbari	363
„ k sv. Apoloniji	364
„ k vsakemu svetniku	364
Litanije vseh svetnikov	365

Molitve za razne osebe in potrebe.

Molitev otroka za svoje stariše	382
„ starišev za svoje otroke	382
„ zakonskih	383
„ zakonskih za domačo srečo	384
„ zaročenih	385
„ za ohranjenje čistosti	386
„ v skerbéh za živeš	390
„ za stanovitnost v dobrem	391
„ za stanovitnost do smerti	393
„ za prijatle in dobrotnike	394
„ za sovražnike	394
„ za spreobrnjenje nevernikov in grešnikov	395
„ v nadlogah	395
„ v veliki žalosti	396
„ za odvernjenje kužnih bolezni	397
„ za bolnike	398
„ za umirajoče	399

Molitve bolnikov in umirajočih.

Jutranja molitev bolnika	399
Kratko premišljevanje za bolnike	400
Tolažba in neumerljivosti duše	401
Misel na večnost	403
Zaupanje v Jezusa	404

Hrepenenje po smerti	405
Pripravljanje bolnika k sv. obhajilu	407
Molitev po prejetem sv. obhajilu	409
Večerna molitev bolnika	410
Molitev bolnika pred smertjo	412
„ bolnika	413
„ za bolnike	415
Priprošnje za bolnike	415
Litanije za bolnike	418
Molitev za srečno smert	426
Pobožni izreki, ki naj se umirajočemu narekujejo	427
Molitev za umirajočega	430
„ po smerti	431
„ ob hudi uri	432
„ pri volitvi stanú	433
Vsakdanja molitev	434
Molitev v vsaki potrebi	435
Molitev k Jezusu Kristusu v terpljenji in nad- logah	435
Prošnja do sv. Duha	437
Cerkvene pesmi	od 439 do 510.

